

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΦΛΑΒΙΟΥ ΙΩΣΗΠΟΥ
 ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ
 ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.
FLAVII JOSEPHI
HIEROSOLYMITANI
SACERDOTIS

Opera quæ extant omnia,

ANTIQVITATVM JUDAICARVM LIBRI XX. Sigismundo Gelenio
Nempe
 interprete.

DE BELLO JUDAICO LIBRI VII. interprete, Rufino Aqvilejensi.

LIBER DE VITA SUA cum interpretatione Gelenii.

ADVERSUS APIONEM LIBRI II. cum versione antiqva à Gelenio
 emendata, &

DE MACCABÆIS, seu de Imperio rationis LIBER cum paraphrasi
 Erasmi Roterodami.

ACCEDIT INDEX LOCUPLETISSIMVS.

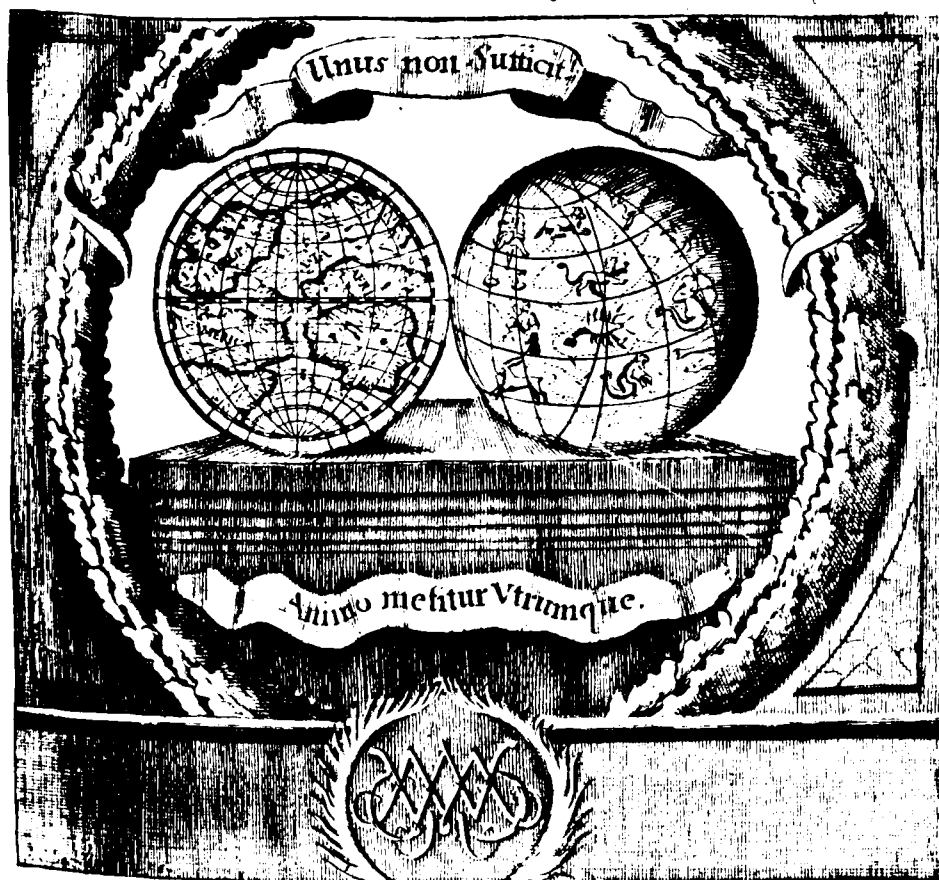
*juxta editionem Græco-Latinam Genevensem ad manuscriptos Palatinæ bibliothecæ Codices castigatam,
 quæ nunc à pluribus mendis expurgata, & præterea*

PROLEGOMENIS

&

APPENDICE

augior redditur.

*David Kohn
 Nina Westph
 1718
 ex auct: Kloth
 Hiltius.*

COLONIÆ,

Sumptibus MAURITH GEORGH WEIDMANNI.

ANNO M DC XCI.

PA
PUB

Francis,
Conf

PATR

Y qv
vo r
memi
ra mi
EXOR

PATRIBUS
REIPUBLICÆ LIPSIENSIS
VIRIS

Magnificis, Nobilissimis, Amplissimis,
Consultissimis, Prudentissimis,

PATRONIS SUMMIS.

X quo jure civitatis Vestrae gaudeo,
quo me octo ab hinc annis donatum
memini, post Dei cultum nil magis cu-
rae mihi cordique fuit VIRI MAGNIFI-
CIATOVE NOBILISSIMI, PATRONI MAXIMI,
quam

*

quam ut libraria mea officina bono publico prodessem. Qua in re neque gravibus impensis unquam, neque indefessis laboribus peperci. Testari id poterunt Eusebii Cæsariensis volumina de præparatione & demonstratione evangelica, Sancti Athanasii Episcopi Alexandrini, Gregorii Nazianzeni, & Dionysii Halicarnassensis opera, Abarbanelis Judæi in Prophetas majores commentarius, aliique Scriptores, quos cum raritate sua se commendare, & ab eruditis desiderari intelligerem, ut novis typis impressi publicam lucem denuo adspicerent, curavi, quamvis ob tristissima belli tempora, & commerciorum quæ indies in pejus ruunt decrementum inter tot miserabiles regionum & urbium ruinas, quibus & dulcissimam patriam meam antiquam Nemetum urbem Spiram oppressam & pœne sepultam expertus sum, tantorum sumtuum periculum facere minus opportunum videretur. Nunc in eo sum, ut Imperatoris Juliani opera a doctissimo Jesuita Dionysio Petavio quondam Græce & Latine edita cum novis observationibus Viri celeberrimi Ezechielis Spanhemii, quas Literato Orbi gratissimas futuras haud temere confido, e bibliopolio meo propediem emittam. Et imposterum quoque, si Divina Gratia permittat, optimis quibusque libris evulgandis curas meas & facultates impen-

impendere non desistam, certa spe animatus, fore, ut Vos PATRES REIPUBLICÆ OPTIMI, PATRONI MAXIMI, quod hæcenus fecistis, hos Civis Vestri conatus, & bonas literas juvandi studium summa Vestra benevolentia fovere non cessetis. Hanc fiduciam in me excitarunt magna illa, quæ in me ab eo tempore, quo domicilium in Urbe Vestra fixi, contulistis beneficia, & singularis affectus, quo Magnifici Consules WAGNERUS, BORNIUS, STEGERUS, Nobilissimi Proconsules, alter BORNIUS & FALCKNERUS, Consultissimus Prætor PLAZIUS, nec non CARP. ZOVIVS, GRÆVIUS, PINCKERUS, BAUDISIUS aliique Senatorii Vestri Ordinis Proceres, omnes doctrina & meritis incomparabiles & quovis elogio majores, tenuitatem meam profecuti sunt. Vos, Venerandi Justitiæ Sacerdotes, præsidio & patrocínio Vestro rebus meis & fortunis nunquam defuistis, Vos celeberrimi literarum, quibus ad miraculum excellitis, Fautores officinam meam qualemcunque haud raro præsentia Vestra illustrem reddere, & libraria mea suppellectile cum privatas Vestras bibliothecas, tum publicam illam locupletare dignati estis, quæ paucis ab hinc annis a Vobis instituta, & inæstimabili rarissimorum librorum aliorumque cimeliorum apparatu subinde aucta inter splendidissima

didissima Urbis hujus ornamenta jure suo numeratur. Et hanc ipsam bibliothecam Vestram impresentiarum Josephus meus ambit, quem, ut quaecumq; gratæ mentis monumentum existat, Magnificis Vestris & Nobilissimis Dignitatibus humillime offerre audeo. Vix ediderat scripta sua Flavius Josephus, cum ea Romani publicæ bibliothecæ honore dignati sunt. Concedite quæso Patroni Summi & novæ huic Josephi editioni hunc honorem, ut in publica Vestra Bibliotheca reponatur. Non timebit Josephus armamentarium, cui Bibliotheca Vestra incumbit, cum armis non minus quam literis strenuus fuerit. Deus autem Inclytum Vestrum Collegium, cum splendidissimis Familiis & tota Republica sub Umbra SERENISSIMI AC POTENTISSIMI ELECTORIS nostri omnibus bonorum incrementis in pace florere jubeat.

Magnificarum, Nobilissimarum Amplissimarumque Dignitatum Vestrarum

Cultor devotissimus

MAURITIUS GEORGIUS WEID-
MANNUS.

THOMÆ ITTIGII

S. T. L.

ad novam hanc Josephi editionem

PROLEGOMENA.

Um a pluribus annis multa excellentia ingenia novam Operum Flavii Josephi editionem parturiverint, nescio quo fato factum sit, ut foetum animo conceptum & sæpe jam partui maturum eniti non potuerint. Multorum curæ in Josephi frustra hæc ænus promissæ & expectatæ. Omnibus enim, qui utilissimo huic labori manum

admoverunt, vel morte, antequam absolverent, præventis, vel ob alias causas a cœpto revocatis, literatus orbis diuturna expectatione suspensus, & novi Josephi desiderio pæne contabescens spes tandem suas & vota per integrum seculum delusa sensit. Annus agebatur superioris seculi octavus & octogesimus, cum **BONAVENTURA CORNELIUS BERTRAMUS** lucubrationes suas Franck-Bertrami.thalenses a loco, ubi Geneva relicta tum agebat, sic appellatas ederet, in quibus profitebatur, (I.) se jam pridem in omnes Josephi libros notas meditatum, & aliquando, si Deus permitteret, editurum esse. Verum doctissimo hoc Viro post Sexennium Lausani, quo a Bernatū republica evocatus fuerat, mortuo, simul etiam promissæ in Josephum notæ expirarunt. Hanc jacturam **JOSEPHUS JUSTUS SCALIGER** abunde refarturus vi-Scaligeri.debatur. Vix enim admirandum illud opus, quod thesaurum temporum inscripsit, in lucem publicam emiserat, cum

PROLEGOMENA.

cum plerique eruditorum, Casaubono teste, (2.) non dubitarent, quin Scriptorem sibi cognominem, a pluribus, quibus hætenus obscuratus fuerat, mendis expurgaturus, doctisque suis animadversionibus illustraturus esset. Quos opinio sua minime fefellit, siquidem Phœnix ille Criticorum, cum jampridem infinita, quæ a nemine intelligi possent, loca in vulgata Josephi editione animadvertisset, & subinde nonnullis eruendis & restituendis ingenii sui vires impendisset, de hoc etiam nobilissimo Scriptore, Josepho inquam, dummodo Amicorum ope varias manuscriptorum Codicum Lectiones nancisci posset, se bene meritum Carolo Labbeo per literas Nonis Februarii A. C. clō Ibc VII (3.) scriptas indicabat, & morti jam vicinus (4.) ad exequendum hoc propositum ætati suæ triennii spatium a supremo rerum humanarum Arbitro superaddi exoptabat. Et profecto non parum lucis & ornamenti Josephi scriptis conciliari potuisset, si illustri Scaligero, quod animo gestiebat, perficere licuisset. Quod obscurum nemini esse potest, qui ejus notas ad fragmenta selecta veterum Græcorum apud Josephum & Eusebium servata, & ejusdem animadversiones ad Eusebii Chronicon legerit. Verum istam Josephi editionem immatura Viri Divini mors rei literariæ invidit, ut Casaubonus alicubi (5.) queritur, quem una cum Carolo Labbeo vetustissima Regiæ, quæ Parisiis est, Bibliothecæ exemplaria ad vulgatam Josephi editionem conferre non piguerat, ut, qui Scaligero Josephi a librariorum corruptelis vindicandi consilium dederat, pulcherrimos illos conatus etiam qualicunque auxilio juvaret. Post Scaligeri mortem parum aberat, quin ISAACUS CASAUBONUS modo nominatus & nunquam sine veneratione nominandus palmam in medio relictam occuparet, a quo sane non poenitendam Josephi editionem sperare poterant Musarum sacris operantes, cum incomparabilem ejus doctrinam jamdudum in plurimis aliis, quos ediderat, Scriptoribus Græcis pariter & Latinis ad miraculum usque proba-

tam

Casau-
boni.

(2.) Epistol. 496. edit. Græv. (3.) libr. 4. ep. 353. (4.) Conf. Patm. epist. 67. p. 186. edit. Paris
(5.) Exercit. I. ad Baron. c. 34. n. 99.

tam cognovissent. Verum cum neque ætas, quæ jam pro-
 vectior erat, tantæ molis oneri ferendo satis valida, neque
 loci, ubi extrema vitæ tempora ducebat, conditio pera-
 gendo huic negotio satis commoda videretur, ut ipse (6.)
 in epistola proximo ante mortem suam anno Londini scri-
 pta judicavit, nihil de Josepho certa fide promittere ausus
 est. Neque tamen defuerunt alii, quibus Josephum edendum
 & illustrandum in se susciperent. PETRUS enim CU-
 NÆUS in literis ad Franconem Duyckium, seu præfatio-
 ne libri 3. de Republica Hebræorum commentarios in uni-
 versa Flavii Josephi Opera polliceri minime dubitavit.
 Quem cunctantem & moras excusantem eloquentissimus
 Buchnerus [7.] & alii Familiares serio urgebant, ut spem
 de Josepho factam quamprimum expleret, morasque
 omnes rumperet, & quicquid vinculorum pulcherrimis
 istis commentationibus necteretur, prorsus abscinderet,
 ne dilata absolutissimi illius operis editione docti multas
 magnasque res diutius ignorare cogerentur. Verum ante
 vivis excessit Cunæus, quam fidem liberaret. Idem SA-
 MUELI PETITO accidit Nemausensis ecclesiæ Mini-
 stro & Theologiæ Professori, Viro nequaquam Exiguo,
 sed, ut Reinesii judicium nostrum faciamus, inter Gallo-
 rum literatorum maximos numerando, [8.] quem in nova
 Josephi interpretatione, notisque ad eundem Scriptorem
 edendis occupatum cum fama passim spargeret, non me-
 diocriter eo nomine gaudebant, quotquot Josephi scriptis
 bene cupiebant. Nec deerant, qui laudabile hoc institu-
 tum collatis suis operis egregie juvarent, in quorum nu-
 mero Nicolaus Fabricius Peirescius, qui per Lucam Hol-
 stenium variorum locorum collationem cum tribus Codi-
 cibus Vaticanis manuscriptis Petito impetravit [9.] Hugo
 autem Grotius, qui hætenus de ea Josephi parte, quæ le-
 gis præcepta continet, & interpretanda & notis suis illu-
 stranda cogitaverat, cum totius Josephi editionem a Peti-
 to parari intelligeret, se quicquid posset ad eam prompte

(6.) Epist. 77. (7.) Part. 1. epistol. 176. (8.) Libr. 1. Var. Lect. c. 25. (9.) Conf. Gassend. in
 vit. Peiresc. p. 195.

PROLEGOMENA.

collaturum datis ad Peirescium literis sponpondit. [10.] Quibus promissis an Grotius steterit, ignoro. Id tantum scio, quod dum Petiti in Josephum lucubrationes, quæ, ut ex Riveti ad Vossium epistola [11.] liquet, maximo cum sumtu & labore collectæ ferebantur, multi hiarent, imperfectas nec ad umbilicum perductas moriens reliquerit, & neque Samuel Sorberius, ad quem cognationis jure id negotii spectare videbatur (erat enim Petiti e sorore nepos) neque alius quisquam posthumum illum Petiti foetum in lucem hætenus produxerit, & omnis de Petiti Josepho spes decollaverit. Post Petitem in Josepho occupatus fuit **EMERICUS BIGOTIUS**, cui ne idem eveniret, quod Petito acciderat, Patinus exoptabat. [12.] Nec dubito quin etiam apud alios & egregia de Bigotio existimatio, & amor boni publici ejusmodi vota expresse-
Bigotii. rit. Verum Bigotius telam, quam exorsus fuerat, aliis pertexendam postea relinquere maluit. Dicendum hic etiam foret de **JOHANNE HENRICO BOECLERO**, insigni quondam Argentoratensis Academiae ornamento, & Præceptore meo æternum venerando, si Godofredi, Spanhemii, Forstneri, aliorumque amicorum monitis, quibus ad Josephum Autorem sibi perquam familiarem illustrandum sollicitabatur, locum aliquem concedere voluisset [13.] sed multis aliis negotiis distractus de toto Josepho edendo desperavit, & tantum priora *ἱεραίωνης ἀρχαιολογίας* capita peculiari dissertatione illustravit. Progredior ergo ad **CHRISTIANUM NOLDIUM**, qui in præfatione historiae suae Idumææ non solum aliorum, quide Josepho emendando
Noldii. cogitarunt, & in his **GERHARDI JOHANNIS VOSSII** quoque meminit, & præterea post Scaligeri, Vossii & Cocceji. Petiti mortem **JOHANNEM COCCEJUM** & **CHRISTIANUM SCHOTANUM** in hunc laborem successuros sperare jubet, sed sibi met etiam ipsi ad arduum hoc opus aggrediendum animos non deesse significat. At Noldium & spes de Coccejo & Schotano fefellit, nisi Schotani bibliothecam historiae sacrae Veteris Testamenti ob nonnul-

la

(10.) Epistol. 1564. (11.) Epistol. 362. (12.) Epist. 67. (13.) Conf. Wagenfeil. epistol. ad Arnold.

PROLEGOMENA.

la Josephi loca illustrata referre huc velimus, & ipse quoque orbi Literato ereptus est, antequam, quod pridem animo molitus fuerat, effectum dare posset. Omnes autem, quorum insigne de Josepho bene merendi studium hactenus laudavimus, apparatus copia superavit JOHANNES ANDREAS BOSIUS Lipsiensis, Historices in inclyta Jenensi Academia Professor celeberrimus, cui tam felici esse licuit, ut Augustissimo Imperatore Leopoldo clementissime indulgente ex bibliotheca Vindobonensi insignes quosdam Josephi codices MSS. emendandis Josephi operibus haud parum profuturos impetraret. Qua de re peculiaris Petri Lambecii ad Serenissimum Augustum, Brunsvicensium & Luneburgensium Principem, qui publici boni causa apud Imperatorem pro Bosio intercesserat, epistola Vindobonae A.C. cl. lxxvi. excusa legitur, in qua Codices illi manuscripti ad Principem Augustum indeque ad Bosium transmissi breviter delineantur. Erant autem codices illi numero septem, & in his quatuor Graeci, tres reliqui Latini. Primus, ut a Graecis ordiamur, continebat Judaicarum antiquitatum libros 20. abbreviatos & passim interpolatos, & a principio mutilos, quem codicem Augerius Busbeckius Ferdinandi I. ad Solimanum Turcarum Tyrannum Legatus Constantinopoli sibi comparaverat. Secundus quem itidem Busbeckius Constantinopoli nactus fuerat, exhibebat historiam belli Judaicae verbis: *τρεπόμενῳ ἀπαντας δαίνας*, quæ libro I. cap. 13. leguntur usque ad verba: *τῷ Καίσαρι θαυμασιώτερον ἔτε τοῖς* quæ libri 7. cap. 7. extant. Tertius codex complectebatur antiquitatum Judaicarum libros 10. priores, & praemissos singulis libris capitum indices, etsi in ipso contextu nullum divisionis librorum in capita indicium compareret, ex quo divisionis hujus in capita autorem non esse Flavium Josephum, sed singulos libros continenti scriptura primum cohaesisse Lambecius colligebat, qui primi libri indicem ab his verbis incipere docet:

Τὰδε ἔνεον ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἰωσήφ ἰσραῖν τῆς ἰσραὴν ἀρχαιολογίας.

PROLEGOMENA.

Προοίμιον πρὸς τῆς ὅλης πραγματείας.
 α' ἡ ὁρμή σῶσαις, καὶ ἡ ἀτάξις τῶν σοιχείων.
 β' πρὸς τὸ γένος Ἀδάμ &c.

Pertinuit olim hic codex ad monasterium quoddam urbis Constantinopolitanæ, quod dicitur S. Georgii in Manganis, seu loco, ubi μάγαναι h. e. machinæ bellicæ cum materiis mechanicis variisque instrumentis ad urbium oppugnationes idoneis asservari solebant [14.] Deinde venit in manus Dionysii cujusdam Zazynthii, cujus Pater eum Constantinopoli sibi acquisiverat. Postea eum emtionis jure sibi vendicavit Johannes Sambucus Maximiliani II. & Rudolphi II. Confiliarius, a quo ad Sebastianum Tencknagelium augustissimæ bibliothecæ quondam Præfectum transiit, post cujus obitum tandem in Cæsaream bibliothecam translatus fuit. Quartus Codex comprehendebat Josephi de Maccabæis librum sub hoc titulo: *Μαρτύριον τῶν ἀγίων μακκαβαίων ἐκ τῆς ἰωσήφ & ἰσοείας*. Eadem de Græcis istis Josephi Codicibus Lambecius (15.) in suis de bibliotheca Vindobonensi commentariis iteravit. Quintus Codex, ut ad Latinos progrediamur, continebat Antiquitatum Judaicarum libros 20. & libros 7. de Bello Judaico ex versione antiqua, quæ Rufino Aquilejensis ecclesiæ Presbytero vulgo tribuitur. Sextus exhibebat librum de Maccabæis ex versione antiqua hominis cujusdam Christiani, qui eam passim interpolavit. Titulus est hujusmodi: *Passio S. Machabæorum secundum Flavium Josephum*. Ipse autem tractatus sic incipit: *Principium meum Philosophico quidem Sermone, sed Christiano explicabitur sensu*. Necessè est enim &c. De Autore versionis nondum sibi liqvere ait Lambecius, etsi certo constet, quod per antiqua sit, & ad indagandam Græci textus sinceritatem plurimum juvare possit. Septimus denique Codex epitomen antiquitatum Judaicarum Flavii Josephi

com-

(14.) Conf. Cang. Constantinop. Christ. libr. 2. p. 155. & libr. 4. p. 124.

(15.) Tom. VIII. p. 2. 4. 43. & 101.

PROLEGOMENA.

complectebatur sub hoc titulo: Incipit liber antiquitatis Flavii Josephi Historiographi. Ipsa epitome hujusmodi habet initium: In principio creavit Deus coelum & terram, sed dum terra in adspēctum non veniret, & profunditate tenebrarum celaretur, & spiritus Dei desuper ferebatur, Deus fieri lumen iussit, quo facto &c. Usus vero præterea est Bosius duobus Codicibus manuscriptis bibliothecæ nostræ Academicæ Paulinæ uno Græco & altero Latino, nec non membranis per antiquis & emendatissimis Gymnasii Portensis, & manuscripto Schleusingenſi, cujus usum illustri Seckendorffio Heroi de re literaria plurimisqve literatis immortaliter merito acceptum retulit. Accesserunt Variæ Lectiones ab Emerico Bigotio ex Regio Parisiensi Codice & duobus Florentinis excerptæ, quas Vossii, Heinsii, Gronovii & Grævii maximorum Belgii Luminum ope feliciter impetravit, item variæ Lectiones ex duobus manuscriptis bibliothecæ Noribergensis, quas Vir venerandæ memoriæ Christophorus Arnoldus ipsi procuravit. Quid igitur de Josepho sperari non poterat, cum ad hæc aliæque subsidia ingenium suum & immensam eruditionem & indefessas vigilias afferret clarissimus ille Polyhistor? Verum vitæ summa brevis spes, quas inchoaverat, longas intervertit, & Josepho ad vitam revocando dum incubuit Vir doctissimus, vitam ipse perdidit. Quo mortuo STEPHANUS LE MOYNE seu MONACHIUS supererat, le Moyne qviedendi Josephi curam in se susciperet. Pridem id Vir clarissimus jam animo suo agitaverat, Bosioqve per literas significaverat (16.) Incitabant etsi currentem Samuel Bochartus & alii, optimeqve de eventu passim ominabantur eruditi. Audiamus nobilissimum Wagenseilium, qui in præfatione ad ignea Satanæ tela (17.) cum in causam inquisivisset, cur Josephus eximius & utilissimus scriptor tam-

(16.) Conf. Bos. in exercit. ad perioc. Joseph. c. 2. thes. 10. (17.) p. 69.

PROLEGOMENA.

tamdiu desertus jacuerit, nec commentatorem invenerit, etsi publica vota id sæpe flagitarent, & interim alii minoris momenti libri annotationibus, observationibus, castigationibus & commentariis onerarentur, ejus rei hanc causam esse dicit, quod qui in Josepho exponendo periculum fecerunt, ad ejus scripta explicanda animum Græcorum Latinorumque Scriptorum lectione subactum non sufficere, sed alia insuper præsidia & imprimis non mediocrem Talmudicarum Pandectarum cognitionem afferri oportere deprehenderint, quæ præsidia cum Petito non defuerint, ejus in Josephum commentarios, si extarent, se in precio habiturum asserit, & tandem ista subjicit: Nunc spes & expectationes nostræ in Stephanum le Moyne conversæ sunt, quem nihil doctrinæ profundioris latet, quique iis adminiculis, quibus ad Josephum emaculandum, illustrandumque opus est, abundat, proindeque huic operi pridem feliciter manum admovit. Quanta autem fuerit in Monachio Josephi edendi cupiditas, ipse in Prolegomenis suis ad varia sacra satis indicat, ubi refert, quod, cum ex Rotomagensi ecclesia ad Lugdunensem Academiam vocatus fuisset, plenus Josepho in Belgium venerit, & successus non poenitendos speraverit, nec in faustis omnibus operis ab aliis toties frustra tentati deterritus fuerit, Meliora ipsi augurabantur explorati lacerti, & humeri pondus ferre non recusantes, & codicum Florentinorum, Parisiensium, Londinensium, Oxoniensium & virorum doctorum variis lectionibus & emendationibus munitæ instructæque vires oneri gravissimo non impares videbantur. Recurrebat, ut ipse loquitur, singulis diebus Josephi memoria, magna semper oculis obversabatur imago, vota, consilia, promissa identidem officium repræsentabant, animus impatiens labores

PROLEGOMENA.

res peroptabat, & ad carceres stans illosque mordens mapparium ac mappam anhelabat, & admitti, pergere, stadium licet longum & difficile decurrere & superare gestiebat. Verum, dum sic totus in Iosephum intentus esset, rumor de Iosepho in Anglia edendo aures ejus perculit, quem etsi ut falsum contemneret, cum paulo ante in Anglia versatus nihil plane de Iosepho typis imprimendo inaudivisset, postea tamen & frequentibus amicorum literis, & ipso specimine Anglicanæ editionis oculis oblato certior ea de re factus, amores suos, quos tanto ardore deperibat, e medio sinu raptos, ut ingenue fatetur, haud levius doluit, quam si costam a latere avulsam sentiret. Quid faceret? Non invidendum videbatur Iosepho, quod e theatro Scheldoniano cum magno splendoris augmento emittendus esset. Animum igitur ad alia abduxit, Iosepho tantisper seposito, donec post Anglicanam editionem, si non uberimæ messi, saltem non ignobili spicilegio locus relinqueretur. Quod si Monachio adhuc vita superesset, non dubium est, quin ad pristina de Iosepho edendo consilia rediturus esset, siquidem Anglicanæ editionis fama, quæ perturbatus Iosephi curam abjecit, in nihilum abiit. Nondum mihi prima illius Anglicanæ editionis a Viro celeberrimi nominis **EDUARDO BERNARDO** pro-Bernardi. curatæ folia videre contigit. Quantum vero ex Amicis cognoscere licuit, id imprimis ejus institutum fuit, ut ex multis manuscriptis codicibus varias lectiones textus Græci, & antiquæ versionis colligeret, & nonnunquam animadversiones satis prolixas adderet, in quibus ex manuscriptis Arabicis non pauca exposuit. Verum, uti jam dictum, hanc etiam Iosephi editionem nescio quæ impedimenta remorantur, & Anglorum literæ de ea plane desperare jubent, quamvis & Petiti manu exarata ad Iosephum commentaria, & quæ Bosius ad Iosephum collegerat, aliæque quæ ad exornandam hanc editio-

PROLEGOMENA.

editionem facere possent, magno pretio undique conquisita & redempta fuerint.

Josephi
πὶ σωζο-
μένη.

Optandum utique, ut ex tot Eruditi Orbis Atlantibus vel uni Josephum emendatiorem, quam hactenus prodiit, & illustriorem edere licuisset. Neque tamen diutius ferendum, ut Bibliopolarum officinæ Josephi scriptis plane careant, ne singulare Divinæ Providentiæ beneficium negligere videamur, quæ Josephi opera ad nostram usque ætatem servari voluit, abs quibus multa cognitu haud indigna scientiam nostram fugerent, & imprimis res proximis ante Christi adventum annis in ecclesia gestæ densissimis ignorantiae tenebris sepultæ jacerent. Sunt autem ista Josephi scripta, quæ in eruditorum manibus versantur, libri 7. de Bello Judaico, Antiquitatum Judaicarum libri 20. cum appendice de vita sua, libri duo contra Apionem, & Panegyricus in Macabæos. Et historiam quidem Belli Judaici, quod & ipse miserabile vidit, & cujus pars magna fuit, Hebraice primum scripsit, quæ editio temporum injuria intercidit. Postea eandem Græco sermone complexus est. Tanta autem operis hujus fiducia ipsi fuit, ut illud Imperatoribus Vespasiano & Tito, quorum auspiciis bellum illud consummatum fuit, offerre non dubitaverit. Nec ingratum Imperatoribus munus illud fuit. Certè Titus Imperator, ut ipse Josephus (18.) testatur, ἔπος ἐν μόνων αὐτῶν ἐβελήθη τὴν γνώσιν τοῖς ἀνθρώποις παρδέναι τῶν πράξεων, ὥστε χαρίζας τῇ ἑαυτῆ χειρὶ τὰ βιβλία δημοσιεῦσαι προσέταξεν, quæ verba Nicephorus in historia sua ecclesiastica [19.] ita reddit, ut Titum libros istos de bello Judaico sua ipsius manu descripsisse dicat, idque Johanni Lango (20.) non improbabile videtur, cum Titus, Svetonio teste (21.) scribendi velocitate vel amanuenses suos superaverit, etsi alias Rufinus in versione Eusebii hunc Josephi locum allegantis, & alii verba illa sic interpretati fuerint, quasi Imperator libros illos tantum subscriptione sua dignatus fuerit, quam sententiam Henricus Valesius [22]

Historia
Belli Ju-
daici.

(18.) de vita sua p. 1026. (19.) libr. 2. c. 18. & libr. 3. c. 11. (20.) in not. ad Nicephor. Tom. I. edit. Græco-Lat. p. 247. (21.) in Tito c. 3. (22.) ad Euseb. libr. 3. hist. eccles. c. 10.

PROLEGOMENA.

Antiqui-
tatum li-
bri.

(23.) Joseph. de vit. p. 1027. (24.) Catalog. Script. eccl. c. 13. (25.) Lib. 3. histor. eccl. c. 9. (26.) lib. 4. ep. 75. (27.) libr. 4. p. 273.

P R O L E G O M E N A.

hos Antiquitatum libros Hebraica primum lingua a Josepho scriptos asserit, quod de libris ~~ἱστορίας~~ ^{ἱστορίας} seu de historia belli Judaici, ut ex præfatione ad illos libros colligi potest, non item de archæologia verum est. Equidem Vir quidam doctissimus in notulis, quas ad græco-latina Josephi editionem manu sua adscripsit, cum hunc Sixti Senensis errorem notasset, statim seipsum corrigit: imò, ait, ut nunc quidem existimo, Josephus etiam libros antiquitatum Hebraice primum exarasse videtur. Id enim manifeste evincit locus lib. 7. c. 11. p. 249. ubi fortitio familiarum Sacerdotalium in hodiernum usque diem durare legitur, quod certe de illo tempore necessario intelligendum est, cum Josephus templo nondum everso adhuc Hierosolymis ageret. Græcam enim editionem, posteaquam Romam migrasset, demum meditatus est. Verum cum Josephus Hebraicæ illius editionis nusquam meminerit, & tum demum se de antiquitatibus Judaicis scribendis cogitasse dicat, cum jam historiam belli Judaici contexeret, quod everso templo factum est, credi vix potest, Josephum Hierosolymis & templo adhuc stante Antiquitates suas Judaicas Hebraice scripsisse, neque locus de fortitione familiarum Sacerdotalium id evincit. Si enim in Hebraica, quæ fingitur, Antiquitatum editione Josephus scripsit, fortitionem illam in hodiernum usque diem durare, idque necessario de tempore, quod conflagrationem templi antecessit, intelligendum est, cur Josephus in Græca editione, quam templo pridem in cineres redacto elaboratam, & anno Domitiani decimo tertio, qui post templi conflagrationem tertius & vigesimus fuit, absolutam fuisse constat, verba ista non mutavit? Atqui in ea expresse dicit, divisionem

PROLEGOMENA.

fionem 24. familiarum Sacerdotalium per singulas hebdomadas in liturgiæ officio sibi succedentium ἀρχὴ τῆς σήμερον ἡμέρας durasse. Nimirum per hodiernum diem non præcise tempus, quo ista literis tradebat, sed seculum, quo vivebat, & integrum ætatis suæ curriculum intellexit, vel forte μετρίων illum familiarum Sacerdotalium etiam templo jam everso eatenus adhuc durasse scribit, quatenus illarum Familiarum numerus & ordo in recenti omnium memoria viguit, & in Sacerdotum reliquiis nomina ista manserunt, etsi eorum functiones, quarum gratia divisio illa per sortem facta fuerat, jam cessassent. Ex his autem, quæ de De vita sua. Josephi Archæologia dicta sunt, etiam de tempore, quo historiam vitæ suæ in literas retulit, judicari potest. Est enim ea narratio appendix & epilogus Antiquitatum, ut ipse Josephus ad calcem libri 20. testatur, ubi se, antequam Antiquitates finiat, nonnulla de vita sua dicturum Epaphrodito significat, cui etiam in fine opusculi de vita sua totum Ἀρχαιολογίας suæ opus, quod ipso impellente & stimulos addente pertexuerat, se dedicare scribit. Quamobrem ipsi errant, qui Eusebium eo nomine erroris arguunt, quod, quæ ex Josephi vita excerpfit, sub ἀρχαιολογίας titulo allegaverit (28.) Et hæc ipsa causa est, cur Labbeus (29.) & alii Josephi librum de vita sua in græco-Latina editione, quam nova hæc sequitur, a libris Antiquitatum avulsam & distractam nollent. Cæterum ad hoc Josephi opusculum remittimus, qui de ejus prosapia & vitæ genere, & rebus usque ad sextum & quinquagesimum ætatis annum gestis plura cognoscere cupiunt. Post historiam Libri contra Apionem belli Judaici, & Judaicarum Antiquitatum seu Originum libros, quibus vitæ suæ curriculum Josephus attexuit, novi operis elaborandi occasionem subministravit Apio Grammaticus Alexandrinus, quem Tiberius Cæsar cymbalum mundi vocare solebat, cum Plinio iudice (30.) publicæ famæ tympanum potius videri potuisset. Cum enim illud mundi cymbalum magno doctrinæ strepitu contra Judaicæ

PROLEGOMENA.

De Mac-
cabæis.

Judaicæ gentis antiquitatem insonuisset, Josephus gentis suæ vindicias ex ipsis Græcorum monumentis adornavit, & duobus libris, qui passim *ὑπὲρ ἀρχαιοσύνης* seu de antiquitate inscribi solent, cum Moloni & aliis, qui de Judæorum legibus & institutis falsa quædam commenti fuerant, respondit, tum imprimis Apionis calumnias tanto profanæ doctrinæ apparatu confutavit, ut magna Hieronymum (31.) hæc legentem admiratio subierit, cum ab homine Hebræo omnes Græcorum bibliothecas tam studiose evolutas animadverteret. Superest tractatus de imperio rationis, seu panegyricus in Maccabæos, si modo is Josephum Autorem habeat, quod Eruditorum multos negare Guilielmus Cave (32.) observavit. Eusebius (33.) illud opusculum *τὰ ἀγνῆς σπένδασμα* nominat, & vulgò *ὑπὲρ ἀντοκεράτορος* λογισμῶν inscribi, & a quibusdam *Μακκαβαϊκὸν* appellari scribit. Hieronymus (34.) valde elegantem libellum vocat. Honorius autem Augustodunensis, (35.) Græcum titulum *ὑπὲρ ἀντοκεράτορος* λογισμῶν, quem apud Hieronymum invenerat, non satis commode exprimit, cum ait hunc Josephi librum, in quo Maccabæorum martyria digesta sunt, de potentia inscribi. In Manuscripto quodam codice Vindobonensi, qui diversus est ab eo, quem supra recensuimus, nec in eorum numero fuit, qui ad Bosium transmissi sunt, titulus est hujusmodi: *Ἰωσήφης εἰς τὸ ἀντοκεράτορα τῶν παθῶν λογισμὸν εἶναι*, ut refert Lambecius (36.) qui etiam indicat codicem illum tantum usque ad illa procemii verba pertinere: *τὸ ὅτι Ἰπὶ μικροῖς καὶ μεγάλαις παρονομαῖν ἰσοδύναμόν ἐστι δι' ἐκείνους ὅτι ὡσαύτως ὁ νόμος ὑπερῶν φαίνεται*, quæ verba in editis exemplaribus plane desunt, nec in manuscripto Paulinæ nostræ bibliothecæ codice comparent, etsi ille multas integras periodos habeat, quæ in vulgata editione desiderantur, ut ex appendice novæ hujus editionis manifestum est. Fratres autem illos Maccabæos, quorum martyrium Josephus in hoc opusculo exposuit, etiam Johannes Chrysostomus,

Gre-

(31.) Epistol. ad Magnum. (32.) Histor. liter. scriptor. eccles. p. 22. (33.) lib. 3. c. 10. (34.) in catalog. Script. eccl. c. 13. (35.) libr. 1. de luminaribus eccl. c. 13. (36.) Tom. V. biblioth. Vindob. p. 104.

PROLEGOMENA.

Gregorius Nazianzenus, Augustinus, Gaudentius, Leo Magnus & alii ecclesiæ Doctores sermonibus suis celebrant. Sunt forte & alia quæ Josephus scripsit. Nam in fine libri 20. promittit, se, si Fata concesserint, historiam belli Judaici & vitæ suæ καὶ τοῦ εἰδέναι denuo recensiturum, & quatuor insuper libros de Judæorum opinionibus circa Deum ejusque essentiam, & legum rationes editurum. Quæ promissa Josephus non implevit, nisi forte hæc monumenta temporum injuria interciderint. Idem dicendum de volumine αἰπολογιών, cujus in limine Antiquitatum suarum meminit. Ejus autem jacturam non admodum dolendam arbitratur Cunæus (37.) & ipsius Josephi interesse putat, quod perierit, cum ex specimine, quod libro 1. Antiquitatum c. 1. legitur, satis appareat, Josephum frigida quædam mysteria & putidas argutias isto volumine complexum fuisse. Cui consentiens Bœclerus (38.) opus illud Josephi ætiologicum nihil aliud fuisse præsumit, quam campum τοῦ εἰδέναι in quem plura Judaici pulveris nube obscurata & corrupta φιλοσοφήματα seposuerit. Sunt etiam, qui ex Hieronymi præfatione ad librum XI. Commentariorum in Esaiam colligunt, quod Josephus Librum de 70. hebdomadibus Danielis composuerit. Cum enim ibi Hieronymus Africanum, Origenem, Eusebium, Clementem Apollinarium, Hippolytum, & Tertullianum commemorasset, subjungit, Josephum Porphyriumque plurima de eadem quæstione disputasse. Verum cum Hieronymus non indicet, quis Josephus ille fuerit, & ubi quæstionem illam tractaverit, incertum planè est, an Flavius Josephus peculiarem tractatum de 70. Danielis hebdomadibus unquam ediderit. Ad Pseudepigrapha Josephi opera pertinet liber τοῦ παντός, cujus fragmentum in editionis hujus appendice exhibetur, & de quo plura inferius dicemus.

Scripta a Josepho promissa & deperdita.

Pseudepigrapha.

Etsi vero genuina Josephi opera, quæ ad nostram usque ætatem pervenerunt, citius pariter & sæpius peregrino,

Editiones Josephi Græcæ.

PROLEGOMENA.

no, quam proprio Græci Sermonis habitu ex officinistypographicis, emissa fuerint, de Græcistamen editionibus prius dicere convenit. Primæ editionis Græcæ Aldinæ mentionem facit Cl. Arnoldus in præfatione ad testimonium Flavianum, ubi Casaubonum manu sua ad hanc editionem ex codicibus Regiis multa annotasse, & se, dum in Anglia versaretur, exemplar illud apud Seldenum vidisse memorat. Verum cum ipsa Casauboni verba statim subjiciat, in quibus editio illa Græca cum Parisiensibus manuscriptis collata Basileensis dicitur, non dubito, quin Typographi vitio Aldina vocetur prima Josephi editio Græca, quæ Arnoldina potius dici debuisset. Primus enim fuit Arnoldus Peraxylus Arlenius, qui Græcum Josephi textum Basileæ M D XLIV. typis Hieronymi Frobenii & Nicolai Episcopi in lucem publicam eduxit, cum in Diegi Hurtadi Mendozæ Cæsarei tum apud Venetos Legati bibliotheca, quæ postea in Escorialensem transiit, [39.] insignem hunc thesaurum invenisset. In quæ editione ad emendandos & restituendos posteriores Antiquitatum libros, cum eos multis in locis depravatos deprehendisset, epitomen quendam Josephi, quam Romæ nactus fuerat, adhibuit, & adscito in partem laboris Sigismundo Gelenio, ut quam fieri posset castigatissime prodiret, procuravit. In historia belli Judaici, & cæteris Josephi scriptis minus negotii habuit, cum & sua exemplaria satis accurate scripta essent, & alia insuper Johannes Crotus & Petrus Gillius suppeditarent, quorum erga se studium & in bonas literas amorem eo nomine collaudat. Græcam hanc editionem post annos 67. excepit græco-latina typis Petri de la Roviere A. C. MDCXI. Coloniae Allobrogum excusa, quæ ut emendatior prodiret, manuscripti quidam Codices bibliothecæ Palatinæ collati sunt, quos in Typographi gratiam a Bibliothecario Jano Grutero Marquardus Freherus impetravit, etsi jam longius operæ processissent, cum istæ membranæ ad Rovierium trans-

mitte-

PROLEGOMENA.

mitterentur, qui pollicitus quidem est, se Virorum quorundam doctorum notas & varias Lectiones ejus, qui manuscripta illa Palatina excusit, studio collectas propediem peculiari volumine luce publica donaturum, sed, ut eventus docuit, promissis tantum dives fuit. Ipsa autem Roveriana operum Josephi editio græco-latina sine ulla mutatione A.C.M DC XXXIV. apud Johannem Crispinum iterata fuit. Et præter illas modo recensitas nulla alia vel græca vel græco-latina operum Josephi editio hætenus visa est. LIBER tamen DE MACCABÆIS etiam extra Josephi opera in nonnullis Græcis Bibliorum editionibus tertio Maccabæorum libro subjectus reperitur. Factum id in editione Bibliorum A.C.M D XXVI. Argentinae typis Wolphianis a Lonicero procurata, quem tribus Maccabæorum libris librum Josephi de martyrio septem fratrum Maccabæorum irreligiose attexuisse Morinus (40.) arguit, qui & plures Bibliorum Græcorum editiones recenset, in quibus Josephi de Maccabæis liber apocryphis insertus legitur, nempe duas Basileenses, quarum una A.C.M D XL. ex Hervagii officina, altera M.D.L. typis Nicolai Brylingerii prodit, & Francofurtensem A.C.M D XCVII. typis Wecheliani editam, quibus addi potest editio Apocryphorum græco-latina Basileæ A.C.M D LXXXII. in lucem publicam emissâ, & forte aliæ. Eundem Josephi librum de Maccabæis JOHANNES LLOYDIUS & auctiorem & emendatiorem cum latina interpretatione & notis edidisse perhibetur. (41) Postremo eundem librum FRANCISCUS COMBEFISIUS in novissimo, quod vocat, Bibliothecæ Patrum auctario græce & latine 1672. Parisius vulgavit.

Interpretes Josephus varios habuit, qui ejus scripta ex lingua Græca in Latinam, Germanicam, Hispanicam, Italicam, Gallicam, Anglicam, Belgicam & alia transfuderunt. Ad latinos Interpretes, ut ab his ordiamur, quodammodo referendus est S. AMBROSIVS Mediolanensis ecclesiae

Interpretes Latini.

Ambrosius vel quisquis

(40.) Exercit. Bibl. lib. 6. exerc. 9. c. 1. (41.) Conferatur Witte in Diario biographico ad A. C. 1603.

PROLEGOMENA.

Autor est
librorum
de exci-
dio Hierosoly-
mitano
sub He-
gesippi
nomine
editorū.

clesiæ Antistes, siquidem ille Autor sit librorum 5. de excidio Hierosolymitano, qui sub HEGESIPPI nomine circumferuntur a Jacobo Fabro per Jodocum Badium Ascensium, Godofredo Hittorio, Laurentio de la Barre, Cornelio Gualthero & aliis editi, & Patrum quoque bibliothecæ inserti. Est enim hoc opus nihil aliud, quam liberior translatio librorum Josephi de bello Judaico, cui etiam nonnulla ex libris *αἰχμαλωτίας* admista sunt. Quod vero hi libri de excidio Hierosolymitano Ambrosium Autorem habeant, etsi multis incredibile videatur, Ludovicus tamen Vives (42.) libros illos sub Ambrosii nomine allegat. Nec alienus est ab hac sententia doctissimus Gronovius (43.) non repugnaturus, si quis Ambrosium ætate adolescentiori aut in exordio pontificatus sui opus hoc luisse contendat. Quam conjecturam & styli cum Ambrosiano convenientia & fides nonnullorum veterum codicum confirmat, qualis est ille Mediolanensis, quem Mabillonius (44.) literis partim Longobardicis partim Romanis majusculis scriptum memorat. In eo enim liber Hegesippi secundus hoc titulo signatur: Incipit secundus Ambrosius Episcopus de Græco transtulit in Latinum. Quem Ambrosii ut interpretis titulum etiam nonnullæ Hegesippi editiones præferunt, ut ex Ascensiana & Hittoriana manifestum est. Quod autem hi libri Hegesippi tanquam primarii Autoris nomine vulgo gaudeant, inde factum est, quod Josephi nomen librariorum vitio corruptum fuerit. Pro Josepho enim sæpe scribi solebat Josephus aut Joseppus, vel etiam Josipus aut Josippus. Unde & in Mediolanensi Hegesippi codice, quem paulo ante memoravimus, multis foliis libri quinti in capite paginarum hæc verba apposita leguntur: IOSEPPI LIBER QUINTUS. Ex Josippo autem in nonnullis exemplaribus levi mutatione Igisippus natus est, ut ex pervetustis membranis, quæ apud Isaacum Vossium fuerunt, Colome-

(42.) ad Augustinum de Civit. Dei lib. 21. c. 5. (43.) observat. ad Scriptor. eccles. c. 1. p. 6. (44.) Mus. Ital. part. 1. tom. I. p. 14.

PROLEGOMENA.

lomesius (45.) probavit. Tandem vero Egesippi vel Hegesippi nomen huic operi adhæsit. Cum enim proximo post Apostolos seculo Hegesippus quidam claruerit, qui quinque libros actuum ecclesiasticorum composuit, ab Eusebio & aliis antiquis Scriptoribus commendatos, facili errore libris quinque de excidio Hierosolymitano Hegesippi nomen assignatum fuit, etsi non ex Hegesippo, sed ex Josippo vel Josepho expressi fuerint. Nonnulli tamen existimant, libris illis de excidio Hierosolymitano Hegesippi nomen non librarium errore inditum, sed ab Autore sponte adscitum, sive quod hoc nomen quoad litterarum sonum cum Josippi nomine magnam cognationem haberet, sive ut ex Hegesippi fama operi huic antiquitatis auctoritatem adderet. Interim Hegesippi nomen, undecumque illud libri de excidio Hierosolymitano sortiti fuerint, multis fraudi fuit, ut Hegesippo Apostolorum temporibus vicino historiam excidii Hierosolymitani tribuerent. In quorum numero miramur fuisse Casparum Barthium, (46.) qui, cum multa sequioris ævi indicia in Hegesippo deprehenderet, quæ veteris Hegesippi ævo convenire minime possent, hunc scrupulum ita sibi eximebat, ut diceret idem Egesippo contigisse, quod in Eutropio aliisque Autoribus factum esse constat, cum jam a multis seculis Monachi id in more habuerint, ut longiora scripta in epitomen redigerent, aut breviora assutis variis laciniis extenderent. Et Egesippi quidem libros immanibus cumulis ex Rufini Josepho petitis distentos atque effarctos judicat, de cætero minime dubitans, quin prius Egesippus illorum librorum Autor censeretur. Discedit ab hac sententia Gerhardus Johannes Vossius (47.) & quod mireris, ipse Barthius, qui alibi (48.) non parvam Monachorum impudentiam fuisse queritur, quod Egesippum, qui hodie extat, cum veteri illo confuderint. Vossius autem dum Barthii sententiam refutat, ad alterum extremum labitur, dum Autorem hujus operis sex-

cen-

(45.) Paralipom. ad cav. Chartophyl. p. 239. edit. ult. (46.) libr. 46. Adv. c. 4. (47.) libr. 3. de Hist. Lat. p. 707. & de Hist. Græc. libr. 2. c. 14. (48.) libr. 34. Adv. c. 11.

PROLEGOMENA.

centis & amplius annis Ambrosio juniorem facit. Otium hic nobis fecit doctissimus Gronovius (49.) qui utramque sententiam confutavit, & Autorem, qui sub Hegesippi nomine excidii Hierosolymitani historiam conscripsit, neque ad tempora Apostolicæ ætati proxima evehendum, neque ad Scriptores infimæ vetustatis detrudendum, sed sub Theodosii imperio collocandum probavit. Sive autem Ambrosius hujus operis autor sit, sive alius Scriptor Ambrosio coævus, certum est eum Josephi vestigiis sic insistere, ut quodammodo interpretis vice fungatur. Ea tamen libertate interpretem agit, ut multa de suo admisceat, & subinde non tam Josephum, quam sui ingenii impetum sequatur. Unde Scaliger (50.) de Hegesippo ait, quod sincerum Josephi vas incrustare consueverit. Sanctum quoque Hieronymum Josephi opera una cum Papiæ & Polycarpi libris in latinam linguam transtulisse rumor ad Lucinii Bæatici aures tulerat. Verum Hieronymus (51.) responderebat, tantum nec otii sibi fuisse, nec virium, ut tantos Autores pari venustate in alias lingvas exprimere potuerit. Rufinus. Æqualis tamen Hieronymi Rufinus Aquilejensis Presbyter Josephi Antiquitates & historiam belli Judaici & duos contra Apionem libros latinitate donasse perhibetur. Unde antiqua illa & vulgata istorum librorum versio in Latinis Josephi editionibus Rufino passim tribuitur. Nec refragantur codices manuscripti, & in his antiquissimus ille, qui Mediolani in Ambrosiana bibliotheca extat, laudatus a Burneto in suis epistolis de itinere suo Italico (52.) & Mabillonio (53.) qui hoc volumen ex charta Ægyptiaca constare, & aliquot libros Josephi de antiquitatibus Judaicis continere scribit, & Boschæ quidem non consentit, qui ab annis mille trecentis hoc volumen scriptum suspicatur, antiquissimum tamen illud esse, & ante mille & centum annos exaratum judicat. Num vero recte Rufino versio *αρχαιολογίας ιουδαϊκής*, & duorum librorum contra Apionem tribuatur, haut immerito dubitari possit. De libris

αλώσεως

(49.) observ. in Script. eccles. c. 1. & 11. (50.) animadvert. ad Euseb. chron. num. 1950. (51.) epistol. 28. (52.) epistol. 2. (53.) Mus. Ital. Tom. 1. part. 1. p. 12.

PROLEGOMENA.

ἀλλοιῶται minor dubitandi ratio existit. Et si enim eorum ver-
 sionem ex Cassiodori divinis lectionibus seu institutione divi-
 narum literarum (54) patet, ab aliis Ambrosio, ab aliis Hiero-
 nymo, ab aliis Rufino adscriberetur, vicit tamen sententia
 pro Rufino, neq; stylus ab aliis Rufini operibus discrepat.
 At cum idem CASSIODORUS ibidem dicat, quod Josephi An- Cassiodo-
ri familia-
res.
 tiquitatum libros 22. [intelligit libros viginti ἀρχαιολογίας &
 duos ἀρχαιότητος contra Apionem] per Amicos suos
 non sine magno labore latine reddi curaverit, ex eo haud
 obscure colligi potest, Cassiodori ævo, quem integro &
 amplius seculo Rufinus antecessit, nullam adhuc illorum
 Josephi librorum versionem extitisse. Quorsum enim ami-
 cis suis tantum laborem imposuisset, si jam olim a Rufino
 susceptus fuisset. Saltem istam Rufini versionem silentio
 prætermittitur non fuisset, si forte illi meliorem & fidelio-
 rem substituere voluisset. Fatendum autem est, antiquam
 Josephi versionem tam in historia belli Judaici quam in an-
 tiquitatibus & duobus libris, quibus famosum illum πλεονέ-
κτην Apionem (55) superavit, plurimis in locis Græco Josephi
 textui parum respondere, siue corruptos codices habuerit
 Interpres, siue bonos malo sensu corruerit. Κομίζεν ἑπικρίναν
 seu adducere auxiliares copias Antiquo illi interpreti idem
 est ac per Coricum transire. (56.) Vicum Emmauntem
 seu Ammauntem Josephus (57.) ab Hierosolymis sta-
 diis ἐξήκοντα distitum dicit, quod cum Luca (58.) convenit,
 & parum tamen abfuit, quin Vir quidam doctissimus, cu-
 jus Bochartus (59.) meminit, Lucam falsi argueret, cum
 apud Latinum Josephi interpretem triginta stadia legi-
 set. Alibi antiquus ille Josephi interpretes χιόνος seu nivem
 per ætus explicat, ut plura alia hujusmodi taceam, in qui-
 bus interpretes Josephi cum ipso Josepho non magis con-
 venit, quam cum ex bubone, quem supra Agrippæ paulo
 post monturi caput adstitisse Josephus tradidit, Eusebius
 (60.)

(54.) c. 17. Tom. II. Operum Cass. p. 550. edit. Rotomag. (55.) Ita Apio vocatur a Plinio lib.

37. c. 5. Gell. lib. V. c. 24. Clemente Alex. lib. 1. Strom. p. 235. (56.) lib. 14. Antiqu. c. 16.

(57.) lib. 7. de Bell. Jud. c. 27. (58.) Luc. XXIV. 13. (59.) Chan. lib. 2. c. 16.

PROLEGOMENA.

(60.) Angelum formavit. Non est hic prolixè differendi locus, qualem in aliis Scriptoribus vertendis Rufinus se gesserit. Notum est quod in Eusebio multa omiserit, multa de suo adjecerit, multa denique pessime reddiderit, ut cum Zachariam Johannis Baptistæ Patrem, cujus Eusebius vel Lugdunenses in sua epistola apud Eusebium obiter meminerant, in Martyrem Lugduni sub Antonino passum transmutavit. Quam perfidia Origenis scripta tractaverit, non opus est, ut Erasmi (62.) Dallæi, (63.) & aliorum verbis exponamus. Habemus enim confitentem reum, siquidem ipse Rufinus in præfationibus ad libros *τῶν ἀρχαίων*, item in præfatione & epilogo Origeniani in epistolam ad Romanos Commentarii non dissimulat, quantum sibi in Origene interpretando licere existimaverit. Sed, ut ad Josephum redeamus, nec hoc tacendum est, antiquam versionem interdum saniores esse, quam novam, & ipsi Græco, qualis nunc est, textui præferendam. Unicum libet adducere exemplum. Refert Josephus, quod Boozus, cum Ruthem ducturus esset, coacto Senatu & adducto Ruthis cognato, qui eam ducere recusabat mulierem jussit accedere cognatum suum, & juxta legem calceum ei detrahere, *καὶ πύξιν ἐξ τοῦ ἀγῶνι* (64.) Rectius antiquus interpres in suo exemplari legit: *καὶ πύξιν ἐξ τοῦ ἀγῶνι*. Sic enim vertit: Booz testificans Seniores, jussit mulieri, ut ejus calceamentum solveret juxta legem, & in faciem ejus exspueret. Respexit nimirum Josephus ad legem de fratria ducenda, quæ extat Deut. XXV, 9. etsi ea ad præsentem causam non spectaret, ut post Drusium Seldenus [65.] observavit. Sed hæc de antiquioribus Josephi interpretibus dixisse sufficiat. Nunc ad recentiores pergendum, e quorum numero SIGISMUNDUS GELENIUS libros 20. antiquitatum nova versione donavit. Cum enim Arnoldus Arlenius in græca sua Josephi editione libros antiquitatum

juxta

Gelenius.

(60.) libr. 2. hist. eccl. c. 10. ubi allegat locum ex Josephi Antiquit. libr. 19. c. 7. (61.) Prolog. ad Orig. (62.) de script. Ignat. c. 40. & seqv. (64.) Antiquit. libr. 5. c. 11. (65.) de succession. in bon. defunctor. c. 15.

PROLEGOMENA.

juxta duos codices ex diversissimis; terræ tractibus peti-
tos, quorum uterque alterius lacunas explere poterat, edi-
disset, non deerant, quoniam novam hujus operis interpretatio-
nem ad Græcos fontes exactam desiderarent. Gelenius
autem tanto lubentius id operis in se suscepit, quod anti-
qvitatum libros non perinde ac historiam Belli Judaici a
Rufino versos animadverteret, siquidem non referrent ho-
minem utriusque lingvæ peritum, qualis Rufinus seculo
suo fuit, nec stylo libros de bello Judaico æquarent. Novo
igitur stylo hos libros reddidit, & nonnulla a veteri inter-
prete omissa supplevit. Idem & Iosephi librum de vita sua
in Latinam lingvā transtulit. In historia autem Belli
Judaici & libris contra Apionem veterem versionem ad
Græcum textum castigavit, quod tamen ubivis factum
non esse collatio ostendit, quemadmodum etiam nova,
quam fecit, Antiquitatum versio, eruditorum censuram
effugere non potuit, unde Vorstius (66.) egregiam repu-
blicæ literariæ navaturum operam judicat, si quis Flavii
Iosephi versionem, in pluribus a Græco textu disceden-
tem, ad limam revocaturus esset. Iosephi librum de vita
sua Godofridus TILMANNUS Carthusiæ Parisiensis Mona-
chus latinè vertit, & typis Michaëlis Fezandat Parisiis
exprimendum dedit, quod ex Petri Lambecii ad Princi-
pem Augustum epistola didici. Prodiit ista Tilmanni ver-
sio anno 1548. quo ipso anno Gelenius in præfatione ad
Iosephi opera Basileæ scribebat, vitam Iosephi nunc pri-
mum in præsentem operum ejus editione a Latinis homini-
bus legi posse. Referendus esset ad Latinos Iosephi inter-
pretes etiam ERASMUS ROTERODAMUS, si tractatum de
Maccabæis ex Græco Iosephi textu expressisset. Verum
cum Græcum codicem ad manus non habuerit, e latinis
tantum Græca conjectavit, & mutatis nonnullis versio-
nem illius tractatus antiquam elegantiori stylo reddidit.
Eundem tractatum de Maccabæis Lloydus & Combefi-
sius in Latinum sermonem traduxerunt, ut alias libelli isti-
us translationes, quæ in nonnullis bibliorum editionibus

Tilmannus.

Erasmus

Lloydus, Combefisius.
Alii

PROLEGOMENA.

Editiones
operum
Iosephi
latinae.

nec non in nonnullis Iosephi editionibus leguntur, taceamus. Sunt autem Latinae Iosephi editiones variae. Antiquissima forte est, cui neque annum neque locum impressionis adscriptum Bosius (67.) indicat, qui eam ex liberalitate Curatorum bibliothecae Rhedigerianae habuit. An praeter Antiquitates Judaicas plura Iosephi opera editio illa complexa fuerit, nescio. Nullus etiam impressionis annus & locus adscriptus est libris septem de Bello Judaico per Platinam castigatis, quos in suis Typographiae incunabulis Cornelius a Beughem (68.) memorat. Idem Beughemius (69.) Antiquitates Iosephi Judaicas Venetiis per Ludovicum Cendraram impressas tradit. Aliam Iosephi Latinam editionem Venetiis 1486. excusam in bibliotheca sua habuit celeberrimus Heinsius (70.) Secuta est apud Venetos alia editio A.C.M CCCC XCIX. quae Antiquitatum libros, historiam de Bello Judaico, & duos libros de antiquitate Iudaeorum contra Apionem praemissis singulorum capitum argumentis exhibuit. (71.) Quam grata haec Venetorum opera eruditis fuerit, & quam avidos emtores Iosephus invenerit, ex eo colligere licet, quod vix triennio elapso nempe M D II. iterum nova Iosephi editio Venetiis prodierit. Prodiit illa typis Bernardini Vercellensis, sumptibus Andreae Asulani. Praemissa est tabula rubricarum, quae singulorum capitum in Antiquitatibus & historia belli Iudaici argumenta continentur. Et illa quidem, quae ad historiam belli Iudaici spectant, Auctorem habent Magistrum Franciscum Maceratam, Ordinis minorum, & ita concepta sunt, ut ferme epitomes instar haberi possint. Addita etiam est epistola Hieronymi Squarzafici Alexandrini ad Raynaldum de Novimajo, in qua Iosephi libros a Rufino translato indicat, & Iosephi vitam e juratissimis, ut ait, Auctoribus elicitam breviter subjungit. Aliam Iosephi editionem Venetam, quae A.C.MDX lucem adspexit, Reinesius in quadam ad Adolphum Vorstium epistola, (72.) Mediolanensem, quae per Alexandrum Minutianum MDXIII. prodit, Bosius in sua ad Iosephi

(67.) Exercit. ad perioch. Ioseph. (68.) p. 178. (69.) p. 79. (70.) Conf. Catal. Bibl. Heinsianae fol. 20. (71.) Conf. bibliothecam Fris. p. 233. (72.) epistol. 22.

PROLEGOMENA.

phi periocham exercitatione, (73.) Parisiensem a Roberto Gouillet typis Johannis Barbieri A. C. M D X IV. procuratam Lambecius in sua ad Augustum Principem epistola, (74.) aliam Parisiensem A. C. M D X IX. ex officina Johannis Parvi emissam Possevinus (75.) commemorat. Postea A. C. M D XXIV. Coloniae in ædibus Eucharî Cervicorni Josephi opera impressa sunt, addito, qvi in prioribus editionibus desideratur, libello de Machabæis per Erasmus recognito. Præmissa est Jacobi Sobii ad Lectorem præfatio, in qua Josephi versionem a Godofredo Hittorio ad vetustissima Latina exemplaria diligenter recognitam asserit. Græcum enim textum Sobius temporum injuria plane deperditum suspicabatur, nisi forte in Romana Bibliotheca latitaret. Additus etiam est index, quem Cornelii Lynnichenis industriae debemus. Eodem anno M D XXIV. eadem Josephi opera Basileæ Johannes Frobenius excudit, qvi agnoscit, in Coloniensi editione, quæ suam aliquot mensibus anteverit, loca quædam non infeliciter restituta, multa tamen in mendis suis adhuc relicta asserit, cum adeo depravatus Josephus fuerit, ut expurgando huic Augiæ stabulo unus Hercules non suffecerit. Quibus præmissis speciminis gratia loca quædam indicat, quæ veterum exemplarium collatione in Basileensi hac editione emendata sunt. Bene sibi cessisse suam Josephi editionem cum animadverteret Eucharîus Cervicornus, distractis primæ editionis exemplaribus A. C. M D XXXIV. Josephum majori labore & industria recognitum iterum Coloniae prælo subjecit, additis etiam monumentis, quæ sub Berosi, Manethonis & Metasthenis nomine Johannes Annius Viterbienfis orbi literato venditavit. Sed hic iterum cum Colonia de Josepho Basilea certavit. Eodem enim anno M D XXXIV. Basileæ ex officina Frobeniana Josephus exiit, Sigismundi Gelenii studio recognitus, qvi Antiquitatum quidem interpretationem veterem ob Græcorum Codicum penuriam tantum ad

PROLEGOMENA.

ad vetusta quædam exemplaria Latina contulit, historiam autem Belli Judaici ex duobus Græcis codicibus, quorum unum Georgius Arminiacus Rutenorum Episcopus, alterum Johannes Crotus obtulit, emendavit, & tantumdem laboris aut aliquanto plus in libris contra Apionem adhibuit, ut a legentibus intelligi possent. Et hæc editio Basileæ A. M D XL. repetita fuit, in qua Typographus (76.) monet, librorum de Bello Judaico & contra Apionem exemplaria Græca ex Gallia, Germania & Polonia corrogata fuisse, & cum Latinis collata, & in libris contra Apionem circa finem primi, & initium secundi libri plusquam centenos versus additos fuisse, qui hætenus omissi fuerant. Paulo post nempe A. M D XLVI. Sebastianus Gryphius Josephi opera tribus voluminibus distincta minori forma nempe plagulis in octo folia complicandis publicavit. Et istæ quidem, quas hætenus recensui, editiones antiquam Josephi versionem exhibent, de cujus Autoribus supra dictum est. Anno autem M D XLVIII. Basileæ nova Antiquitatum Judaicarum versio a Sigismundo Gelenio concinnata lucem publicam adspexit, cui & cætera Josephi opera juxta antiquam versionem & liber de Maccabæis ex Erasmi paraphrasi adjuncta fuerunt, & qui hætenus in Latinis editionibus nondum visus fuerat, Josephi liber de vita sua ab eodem Gelenio in Latinam linguam translatus, quæ editio Basileæ A. M D LIV. repetita fuit. Has editiones secutæ sunt duæ Lugdunenses, quarum una A. M D LV. altera M D LVII. utraqve apud Gryphium impressa, & duæ Basileenses, quarum una A. M D LIX. altera M D LXVII. utraqve ex officina Frobeniana prodiit. Et in priore quidem Basileensi liber de Maccabæis ex Erasmi Roterodami paraphrasi legitur, quæ hætenus etiam in aliis Josephi editionibus retenta fuerat, in posteriore autem alia versio occurrit, cujus hoc est initium: disputaturus de re ad philosophiæ rationem maxime pertinente num affectibus

PROLEGOMENA

Etibus imperet pia ratio, recte fecero, si vobis, ut
 Philosophiæ sedulo incumbatis, consulvero.
 Quæ Francofurti ad Moenum A. C. MDLXXX. impen-
 sis Sigismundi Feyerabend procurata est editio, figuris
 exornatur, & singulis foliis chronologiam adscriptam ha-
 bet, ipsumque textum doctorum hominum laboribus &
 vigiliis a pluribus mendis expurgatum pollicetur. Anno
 MDLXXXII. iterum Basileæ ex Frobeniana officina
 vulgatus est Iosephus, itidem chronologia & aliis scholiis
 marginalibus illustratus. Anno MDLXXXVIII. Sigis-
 mundus Feyerabend Francofurti Iosephi opera denuo
 typis imprimi curavit, sed minori forma, & ad commodio-
 rem usum adornata. Anno MDXCIII. Coloniae apud Io-
 hannem Gymnicum sub monocerote Flavii Iosephi ope-
 ra iterum latine prodierunt, ut Genevensis anno MD
 XCV. a Jacobo Stoerio excusam, Francofurtensem anno
 MDCXVII. vulgatam & alias taceamus. Quorsum et-
 iam spectant Nicolai Asclepii Barbati periochæ & argu-
 mentalibrorum 20. de Antiquitatibus Judaicis & librorum
 septem de Bello Iudaico singulorum capitum summam
 singulis tetraſtichis complectentia, quæ una cum Ducum,
 Iudicum, & Regum populi Israelitici historia per Bartho-
 lomæum Stenum conscripta Coloniae typis hæredum Ar-
 noldi Birckmanni anno MDLXIV. in lucem prodierunt,
 item compendiosissima Belli Iudaici descriptio, quam ex
 Iosepho collegit, & Coloniae MDLII. edidit Georgius
 Vicelius, ut alia ejus generis taceamus. Dignus autem
 omnino Iosephus fuit, qui non ab eruditis modo Græce &
 Latine, sed etiam a vulgo in vernaculis variarum gentium
 linguis legeretur. Et de Germanis quidem suis hac in cau-
 sa bene meritus est D. CASPAR HEDIO, qui anno MD
 XXXI. Flavii Iosephi opera in Germanicam linguam con-
 vertit, & Argentinae typis Michaelis Meyeri & Baltha-
 saris Bockii primum edidit, anno MDXXXV. & forte sæpi-
 us novis typis impressa. Præmissa est explicatio vocabu-
 lorum

Versiones
 Germani-
 cz.

P R O L E G O M E N A.

lorum lingvæ Hebraicæ, Chaldaicæ, Græcæ & Latinæ, quæ in Josephi scriptis passim occurrunt. Cui nominum explanationi subjunguntur, quæ Gulielmus Budæus in libris de Asse & ejus partibus ad loca quædam in libris Josephi contra Apionem animadvertit. Fatetur autem elegantiori habitu Germanicum suum Josephum legentium oculis se oblaturum fuisse, nisi defectu Græcorum exemplarium, quæ tum adhuc in bibliothecis latebant, tantum ad Latinos codices conformatus fuisset, quos adeo corruptos fuisse queritur, ut non sine magno labore multisque vigiliis loca quædam restituere, eorumque sensum assequi potuerit, quæ in re etiam Melchiorem Ambachium, & Wolfgangum Musculum auxilio sibi fuisse non dissimulat. Minime tamen dubitat, quin improbo suo labore tantum effecerit, ut ex Germanica sua versione Latina exemplaria, si prælo iterum subjicerentur, plurimis in locis emendari possent, ne amplius

mala culmos

Esset rubigo, segnisque horreret in arvis

Carduus, - - - - -

Lappæque tribulique interque nitentia culta

Infelix lolium, & steriles dominantur avenæ.

Postea, cum Arnoldi Peraxyli Arlenii studio Græcus Josephus in lucem editus fuisset, Bibliopolæ quidam Francofurtenses per M. JOHANNEM SPRENGENTIUM & ZACHARIAM MUNZERUM ex Græco textu Josephi opera in Germanicam linguam transferri curarunt, quorum versionem Johannes Feyerabend Francofurti anno M D LXXXI. prælo iterum commisit, cum primæ editionis, quæ Georgii Rabi & Cognati cujusdam sui impensis ante aliquot annos facta fuerat, exemplaria nulla amplius superesse intelligeret. Neque hic silentio prætermittendus CONRADUS LAUTERBACHIUS, qui itidem Flavii Josephi opera, quæ extant, omnia Germanice reddidit, nihilque eorum omisit, quæ Iosepho vel ornatum vel lucem afferre poterant,

Ejus

P R O L E G O M E N A.

Ejus interpretatio primum Argentorati anno M D LXXIV. iterumque MDXCV & MDCXI & novissime Francofurti MDCLXXVI. lucem publicam adspexit. Libri septem de Bello Iudaico Francofurti anno M D LII. seorsim typis Christophori Egenolfi Germanice prodierunt, quo interprete, cum editio illa ad manus non sit, dicere non possum. In Hispania IOHANNES MARTINUS CORDERO Valentinus, qui multa veterum & recentiorum Scriptorum monumenta in sermonem Castellæ vernaculum traduxit, Iosephi quoque libros septem de Bello Iudaico post veterem, quæ ei displicuit, Catholicorum Regum Chronographi interpretationem Hispanice edidit, impressos Antverpiæ anno M D LVII. & Madriti anno M D C XVI. Antiquitates autem Iudaicæ, in eandem linguam traductæ, una cum vita Iosephi ab ipso met conscripta, & tractatus de imperio rationis seu de Maccabæis incerto interprete Antverpiæ anno M D LIV. typis Martini Nucii prodierunt. In Italia PETRUS LAURUS Mutinensis Iosephi Antiquitates Iudaicas Italice reddidit, quas Balthasar Constantini Venetiis anno M D XLIX. ex officina sua prodire iussit. FRANCISCUS autem BALDELLUS non Antiquitates modo, sed etiam libros de Bello Iudaico, libros duos contra Apionem, & tractatum de imperio rationis in Italicam linguam convertit, quæ Baldelli versio in duos tomos distributa itidem Venetiis anno M D LXXXI. lucem publicam adspexit. Gallia Flavium Iosephum in sua lingua prodeuntem sæpissime conspexit. Prodiisse Iosephum Gallice anno M CCCC XCII. Cornelius a Beughem in Typographiæ incunabulis tradit, interpretem non addit, & forte ipse interpres nomen suum latere voluit. Inter eos, quos Gallice Iosephum interpretatos fuisse novi, fuit NICOLAUS DE HERBERAY DOMINUS DES ESSARS, qui præter alia etiam Iosephi libros septem de Bello Iudaico Gallico sermone expressit anno M D LVII. Parisiis excusos. Agit de eo Autor, qui de Eruditis & præcipuis eorundem scriptis iudicia pluribus tomis hætenus vulgavit, eumque in Iosepho

PROLEGOMENA.

pho vertendo bonas horas melius, quam in transferendis Amadisi libris collocasse censet (77.) Omnia Josephi opera Gallice interpretatus est FRANCISCUS BURGUNDUS, cujus versio Lugduni apud Johannem Temporalem & postea apud hæredes Jacobi Junti, nec non Parisiis anno M D LXXIII. apud Claudium Micræum prodiit. Hanc Francisci Burgundi versionem postea correxit JOHANNES LE FRERE DE LA VAL, & hæc Burgundi versio a Frerio Lavallienfi ad Græcum textum emendata Parisiis MDLXX. apud Nicolaum Chesneau una cum Latina versione, ita ut una alteri quoad singulas periodos respondeat, lucem publicam adspexit. Additum est in eadem editione historiæ de bello & excidio Judaico compendium, quod studio Davidis Kyberi ex Hebraico Josepho Latine concinnatum Franciscus Belleforestus in Gallicam linguam transtulit (78.) Neque hic omittendus Antonius Fayus, quem a Bosio inter Gallicos Josephi interpretes referri video (79.) Nec mirum, quod qui Livium Gallici sermonis habitu donavit, Josephum quoque, quem Græcum Livium Hieronymus appellat (80.) eodem honore dignatus fuerit. Verum plerasque ex his Josephi versionibus etsi a popularibus suis factas Galli parum aestimarunt. Alias enim ob styli barbariem aspernati sunt, alias minus fideliter translatas arguerunt, nonnullas etiam de hæresi suspectas habuerunt, cum in illis phrasæ quasdam & loquendi formulas observare sibi viderentur, quibus ferendis non essent aures Romanis placitis assuetæ, ut Johannes Gallesius (81.) in ephemeridibus Eruditorum annotavit, qui etiam addit GILBERTO GENEBRARDO Josephi versionem feliciter cessisse. Cum enim ante ipsum intra quinquaginta annorum spatium quinque aut sex versiones Josephi Gallicæ prodissent, postea vel centum anni elapsi sunt, antequam quisquam de nova versione Josephi cogitaret. Cum igitur tot Interpretibus in unius libri versione defatigatis omnes

jam

(77.) Jugemens de Scavans tom. 3. Sect. 930. (78.) Conf. la Bibliothèque d' Antoine du Verdier p. 368. (79.) exercit. ad Josephi periocham c. 1. p. 12. edit. secund. (80.) epistol. ad Eustoch. de custod. Virginit. c. 15. (81.) Anno 1667. d. 16. Januar,

PROLEGOMENA.

jam in Genebrardi versione acquiescerent, haud mirum cuiquam videri potest, quod illi excudendo praela toties defudaverint. Prodiit enim Parisiis apud Michaëlem Sonnium anno M DLXXVIII. apud Claudium Rogerium MDLXXXVIII. apud Lucam Bruneau M DC IV. ut alias editiones taceamus. Neque tamen erroribus suis & nævishæc Genebrardi versio destituitur, quos passim a doctis notari videas. Sane Casaubonus [82] Gelenii & Rufini errores leves esse censet præ iis, quos Genebrardus commisit, qui tantum sibi in Iosepho licere existimavit, ut pro voce Cleopatra posuerit: *ceste chiene*, pro vocibus; *ἡ δὲ γυναῖς* *αὐτῆς*: *il donne a ceste putain*, ex quo magnam illius Theologi *πνευματικῶν* arguit, quam etiam Thuanus [83.] in ejus elogio notavit. Postremo ARNOLDUS D' ANDILLY quatuor & viginti abhinc annis Judaicas Iosephi Antiquitates Gallice edidit, quibus post biennium etiam historiam Belli Judaici, vitam Iosephi ab ipsomet conscriptam, libros contra Apionem, tractatum de Maccabæis, & Philonis legationem ad Cajum Caligulam adjecit. Cum enim per integrum seculi spatium lingvæ Gallicæ cultus tantum increvisset, ut Genebrardi versio nemini amplius jucunda esse posset, si vel maxime Iosephi sensus accurate expressisset, operæ se pretium facturum existimavit, si nobilissimum scriptorem, quem barbaræ versiones pæne exosum reddiderant, novo ornatu genti suæ iterum conciliaret. In hac versione Andillius, si Galloesio in ephemeridibus enuditorum hoc opus commendanti credimus, Iosephum fideliter reddidit, idque præstare ut posset, varia manuscripta consuluit, nec fideliter modo, sed comite etiam & nitide Iosephum expressit, dum Gallicæ lingvæ elegantias ad Græci sermonis emphases tam feliciter applicavit, ut facundia cum Iosepho certare videatur. Imprimis autem istos eloquentiæ flores depræhendere licebit in historia de Bello Judaico, & maxime in oratione Anani, quæ libro

4.C.13.

(82.) Exercit. I. contra Baron. Sect. 9. n. 8. (83.) libr. 19. hist. p. 772.

PROLEGOMENA.

4. c. 13. extat, nec non in descriptione horrendæ famis, quæ libri 5. cap. 28. legitur. In versione Antiquitatum fatetur se a Græco textu nonnihil dissentire circa descriptionem tabernaculi & mensæ, in qua sacri panes repositi fuerunt, cum hæc & alia quædam loca in Græco textu adeo corrupta fuerint, ut ea corrigendi necessitas sibi imposita fuerit. Hæc Andillii versio etiam extra Galliam typis commissa fuit. Anno enim MDC LXXVI. Bruxellis quinque voluminibus distincta prodit. Tria priora volumina complectuntur libros 20. Antiquitatum; duo posteriora exhibent Josephi librum de vita sua, libros 7. de Bello Judaico, libros duos contra Apionem, tractatum de Maccabæis, in quo vertendo Andillius non Erasmi paraphrasin, ut Genebrardus, sed Græcum textum secutus est, & denique Philonis legationem ad Cajum. Uno volumine, quod elegantissimis figuris æri incisus exornatum est, Andilliana illa Josephi versio Amstelodami anno MDC LXXXI. prodit. Nondum videbat Andillianam Josephi versionem, ut unicum hoc addam, Bosius cum exercitationem suam ad periocham Flavii Josephi prima vice ederet. In altera autem illius exercitationis editione concedit quidem Andillii versionem sermonis elegantia cæteris præstare, neque negat Græciæ lepores haud raro in ista versione feliciter exprimi, vix tamen credendum censet, quod Andillius manuscripta Græca consuluerit, aut quod hæc versio majestati textus originalis perfecte respondeat, etsi Sorbonenses in approbatione operi præfixa ejus rei fidem facere voluerint. Quin potius existimat, Andillium Gelenianæ magis versionis quam Græco textui inhæsisse, ideoque nonnulla, quæ Gelenius obscure interpretatus fuerat, plane omisisse. Quod judicium aliorum, qui penitiorum Gallicæ lingvæ cognitionem habent, examini relinquo. In Anglia THOMAS LODGE Josephi historiam Judaicam in patriam suam lingvam transtulit, & Oxonii vulgavit, ubi etiam MDC LXXVI. Josephi opera recognita & emendata juxta elegantissimam versio-

Anglica.

PROLEGOMENA.

versionem Andillii in Anglicam linguam traducta cum locis scripturæ parallelis, tabula Geographica Palæstinæ, aliisque imaginibus æri incisis ad illustrandam Iosephi historiam facientibus prodierunt. In Belgicam linguam Am-^{Belgicæ.}stelodami anno MDC LXXVIII. Flavii Iosephi opera omnia ex Græco Latinoque recens convertit LAMBERTUS VAN DER Bos, cui editioni annexus est Hegefippus, quem ex Germanico transtulit Simon de Vries. Præfixa sunt singulis libris & capitibus summaria, accedunt ducentæ & quinquaginta icones æneæ elegantissimæ, tabula chronologica indicesque chronologici & biblici, nondum antea impressi. Fortasse etiam in aliarum gentium linguas Iosephi opera transierunt. Si Baronio fides adhibenda, (84.) Iosephus etiam in Hebraicam linguam con-^{Hebraicæ.}versus extat. Refert enim in bibliotheca Vaticana haberi manuscriptum versionis illius Hebraicæ codicem, in quo Judæi Iosephi de Christo testimonium abraferint, cujus sceleris vestigia tam manifesta esse scribit, ut nulla excusatio aut defensio locum habeat. Et quamvis hanc narrationem Casaubonus a veritate alienam esse suspicetur, (85.) Huetius tamen [86.] adhuc Romæ in Vaticana bibliothecam membranas istas videri, & Baronium a mendacio absolvereasserit. Et hanc ipsam Hebraicam Iosephi versionem etiam illustri cuidam Personæ Romæ in Vaticana Bibliotheca ostensam Wagenfeilius in epistola quadam ad Arnoldum memorat. E Judæis R. Schabtai ben Ioseph in libro, quem Siphte Jeschenim seu labia dormientium inscripsit, itidem affirmat, Flavii Iosephi antiquitates cum bello Judaico e Græco in Hebraicum sermonem conversas fuisse, ut ex Actis Eruditorum didici. (87.) Interim nulla versio Iosephi Hebraica in lucem hætenus producta fuit, nisi quis Iosephi Gorionidæ historiam pro Hebraica Iosephi versione habere velit, cum plurimis in locis Iosephum nostrum וְיִסְכְּרִי secutus fuerit. Edita est illa

d Iose-

(84.) tom. 1. annal. A. C. 34. p. 210. edit. Rom. (85.) exercit. 16. in Baron, Sect. 154. (86.) demonstrat. evangel. prop. 3. p. 27. (87.) A. G. 1690. p. 302.

PROLEGOMENA.

Iosephi, qui se filium Gorionis appellat, historia Constantinopoli A. M. 5250. seu anno Christi M CCCCXC. iterumque ibidem A. M. 5270. Christi M DX regnante Bajazetho. Quæ autem anno M DXXIX. Wormatiæ Sebastiani Munsteri studio prodiit, brevissimum tantum est Constantinopolitanæ editionis compendium, a Iudæo quodam concinnatum, & a Munstero Latine redditum. Observat autem Morinus, qui Wormatiensem editionem cum secunda Constantinopolitana contulit, (88.) Autorem illius compendii nonnulla ex aliis Autoribus addidisse, nempe traditionem Talmudicam de tredecim mutationibus, a LXX. Interpretibus in Bibliorum translationem illatis, quarum nulla mentio extet in editione Constantinopolitana, a qua compendium hoc etiam in eo discrepat, quod solam Legem a LXX. Interpretibus translata[m] asserat, cum in Constantinopolitana editione viginti quatuor libri translati asserantur. Post Wormatiensem editionem Munsterus iterum aliam Basileæ anno M DXLI. vulgavit, quæ, ut Morinus indicat, a Constantinopolitana nihil differt, nisi quod plus media parte mutilata est. Desunt enim in Munsteriana editione priora duo capita cum tertii capitis non mediocri parte, & cum Constantinopolitana editio 97. capitibus constet, Munsteriana in capite 63. finitur, adeoque totam historiam rebellionis Iudæorum adversus Romanos, natumque inde urbis & templi excidium omittit, ut cæteras mediorum capitum mutilationes taceam, in quibus ut membra diversa melius cohærerent, Munsterus nonnulla verba seu periodos textui assuit. Et postremam quidem partem, quæ de bello Iudaico agit, in Munsteri manuscripto plane defuisse suspicatur Morinus, cum nobilem istam Iosippi partem omissurus non fuisset, nisi lacerum & extrema sui parte mancum exemplar habuisset. Verum si Morinus Munsterianæ editionis titulum inspexisset, legere ibi potuisset, Munsterum

PROLEGOMENA.

sterum etiam historiam belli Judaici & excidii Hierosolymitani Hebraice a Josippo scriptam habuisse, quippe quam se alio tempore adjecturum lectoribus promittit. Wormatiensi editioni respondet ea, quam Basileæ anno MDLIX. Sebastianus Lepusculus procuravit. Nam & illa compendium tantum continet à Judæo quodam ex variis Autoribus, sed maxime e Josepho Gorionide conflatum & a Munsteri latine redditum. Constantinopolitanæ autem editioni conformis est Veneta, quam cum mutilata Munsteri editione comparans Scaliger observat Munsterianam a folio Venetæ septimo incipere, & in folio nonagesimo secundo definire, postremis sexaginta tribus foliis plane omissis (89.) Integram Constantinopolitanam sequuntur etiam Cracoviensis, & quæ superiore anno prodit Francofurdensis, quibus etiam Germanicam typis Hebraicis Tiguri anno MDXLVI. impressam, quæ postea Amstelodami anno MDC LXI. cum commentario ejusdem lingvæ prodit, addere licebit. Quamvis autem Munsterus Josephum Gorionis filium cum Flavio nostro Josepho eundem fuisse contendat, & ipse quoque Gorionides Josephi nostri personam subinde mentiatur, & se bello Judaico interfuisse simulet, & se a Vespasiano captum, & postea libertate donatum & honorifice habitum referat, aliaque, quæ vero Josepho contigerunt, sibi tribuat, Critici tamen nares aliter leones aliter catulos olere pridem senserunt. Noster certe Iosephus, quoties Parentis sui meminit, ubique Matathiæ nusquam Gorionis Filium se nominat, nec probabile est Munsteri inventum, quod hic Iosephus & Gorionis & Matathiæ Filius dici potuerit, cum Gorionem Patrem agnoverit, Matathiam autem inter majores habuerit. Quinimo Iosephus noster in historia belli Judaici (90.) a Iosepho Gorionis Filio aperte se distinguit. Hebraicus autem ille Iosephus seu Iosippus neque pro Flavio nostro Iosepho, cujus larvam in scripto suo sæpius induit, neque pro Iosepho Gorionis Filio Iose-

d 2
phi

PROLEGOMENA.

phi nostri coætaneo, a quo & proprium & paternum nomen mutuatus est, haberi potest, cum se multis seculis utroque juniorem abunde prodiderit, dum Hispanos ab Hannibale domitos, Gothorum, & Gallos a Cæsare subactos Francorum nomine designat, multaque alia urbium, fluminum & gentium nomina usurpat, quæ ævum a Iosephi ætate remotissimum indicant. Præterea etiam Iosephi gravitate plane indignæ sunt ineptissimæ & ridiculæ, quas passim nectit, fabulæ, qualis est illa de fundo Tiberis, quem a Romanis, cum Hierosolymam a Nabuchodonosore obsessam cognovissent, ære stratum narrat, ut cæteras mittamus, quas non ab alio ad Gorionidæ textum assutas fuisse, omnimoda elegantis styli cum Gorionidæ textu æqualitas evincit. Similes igitur habent labra lactucas, cum Judæi quidam hunc Iosephum Gorionis Filium ejusque Hebraicam historiam magnis elogiis commendant. Virum sapientia & prudentia insignem, justumque & rectum hunc Gorionis Filium Iosephum vocat R. David Ganz, (91.) eumque ut fidelem Historicum deprædicat, cum ea, quæ narrat, ipse viderit, quod testimonium ab Hebraico Josippo, qui Gorionis Filius audire voluit, tam alienum est, ut Iosephus de Voisin in notis ad pugionem fidei (92.) ipsum Flavi-um nostrum Iosephum a Ganzio hac laude condecoratum existimaverit, & hoc Ganzii testimonium Abarbanelis contra Iosephum nostrum calumniis opposuerit. Majora sunt, quæ de Iosepho Gorionis Filio & Hebraico ejus opere plenis buccis celebrat R. Abraham Conat (93.) Medicus Constantinopolitanus. Dicit enim Virum hunc divinum in libris edendis post Regem Salomonem felicitis memoriæ omnes antecelluisse. Quin etiam R. Tam in animadversione, quam Constantinopolitanæ Iosippi editioni adjecit, affirmare non dubitat, omnia istius libri verba justitiam esse, & nullam perversitatem in eo reperiri, & re-

vera

(91.) in Zemach. David q. 95. (92.) part. 2. c. 3. p. 202. edit. Carpzovianæ. (93.) Conf. Munsteri præfat. ad Josipp. Bahl. 1541.

PROLEGOMENA.

vera manum Dei super hunc Virum fuisse; dum hunc librum componeret, & paululum abesse, quoniam verba ipsius sint verba Viri Dei & Prophetæ. (94.) Forte adhuc majoribus elogiis Gorionidem hunc suum Judæi exornarent, nisi in historia Titi a Talmudicis traditionibus dissensisset. Cum enim Judæi Titum impium vocare soleant, & fabulentur, post excidium Hierosolymitanum bibentis nares muscam introivisse, & ipsum cerebrum penetrasse, ibique in pulli columbæ magnitudinem excrevisse, & pondere duas libras exæquasse, septemque annis cerebrum ejus corrosisse & perfodisse, eaque tandem educta & avolanteetiam animam Titi avolasse, tantum abest, ut tribulibus suis Gorionides assentiatur, ut potius Titi sapientiam & justitiam commendet, eumque a culpa vastatæ & perditæ Hierosolymæ absolvat, cum totum illud malum Hierosolymæ ob prædones, qui tum in populo Israëlítico fuerunt & propter eorum iniquitatem contigerit, Titus autem quicquid in vastatione urbis fecit, pressus & coactus fecerit.

Recte autem Serarius (95.) Gorionidem cum Flavio nostro Josepho comparans notavit, quod Gorionides obscurus, incognitus, illaudatusque e tenebrosis Judæorum antris non ita pridem proserpsit, cum contra Flavii nostri Josephi memoria tam illustis per plurima secula fuerit, ut neminem vel mediocri literarum cognitione tinctum ea fugere potuerit. Quamvis enim ejus scripta apud Judæos in nullo pretio fuerint, quos ignaviæ in excolendo linguarum studio & colligendo doctrinæ apparatu ipse Josephus (96.) arguit, Gentiles tamen pariter & Christiani Josephum, licet Judæum, ejusque opera magni aestimaverunt. Certe Josephi testimoniis passim utuntur, & hoc ipso se in Josephi lectione probe versatos indicant celeberrimi Scriptores, Justinus Martyr, Clemens Alexandrinus, Origenes, Porphyrius, Eusebius, Hieronymus, Theodoretus, Stephanus Byzantius, & alii, quos omnes nominare

Fragmen-
ta Josephi

PROLEGOMENA.

nimis longum foret. Fatendum tamen in his esse quæ-
 dam, quæ in hodiernis Iosephi editionibus non compa-
 rent. Eusebius enim de Jacobo Justo agens (97.) refert
 Iosephum causam excidii Hierosolymitani & calamita-
 tum, quæ Judæis acciderunt, Jacobi hujus supplicio his
 verbis imputasse: Ταῦτα δὲ συμβέβηκεν Ἰουδαίοις, καὶ ἐκδίκησιν δὲ Ἰα-
 κώβου δὲ δικαίου, ὃς ἦν ἀδελφὸς Ἰησοῦ δὲ λεγομένου Χριστοῦ, ἐπεὶ ἐδήμησε δικαιοσύνην
 αὐτὸν ὄντα οἱ Ἰουδαῖοι ἀπέκτειναν, quæ verba Rufinus ita interpre-
 tatur: quæ omnia acciderunt Judæis pro vindi-
 cta Jacobi Justī, qvī erat frater Jesu, qvī dicitur
 Justus, qvem justissimum & piissimum omnium
 confessione Virum Judæi interfecerunt. Et hæc
 Iosephum tradidisse asserunt etiam Origenes (98.) Hie-
 ronymus (99.) & alii, cum tamen id apud Iosephum ho-
 die non legatur. Etsi enim Iosephus referat, (100.) quod
 Ananus Pontifex Sectæ Sadducæus, homo audax & inge-
 nio ferox post mortem Festi Præsidis, & cum Albinus
 Festi Successor adhuc in itinere ageret, oportuno hoc,
 quod ipsi videbatur, tempore concilium convocaverit, &
 Iacobum Fratrem Jesu, qvī Christus dicebatur, tanquam
 impietatis reum una cum quibusdam aliis lapidandum tra-
 diderit, idque factum omnibus bonis, quotquot in ci-
 vitate agerent, vehementer displicuerit, nusquam tamen
 expresse dicit, quod Deus Jacobi hujus supplicium Hiero-
 solymitanæ urbis eversione vindicaverit, ideoque hunc
 locum Spencerus (1.) librariorum incuria periisse suspica-
 tur. Fieri tamen etiam potuit, ut eum, qvī primus hac in
 causa Iosephum testem appellavit, memoria falleret, cu-
 jus oscitantia postea & alios oscitantes fecit. Non legitur
 etiam hodie in Iosepho, quod Iohannes Baptista vere Pro-
 pheta fuerit, quanquam Hieronymus (2.) id a Iosepho
 traditum assermet. Id tantum Iosephus asserit, (3.) apud
 Iudæos constantem opinionem fuisse, quod iusta Numi-

(97.) lib. 2. histor. eccles. c. 23. (98.) lib. 1. contr. Cels. p. 35. & lib. 2. p. 69. item in comment.
 ad Matth. c. 13. p. 223. edit. Huet. (99.) in Catal. Scriptor. c. 2. & 13. (100.) lib. 20. Antiqv.
 c. 8. p. 698. (1.) not. ad Orig. contr. Cels. p. 31. (2.) Catalog. c. 13. (3.) Antiqv. lib. 18. c. 7. p. 626.

PROLEGOMENA.

nis ultione propter Iohannem Baptistam Herodis exercitus deletus fuerit. Cum enim, ut Iosephus addit, vir optimus Iudæos ad pietatis & iustitiæ studium incitaret, simulque ad baptismi lavacrum invitaret, quod ita demum Deo fore gratum agebat, si animis per iustitiam prius mundatis & puritatem corporis adderent, veritus Herodes, ne tanta hominis autoritas defectionem aliquam pararet, si quidem plebe doctrinæ hujus avida magni concursus ad Iohannem fiebant, & populus ejus consiliis nihil non facturus videbatur, apprehendi illum victumque Macheruntem mitti, atque illic occidi imperabat. Porro apud Suidam [4.] longa fabula de Iesu in locum Sacerdotis cuiusdam Iudaici defuncti surrogato recensetur, in qua refertur, Iosephum in suis de Hierosolymitano excidio commentariis dicere, *ὅτι Ἰησοῦς ἐν τῇ ἱερῷ μετὰ πῶν ἱερέων ἡγάγετο*, seu quod Iesus in templo cum Sacerdotibus sacra fecerit. Et hæc verba a Iudæis ex Iosepho expuncta putat Huetius, [5.] ego vero hæc verba Iosepho potius afficta existimaverim, quod eadem facilitate me probaturum confido, quam quod hic locus a Iudæis erasus fuerit. Aliud fragmentum Iosephi ab Eustathio Antiocheno servatum censet Isaac Vossius [6.] quod ita se habet: *ἀπέθανε δὲ [sermo est de Harane Abrahami fratre] ἐν τῇ ἐμπύρῳ, ἣ ἐν ἐπύρῳ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσραὴλ καὶ πατὴρ αὐτῶν ἐν τῇ εἰσελθῆν ἐξελέσθαι αὐτὰ* [7.] Leo Alatiarius, qui Eustathii Antiocheni commentarium in Hexæmeron, ex quo hæc verba deprompta sunt, publici juris fecit, Latine ita reddidit: decessit [Haran] in incendio, quo Abraham idola Patris sui conflagravit, [rectius incendit, vel conflagrare fecit] dum illis ut subveniret domum est ingressus. Equidem Eustathius in isto loco Iosephi mentionem non facit. Non dubitat tamen Vossius, quin hæc verba Eustathius ex Iosepho deprompserit, cum Georgius Syncellus eandem historiam

(4.) Tom. I. voce Ἰησοῦς p. 1231. (5.) demonstrat. evangel. p. 27. (6.) de 70. Interpret. c. 12.

(7.) Eustath. in comment. ad Hexæmeron, p. 57.

PROLEGOMENA.

referens Iosephum testem appellaverit. Et prius quidem verum est. Syncellus enim in chronographia sua [8.] itidem refert, Haranum, cum Abraham^o idolis ignem iniecisset, ea flammis eripere conatum, incendio extinctum. Verum an Iosephum ejus rei testem citaverit, haud immerito dubitari potest. Id enim tantum Syncellus ex Iosepho se mutuari scribit, quod Abrahamus omni studio annisus fuerit, ut Patrem suum a fingendis & colendis idolis averteret. Nihilominus tamen Vossii sententia ex eo probabilis videtur, quod verba quæ apud Eustathium de sepulchro Harani ejusque liberis proxime præcedunt, eadem ferme sint, quæ apud Iosephum in Antiquitatibus leguntur, (9.) ex quo colligere licet, Eustathium ea quoque, quæ de Harani combustionem narrat, e Iosepho hausisse, quamvis nec Eustathius Iosephum nominet, neque verba illa apud Iosephum hodie legantur. Idem Vossius (10.) aliud Iosephi fragmentum, quod in ejus operibus hodie desideratur, ex Græcorum Patrum catenis adducit, nempe tale: *ἀποποιῆσαι λογισμῶν μεθυστὰ λαὸν καὶ ᾤοντο νομοθεσίαν Θεοῦ δεξασθαι.* Et forte plura hujusmodi inveniet, cui Græcorum Patrum catenas pervolvere vacabit.

Iosephi
de Christo
testimonium.

Mirabitur vero forte quispiam, quis Iosepho inter Græcos Patres locus, & ipse Iosephus mirari possit, quod Sequoque Principibus permittum agnoscat Achivis.

Sunt enim variæ Græcorum Patrum catenæ, in quibus Iosephi nomen Græcis Patribus intermixtum legitur, quales sunt catenæ in Genesin & Lucam, quas Lambecius in suis de Vindobonensi Bibliotheca commentariis recenset, (11.) ut alias five manuscriptas five editas omittam. Sed quid mirum, in catenis Patrum legi, quem in Catalogo suo inter ecclesiasticos scriptores retulit Hieronymus, & cujus aliquam partem Sebastianus Castalion ipsis Bibliis adjunxit? Enimvero argumentum, quod Iosephus in suis antiquitatibus tractavit, hanc gratiam apud Christianos facile conciliare ipsi potuit. Accessit honorificum de Christo testimonium,

(8.) pag. 75. & iterum p. 98. (9.) libr. 1. c. 7. (10.) de 70. Interpret. p. 46. (11.) tom. 3. cod. 4. & 42.

PROLEGOMENA.

monium, quod in ejus Antiquitatibus legitur (12.) quam
quam adhuc sub judice lis est, sitne illud Iosephi de Chri-
sto testimonium genuinum, an Iosepho pia fraude sup-
positum, vel saltem interpolatum. Ruperti, Snellii,
Reinesii, Majoris, Menassii, Gronovii, Blondelli,
Wheloci, Lansii, Ursini, Wagenfeilii, Boecleri, Bangii,
Fabri, & suas ipsius de hoc argumento epistolas collegit,
& simul varia Veterum & Recentiorum de hoc testi-
monio judicia ex eorum scriptis excerpfit & Noriber-
gæ anno MDCLXI. sub titulo testimonii Flaviani vul-
gavit Christophorus Arnoldus. Præterea peculiaribus
dissertationibus hoc argumentum ventilarunt Bosius,
Spanhemius, & Franciscus de Roye. De eodem satis
prolixè agunt Huetius (13.) Lambecius (14.) Natalis Ale-
xander, (15.) Isaacus Vossius (16.) & alii. Et fatendum
quidem est hoc Iosephi testimonium non solum in editis
& scriptis Iosephi codicibus constanter legi, verum etiam
ab Eusebio tam in historia ecclesiastica quam in demon-
stratione evangelica Iosepho tribui. [17.] Post Eusebium
eiusdem testimonij, fidem confirmant e Græcis Isidorus
Pelusiota [18.] Sozomenus [19.] Sophronius, qui Hieronymi
catalogum Græco stylo reddidit, [20.] Cedrenus, [21.] Sui-
das, [22.] Zonaras, [23.] Glycas, [24.] Nicephorus, [25.] e La-
tinis Hegesippus, [26.] Hieronymus, [27.] ut Rufinum Eu-
sebij interpretem, & plures sequentium seculorum scri-
ptores, quorum suffragia ad rerum summam parum con-
ferunt, silentio prætermittam. At, si vere ista Iosephus
scripsit, mirari satis nequeo, quod antiqui ecclesiæ Docto-
res, qui ex instituto Iudæos impugnarunt, teio hoc con-
tra Iudæos usi non fuerint. Non incognita erant Iosephi
scripta Iustino Martyri, quippe qui in parænesi ad Græcos
Iosephi Antiquitates egregie commendat. [28.] Quid er-
go

(12.) libr. 18. antiquit. c. 4. p. 62. (13.) demonstrat. Evangel. p. 27. (14.) tom. VIII. bibliothec.
Vindobon. p. 5. & seqv. (15.) histor. eccl. Vet. Testam. tom. 6. dissert. 10. (16.) de 70. In-
terpr. p. 161. (17.) H. E. lib. 1. c. 11. demonstrat. lib. 3. c. 5. (18.) libr. 4. epist. 235. (19.) libr.
1. c. 1. (20.) tom. 1. Hieronym. edit. Basil. fol. 123. & 124. (21.) Compend. histor. tom. 1. p. 196.
(22.) lexic. tom. 1. p. 1265. (23.) libr. 3. annal. c. 4. tom. 1. edit. ultim. p. 267. (24.) annal. part.
3. p. 234. (25.) libr. 4. c. 39. (26.) libr. 2. de excid. Hierosol. c. 12. (27.) Catalog. c. 13. (28.) p. 10.

PROLEGOMENA.

go oportunius fuisset, quam Tryphoni Iudæo Iosephum opponere, si Justinī ævo illud de Christo testimonium in Iosephi Antiquitatibus lectum fuisset? Tertullianus quoque, qui Iosephum Antiquitatum Judaicarum vernaculum vindicem appellat, (29.) etsi peculiari opere contra Iudæos disputet, Iosephi tamen de Christo testimonium omittit, quod sane fieri vix potuisset, si Tertullianī ætate cognitum fuisset. Chrysostomus in orationibus adversus Iudæos (30.) Iosephum *μαίεργα μάλιστα ἀξιόπιστον* appellat, & quid de Daniele scripserit, allegat. Qui fieri potuit, ut non etiam, quæ de Christo Iosephus scripsit, allegaret? Mitto jam alios, qui contra Iudæos scripserunt, & ad Photium Patriarcham Constantinopolitanum venio. Is duabus vicibus in sua bibliotheca de Iosephi antiquitatibus agit, semel codice septuagesimo sexto, & iterum codice ducentesimo trigesimo octavo. Sed neutro bi *ἀξιωμακρόν* illud de Christo testimonium excerpit. Equidem Aubertus Miræus in notis ad Hieronymi catalogum Scriptorum ecclesiasticorum (31.) periocham illam de Christo, quæ apud Iosephum extat, a Photio memorari scribit. Verum memoria hie eum fefellit. Seductus tamen, ut puto, a Miræo Lambecius in epistola ad Principem Augustum inter eos, qui Iosephi de Christo testimonium pro genuino agnoverunt, etiam Photium numerat. (32.) De quo errore forte monitus, tantum abest, ut eum retractaverit, ut potius in commentariis ad bibliothecam Vindobonensem (33.) probare conetur, Photium saltem obscuram hujus testimonii mentionem fecisse. Sic enim procedit: Photius in recensione operis alicujus, quod *πᾶσι παντός* seu de universo inscriptum fuit, monet, (34.) opus illud a nonnullis Iosepho attributum, sed rectius Cajo seu Gajo Romanæ ecclesiæ Presbyterotribuendum esse, cum in eo opere Salvator noster Christus appelletur, & inenarrabilis ejus e Patre generatio accurate describatur. Cum autem postea in recensendis Iosephi antiquitatibus, Jesum a Iosepho Christum appel-

(29.) in apologet. c. 19. (30.) orat. 3. adv. Judæos p. 114. edit. Hæschel. (31.) cap. 13. p. 7. (32.) pag. 4. (33.) tom. 8. pag. 14. (34.) codix. 48.

PROLEGOMENA.

appellari animadverteret, ne sibi contradicere cogeretur, totam Iosephi periocham excerpere noluit, sed tantum passionis Christi mentionem fecit his verbis: *κατὰ τὸν καὶ τὸ ΣΩΤΗΡΙΟΝ ἐγγράφει ΠΑΘΟΣ*, sub hoc [nempe Herode, Tetrarcha Galilææ & Perææ] etiam Salvatoris contigit passio. Quibus verbis ad Iosephi periocham de Christo alludat, cum Iosephus passionis Dominicæ nullibi nisi in decantatissimo illo testimonio meminerit. Verum Lambecius magno conatu magnas nugas agit. Verba enim illa de Domini passione Photii sunt, non Iosephi, siquidem Photius ea, quæ ex Iosepho excerpit, suis discursibus illustrat, & occasione Herodis Tetrarchæ obiter addit, quod Christus sub isto Herode passus fuerit, quorsum etiam spectant, quæ occasione Herodis Magni de Christi Nativitate, & infanticidio Bethlehemitico, & occasione Agrippæ de Iacobi majoris supplicio & Petri captivitate differt, quæ sane Photius ex Iosepho non excerpit. Certum igitur est, altum esse de Periocha Iosephi, quæ Christi vitam breviter exponit, in Photii bibliotheca silentium, five in Photiano exemplari plane defuerit, five eam pro adulterina habuerit. Sane librum *ὅτι πάντος* etiam hanc ob causam Iosepho abjudicat, quod Iesus in eo Christus appelletur. Atqui in testimonio, quo Iosephus Christum prædicasse perhibetur, expresse legitur: *ὁ χριστός ἐστιν Ἰησους*. Accedit quod Photius in codice 33. ubi de Justo Tiberiensi agit, hoc commune Judæorum vitium esse scribit, quod de Christi adventu & miraculis fileant: Si igitur Photius in Iosepho tam illustre Christi elogium, quæle hodie legitur, invenisset, & pro genuino habuisset, dubio procul illud tanquam aliquid singulare, & a communi Judæorum more prorsus alienum observasset. Ne quis autem Eusebium ut antiquiorem Photio præferendum existimet, suppetiari Photio potest Origenes Eusebio antiquior. Is enim clare testatur, quod Iosephus Jesum pro Christo non habuerit. (35.) Si Jesum pro Christo non habuit Iosephus, quomodo in Antiquitatibus dicere de Jesu potuit: *χριστός ἐστιν Ἰησους*.

706

PROLEGOMENA.

τος ἦν. Excipit Vosfius, (36.) Origenis verba ita explicari posse, quod Iosephus quidem crediderit, Jesum fuisse Christum seu Messiam, sed hominem tamen, aut excellentioris naturæ, quam sit humana, non divinæ. Et hanc sententiam Apostolorum ævo apud Ebionitas & Nazaræos viguisse, quoniam etiam Christo etiamnum in terris versante apud multos obtinuisse tradit. Verum Origenes expresse negat, quod Iosephus Jesum pro Messia agnoverit, & ex ipso Iosepho constat, quod Prophetarum de Messia oracula in Vespasiano impleta professus fuerit. Porro si quis objiciat, Iosephum de Præcursores Christi Johanne Baptista, & de discipulo Christi Jacobo nonnulla protulisse, ideoque boni Historici partes implere non potuisse, si de Christo ipso plane siluerit: libenter concedam, Iosephum de Christo non plane siluisse, quoniam & hoc concedam, quod Iosephus de Iesu verba faciens a laudibus ejus non abstinuerit. Neque enim ex inveterato Iudæorum, qui hodie vivunt, erga Christum odio de illorum moribus judicandum est, quibus miracula per Apostolos in Christi nomine quotidie facta sacrum quendam horrorem incusserunt. Et quamvis probari non possit, Iosephum in aula Vespasiani ex conversatione cum T. Flavio Clemente, qui postea sub Domitiano ob fidem Christianam interfectus est, & cum Flavia Domitilla ob eandem causam in exilium missa, bonam de Christo opinionem imbibisse, quæ Ruperti (37.) conjectura fuit, aut quod Banus Iosephi Præceptor Essenorum sectæ addictus Iohannis Baptistæ sectator fuerit, adeoque de Christo inique sentire non potuerit, ut Vosfius arbitratur, qui & ipsum Iohannem Baptistam Essenum fuisse ex cibi & vestitus simplicitate, baptismo, & reliquarum sectarum Iudaicarum odii colligit: (38.) ex iis tamen, quæ de Iohanne Baptista & Iacobo Iosephus retulit, satis, ut opinor, probari potest, falsam esse illorum sententiam, qui Iosephum de Christo contumeliose in suis Antiquitatibus locutum, & istarum blasphemiarum vice a Christiano

quo-

PROLEGOMENA.

quopiam insigne hoc Christi elogium substitutum statu-
unt. Certum quidem est Phariseos, quorum placitis se
addictum Josephus in vita sua profitetur, plerosque ma-
gno Christi odio flagrasse, at fuerunt etiam inter Phari-
seos ab immani illo adversus Christum odio alieni, neque
sic Phariseis addictus fuit Josephus, ut non subinde eorum
mores & facta perstrinxerit. Quocirca nihil obstat, quo
minus Josephum honorifico aliquo præconio Christi no-
men condecorasse dicamus. Tale tamen illud fuisse mini-
me dubito, quod decebat hominem Judæum, & qui τὸ Χρι-
στὸν ἠπολύμην Theodoreto (39.) teste non amplecteretur.
At quæ hodie apud Josephum de Christo leguntur, ita
comparata sunt, ut Christiano magis homini quam Judæo
convenient, unde & Sozomenus (40.) ex illis concludebat,
Josephum isto scribentem propemodum clamare, Chri-
stum Deum esse. Videns hanc difficultatem Lambecius
(41.) in defendenda hac Josephi periocha longe alia via in-
cedit, quam cæteri qui hoc Josephi testimonium ut ge-
nuinum tuentur. Omnia enim Josephi verba in sinistram
partem interpretatur, quasi non ad Christi elogium, sed
potius ad ejusdem vituperium & contemptum spectarent,
etsi a Josepho, ut neque Judæos neque Christianos neque
Gentiles offenderet, ambiguis phrasibus concepta fue-
rint. Imprimis autem ea via Josephum solerter usum di-
cit, ut nihil suis verbis de Christo scribat, sed tantum pro-
priam Christianorum traditionem ex trium Evangelista-
rum scriptis (Johannes enim Evangelium suum nondum
ediderat) & Actis Apostolicis haustam referat, sed ita ta-
men, ut phrasés, quas adhibet, ad irrisiónem Christianæ fidei
torqueri possint. Cum ergo Josephus Jesum Virum sapi-
entem dicit, respicere putat Lambecius Josephum ad lo-
ca Math. XIII. 54. & Marc. VI, 2. & tamen ambiguo sensu
Christum σοφὸν ἄνδρα appellare, cum vox sapientiæ nonnun-
quam etiam in malam partem usurpetur. Deinde cum Io-
sephus

(39.) Commentar. in Daniele Tom. II. Opp. p. 697. (40.) libr. i. c. i. (41.) tom. 8. Bibl.
Vindob. p. 22.

PROLEGOMENA.

sephus titulum Viri sapientis ita restringit, aut corrigit, *εἴγε ἄνδρα αὐτὸν λέγειν χρῆ*, si modo Virum eum appellare oportet, Lambecius non eam Iosephi mentem fuisse putat, quasi Christus Deus potius quam Vir vel Homo dicendus fuerit, quia ratione Apollo Pythius apud Herodotum per oraculi vocem Lycurgum compellavit: (42.)

Δίξω ἢ σε Θεὸν μαντεύομαι, ἢ ἐκὼς ἄνδρα

Ἄλλ' ἐπὶ καὶ μᾶλλον Θεὸν ἔλπομαι ὥς Λυκόνεργε:

quem sensum a Iosephi mente alienum fuisse putat, cum Christum ne Prophetam quidem nedum Deum aut Dei Filium esse existimaverit. Quamobrem sensum Iosephi hunc potius fuisse existimat: fuit hoc eodem tempore Iesus sapiens Vir, si modo Virum eum appellare oportet, & non potius phantasma sive spectrum, siquidem ab ipsis discipulis suis propter φάσεις naturalem humanæ potentiae modum excedentes pro tali fuit habitus. Cujus interpretationis rationem confirmat ex Matth. XIV, 26. Marc. VI, 49. Luc. XXIV, 37. Sequentia apud Iosephum verba:

ἦν γὰρ θαυμάσιον ἔργον ποιητῆς, erat enim mirabilium operum patrator, alludere putat ad verba populi apud Lucam c. V. v. 26. dicentis: *ἔδοξεν θαυμάσαι σήμερον*. Veretur autem Lambecius, ne hic etiam angvis in herba lateat, & Iosephus forte per *ἔργα θαυμάσια ἔργα ἄπιστα* seu incredibilia intellexerit. Porro cum Iosephus Christum fuisse dicit *διδάσκαλον ἀνθρώπων πᾶν πλὴν ἡδονῆς τ' ἀληθείας δεχομένων* seu Doctorem hominum cum voluptate vera suscipientium, his verbis Christum a Iosepho perstringi censet ut Magistrum piscatorum, publicanorum, muliercularum aliorumque rudium hominum quævis paradoxa dogmata simplici credulitate suscipientium, & cum voluptate tanquam vera amplectentium. Pro qua interpretatione illustranda Ciceronem adducit (43.) qui asserit, fictas quoque fabulas, e quibus utilitas nulla dari potest, cum voluptate legi. Sequitur apud Iosephum:

PROLEGOMENA.

phum : Καὶ πολλὰς Ἰουδαίας πολλὰς δὲ καὶ ἐλληνικάς ἐπηγάγετο, quæ verba Lambecius sic interpretatur : & multos quidem Judæos multos autem & gentiles sequaces nactus est, nempe Judæos, ut *παραφραστῶς* adjungit, per prædicationem Evangelii, Gentiles autem, quorum nomine hic etiam Samaritani comprehenduntur, partim sola curiositate propter famam miraculorum, partim & necessitate propter indigentiam auxilii ultro se offerentes. Quod autem Josephus addit : *ὁ Χριστὸς ἦν* CHRISTUS HIC ERAT, a Lambecio sic explicatur, quasi sensus Josephi fuerit, hunc Jesum ad aliorum, qui nomen Jesu tanquam apud Judæos admodum vulgare eodem tempore obtinebant, differentiam Christum vulgo cognominatum fuisse, quoniam a discipulis & sectatoribus suis promissus Judæis Messias falso credebatur. Proxima Josephi verba ita se habent : καὶ αὐτὸν ἐνδείξει τῶν πρώτων ἀνδρῶν παρ' ἡμῶν σταυρῶ ῥητετυμηκότ' Πιλάτου ὅτι ἐπαύσαντο αὐτὸν αἱ τοὺς πρώτους αὐτὸν ἀγαπήσαντες, eumque accusatum a primariis Viris nostris, cum cruci addixisset Pilatus, non tamen cesserunt, qui ab initio eum audiverunt. Hic Lambecius Josephum respicere putat partim ad querelam duorum discipulorum Christi, qui in itinere versus Emmauntem Christum a summis Sacerdotibus & Principibus populi ad supplicium crucis damnatum tristes referebant, partim ad Apostolos & reliquos discipulos in monte oliveti Christum a mortuis excitatum interrogantes, an hoc tempore regnum Israël reparaturus, & solium Davidis recuperaturus esset? Cum autem Josephus ait : ὅτι ἐπαύσαντο αὐτὸν αἱ τοὺς πρώτους αὐτὸν ἀγαπήσαντες, idem exprimi putat, quod in Actis Apostolorum legitur c. V, 40. πάντων ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον ὅτι ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελίζοντο Ἰησοῦν τὸν Χριστόν. Etsi autem verba Josephi bene se habeant, pessimos tamen sensus in illis latere suspicatur. Putat enim Josephum salutiferæ Christi crucifixioni insultare voluisse.

PROLEGOMENA.

voluisse, quasi ea Personæ ac titulo Mesfiæ, qui collapsum Israël regnum restituere debuisset, minime convenerit, simul & discipulos Christi deridere voluisse, quod, licet Christum a Pilato crucifixum viderint, nihilominus tamen post mortem tam ignominiosam eum ut Messiam venerari non cessaverint. Observat etiam Josephum aperte hic Judæum se profiteri, cum eos, qui Christum apud Pilatum accusarunt τὰς πρώτας παρ' ἡμῶν appellat, & simul callide an-niti, ut præcipuam crucifixionis invidiam a Judæis amovens in Pilatum & Romano transferat. Pergit Josephus: ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς τρίτην ἔχων ἡμέραν πάλιν τῶν Θεῶν προφητῶν περὶ αὐτοῦ καὶ ἄλλα μυρία καὶ ἄλλα θαυμάσια εἰρηκότων, apparuit enim iis tertia die iterum vivus, prout divini Prophetæ & hæc & alia multa de ipso miranda prædixerant. Hæc verba Lambecius deprompta a Josepho esse putat ex Marc. XVI, 9. Luc. XXIV, 25. 26. 27. & aliis dictis Evangelicis & Apostolicis, in quibus Christi resurrectio, & resurgentis apparitiones referuntur, ejusque gesta Prophetarum oraculorum collatione confirmantur. Minime tamen Josephi verba ita accipienda esse notat, quasi ipse vel Christi resurrectionem veram esse vel oracula Prophetarum ad eundem pertinuisse crediderit, cum potius hæc tantum ex Christianorum sententia retulerit, usque traditionis suæ probandæ onus reliquerit, lectoribus autem suis in utramque partem judicandi libertatem concesserit. Idque ex eo confirmat, quod Josephus non simpliciter dicat: ἐφάνη πάλιν ζῶν sed ἐφάνη αὐτοῖς, quasi dixerit: illi vivum apparuisse dicunt, fides sit penes Autores. Tandem Josephus & hoc addit: εἰς τε νῦν πᾶν Χριστιανῶν ὅτι τὰδε ὡνομασμένων οὐκ ἐπέλιπε τὸ φύλον & nunc etiam Christianorum ab hoc denominator non defecit genus. His verbis Lambecius Josephum non modo se Christianorum numero eximere ait, sed etiam mirari, quod eo tempore, quo hæc scripsit,

PROLEGOMENA.

scripsit, nullus adhuc Christianorum superfuerit, cum præsertim persecutio, quam sub Nerone Christiani passi sunt, tam gravis fuerit, ut totum Christianorum genus ea extinguere posse videretur. Hæc paulo prolixius ex Lambecio excerpere haud gravatus sum, cum isti de bibliotheca Vindobonensi commentarii in paucorum manibus versentur, & ab aliis, qui de hac Josephi periocha scripserunt, hæcenus nondum, quod sciam, ad examen revocata fuerint. Videntur autem mihi Lambecii interpretationes nimis longe petita, & tam coacta, ut longe satius videatur, locum hunc Josephi ut spurium plane rejicere, vel saltem interpolatum agnoscere, quam hoc modo ut genuinum defendere. Quis enim temere præsumat, Josephum, cum Jesum sapientem Virum appellat, hoc titulo in sinistram partem uti? Christum semel iterumque a discipulis pro spectro habitum fuisse verum est, sed quod Josepho hæc in mentem venerint, cum scriberet, *ἔγχε ἀνδρα ἀντὶ λέγειν χρί*, persuadere mihi non possum. Et qualis foret hæc consequentia, Christus non tam homo quam *Θάντασμα* potius seu spectrum fuit. Multa enim miracula patravit? Rectius hæc Josephi verba Huetius interpretatur, cum illa *κατὰ χῆμα* & oratorio more a Josepho dicta asserit, ut prodigiorum a Iesu patratum & beneficiorum in homines collatorum magnitudinem extolleret, ac si dixisset: tanta Christus gessit, ut Deo quam hominibus propior videretur. Cujus explicationis illustrandæ gratia Matthiæ Corvini Pannoniæ Regis epitaphium adducit:

Corvini brevis hæc urna est, quem magna fatentur

Facta fuisse Deum, fata fuisse hominem.

Notamus vero & hoc, in manuscriptis exemplaribus antiquæ versionis, quæ Rufino tribuitur, verba hæc: *ἔγχε ἀνδρα ἀντὶ λέγειν χρί* plane non reddi, unde non injuria aliquis suspicari possit, verba illa ab aliena manu accessisse. Sane in codice ante 8. secula exarato, qui penes Vossium fuit, verba hæc latine expressa non erant, ut ipse attestatur. Porro longe aliud est libenter vera suscipere, quod Christi discipulis Iose-

Josephus tribuit, aliud fabulas & quævis absurda cum voluptate amplecti, quæ Lambecii explicatio est. Cum autem Josephus ait: ὁ Χριστὸς ἔτ' ἦν, certum est, quod Christi nomine Jesum Nazarenum non solum a Jesu Damnei Filio, vel a Jesu Gamalielis Filio & aliis qui isto tempore hoc nomine gaudebant distinguere voluerit, sed Christi etiam nomine Messiam intelligat. Et cum Josephus quippe Judæus Jesum pro Messia agnoscere non potuerit, non possunt ejus verba aliter interpretari, qui hoc de Christo testimonium revera a Josepho scriptum contendunt, quam quod hæc verba ellipsi vocis λεγόμενος laborent. At Josephus tali ellipsi uti non solebat. Nam Jacobum vocat fratrem Ἰησοῦ τοῦ λεγομένου Χριστοῦ (44.) quemadmodum & Pilatus ad Iudæos dicebat: τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; (45.) Malimigitur cum Montacutio (46.) statuere, verba ista ὁ Χριστὸς ἔτ' ἦν glossema quoddam esse & marginalem Christiani cujuspiam lectoris annotationem, Iosephi textui postea a librariis insertam. Unde & a Cedreno hoc Iosephi testimonium allegante omissa videas. Aut si Christi mentionem Iosephus fecit, fortasse his verbis usus est: ὁ Χριστὸς ἔτ' εἶναι πιστεύετο. Sic enim Hieronymus videtur legisse, qui Iosephi verba ita exprimit: credebatur esse Christus. Præterea quoque non probabile videtur, quod Iosephus crucifixioni Christi insultare, aut Apostolorum fidem in crucifixum irridere voluerit. Quomodo enim crucifixioni Christi insultare potuit, qui statim addit eum a mortuis tertia die resurrexisse, quemadmodum hæc & plura alia Prophetæ prædixerant. Quæ verba ita sane a Iosepho concepta sunt, ut non ex aliena, sed ex sua sententia loqui videatur. Quamobrem hæc etiam verba vel Iosepho afficta, vel interpolata arbitramur. Postremo & hoc addit Lambecius, quod Iosephus historiam de Paulina quam Decius Mundus Anubidis personam simulans in templo Isidis stupravit, testimonio suo de Christo non aliam

(44.) lib. 20. c. 8. (45.) Matth. XXVII, 17. (46.) in var. lect. ad Euseb. demonstrat. evangel. pag. 2.

PROLEGOMENA.

am ob causam subjungat, quam ut Christianorum fidem de Christi conceptione & nativitate tacite suggillaret. Et tamen hoc testimonium Iosephi de Christo summo jure in Iosephi operibus pro pretiosissima & vix æstimabili gemma haberi cupit, cum per illud Sacrorum Bibliorum Novi Testamenti veritas etiam hostili attestazione confirmetur. Si igitur Lambecius hoc Iosephi testimonium tantæ æstimat, quæ tamen ex maligno animo & cum maximo Christianæ religionis ludibrio hæc a Iosepho dicta statuit, quanti hoc testimonium æstimabunt, qui in signe elogium his Iosephi verbis contineri, & Iosephum vel in confinio Christianæ lucis positum, vel ad confessionem veritatis singulari Dei virtute compulsum asserunt? Sane Abrahamus Whelocus in epistola ad Arnoldum [47.] totum potius Iosephum e medio & penitus emundo tollendum existimat, quam ut illam nobilissimam de Christo periocham a Christiana ecclesia tolli patiamur.

Verum cum illam Iosephi periocham adulterinam vel saltem interpolatam esse non levia prodant indicia, & neque Christiani, quorum fides certioribus fundamentis innititur, magnopere illo egeant, neque Iudæi ejus autoritate moveantur, leve damnum erit, si gemma illa adulterina careamus. At Iosepho non æque carere possumus. Nam non solum libros Veteris Testamenti, historicos egregie illustrat, sed etiam historiam ecclesiasticam Veteris testamenti, quæ in Sacro Codice integra non extat, continuat, quo nomine quantum Iosepho debeamus res ipsa clamat, cum e solo pæne Iosepho historiam ecclesiasticam Veteris Testamenti quoad ultimæ ejus periodos haurire liceat. Et vel hoc unum pro Iosephi commendatione sufficit, etsi longe plura, quæ nobilissimo huic Scriptori in signe precium conciliant, afferre possem, nisi soli lumen inferre intempestivum foret. Pessimè quidem Historicum optime de posteritate meritum excepit Jacobus Salius in annalibus ecclesiasticis Veteris

Scriptorum Iosephi utilitas & aut ovalas.

PROLEGOMENA.

Testamenti, cum per omnes istorum annalium tomos Iosephi reprehensio utramque paginam faciat. Præverat Saliano Baronius in annalibus ecclesiasticis novi Testamenti, quippe qui nullam Iosephi carpendi occasionem prætermittit. Neque benignior erga Iosephum est Leonis Allatii affectus. Cum enim Scaliger in prolegomenis librorum de emendatione temporum Iosephum diligentissimum & φιλαληθέστατον Scriptorem nominasset, & postea subjunxisset: audacter dicimus, non solum in rebus Judaicis, sed etiam in externis tutius illi credi, quam omnibus Græcis & Latinis, verissime quidem id a Scaligero dictum censet Allatius, (48.) sed eo tantum respectu, quatenus id audacter se dicere pronunciat, cum extremæ audaciæ sit, hominem densissimis errorum tenebris involutum omnibus Græcis & Latinis Scriptoribus anteferre. Nolo alios recensere, qui Iosephum tanquam Scriptorem futilem & nullius precii traducunt. At nec defuerunt, qui Sanctorum Patrum vestigiis insistentes Iosephum fide dignum judicarunt, & maximum veritatis studium in ejus operibus commendarunt. E quibus Casaubonus (49.) arbitratur, omnes Iosephi hallucinationes & ἀβλεψίας, si in unam summam contrahantur, vix centesimam partem culparum ab Eusebio in chronicis aliisque scriptis commissarum æqvaturas esse. Et, ut alios Iosephi vindices nunc omittam, nuperrime etiam Antonius Pagi Ord. Min. Convent. S. Francisci passim (50.) Iosephum ab erroribus, quorum a Baronio postulatus fuerat, absolvit. Inter alia dicit, Iosephum cujus magna fides & eruditio in iis, quæ narrat, elucescit, justo inclementius a Baronio tractari, ejusque diligentiam in notatione temporum spectatissimam in iis quæ sine ipso Eusebius ignorasset, ex Eusebio corrigi non posse. Fatemur tamen, Iosephum ut hominem, & Judæum insuper, multis erroribus obnoxium fuisse. Unum atque alterum tantum notabimus. Libro 12.

anti-

Iosephi
errores &
n. vi.

(48.) not. ad Eustath. p. 11. (49.) exercit. 12. ad Baron. p. 170. (50.) Conf. ejus Criticam ad annal. Baron. in apparat. n. 134. & 135. it. ad A. G. 14. n. 3.

PROLEGOMENA.

antiquitatum c. 13. Polybium reprehendit, quod Antiochum Epiphanem ob sacrilegii conatum periisse dicat, cum sacrilegium voluisse non videatur res digna supplicio, nisi voluntas ista perficiatur. Quam sententiam ne quidem in soli foro simpliciter tolerari posse Rainoldus (51.) animadvertit. Quamvis enim ob peccata cogitationis neminem poenam pati Ulpianus pronuntiet, conatus tamen alicujus sceleris etiam humano iudicio vindicatur. Quanto minus ergo conatus sacrilegii coram divino tribunali impunis erit? unde hac in parte etiam gentiles quosdam plus vidisse quam Josephum, & alios Judæos Christo coævus, Ludovicus Ferrandus (52.) observavit. Nimirum Josephus, ut Cunæi iudicium repetamus (53.) Autor omni laude dignus, & cui post sacrorum voluminum Scriptores prima esse debet fides, etsi gravitate super cunctos Judæos eminet, tamen haud ubique a deliramentis abhorret popularium suorum. Adducit Cunæus ejus rei specimen ex historia Caini, in quo Josephus agriculturæ studium, tanquam ex lucri odore profectum & cum magna terræ injuria conjunctum damnat, unde etiam ejus muneribus per sacrificium oblatis Deum delectari non potuisse scribit, cum non sponte nata sed labore hominis avari veluti per vim producta fuerint. In qua sententia Josephum rationem fugisse etiam Boeclerus notavit, (54.) qui præterea Josephum in historia creationis & lapsus sæpius impegisse & Moysis verba ob καίλυμα ἰσθαίων oculis incumbens minus intellecta ad seqviores interpretationes deflexisse demonstravit. Porro ad errores Josephi referenda sunt, quæ de arte Dæmones virtute radicis annulo inclusæ per nares extrahendi, & ab obsessis profligandi tanquam singulari sapientissimi Regis Salomonis invento libr. 8. Antiquit. c. 2. retulit. Radicem autem illam dum alibi describit, (55.) aliam etiam errorem addit, cum ait, Dæmonia esse hominum impiorum spiritus, quos vivis immergi, & eos, quibus subventum non fuerit, necare tradit. Quam opinionem ex Magorum disciplina haustam esse

(51.) de apocryph. tom. 2. p. 618. (52.) in Psalm lib. p. 334. (53.) lib. 3. de Rep. Hebr. p. 373. 374. (54.) exercit. in Fl. Joseph. (55.) lib. 7. de bell. Judaic. c. 23. vel 25. p. 981.

PROLEGOMENA.

esse Tertullianus (56.) indicat. Quamobrem hic Iosepho non magis credendum est, quam illi Dæmoni puerum sedecim annorum vexanti, qui Philostrato referente (57.) interrogatus quis esset, respondebat se esse *ἰδωλον ἀνδρός, ὃς πολέμῳ ποτὲ ἀπέθανεν*, seu idolum viri jamdudum in bello interfecti, qui uxorem suam vehementer amaverit, sed quia uxor conjugii jure violato triduo post ejus mortem alteri nupserit, summum erga mulieres odium conceperit, & amorem suum ad hunc puerum translulerit. Non probandum quoque in Iosepho, quod, cum historiam transitus Israelitarum per mare Erythræum describit, miraculum divinæ potentiæ haud parum extenuet, dum ait, [58.] se hæc recensuisse, ut in sacris codicibus invenerit, & cuilibet liberam sentiendi facultatem permittere, num Dei Voluntate via per mare Israëlitis patuerit, an naturæ sponte, quemadmodum & Alexandri M. ductu Macedonibus mare Pamphylum cesserit, & aliam viam non habentibus iter illac aperuerit, cum Deus ejus opera ad destruendum Persarum imperium uti vellet. At quid cum Mose commune habuit Alexander, quem Strabo libro 14. Pamphyliae littus observato aestu, & militibus umbilico tenus immissis oblique legisse & superasse tradit? Quemadmodum igitur Plutarchus (59.) Gentiles Historicos perstringit, quod Alexandri iter per mare Pamphyliae referentes miraculum excitent, quasi divina aliqua sorte Alexandro mare cessisset, cum tamen ipse Alexander in epistolis suis nullum ejusmodi portentum jactaverit: ita & Iosephum reprehendere licebit, quod admirandum Israelitarum per mare transitum cum Alexandri per mare Pamphyliae itinere comparans, tanto plus vero miraculo detraxerit, quanto magis fictum amplificavit. Observarunt, qui in Iosephi lectione diligenter versati sunt, quod etiam de aliis divinis miraculis subdubitanter & frigidius loquatur, quam Sacrae Scripturae autoritas postulet. Historiam enim Ionæ a ceto devorati & post triduum redditi his verbis concludit,

διεξήλ-

(56.) c. 57. de anima. (57.) libr. 3. de vit. Apollon. c. 12. (58.) l. 2. antiqvit. c. 7. (59.) in Alexand. p. 673.

PROLEGOMENA.

ἀναγγελλόμενοι, ὡς ἀναγγελλομένην, hæc de eo

fic retulimus ut invenimus in commentariis.

(60.) Quali epiphonemate etiam decimum Antiquitatum librum concludit, dum ait, se hæc, ut invenerit, in literas retulisse, & cuilibet integrum relinquare, ut diversam, si velit, opinionem sequatur. Enimvero nonnunquam veritatis amore in Josepho nimium Gentilibus placendi studium corrumpit. Quorsum & illud referendum, quod libro 2. contra Apionem scribit, [61.] supremum Legislatorem aperte Iudæis interdixisse, ne Deos ab aliis cultos riderent aut blasphemarent. Ubi autem Deus hanc legem sanxit, ne quisquam illis malediceret, quos aliarum gentium opinio Deos confinxit? Respexit forte ad legem, quæ Deos execrari vetat. [62.] Verum istud edictum non ad Gentilium idola, sed ad Magistratus Dei in terra Vicarios pertinet, ut iam olim Cyrillus Alexandrinus contra Iulianum Apostatam ostendit. [63.] Si vero Iosephus ad legem de Diis Gentilium ore non memorandis aut nominandis, quæ Exod. cap. 23. v. 13. legitur, respexit, ne sic quidem probare poterit, convicia in Deos Gentilium Divina lege prohibita fuisse, ut fuisse Seldenus (64.) demonstravit. Neque hic dissimulanda est pudenda illa Iosephi adulatio, quæ oracula de regno Messiae ad Vespasianum applicuit. Cum enim in sacris literis prædictum fuisset, istis circiter temporibus quendam ex Iudæorum finibus profectum orbem terrarum imperio potiturum, id in Vespasiano implendum dicere Iosephus non dubitavit. (65.) Et toto quidem oriente vetus illa & constans fama percrebuerat, esse in fatis, ut eo tempore Iudæa profecti rerum potirentur, quam de Imperatore Romano & imprimis de Vespasiano & Tito quod interpretati fuerint Svetonius, (66.) & Tacitus, (67.) minus mirandum est, cum & ipse Iosephus sacro illo oraculo Vespasianum, qui apud Iudæam Imperator creatus est, designatum scripserit, (68.) a reliquis Iudæis hic dissentiens, qui

(60.) lib. 9. Antiquit. c. 11. (61.) p. 1077. (62.) Exod. XXII, 28. (63.) lib. 7. contr. Julian. (64.) de jur. nat. & gent. lib. 2. c. 12. (65.) Euseb. lib. 3. c. 8. Zonar. lib. XI. anal. c. 16. (66.) in Vespas. c. 4. (67.) lib. 5. histor. (68.) lib. 7. de bell. Iudæic. c. 12. vel 11. p. 961.

P R O L E G O M E N A.

esse Tertullianus (56.) indicat. Quamobrem hic Iosepho non magis credendum est, quam illi Dæmoni puerum se-
decim annorum vexanti, qui Philostrato referente (57.) interrogatus quis esset, respondebat se esse *ἑδωλον ἀνδρός, ὃς πολέμῳ ποτὲ ἀπέθανεν*, seu idolum viri jamdudum in bello in-
terfecti, qui uxorem suam vehementer amaverit, sed quia
uxor conjugii jure violato triduo post ejus mortem alteri
nupserit, summum erga mulieres odium conceperit, & a-
morem suum ad hunc puerum translulerit. Non proban-
dum quoque in Iosepho, quod, cum historiam transitus
Israelitarum per mare Erythræum describit, miraculum
divinæ potentiae haud parum extenuet, dum ait, [58.] se
hæc recensuisse, ut in sacris codicibus invenerit, & cuilibet
liberam sentiendi facultatem permittere, num Dei Volun-
tate via per mare Israëlitis patuerit, an naturæ sponte,
quemadmodum & Alexandri M. ductu Macedonibus
mare Pamphylum cesserit, & aliam viam non habentibus
iter illac aperuerit, cum Deus ejus opera ad destruendum
Persarum imperium uti vellet. At quid cum Mose com-
mune habuit Alexander, quem Strabo libro 14. Pamphyliae
littus observato aestu, & militibus umbilico tenus immissis
oblique legisse & superasse tradit? Quemadmodum igitur
Plutarchus (59.) Gentiles Historicos perstringit, quod Ale-
xandri iter per mare Pamphyliae referentes miraculum ex-
citent, quasi divina aliqua sorte Alexandro mare cecisset,
cum tamen ipse Alexander in epistolis suis nullum ejus
modi portentum jactaverit: ita & Iosephum reprehe-
dere licebit, quod admirandum Israelitarum per
transitum cum Alexandri per mare Pamphyliae it
comparans, tanto plus vero miraculo detraxerit,
magis fictum amplificavit. Observarunt, qui in I
ctione diligenter versati sunt, quod etiam de
miraculis subdubitanter & frigidius loquatur.
Scripturae autoritas postulet. Historiam eni
devorati & post triduum redditi his v

(56.) c. 57. de anima. (57.) libr. 3. de vit. Apollon. c. 12. (58.) l. 2. ar

PROLEGOMENA

διεξήλθεν ὁ τῶν αὐτῶν διὰ τὸν αὐτῶν, ὡς ἐστὶν ἐν τῷ αὐτῷ.

fic retulimus ut invenimus in commentariis

(60.) Quali epiphonemate etiam deus in

librum concludit, dum ait, se hanc, ut

retulisse, & cuilibet integrum respicere

velit, opinionem sequatur. Etenim cum

tatis amore in Josepho nimium Gentium

dium corruptit. Quorsum & deus in

2. contra Apionem scribit, deus in

aperte Judæis interdixisse, ne Deus

aut blasphemarent. Ubi autem Deus

ne quisquam illis maledicere, & deum

nio Deos confinxit? Responsum autem

execrari vetat. [62.] Verum deus in

um idola, sed ad Magistratus Dei

ut jam olim Cyrillus Alexandrinus

statam ostendit. [63.] Si vero Iosephus

Gentilium ore non memorandis

od. cap. 23. v. 13. legitur, respici-

terit, convicia in Deos Gentium

isse, ut fuit Seldenus (64.) demon-

mulanda est pudenda illa Iosephi

regno Messiae ad Vespasianum

cris literis prædictum fuisse, &

dum ex Judæorum finibus profect-

perio potiturum, id in Vespasiano

sephus non dubitavit. (65.) Et

illa & constans fama percrebuit,

pore Judæa profecti rerum pot-

tore Romano & imprimis de Vesp-

terpretati fuerint Svetonius, &

mirandum est, cum & ipse Iose-

phianum, quia apud Judæos

scripsit, (68.)

1
3
1
i-
e-
nis
ap-
gna
ntis
adeo
itum,
autem
em Au-
s Rex Ju-
q; ejus oc-
porcum esse
e censet, cum
nes adolescen-
omma ad infan-
t. Sed esto, ad fa-
ab Herode occisos
no tamen mirandum
infantibus intra bima-
norasse, & Iosephum Ju-
toriam magna diligentia
ethlehemiticam silentio in-
volve-

PROLEGOMENA.

qui oraculum illud ad se spectare rati se tanto fortius Romanis opposuerunt. Non satis ergo erat Iosepho, cum in castro Jotapata captus esset, imperium Romanum Vespasiano prædicere, nisi ipsum etiam terræ marisque & totius humani generis Dominum futurum prædixisset. (69.) Rectius autem vulgatum illud toto oriente oraculum de Iesu nostro explicari debuisse Hegesippus (70.) & alii notarunt. Sed nolo jam recensendis Iosephi erroribus diutius immorari, quos multos esse non diffiteor. Fatendum tamen & illud, multos Iosepho errores tribui, qui potius librariis vel interpretibus tribui debuissent. Sane numeros in Iosephi operibus scriptorum vitio sæpe vitiatos deprehendit Constantinus L' Empereur [71.] Et nonnunquam Iosephus ex ipso Iosepho corrigi potest. Nonnulla enim in libris contra Apionem rectius scripta sunt, quam in libris Originum scripta fuerant, ut Scaliger in notis ad selecta fragmenta veterum Græcorum uno alteroque exemplo probatum dedit. (72.) Nec defuerunt, qui Iosephum a graviorum quorundam errorum culpa liberarent. Quid frequentius quam Iosepho objicere, quod a Matthæo dissentiat, dicente, Tetrarcham Herodem Fratris sui. Philippi Conjugem Herodiadem rapuisse? Iosephus enim Herodiadem non Philippi sed alterius Herodis uxorem fuisse dicit. Atque hinc, ut Sanctis Evangelistis veritas sua constet, quam plurimi Iosephum ignorantiae & oblivionis arguunt, & in hac de raptu Herodiadis historia vel Gorionidem ab Herodum ætate longe remotissimum Flavio nostro Iosepho in cognoscenda veritate perspicaciorem fuisse contendunt. Quamvis autem Iosephus in hac causa etiam a Casaubono, quem in aliis gravissimum sui vindicem expertus est, desertus fuerit, fuerunt tamen qui insanabili huic quod videbatur, vulneri medicam manum adhiberent. Cum enim Iosephum in Herodum historia accuratissime versatum constet, non permittendum censuerunt, ut in hac Herodiadis historia mendacii argueretur. Et parum quidem

(69.) libr. 3. de B. J. c. 27. p. 854. (70.) libr. 5. de excid. Hierosolym. c. 45. (71.) in notis ad Middoth. c. 4. sect. 3. p. 145. (72.) p. 9. & 18.

PROLEGOMENA.

quidem abfuit, quin nonnulli ex Josepho Evangeliftas corrigere auderent. Legitur enim in Scaligerianis, quæ Jacobus & Petrus Fratres Puteani ex Scaligeri ore excerpterunt, veteres Christianos multa in Novo Testamento addidisse, & forte hic etiam aliquid mutasse. (73.) Verum desperato isto remedio non opus est, cum non desit commodatio Josephum cum Evangeliftis conciliandi, quæ apud Grotium, (74.) Noldium (75.) & alios videri poterit. Quantum ad historiam infanticidii Bethlehemitici attinet a Josepho omiffam, Scaliger in prædictis excerptis Christianos potius alicujus additionis ad historiam Evangelicam, quam Josephum alicujus omiffionis arguere videtur. Vossius autem in chronologia sacra, quam ad mentem veterum Hebræorum & præcipue Josephi exposuit, non se mirari dicit, quod Josephus infanticidii illius historiam prætermiserit, cum post tot crudelitatis exempla Hierosolymis & per totam Palæstinam edita, post sublato diversis suppliciiis tot filios, uxores, proximos, & amicos non magnas fuisse videatur, quod Herodes unius vici & adhærentis territorii infantes sustulerit, quorum stragem non adeo magnam fuisse putat, cum non omnes, sed mares tantum, & qui intra bimum essent, cæsi fuerint. Quod autem Macrobius libr. 2. Saturnal. c. 4. retulit, Imperatorem Augustum cum inter pueros, quos in Syria Herodes Rex Judæorum intra bimum jussit interfici, filium quoque ejus occisum audivisset, dixisse: melius est Herodis porcum esse quam filium, id Vossius merum figmentum esse censet, cum Herodis filii, qui a Patre interempti sunt, omnes adolescentiam jam exuerint, ideoque illud Augusti scomma ad infanticidium Bethlehemiticum non pertineat. Sed esto, ad fabulas referri debere, quod inter infantes ab Herode occisos aliquis ex Herodis filiis fuerit, omnino tamen mirandum videtur, Macrobius Gentilem de infantibus intra bimum ab Herode occisis aliquid memorasse, & Josephum Judæum, qui illorum temporum historiam magna diligentia persecutus est, stragem illam Bethlehemiticam silentio involve-

f

PROLEGOMENA.

volvere, quæ non unicum tantum vicum, sed etiam totum circumjacens territorium pervasit.

Nova editio Josephi.

Quamvis autem nonnulla in Josepho sint, quæ omnem excusationem aut defensionem respuant, cœtera tamen ita comparata sunt, ut avidissimo lectoris merito suo semper invenerit. Quamobrem cum Græco-Latina Josephi exemplaria, quibus Bibliopolarum officinæ jam pridem caruerunt, a plurimis eruditis desiderari animadverteret Vir integerrimus & sumtibus in novas Sanctorum quorundam Patrum aliorumque bonorum Autorum editiones hæcenus erogatis spectatissimus MAURITIUS GEORGIUS WEIDMANNUS, cœteris in bonos libros meritis & hoc addidit, ut Josephi opera Græco-Latine impensis suis denuo imprimi & novam in super appendicem adjici curaret. In ista appendice primum exhibetur ARISTEÆ liber de 70. Interpretibus. Cum enim Josephus in suis antiquitatibus illam Aristææ narrationem velut in compendio referat, & ipse Aristæas in paucorum manibus versetur, visum fuit operæ pretium, Josephi operibus Aristæam adjungere. Fuit autem Aristæas e Ministris Ptolemæi Philadelphi Regis Ægyptii, quem Hieronymus (76.) Ptolemæi ὑπεργραμματιστὴν appellat, quam vocem non fideliter interpretatur Hugo Cardinalis, cum ait hoc vocabulo fidelem interpretem notari ab hyper i. e. valde & pistis i. e. fides. Nec minus lepida est altera interpretatio, quæ hyperaspistes est Notarius, ab hyper i. e. super & pistan assistens. Utramque deridet Erasmus, (77.) cum ὑπεργραμματιστὴς satellitem seu protectorem significet, quia satellites ἀσπίς seu clypei objectu Regum corpora tegebant. Neque tamen e vulgari satellitio Aristæas fuit. Andreas enim, qui una cum Aristæa Ptolemæi Regis nomine ad Judæos ablegatus fuit, in literis Regis ad Eleazarum Pontificem Judæorum Ἀρχισωματεφύλακον titulo ornatur. Si igitur etiam Aristæas Regis corporis custodiam habuit, quod Josephus asserit, [78.] ipse quoque inter præcipuos Regii corporis custodes numerandus erit. Sane Ptolemæ-

Appendix Aristæas.

us &

(76.) præfat. in Pentateuchum seu epistol. 104. (77.) Tom. IV. Oper. Hieron. p. 6. (78.) libr. 2. contr. Apion. p. 1064.

PROLEGOMENA.

us & Andreæ & Aristeæ in magno apud se honore constitutos asserit. Hujus autem Aristeæ & historiæ, quam composuit de LXX. Interpretibus, præter Josephum & Hieronymum etiam Tertullianus, [79.] Eusebius, [80.] Epiphanius, [81.] Syncellus [82.] & alii meminerunt. Prodiit ille Aristeæ liber a Matthia Palmerio latine redditus Basileæ anno 1536. apud Iohannem Bebelium una cum Olympiodori in Ecclesiasten commentario, & Gregorii Neocæsariensis in eundem Ecclesiasten metaphrasi. Et hæc Palmerii versio etiam micropresbytico seu syntagmati veterum quorundam Theologorum, quod Basileæ anno 1550. Henricus Petri in lucem publicam emisit, nec non Bibliothecæ Patrum (83.) inserta legitur. Sichardus autem cum Palmerii versionem minus accuratam deprehenderet, de nova adornanda cogitabat, quod consilium postea mutavit, cum hunc laborem a Matthia Garbitio præoccupatum intelligeret, cujus versionem Basileæ anno 1561. una cum græco Aristeæ textu Oporinus excudit. Postea etiam Iacobus Middendorpius Aristeæ ex græcis manuscriptis & latinis codicibus restituit, & commentario suo illustravit, quæ editio Coloniae anno 1578. in lucem prodiit. Atque ut de Germanicis, Italicis & Gallicis versionibus taceam, etiam in Hebraicum sermonem hanc Aristeæ historiam transtulit R. Azarias de Rubeis, qui hunc Aristeæ tractatum Hadrath Zekenim seu decorem senum inscripsit, & libro Meor Enajim inclusit. (84.) Num vero ista narratio de 70. Interpretibus vere a Ministro quodam Ptolemæi Philadelphi, qui Aristeæ nomen gessit, scripta, an ab impostore quodam sub Aristeæ nomine conficta fuerit, de eo non inter omnes æque convenit. Alii enim cum Isaaco Vossio (85.) priorem, alii cum Josepho Scaligero (86.) posteriorem sententiam defendunt. Peculiari tractatu paucis abhinc annis hoc argumentum discussit Humfredus Hody, qui quidem librum Aristeæ, qualis

f 2

hodie

(79.) Apolog. c. 18. (80.) libr. 3. de præparat. evangel. c. 1. & seqv. (81.) de ponder. & mensur. c. 9. & seqv. (82.) chronogr. p. 273. (83.) edit. Paris. tom. 7. Colon. tom. 1. & Lugdun. tom. 2. (84.) Bartolocc. Bibliothec. Rabbin. tom. 1. p. 4:7. seqv. (85.) de 70. Interpret. c. 4. (86.) ad Chronic. Euseb. p. 133.

PROLEGOMENA.

Notæ ad
epitomen
Aristæ.

Varia Le-
ctiones ex
MSC.
Lipf.

Liber de
Maccabæ-
is cum
versione
& notis
Combesii.
fii.

hodie superest, non diversum esse ab eo, ex quo Iosephus & Eusebius historiam de 70. Interpretibus retulerunt, ipsam autem historiam jam ante Iosephi ætatem sub Aristæ nomine a Judæo quodam confictam esse pluribus argumentis demonstrare contendit. Nostrium jam non est tantas componere lites. Quæ in appendice Iosephi nostri sequuntur notæ ad epitomen Aristæ vel Aristæi a Iosepho excerptam debentur Juveni non vulgaris industriæ & eruditionis JOHANNI ALBERTO FABRICIO, a quo etiam novam Apocryphorum editionem propediem expectamus. Notas illas, cum & breves sint, & eruditæ, perlegere nec molestum, nec inutile fuerit. Varias lectiones librorum de bello Judaico & libelli de Maccabæis ex manuscripto bibliothecæ nostræ Academicæ Paulinæ collegit Excellentissimi Bibliothecarii heu nuper defuncti, sed tamen in Academia nostra & Orbe toto literato eruditionis fama immortaliter victuri Filius non degener JOACHIMUS FRIDERICUS FELLERUS, quas Iosephi lectoribus non ingratas fore arbitramur cum illarum collatio locis nonnullis obscurioribus lucem afferre possit. Imprimis autem in libro de imperio rationis manuscriptus ille codex integris periodis auctorior ab editis multum differreprehenditur, quod jam supra monuimus & ipsa collatio ostendit. Ejusdem libelli de Maccabæis versionem novam a Combesio elaboratam propterea addere voluimus, quia Erasmi paraphrasis supra exhibita a Græco textu nimium discrepat. Nusquam enim in græco textu leguntur nomina fratrum Maccabæorum, quæ Erasmus in sua paraphrasi expressit nescio unde hausta. Neque in græco textu Iosephus hæc de Maccabæis ex sacris Literis se accepisse dicit, quod in latinæ paraphraseos epilogolegitur, ut plura alia taceamus. Unde & in Erasmus invehitur Combesius, quod nova sua pro Iosephi antiquis venditaverit, & sub paraphraseos specie multa infarferit a Iosephi verbis aliena, diuque sibi in votis fuisse dicit, ut eruditus quispiam & græcæ

PROLEGOMENA.

græce doctus egregiam hanc Iosephi lucubrationem Latinè redderet, cum Erasmus in sua paraphrasi sui potius ingenii speculationes, quam Iosephi verba exprefferit. Dum autem Combefisius ita se gerit, quasi nemo hunc tractatum ante se ita interpretatus fuerit, ut latina græcis respondeant, ignorasse videtur, quod in nonnullis Iosephi editionibus nempe in editione Basileensi anni 1567. Coloniensi anni 1593. & quibusdam aliis non Erasmi paraphrasis, sed alia nescio cuius interpretis versio legatur, quæ ad græcum textum propius accedit. Initium illius versionis jam supra, ubi de Latinis Iosephi editionibus actum est, indicavimus. Præterea in editione apocryphorum Basileensi, quæ ex Officina Brylingeriana anno 1582. prodiit, adhuc alia versio legitur, quæ sic incipit: Studiofissimum sapientiæ sermonē declaraturus. Non est igitur quod Combefisius, & Andillius Gallicus Iosephi interpres qverantur, libelli de Maccabæis nullam aliam interpretationem hactenus extitisse, quam illam Erasmi paraphrasin. De promptissimus autem novam, quam in hac Iosephi appendice damus, Combefisii versionem cum ejusdem notis & animadversionibus ad hunc tractatum ex novissimo, quod vocat, bibliothecæ Patrum Græco-Latinorum auctario, quod anno 1672. Parisiis vulgatum est. In postremam appendicis partem rejecimus fragmentum ex Iosephi parænesi ad Græcos, quæ inscribitur de causa universi contra Platonem. Tractatum illum *ὑπὲρ παντὸς* integrum habuit & legit Photius, ut in bibliotheca sua testatur, (87.) ubi refert hunc librum in quibusdam exemplaribus sic inscriptum: *ὑπὲρ τῆς ὅλης παντὸς αἰτίας*, in aliis *ὑπὲρ τῆς ὅλης παντὸς εὐσίας*. Duos vero libellos fuisse docet, quibus Autor Platonem secum pugnare docuerit, Alcinoū quoque de anima, materia & resurrectione ut absurda & falsa differentem reprehenderit, & Judæorum nationem quam Græcorum antiquiorem fuisse tradiderit. Dicit autem hunc tractatum ab aliis Iosepho, ab aliis Justino Martyri, ab aliis Irenæo adscriptum fuisse

Fragmen-
tum ex li-
bro *ὑπὲρ
παντὸς*.

PROLEGOMENA.

isse. Ipse autem in eam sententiam inclinat, quod hic liber a
 Cajo Presbytero Romano scriptus fuerit, cum & in *ἡ ἀρχαία*
 marginalibus Codicis sui Caji nomen adscriptum invenerit,
 & Cajus in Labyrintho suo se libri de universi natura auto-
 rem professus fuerit. Iosepho quo minus hunc tractatum
 tribuere velit, duas imprimis rationes obstare sibi profite-
 tur, unam quidem, quod Autor de homine & anima ita dif-
 ferat, ut ejus discursus Hebræorum de natura hominis do-
 ctrinæ minus convenire videantur; altera vero, quod de
 Christo *ὡς ἑστίν*, hoc est juxta Schottum aptissime, seu ut
 Tanaqvillus Faber (88.) maluit, ad nostrum ferme modum
 seu proxime ad Christianorum fidem disseruerit, *κληθὲν τε ἀν-
 τὴν ἀναφθεγσόμενον, καὶ τὴν ἐκ πατρὸς ἀφραστον γέννησιν ἀμέμπτως ἀναγράφων*,
 & ipsam Christi appellationem explicans, & in enarrabilem
 ejus ex Patre generationem describens, quod a Iosepho Ju-
 dæo alienum esse res ipsa demonstrat. Non defuerunt ta-
 men, qui adhuc Iosepho tractatum illum vindicarent. In
 his Iohannes Zonaras, (89.) cum Iosephi de Christo testi-
 monium adduxisset, subjungit, eundem Iosephum *ἐν τῷ
 πρὸς ἑλληνας λόγῳ, ὃς καὶ Πλάτωνος Ἰπποκράτους καὶ τῆς ἑπὶ πάντων αἰτίας*,
 seu in oratione ad Græcos, quæ contra Platonem inscribi-
 tur de universi causa Christum ut mundi Iudicem inducere,
 ejusque tractatus, ex quo verba quædam adducit, etiam Da-
 mascenum in suis parallelismis meminisse. Et Arnoldus Peraxy-
 lus Arlenius, qui Iosephi opera Græce primus edidit, non suf-
 ficientes rationes a Photio adductas existimat, ob quas Iose-
 pho hoc opus abjudicari debeat, cum Iosephus etiam in li-
 bris Originum ita de Christo ejusque operibus & miraculis
 differat, ut eundem virum vel hominem vix appellare aude-
 at, & tacito suffragio ejus divinitatem veneretur. Quæ de re
 quid sentiendum sit, superius ostensum fuit. Promittebat
 autem idem Arlenius, (90.) se propediem istum tractatum
 cum Studiosis communicaturum. Sed promissa non serva-
 vit. David autem Hoescheliuss cum Photii bibliotheca
 Græce ederet & notis illustraret, fragmentum hu-
 jus tractatus ex Italia a Maximo Margunio ad se mis-
 sum notis inseruit, cui etsi Iosephi titulum præfixe-
 rit,

PROLEGOMENA.

rit, non injuria tamen dubitari posse statuit, an Josephum Autorem habeat, cum Christiano potius homine scriptum videatur (91.) Post Hoëschelium, Stephanus le Moynes in variis suis sacris (92.) fragmentum illud iterum vulgavit, non amplius Josephi, sed Hippolyti nomine signatum. Cum enim anno 1551. non procul ab æde Laurentiana extra muros marmorea Hippolyti statua effoderetur, quæ postea in Vaticanam bibliothecam translata fuit, præter Hippolyti canonem Paschalem in hac statua repertus fuit librorum ab Hippolyto scriptorum catalogus, in quo & hoc opus observare licet:

ΠΡΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΠΛΑΤΩΝΑ

Η ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ,

Quamobrem non amplius dubitandum censet Monachius, quin hoc opus, cujus insignis fragmentum superest, Hippolyto tribui debeat: Cur autem hoc opus olim a nonnullis Josepho tributum fuerit, duas affert causas. Prima est, quod Josephus (93.) promiserit, se peculiari opere *ὑπὲρ ὅλης τοῦ Θεοῦ* acturum; Altera, quod quæ in hoc fragmento de statu & loco animarum separatarum referuntur, cum iis conveniant, quæ Josephus *ὑπὲρ τῆς Ἀδæ* tradidit. Possit & tertia addi ex styli æqualitate, quam Photius observavit. Addimus & quartam ex Dodwello (94.) qui hunc *ὑπὲρ πάντων* tractatum a Cajo (hunc enim Autorem esse putat, non Hippolytum) ex multis Autoribus & quidem propriis Autorum verbis collectum fuisse putat, quemadmodum & Macrobius ipsa Gellii aliorumque Autorum verba suppressis nominibus describat. Videtur autem ipsi verisimile, Cajum etiam nonnulla ex Josepho in librum istum transcripsisse. Certe Photius indicat autorem illius libri inter alia Judæos Græcis antiquiores demonstrasse. Ea autem quæ de Judaicæ gentis antiquitate disse-ruit, commode ex Josephi libris contra Apionem transcribere potuit. Forte etiam ex Josepho hausit, quæ de mundi opificio breviter disseruit. Nam de hoc etiam argumento Autorem hujus operis tractasse ex Photio discimus. Cum autem ex variis Autoribus hoc opus collectum fuerit, quorum nomina forte vel ipse Autor, vel librarius quispiam nonnunquam in margine notavit, hinc illud opus modo Josepho, modo Justino, modo Irenæo, modo aliis adscriptum fuit. Quamvis autem Josephus ad calcem suarum antiquitatum promiserit, se in quadripartito volumine de sectis Judæorum etiam de Deo ejusque substantia acturum, opus tamen illud a Josepho non absolutum fuisse Dodwellus suspicatur. Cum enim Epaphroditus anno post editam Josephi *ἀρχαῖα ὁρίαν* proximo, nempe anno Domitiani penultimo, Christi 95. perierit, & Josephus infensissimos e gente sua hostes habuerit, conjicit istos Patroni casum in ipsius quoque Josephi perniciem convertisse, adeoque Josephum Epaphroditum haud diu superstitem fuisse. Cæterum cum fragmentum libri *ὑπὲρ πάντων* sub Josephi nomine editum olim fuerit, ei in hac appendice operum Josephi locum aliquem concedere volumus. Quod superest, benevolam Lectorem rogamus, ut qualemcunque hanc Josephi editionem boni consulat, donec vel novi Bertrami, Scaligeri, Cunæi, Petiti, Bigotii, Bosii, Monachii excitentur, vel Clarissimus Bernardus cum Josepho suo in gratiam redeat.

Scripsi Lipsiæ A. C. 1691. ante nundinas vernaes.

f 4

ILLU-

(91.) not. ad Phot. bibl. p. 921. (92.) pag. 53. tom. 1. (93.) libr. 20. antiqu. c. ul. (94.) diff. 6. ad Irenæum.

ILLUSTRISSIMO
PRINCIPI FRIDERICO V.
COMITI PALATINO AD RHENUM,
ELECTORALIS DIGNITATIS ET PALATINATUS
hæredi, Bavarix Duci, &c.

DOMINO MEO CLEMENTISSIMO.

LAVI Josephi Hellenistarum Judæorum cum eruditio-
ne, tum eloquentia facile principishistorica monumenta prælo
meo excusa, Princeps Illustrissime, ad T. C. humiliter adfero. Sicut
enim scriptorum est quæ honesta sunt & seculis profutura literis
prodere: ita & in immenso aliorum super alios acervatorum librorū
cumulo typographorum interest laudabiles & bonæ frugis scripto-
res in lucem mittere redivivos, & adversus Zoilos potentium patro-
norum tutelæ committere. multiplex vero mihi causâ fuit cur ad
T. C. noster confugeret Josephus: namque primum tota operis *πραγματῆα* de rebus
est quæ a Principe cognoscantur dignissimis; ipsa nempe mundani Systematis divina
constitutione, humani generis ortu & propagatione, Patriarcharum vita, Mosaica Le-
gislacione, politia Hebraica, monarchiarum, quæ olim orbem rexerunt, imperio &
aliis, quæ quatuor millium annorum historiam implent auctoris & eo nomine apud Prin-
cipes gratiosi, quod non ex infimis literatorum subselliis ad hæc scribenda prodierit ter-
ræ filius; sed ex regio Hasmonæorum sanguine oriundus, & primaria sacerdotum
inter Judæos familia, cum in adolescentia ad miraculum usque in literarum studio pro-
fecisset, juventutem rebus gerendis & bello, quod cum Romanis gessere Judæi, inter-
necino exercuit Galilææ præfectus, consilio & manu æque promptus, ætate vero pro-
vectiori otium Romæ nactus ea literis mandavit, quæ literarum cognitione & usu didi-
cerat, vir cæteroquin Imperatoribus Vespasiano, Tito, Domitiano ob præclaras animi
dotes acceptissimus. Verum accessit & alia causâ cur Josephum coram T. C. sisterem,
beneficium quod tuæ C. debeo, ob manuscriptorum tuæ electoralis Bibliothecæ codicum
Josephi liberalem usum, quem annuente primario nostræ ætatis Philologo Jano Gru-
tero, Bibliothecæ præfecto, impetravit singulari sua humanitate nobilissimus & erudi-
tissimus J. C. Marquardus Freherus Tuæ C. Consiliarius. Sed quia in hoc autore ex-
cudendo longius processeram cum membranas consecutus sum, & multi assidua inter-
pellatione ut quam primum Josephum Græce, publici juris iterum facerem efflagita-
bant, quod editionis Basilienfis quæ ante LXVII. annos unica prodiit, nullum exem-
plar superesset; hortantibus cessi, quorundam virorum doctorum notas, & varias le-
ctiones ejus qui manuscripta excussit studio collectas propediem peculiari volumine
editurus. Cum itaque T. C. tuorumque beneficio sim adjutus C. T. patrocínio Jose-
phum historicum Principe non indignum jure meritoque dedico, demisse rogans ut
quemadmodum Titus Imperat. autorem libros suos *παραλαβὼν* offerentem benigne
admisit, probavit, & Bibliothecæ suæ inferi jussit; ita Josephum nostrum clementi vul-
tu T. C. accipiat; & in sua perinsigni Bibliotheca quæ nobis calamo exarata exemplaria
suppeditavit, ut emendatior prodiret, locum obtinere patiat. Ipse interim Deum
Opt. Max. a quo est omnis antistatus in terris, supplex orabo ut det T. C. vitam prolixam,
Principatum securum, & quæcunque boni Principis vota sunt.

Tua Celsitudinis servus addictissimus

PETRUS ROVERIANUS
Typographus.

DE IO.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

καὶ μηδὲ τὴν ἐπιθυμίαν ἐμπνεύσαι ἱκανὴν ἐμαυτῷ νο-
 μίσαις εἶναι, πυθόμενος πνα βασινοῦ ὄνομα καὶ τὴν ἐρη-
 μίαν διὰ τρεῖς, ἐδῆτι μὲν δὲ δένδρων χρωμάτων,
 προσέλαβεν ἡ τὴν αὐτομάτως Φυομήν πρὸς Φερόμε-
 τον, φησὶν ὅτι ὅταν τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα πολλὰ
 κίς λουόμενος πρὸς ἀγνείαν, ζηλοῦντος ἐχθροῦ αὐτοῦ, καὶ
 διὰ τρεῖς παρ' αὐτῷ ἐνιαυτοῦς τρεῖς, καὶ τὴν ὁπτι-
 μίαν πλειώσας, εἰς τὴν πόλιν ὑπερέβην. ἐνεακῶ δε-
 κα δὲ ἐπὶ ἐχθρῶν, ἡρξάμενος πὲρ πολιτευέσθαι τῇ Φαρι-
 σοῶν ἀγρέῳ κατακαλυπθῶν, ἡ ὡς ἀπὸ τῆς ἐστὶ τῇ
 παρ' ἐλλήσι γωῆκῃ λεγομένη. μετ' ἐκκοσὸν ἡ καὶ ἐκτον
 ἐνιαυτὸν εἰς ῥώμην μοι συνέπεσον ἀναβλεῖναι διὰ τὴν
 λεγόμενον αἰτίαν. καὶ ὅν χρόνον φησὶ τῆς ἰου-
 δαίας ἐπιτρέπευσεν, ἱερεὺς πρὸς σιωπῆς ἐμοὶ καλοῦς
 καὶ καλοῦς διὰ μικρὰν καὶ τὴν τυχοῦσαν αἰτίαν δῆσας
 εἰς τὴν ῥώμην ἐπιμελέεσθαι, λέγον ὑφ' ἑξοχίας τῶ καὶ σαρ-
 οῖς ἐγὼ πρὸν ὡρεῶν βουλόμην σιωπῆσαι, μάλιστα
 ἡ ποθόμενον, ὅτι καὶ ὡς ἐκ κακοῦ ὄντος οὐκ ἐξελά-
 ζετο τῆς εἰς τὸ θεῖον ἀποδείξας, διὰ τρεῖς φωνῇ ἡ σὺκοις
 καὶ καρπῶν, ἀφ' ὧν εἰς ῥώμην πολλὰ κίς κινδυνώ-
 σαι καὶ πάλαισσαν. βασιλοῦντος καὶ ἡμῶν ὁ παλῶν
 καὶ μέσον τὸν ἀδρία, ὡς ἐξ ἀκοσίους τὸν ἀρδῶν ὄν-
 τις, δι' ἧς τῆς νυκτὸς ἐν ἡμέρᾳ. καὶ ὡς ἐξ ὁρμῶν
 ἡμέραν ὁπτιφανέντος ἡμῶν καὶ θεοῦ πρὸς αὐτοῖς, κυ-
 ρωσάκου παλῶν, φησὶν αὐτοῖς πρὸς ἄλλους ἐγὼ πὲρ καὶ
 πρὸς ἐπὶ οἰδοῦντα σὺμπαντες ἀνελήφθημεν εἰς
 τὸ παλῶν. διὰ τρεῖς δὲ εἰς τὴν δικταρχίαν, ἐν πο-
 τίλους ἰταλοὶ καλοῦσιν, διὰ φιλίας ἀφ' ὧν αὐτοῖς ἀλι-
 τυρῶ, μιμολόγῃ δὲ ἐν τῷ καλλίῳ τῶ νεῶν κα-
 ποτῆμι, ἰουδαῖοι τὸν ἡμῶν, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τῇ
 ὁ καὶ σαρ- ἰουδαῖοι γινώσκας, πρὸς αὐτοῖς ὡς πρὸς πα-
 ρκαλοῦσας αὐτῶν πρὸς ἱερεῖς λυδῶν. μετὰ τὴν
 ὡρεῶν πρὸς τῇ ὡρεῶν αὐτῇ τυχῶν ὡς τῆς
 πρὸς τῆς, ὑπερέβην ὁπτι τὴν οἰκίαν. καταλαμβα-
 νῶ δὲ ἡδὴ νεωπερισμῶν δέχας, καὶ πολλοὺς ὁπτι τῇ
 ῥωμάων δόξασι μέγα φρονούτας. καταστῆσαν
 οὐκ ἐπὶ ῥώμην πρὸς τῶν οἰκίαν καὶ μετὰ τὴν ἐπὶ τὸν
 πρὸς τῆς πρὸς ὁπτι τῶν, πρὸς οὐκ παλαιῶν, ὁπτι
 ῥωμάων οὐ κατ' ἐμπειρίαν μόνον πολεμικῇ, ἀλλὰ
 καὶ κατ' ἐπιτυχίαν ἐλαττωμένη καὶ μὴ ποσπῶς
 καὶ πανταπασι ἀνοήτως πατρίσι καὶ ἡμεῖς καὶ σφί-
 σιν αὐτοῖς τὸ ὡς τῶν ἐσχατῶν κακῶν κινδυνώοντων.
 τὴν δὲ ἐλθόν καὶ λυπερῶς ἐνεακῶ δόξασι πρὸς
 δυσχερεῖν ἡμῶν ὁ παλῶν τὸ πρὸς ἡμῶν πρὸς
 ῥωμάων. οὐ μὲν ἐπὶ τῶν, πρὸς ὅτι τῶν δόξασι πρὸς
 ἐπὶ τῶν πρὸς μακία. δόξασι γὰρ μὴ τῶν δόξασι
 λόγων διὰ μίσους ἀφ' ὧν αὐτοῖς ὡς τῶν
 παλαιῶν φρονῶν, καὶ κινδυνώοντων ληφθεὶς ὡς αὐ-
 τῶν ἀναφεθῆναι, ἐχθροῦ ἡδὴ τῆς ἀντωνίας ὡς τῶν
 φρονῶν, εἰς τὸ ἐνδοτῶν ἱερὸν ὑπερέβην. καὶ ἡ τὴν
 ἀναφῆσιν μακίαν καὶ τῶν πρῶτων τῶ δόξασι σί-
 φους, ὑπερέβην ὁ πρὸς τῶν δόξασι πρὸς καὶ
 τῶν πρῶτων τῶν φαρισαίων συνδιέτρεχον. φησὶ δὲ
 ὡς ἐπὶ μέτρησιν ἔχεν ἡμᾶς ὡς τῶν, τὸν μὲν δῆμον
 ἐν τῶν ὡς τῶν. αὐτοῖς δὲ ὄντες ὡς δόξασι τῶ πρὸς τῶν
 καὶ τῶν νεωπερῶν τῶν οὐκ ἀνάρμοτοι, πρὸς
 δόξασι δὲ ἡμῶν ὁ κινδυνώοντων πρὸς τῶν, σὺγκατα-
 νῶν μὲν αὐτῶν τῶν γινώσκας ἐλθόντων, συν-
 βουλεύοντες ἡμῶν ἐφ' αὐτοῖς, καὶ τῶν παλαιῶν
 ἀπὸ τῶν εἶναι, ἐλθόντες οὐκ ὡς μακρὰν γινώσκον.

Ac ne hac quidem experientia contentus, cum
 audissem Banum quendam in solitudine vere,
 amictum sibi parantem ex arboribus, & sponte
 provenientibus alimentis utentem, crebrisque
 nocte ac die lavacris frigidis ad castitatem tuen-
 dam, coepi ejus institutum imitari: exactisque
 in ejus contubernio tribus annis, postquam con-
 cupitis satis potitus sum, in urbem redii. Jamque
 undeviginti annos natus civilem vitam aggre-
 fus sum, additus Phariseorum placitis, proxi-
 me ad Stoicam apud Græcos sectam accedenti-
 bus. Post annum vero ætatis sextum supra vige-
 simum Romam mihi proficisci contigit ob cau-
 sam hanc. Quo tempore Felix in Judæa procura-
 tor erat, sacerdotes quosdam mihi familiares,
 viros honestos & bonos, ob levem quandam cul-
 pam victos Romam misit, acturos causam suam
 apud Cæsarem. quos ut aliquo pacto eriperem
 periculo, præsertim cum audirem, ne in calami-
 tate quidem constitutis curam pietatis excidisse,
 & fidei ac nucebus eos vitam sustentare; veni
 Romam multis in mari exhaustis periculis. mer-
 sa enim nostra nave in medio mari Adriatico, cir-
 citer sexcenti per totam noctem natavimus, &
 diluculo demum Cyrenaicam navem Deo favente
 conspicati, octuaginta ferme nostrum felice
 usi natatu in eam recepti sumus. ita servatus Di-
 cæarchiam, sive Puteolos, ut Itali vocare malunt,
 familiaritatem contraxi cum Alituro minorum
 actore, qui Judæus genere Neroni carus erat:
 per quem ubi Poppeæ uxori Cæsaris innotui,
 confestim per eam impetravi absolutionem illis
 sacerdotibus: præterque magnis donatus ab ea
 muneribus in patriam reversus sum. ibi depre-
 hendi jam novarum rerum studia ellicere, mul-
 tosque ad defectionem spectare a Rom. pop. Ita-
 que conabar seditiosos ad meliorem mentem re-
 ducere, proponens eis ob oculos cum quibus ef-
 sent bellum gesturi, nimirum cum Romanis, qui-
 bus & peritia rei militaris, & felicitate essent im-
 pares: monebamque ne temere ac imprudenter
 patriam sequere & suos in extremum periculum
 conjicerent. ad hunc modum vehementer de-
 hortabar, infelicissimum belli finem prospiciens.
 nec tamen quicquam profeci, tanta erat tum de-
 speratorum insania. Veritus igitur ne eadem
 continenter apud eos repetens in odium atque
 suspicionem inciderem, quasi fautor hostium,
 neve hoc nomine comprehensus ab eis neci tra-
 derer, occupato jam castello Antonia secessi ad
 templum interius. deinde post occisum Mana-
 hem & primates latronum cohortis rursum
 ex templo prodii, versabarque cum pontifici-
 bus & Phariseorum primoribus, non medio-
 criter sibi timentibus. videbamus enim popu-
 lum arma corripuisse, ipsi inopes consilii. &
 cum non possemus tumultuatores compescere,
 quod ea res nos careret periculo, simulabamus
 quidem nos probare illorum sententiam, sua-
 debamus tamen, ut se spernerent, & ho-
 stem ab eis sinerent, quod speraremus Gessium

A
cujus occasione sperabat se consecuturum ali-
quā potentiam. itaque progressus in concio-
nem conabatur docere multitudinem, quod eo-
rum civitas inter Galilæas semper sit habitata
quodque metropolis ejus regionis fuerit Herodis
tetrarchæ tempore, qui ipse conditor Sephorim
ei subjecerit. hanc præminentiam ei mansisse &
sub Agrippæ patris imperio, usque ad Felicem
B Judæ præsidem: nunc demum postquam Agrip-
pæ juniore a Nerone donata sit, primatum amisisse.
mox enim Sephorim ex quo Romanis parere
cœpit, reliquæ regioni præpositam: desivisse-
que apud se archiva & mensam regiam: His &
aliis multis in regem jactatis cum irritasset ad de-
fectionem populum, aiebat nunc esse tempus,
corruptis armis, & assumptis in societatem reli-
quis Galilæis primatum sibi de integro vindicare
C omnibus faventibus Sephoritarum odio, quos
pertinaciter hærentes in Romanorum amicitia
libenter aliqua clade afficerent: juvandosque e-
os conatus totis viribus. His dictis permovit mul-
titudinem, quod haberet popularem quandam
facundiam, & famora svadentes verborum præ-
stigiis vinceret. erat enim etiam Græcarum
disciplinarum non imperitus, quibus fretus au-
D sus est rerum tunc gestarum historiam texere,
quo veritati fucum faceret. Sed de hujus nequi-
tia, & quomodo una cum suo fratre patriam pe-
ne subverterit, procedente sermone narrabimus.
Tunc autem Justus civibus persuasis, quibusdam
etiam coactis arma capere, cum omnibus egres-
sus incendebat vicos Hippenorum atque Gada-
renorum, contiguos Tiberiadis agro, & Scytho-
politanorum finibus. quæ dum apud Tiberia-
E dem geruntur, Gischalorum status erat talis. Jo-
annes Levi filius videns civium suorum quos-
dam ferocientes jugum Romanorum excutere
velle, conatus est eos retinere in fide & officio:
quod tamen nullo modo efficere valuit. interim
vicini populi, Gadareni, Gabaraganzæ & Tyri
collectis validis copiis irruentes expugnant Gi-
schala, quibus incensis atque dirutis domum se
F recipiunt. qua injuria Joannes accensus, suis o-
mnibus armatis, conflictuque cum prædictis po-
pulis habito, instauratam patriam securitatis cau-
sa cinxit mœnibus. Gamala autem in Romano-
rum fide perstabant ob causam hanc. Philippus
Jacimi filius, Agrippæ regis præfectus, præter
spem dum regia Hierosolymitana oppugnaretur
elapsus, in aliud periculum incidit, ne jugaretur
a Manahemo & lociis ejus latronibus: serva-
tus est tamen interventu cognatorum quorun-
dam Babyloniorum, qui tum erant Hierosoly-
mis: quintaque post die quo minus agnoscere-
tur mutato capillitio fugâ iniit. & cum perve-
nisset ad quandam suæ possessionis vicum situm
prope castellum Gamala, accersivit aliquam mul-
tos sibi subditos. interim divinitus ei quiddam
accidit, quod alioqui periculo salutem attulit.
G τῶν τὰ αὐτῆς ἀποστολῶν ὡς αὐτὴν ἀφικέσθαι, τὴν
ἐφ' ἧσαν, μηδὲ τὰ τῶν ἰεροσολίων, πάντως ἀνὰ πάλω λαλῶν

nam repentina febre correptus literas ad Agrippam & Bernicen scriptas liberto cuidam commisit, qui Varo eas redderet: huic enim tum rex & regina curandam regiam crediderant, ipsi Berytum profecti obviam Gessio. At Varus acceptis Philippi literis, cognitoque quod evaserit, tulit id graviter, veritus ne posthac rex & regina non egerent sua opera, ut Philippo incolumi reddito. productum igitur ad plebem eum qui literas attulerat, & accusatum tanquam falsarium, quodque fictum nuncium attulisset, Philippum Hierosolymis cum Judæis contra Romanos bellum gerere, supplicio tradidit. qui cum non reverteretur ad Philippum, ille causam nesciens rursus alium misit cum literis, renunciaturum quidnam priori accidisset, curve ita differret redditum. Verum & hunc Varus oppressit per calumniam, etenim a Cæsariensibus Syris inflatus fuerat ut aspiraret ad sublimia, dicentibus fore ut Agrippa interficiatur à Romanis ob rebellionem Judæorum, & ipsi detur regnum debitum propter cognationem regiam, nam constabat Varum esse regii generis, descendentem a Sohomote trarcha Libani. Is igitur spe tali elatus literas apud se retinuit, diligenter cavens ne pervenirent in manus regias: observabatque omnes exitus, ne quis clam elapsus renuntiaret regi quæ ibi fierent: multosque Judæorum interficiebat in gratiam Syrorum Cæsariensium. quia & in Bathanæa Judæos qui Babylonii vocantur, Bathyram incolentes decrevit ope Trachonitarum invadere: vocatisque ad se Cæsariensibus Judæis duodecim primariis, iussit eos profectos illo nunciare suo nomine tribulibus, relatum sibi esse quod bellum adversus regem molirentur: sed quia non liberet credere, denunciare ut arma ponerent. id enim argumentum fore certissimum, quod merito fidem non habuerit falsis rumoribus, adjunxit, mittendos esse viros septuaginta ex optimatibus, qui crimen obiectum diluant. fecerunt iussa illi duodecim: & cum Bathyram venissent ad suæ gentis homines, eosque nihil novi moliri invenissent, persuaserunt ut septuaginta viros mitterent, hos adventantes cum duodecim legatis Cæsaream, Varus stipatus regio milite in itinere exceptos una cum ipsis legatis interficit, ac mox pergit contra Judæos incolentes Bathyram, sed prævenit eum quidam ex illis septuaginta casu servatus, quo nuncio moniti arreptis armis receperunt se cum uxoribus & liberis in castellum Gamala, relictis vicis refertis multis opibus, & pecorum ingenti numero. quo audito Philippus & ipse eodem se contulit. ad cujus adventum acclamabat populus ut ducem se eis præberet, & contra Varum ac Cæsarienses Syros bellum susciperet. fama enim sparserat regem ab his occisum esse. Philippus vero comprimebat eorum impetum, collata in eos regis beneficia in memoriam revocans,

καὶ μὲν ταῦτα πολλοῖς περιεποιήσας καθύπευθε διαφυλάττει, καὶ ὡς ἔστιν ἀποκρίσας. ποσὴ δ' ἦν πρὸς μετ' ἐπ' αὐτὸν ἡ γαλιλαίων δύναμις, ὥστε λαμβάνειν αὐτῶν καὶ κρατῶν πλείων, γυναικῶν δ' ἔτι πλείων ἀνδραποδισθέντων, ἔχ' ἕως τ' αὐτὸν ἐπεσθῆναι συμφορὰς, ὡς περὶ τ' ἐμῆς ἐφρόντισαν σωτηρίας. ταῦτα δ' ὅρων ἰωάννης ἐφθόνησε, καὶ γραφὰς πρὸς μετ' ἐξ ἀγαθῶν ὁπλητῶν καταβάντη χρησαίμενος πρὸς ἐν πειραιᾷ ἱερμοῖς ὕδασι, τῆς δ' σώματος ἕνεκα ἱεροπρίας. καὶ γὰρ μηδὲν ὑποπλάσας πρᾶξαν αὐτὸν πηλὸν οὐκ ἐκάλυψε. πρὸς δ' καὶ τῆς πειραιᾶδος τὴν διοίκησιν ὑπ' ἐμοῦ πεπιστυμένους κατ' ὄνομα γραφῶν, καταλύσιν ἐπιμαίοντα τὰ ἰωάννη καὶ τῆς ἀφιστομένης σὺν αὐτῷ, πάντων τε τῶν ἐπιτηδεύων ἀφθονίαν ἐφθόνην. διέτριβον δ' καὶ τὸν καιρὸν ἐκάνον ἐν κώμῃ τῆς γαλιλαίας, ἣ περὶ αὐτοῦ λέγεται κανά. ὃ δ' ἰωάννης ἀφικόμενος εἰς τὴν πειραιᾶν πόλιν, ἔσπευξε πρὸς ἀνθρώπους ἀπεστάντας τῆς πρὸς μετ' ἐμῆς περὶ τῆς αὐτῆς καὶ πολλοὶ τῶν ἐφθόνησιν ἡδυνῶς ἐδέξαντο πενήτην Ἰησοῦ μουτῆς ἀεὶ πραγμάτων καὶ φύσιν πρὸς μεταβολὰς ἡμετέρας ἔχοντες, καὶ πάντες χαίροντες, μάλιστα δ' αὐτῶν καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ τῆς ἐμῆς κλισίας ἀπεστάντες ἐμοῦ περὶ τῆς αὐτῆς, διεκάλυψαν δ' αὐτοὺς φθόνη. ἦκεν γὰρ ἀγγελὸς μοι, ὡς σίλα, ὃν ἐγὼ καθέστηκα τῆς πειραιᾶς στρατηγὸν, ὡς περὶ ταῦτα τῶν πειραιῶν γυναικῶν ἀπαγέλλων, καὶ μετ' αὐτὸν ἐφθόνησιν, βραδύναντα δ' ὑπὸ τῶν ἐπὶ αὐτῶν ἔχουσιν ἡμέτερον τὴν πόλιν. ἐντυχὼν οὖν πρὸς γραμματεῖς, τ' οὐρανὸν καὶ ἀγαθὸν ἀναλαβὼν ἄνδρας, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς τῶν πορείων ἐπισκέψας ἀγγελοῦ τὸν τῶν ἐμῶν παρουσίαν πρὸς ἐν τῇ πειραιᾷ διοικουμένη. πρῶτον δ' ἀληθεύοντες μετ' ἐμῇ, τὴν ἀλήθειαν ὑποπλάσας καὶ ἰωάννης σὺν αὐτοῖς, ὅς καὶ πρὸς μετ' ἐμῆς γυναικῶν ἀπαγέλλων, διέσωσε μὴ εἰς ἐλεγχὸν αὐτῶν τ' πρᾶξεως ἀφικόμενης ἀπολεσθαι κινδυνώσῃ, ὑπεχώρησε, ὡς περὶ τῆς ἐν τῇ αὐτῇ καταλύσιν. καὶ γὰρ ἡ γυνὴ μου καὶ τὸ σάδιον, πρὸς τῇ ἐμῇ σωματιφυλάκας ἀπολύσας, πάλιν ἐνός, καὶ μὲν τούτῳ κατασχὼν δεκά τῶν ὁπλητῶν, δημηγορεῖν ἐπὶ τῶν ἐμῶν τῶν ἀληθῶν τῶν πειραιῶν εἰς ὅτι τριγχοῦ πινός ὑψηλοῦ, παρεκάλουν πρὸς μετ' ἐμῇ αὐτοὺς παρῆναι ἀφ' ἐμῶν, καταγινώσκοντα αὐτοῖς οὐδὲν τῶν μεταβολῶν, καὶ τῶν μὲν ταῦτα περὶ τῶν ἐμῶν γυναικῶν διοικουμένων, ὡς μὴ τῶν πρὸς ἐκάνον πρὸς φυλάξαι τῶν. ἕως δέ μοι πάντα λελάλητε, καὶ πρὸς ἐμῇ ἐξήκουσαι τῶν αἰνέων καταβάντην κελύοντα. οὐ γὰρ μοι καιρὸν εἶναι φροντίζον τῆς αὐτῆς πειραιῶν δύναμις, ἀλλὰ πρὸς τῆς ἰδίας σωτηρίας, καὶ πρὸς τῆς ἐχθροῦς ἐκφυγῶν. περὶ μὲν δ' ὁ ἰωάννης τῶν πρὸς αὐτὸν ὁπλητῶν Ἰηλίας πρὸς πιστάτους ἐκ τῶν γυναικῶν οἱ περὶ ἦσαν αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς πρὸς μετ' ἐμῇ ἀνελθόντες, πεπιστύνοντες ὡς ἐν τῇ μὲν τῶν οὐρανῶν μεμνημένων. ἦκεν δ' οἱ περὶ τῆς αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς πύργου, εἰ μὴ ἔτρεχον ἡμῶν ἀφ' ἀλλήλων. ἐγὼ μὲν δ' ὡς σωματιφυλάκῃ ἰακώβου, καὶ ὑπὸ τῶν πειραιῶν ἡρώδου περὶ ἀνακουφίδας, ὁδηγῶν ὑπὸ τῶν πρὸς τὴν λίμνην, καὶ παλίου λαβόμενος, καὶ ὁπλητῶν πρὸς δόξαν πρὸς ἐχθροῦς διαφυγῶν, ὡς περὶ τῆς ἀφικόμενης εἰς τὴν πόλιν ταῦτα κατακλιθεὶς, ὡς ἐπὶ τῇ τῶν πειραιῶν ἀπείκῃ, σφύρα περὶ τῆς αὐτῆς ἀρπάζοντες οὐδὲν τὰ ὅπλα παρεκάλουν σφᾶς ἄγαν ἐπ' αὐτοῖς. γίγνω γὰρ ἐφασκεν

A & post saepe multis periculis, sicut suo loco dicetur. Tanta autem erga me erat vulgi Galileorum fides ac benevolentia, ut expugnatis eorum oppidis, & in captivitatem abductis familiis, non tantum gemitus suis calamitatibus, quantum curae incolumitati meae tuendae impenderent. Haec videntem Joannem invidia subiit: rogavitque me per literas ut sibi permitterem valetudinis causa apud Tiberiadem forevi aquis calidis: quod ego nihil suspicans libenter annui: quin & his quibus civitatibus administratio per me fuerat credita scripsi, ut diversorium ei pararent & comitibus, rerumque ad commodum victum idonearum copiam. ipse interim agebam in vico Galilaeae qui Cana dicitur. Joannes autem postquam venit Tiberiadem, egit cum oppidanis ut obliti dante mihi fidei ad se deficerent: multaeque preces ejus libenter admiserunt, homines gaudentes novitatibus, & inutationum avidi proclivesque ad dissidia: praecipue vero Justo & patri ejus Pisto cupide arrepta est deficienda me ad Joannem occasio. id tamen consilium interventu meo feci irritum. Venerat enim ad me a Sila, quem Tiberiensibus ducem praefeceram, nuncius voluntatem ejus populi indicans, & hortans ut properem: alioquin fore ut civitas brevi in aliorum potestatem veniat. lectis igitur Silae literis, cum ducentis viris per totam noctem iter feci, praemisso nuncio qui adventum meum significaret Tiberiensibus. mane autem jam civitati proximo plebs mihi venit obviam, & Joannes inter alios. qui cum valde turbato vultu me salutasset, veritus ne detecto suo conatu veniret in capitis periculum, propere se recepit in diversorium. cumque pervenissem in stadium, dimissis absque uno satellitibus, retentisque decem armatis, alloqui coepi concionem Tiberiensium stans in celso quodam suggesto: hortabarque eos ne tam cito deficerent, alioqui fore ut brevi eos fidei mutatae poeniteat: neque illis posthac quendam crediturum facile, nimirum merito suspectis ob hanc praesentem perfidiam. Vix haec effatus eram, cum audio ex meis quendam jubentem me descendere. non enim tempus esse conciliandae Tiberiensium benevolentiae, sed prospiciendi incolumitati propriae, quomodo inimicos effugiam. Joannes enim postquam didicic me pene solum esse, delectos e mille suis militibus fidissimos miserat iustos me interficere: jamque veniebant, & patratum fuisset facinus, nisi ocyus desilivissem cum Jacobo satellite, sublevatus ab Herode Tiberiensi: a quo deductus ad lacum, navigio quod forte ibi nactus sum conscenso, civitatis praeter opinionem inimicis perveni Taricheas. ejus urbis incolae audita Tiberiensium perfidia vehementer irati, correptis armis hortabantur ut se contra eos ducerem, dicentes se velle

ὡς δ' αὖτε τοῖς πῶν ἡγεῖται. πῶς ὅτι οὗτος ἰδὼν πανταχόθεν αὐτῷ πῶς ὁπλίταις, φοβηθεὶς, ὑπέστησαν. οἱ δ' ὀπίσθησεν τῶν ἐπακολουθούντων αὐτῷ, πυθόμενοι τὴν συλλήψιν ἐφύγον. καὶ γὰρ προσκαλεσάμενος τὸν Ἰησοῦν κατ' ἰδίαν, οὐκ ἀγνοῖν ἐφ' ἧν ἐμὲ συσκαλοδείσαντες ὀπίσθησεν, οὐδ' ὑποτιμῶν πεμφθεὶς, συγγνώμης δ' ἐμὲς αὐτῷ τῶν περὶ αὐτὸν, εἰ μέλλει μετανοήσῃ καὶ πρὸς ἐμὲ ἡμίσωται. ὑποσχεσάμενος ὅτι πάντα ποιήσω ὡς κήρ, ἀπέλυσε συγγνώμης αὐτῷ συναγαγὼν πάλιν οὓς προέβροντο, συμφορῆς δ' ἡγεῖσθαι, εἰ μὴ παύσωντο τὸ ἀγρονομίης, λήψας παρ' αὐτὸν δίκας, καὶ τῶν τῶν ἡμερῶν, αὐτοὶ δ' ὡς μετὰ δύο μηνῶν, τῶν ὑποτῶν ἐξουσίας βασιλέως ἐκ τῶν τραχωνιτῶν χώρας, ἐπαγόμενοι τοὺς αὐτῶν ἰπποὺς, καὶ ὅπλα καὶ χρήματα δ' ὀπίσθησεν. οὗτος ὡς τιμῆς τῶν ἰουδαίων ἀναγκαζέων, εἰ θέλουσι ἔναρ παρ' αὐτοῖς, οὐκ ἔσται βιασάμενος, φάσκων δὲν ἕκαστον ἀνδρῶν καὶ τῶν αὐτῶν προέβροντο τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ μὴ μὲν βίας. χεῖρας ὅτι οὗτος δ' ἀσφάλειαν πρὸς ἡμᾶς καταφύγοντας μὴ μετανόη. πεισθέντες ὅτι δ' ὡς πῶς, τοὺς ἡκούσαν ἀνδράσι τὰ πρὸ τῶν σωτηρίων δίκαιον ἀπαντα παρέχον δαψιλῶς. πέμπει δ' ὁ βασιλεὺς ἀρχιερέας διώκων καὶ στρατηγὸν ἐπ' αὐτοῖς ἐκδύον μόδιον, μαγδαλὰ τὸ φρουρεῖον ἐξαιρήσιντας. οἱ δ' ἐπεμφοθέντες, κυκλώσασθαι μὲν τὸ φρουρεῖον οὐκ ἔκωσεν, ἐπὶ τοῖς φανεροῖς τῶν περὶ ἐφ' ὧν ὄντες ἐπὶ ὁρῶνται τὰ γόμαλα, αἰσούπῃ δ' ὁ δεκάδαρχος δ' ἐμεγάλου πεδίου τῶν προεστίων πεπιττωμένων, ἀκούσας ὅτι παρὲν εἰς σιμωνιάδα κάμειν ἐν μετρητοῖς κειμήλιον τῆς γαλιλαίας, αὐτῶν δ' ἀπέχουσαν ἐξήκοντα σταδίων, ἑκτὸς ἀναλαβὼν τοὺς ἐκαστὸν ἰπποῦς οὓς ἔχεν σὺν αὐτῷ, καὶ πῶς περὶ οὗτοι δ' ἀκακίους, καὶ τοὺς ἐν γὰρ πολλὰ κατηκουήτας ἐπαγόμενοι συμμάχους, νυκτὸς ἐδίδους ἦκεν εἰς τὴν κάμειν ἐν ἡ διέτριβον ἀντιφάσας ἀμύρου ὅτι καμῶν μὲν δυνάμει πολλῇ, ἐμὲ αἰσούπῃ εἰς τὸ πεδῖον ὑπάρχον ἡμᾶς ἐπὶ ἡμέρῃ. σφόδρα γὰρ τοῖς ἰπποῦς ἐπιπύει. οὐ μὲν ὑπὸ τῆς ἀμύρου, ἐγὼ γὰρ τὸ πλεονέκτημα συνιδὼν τὸ ἡμῶν μετὰ τοῖς ἰπποῦς, εἰ καταβάσῃ μὲν εἰς τὸ πεδῖον, περὶ γὰρ ἡμῶς σύμπαντες ἦμεν, ἐγὼν αὐτῶν τοῖς πολεμίοις συνάψαν. καὶ μέχρι μὲν πῶς ἡμεῖς ἀντίχεν σὺν τοῖς πρὸ αὐτῶν ὁ αἰσούπῃ, ἐχρῆτον δ' ὁρῶν καὶ τὸν τῶν τῶν οὐσαν αὐτῶν τῶν ὑποπλῶ διώκων, ἀναδύοντον ἀπ' αὐτῶν εἰς γὰρ πολλὴν, πρὸς ἀνδράς ὀπισθῶν καὶ τῶν μάχων ἐπὶ μὲν ὅτι καὶ πῶς ἐγὼ, διχίλιους ἐπαγόμενοι ὀπλίταις. καὶ πρὸς βασιλεῖν πολλὴν ἡρόμεν ἐν μετρητοῖς τῆς πολέμου κειμήλιον, ἑκατὸ δ' ἀπέχουσαν σταδίων τὸ γὰρ ἐν γὰρ διέτριβον ὁ αἰσούπῃ, εἰσας τοὺς ὀπλίτας ἐξῶθεν τὸ κάμειν καὶ φρουρεῖν αὐτοῖς ἀσφαλῶς τοὺς ὁδοὺς προεστίων ὑπὲρ ὅτι ἐν ὁρῶν τοὺς πολεμίους ἡμῶν, εἰς τὸν ἐκφορήσμεν, πολὺς γὰρ ἀπὸ τῆς βερενίκης τὸ βασιλεῖν ἐκ τῶν περὶ κάμειν εἰς τὴν βησαῖραν συλλεγόμενοι, πολλοὺς καμῶν καὶ τοὺς ὁδοὺς, πολλοὺς ὅτι ἐπετῶμεν, διέπεμψα τὸ πῶς εἰς τὴν γαλιλαίαν. τῶν δ' ὅτι πρὸς, προσκαλούμεν εἰς μάχων τὸν αἰσούπῃ. οὐχ ὑποσχεσάμενοι δ' ἕκαστον, κατεπὶ ἀλλήλοισιν γὰρ τῶν ἡμετέρων ἐπιμύστη καὶ τὸ πρὸς, ὅτι νεοπολιτανὸν ἐξαπόμειν, τῶν πρὸς ἡμῶν χώρας ἀκούσας ὑπὸ αὐτῶν λεηλατήσας. ὡς ὅτι νεοπολιτᾶνες ἔλθῃ μὲν ἐπαρχῶν, παρελήφει ὅτι τῶν οὐκ ὄντων εἰς φυλακὴν τῶν δὲ τῶν πολεμίων. τῶν οὐκ ὄντων κωλύσας ὅτι πλεον τῶν πρὸς κακοῦν,

Anisi interfici mallet, videns se cinctum armatis paruit. tum qui eum sequebantur exclusi ut du-
cem suū captum senserunt, evestigio fuga se pro-
ripiunt: & ego seorsum abducto Jesu dixi me non
ignorare paratas mihi insidias, quibusve id fa-
ctum sit auditoribus: daturum tamen erroris veni-
am, si mutatus velit esse mihi fidus in posterum,
quo omnia pollicente dimisi hominem, permissum
B quos prius habuerat colligere: Sephoritis vero
penā interminatus sum, nisi posthac quiescerent.
Per idem tempus venerunt ad me duo Tracho-
nitarum magnates regis subditi, adducentes suos
eqvites, & afferentes tam arma quam pecuniam.
hos cum Judæi circumcidi cogerent, si velint in-
ter ipse verari, non sivi ut eis molesti essent:
asserens oportere suo quemque arbitratu &
C non alieno impulsu Deum colere: neque com-
mittendum ut eos securitatis causa confugisse ad
nos poeniteat: atque ita persuasa multitudine, vi-
ris illis consuetum victum abunde præbui. Inter-
ea rex Agrippa copias mittit duce Eqvō Modio,
qvā Magdala castellum vi capiant: qvā tamen
obstare id non ausa, in seffis viis infestabant po-
tius Gamala. Ebutius autem Decadarchus qui
D Magni campī præfecturā tenuit, audito qvōd in
Simoniada vicum venissem situm in Galilæa fini-
bus, distantem ab ipso sexaginta stadiis, noctū
assumptis qvos circa se habebat centum eqviti-
bus, & ferme ducentis peditibus, Gabensumque
auxiliis, nocturno itinere in eum vicum perve-
nit. contra qvem cum meorum explicuissem vali-
E dam aciem, conatus est nos in planiciem prolice-
re, fretus eqvilibus. nihil tamen profecit, qvia
moveri loco nolui, qvippe videns eum potiores
habiturum, si cum essemus omnes pedites, de-
scenderemus in campestria, cumque aliquandiu
strenue repugnasset Ebutius, tandem animad-
vertens nullum esse eo loco usum eqvitem, signo
receptui dato Gabam abiit infecto negotio, tribus
F tantum in pugna amissis. ego vero evestigio secu-
tus sum cum armatorum duobus millibus, cum-
que venissem Besaram, qvōd oppidum in Ptole-
maidis situm confinis stadio vigesimo abest a
Gaba, ubi tum erat Ebutius: dispositis foris per
vias stationibus militum, qvōtuti essemus ab in-
cursu hostium, donec frumentum exportare-
mus, cujus magna vis e circumvicinis reginæ
Bernices vicis eo congesta fuerat: oneratisq; plu-
rimis camelis & asinis qvos in hoc adduxeram,
transmisi frumentum id in Galilæam: absoluto-
que hoc negotio, feci Ebutio pugnandi copiam.
Eam cum ille detrectaret audacia nostra territus,
verti me in Neapolitanum, audito qvōd popula-
tus sit agrum Tiberensium. is cum eqvitem
ala præsidio erat Scythopoli. hoc igitur ab ul-
teriore Tiberensium vexatione prohibito,

καταμύμων· καὶ καταλιπόντες ὡς ἄνθρωποι ἡγήθησαν εἰς
ἐπιπόρομον, ὡς ἐκεῖ ἐκαλεσμένους μὲν πάντων καὶ ὁ
ἐρατῆρος. παρ' ἡμῶν δὲ τούτων καὶ συναλόντων,
πολύς ὄχλος ἤδη προσκυνηθῆναι, μίαν τι πάντες ἐ-
παύοντο φωνῇ, καλεῖν τὸν προσδοκῶντα πονηρὸν ὡς
αὐτοὺς γνησίμους. μάλιστα δὲ αὐτοὺς ἐξέκαθεν ὁ ὁμο-
πῆτος πᾶσι ἰησοῦς ἀρχὸν τοῦ τῆς πρεσβυτείας, πονη-
ρὸς ἀνθρώπος καὶ παράστατος μεγάλα πρᾶγματα φύ-
σιν ἔχων, εὐσιόποιος τε καὶ νεωτεριστὴς ὡς οὐχ ἔρατος.
καὶ τότε δὴ λαβὼν εἰς χεῖρας τοὺς μωυσαίους νόμους, καὶ
προσλαβὼν εἰς μέσον, εἰ μὴ ὑπὲρ αὐτῶν ἐφίλω παλαιοί
μυστὴν δυνάσκειν ἰώσθησαν, εἰς τοὺς πατέριους ἀποβλέψαν-
τες νόμους, ὧν ὁ πρῶτος ὁ ὡμὸν ἐρατῆρος προσδοκῶν
μελλεῖ γινέσθαι, καὶ μισοσηνηθῶντες ὑπὲρ τούτων, τι-
μωροῦντο τὸν τοιαῦτα πολεμῶντα. ταῦτ' εἰπὼν καὶ ὁ
παλῆτος ἡπιοῦσάντων, ἀναλαβὼν τινὰς ὁπαίτας,
ἵππῃ τὴν οἰκίαν ἐν ἧ κατηγόμην ἐσθλὸν ὡς ἀναση-
σαν. ἐγὼ δὲ οὐδὲν προσδοκῶν καὶ ἀφ' ἑκαστοῦ παρ' ἑ-
ρατῆρος καταχρῆμαι. σίμων δὲ ὁ ὁ σωματὴς μου τὴν
φυλακὴν πεπνευμένον, ὁ καὶ μόνον ὡς ἄνθρωπος,
ἰδὼν τὸν ἡπιοῦν τῶν πολιτῶν, διεγείρει με καὶ τὸ ἐφ-
εῖναι μοι κίνδυνον ἐξαγγέλλει, ἡξίου τε γνησίως θνήσκειν
ὡς ἐρατῆρον ὑπὲρ αὐτῶν, πρὶν διαλθεῖν τοὺς ἐχθρούς ἀ-
ναγκάσοντας ἢ κτενοῦντας. ὁ μὲν ταῦτα ἐλέγξας, ἐγὼ δὲ
τὸν θεὸν κατ' ἐμαυτὸν ἡπιοῦντας εἰς τὸ παλῆτον
ἀρμήδην προσελθὼν μετὰ τοὺς ὡς μελάναν ἐδῆται, καὶ
τὸ ξίφος ἀπαρτησάμενον ἐκ τῆς αὐχένος, καθ' ὅδον
ἐπείραν, ἡ μὲν μοι τῶν πολεμίων ὑπαντάσθην ὡμίαν,
εἰς τὸν ἐπιπόρομον ἀφῶν τε φανείας, καὶ πλείους πεισῶν
καὶ τὴν γλῶσσαν δάκρυσι φέρον, ἐλεεινὸς ἐδόξα πᾶσιν
συνεῖς ὁ παλῆτος τὴν μεταβολὴν, διέκριναι τὰς
γνώμας αὐτῶν ἐπαρώμην περὶ τὸν ὁπαίτην ἀπὸ
τῆς οἰκίας ὑποσπείρας, καὶ συνεχώρου μὲν ἀδικεῖν ὡς
ἀπὸ νομίζεσθαι, ἐδεόμην δὲ διδάσκειν περὶ τὸν
χρησάμενον φυλακῇ καὶ τῆς ἀρπαγῆς καμνίσαντα χρη-
ματά, καὶ τότε θνήσκειν ἐκελύσειν. ὁ παλῆτος λέ-
γαν καλεῖσθαι, ἐπὶ τὴν οἰκίαν, καὶ ἡσυχάζοντο με,
προσέτερον ὡς κτενοῦντες. ἡπιοῦν δὲ ὁ παλῆτος κε-
λεύοντο ἐπείσθαι, προσδοκῶντες ἐπείσθαι ὁμολο-
γήσω περὶ αὐτοὺς τὸν χρησάμενον τὸν βασιλεῖ τιμηθε-
ναι, ὡς ὁμολογηκότα τὴν προσδοκίαν ἀναμνήσθαι. σιγῆς
οὖν ὡς πάντων ἡσυχίας, ἄνδρες εἶπαν ὁμόφρονοι,
θανεῖν μὲν ἡ δίκην ἐστὶν οὐ ὡς ἀντιτάσσομαι. βέλομαι δὲ
ὁμοῦ περὶ τὸν παλῆτον τὴν ἀλήθειαν φράσαι περὶ
ὑμῶν. τὴν γὰρ πόλιν περὶ τὴν φιλοξενοντὴν οὐδὲν ἡπιο-
σάμενον παλῆτον τε πονηρῶν ἀνδρῶν οἱ τὰς ἐμ-
πνευστῆρας καταλιπόντες ἀφίκοντο κοινοὶ τὸ ὡμι-
τέρας ἡσυχίας τῆς, ἐβλήθη τὴν κατὰ κράτος
ἐκ τῆς χρημάτων πύλων, ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
τὴν δαπανωμένων εἰς τὴν οἰκονομίαν αὐτῶν. περὶ
ταῦτα ὡς μὲν τῶν περὶ τῶν καὶ ξένων ἐγείρεται
φωνή, χαρὰν ἔχον ὁμολογουμένων καὶ ἡπιοῦντες
πρὸς τὸν παλῆτον. καλεῖσθαι δὲ τὸν πρὸς τοὺς ἡσυχίας ἐπ-
μῶν. καὶ γινέσθαι ὡς περὶ ἀλλήλους, τῶν μὲν κό-
λασιν ἀπειλουμένων, τῶν δὲ καταφρονούντων. ἐπὶ δὲ
ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ πρὸς τὴν κατὰ κράτος τῆς,
καὶ τὰς ἀλλὰς πόλεις αὐτῶν τὰς ἀναγκάσας, π-
στυπῶντες ὑπεχώρου ἑκάς εἰς τὴν αὐτῶν. καὶ γὰρ
ὡς πᾶσι ἐλπίδα ἀφ' ὧν τὸν περὶ τὸν παλῆτον
bentes pollicitis dilabebantur ad suum quisque domicilium: & ego præter omnem spem elapsus

Aut me dormientem deferentes in circum veni-
rent, cum cæteris ibi de abrogando mihi imperio
consultaturi. qvi persuasi multos ibi jam ante
congregatos inveniunt, unanimiter vociferantes
vindicanum esse in proditorem reipublicæ. Sed
præcipue instigabantur a Jesu Saphiæ filio, qvi
tum summum magistratum gerebat, vir malus
& natus movendis tumultibus, seditiofusqve ut
B qvi maxime. Istum præ se ferens Moysis tabulas
in medium progressus, Si vestri, inquit, nulla
cura tangimini, at sacratas has leges nolite con-
temnere, quas publico odio prosequendus Jo-
sephus iste vester dux sustinuit prodere, quan-
tum vis atroci poena dignissimus. Hæc effatus &
exceptus acclamatione populi, assumptis armatis
ad ades, ubi diversabar properat cum certo in-
terficiendi me proposito, me nihil tumultus sen-
tiente & quiescente interim præ lassitudine: cum
C subito Simon unus satellitum, qvi tum solus me-
cum permanerat, viso incurso civium me excitat:
indicatoqve instante periculo simul hortatur, ut
potius generosi ducis more vitæ abruptam, quam
inimicorum arbitrio moriar. Hæc illo monente,
ego salute mea Deo commissa mutataqve veste in
cæcum atratus prodii, & suspensum a cervice
gestans gladium, per viam illam qua neminem
adversariorum occisurum sciebam in circum
veniens visendum me præbui, in faciem prostra-
tus & terram rigans lacrymis, ita ut omnes mo-
verem ad misericordiam. cumqve sensissem mu-
tatos affectus populi, conatus sum eorum senten-
tias scindere, priusquam armati reverterentur a
meis ædibus: fassusqve me non alienum ab obje-
E ctocrimine, postulabam ut primum discerent, in
quem usum servarem relatam ad me prædam, ac
tum demum si liberet me interficerent. Multitu-
dine vero jubente me dicere, armati reversi & me
conspicati irruunt occidendi animo. Sed cohi-
biti plebis vocibus, represserunt suum impetum,
rati post confessionem prodicionis & servatæ regi
pecuniæ, habituros se meliorem occasionem pa-
trandi facinoris. Itaque facto silentio, Viri fratres,
inquam, si vobis videor mortem commeritus,
F nec ipse mori recuso: volo tamen ante exitium
veritatem apud vos proloqui. Equidem cum
animadvertissem civitatem hanc commodissi-
mam hospitibus, multosqve relictis propriis pa-
triis delectari vestra consuetudine, cujusvis for-
tunæ futuros socios, decreveram mœnia vobis
condere ex istis pecuniis, propter quas ad hoc
destinatas exorta est tanta vestra indignatio. ad
hæc verba Tarichenses & hospites conclamant,
gratias mihi agentes & jubentes me bono esse
animo. Galilæi vero atqve Tiberienses persta-
bant in iracundia. factumqve est inter ipsos dissi-
dium, his minantibus poenam, illis contra se-
curum me esse jubentibus. postquam autem &
Tiberiensibus promisi me ædificaturum mœ-
nia & aliis opportunis civitatibus, fidem ha-
bentes pollicitis dilabebantur ad suum quisque domicilium: & ego præter omnem spem elapsus

e tanto periculo, cum amicis & viginti armatis, domum reversus sum. Sed defuolatrōnes & seditionis autores, timentes sibi ne peccati poenam luerent, cum sexcentis armatis concurrunt ad meum diverforiū, incendendi illud animo: quorum adventu nunciato ratus turpe fugere, decrevi uti contra eos audacia. clausis igitur meo iussu ædium foribus, ipse e cœnaculo postulabam ut ad me aliquot mitterent, accepturos ob quam tumultuabantur pecuniam, nequid habeant quod stomachentur amplius. quo factoturbulentissimum ex his qui intro recepti sunt, verberibus cæsum & alteram manum abscissam suspensamque a collo gerentem, rursus eieci, rediturum ad eos qui se miserant. at illi mirum in modum sunt territi, timentesque similem poenam si sibi morarentur diutius, quippe qui putabant me plures domi habere armatos, subito omnes diffugiunt: sicque hoc stratagemate alteras evasi insidias. Nec tamen defuerunt qui rursus concitarent vulgum, negantes magnates illos regios qui ad me confugerant oportere vivere, nisi transirent ad eorum ritus a quibus salutem peterent: criminabanturque eos ut Romanorum studiosos & veneficos: moxque tumultuabatur multitudo decepta a loquentibus ad gratiam. Quo comperto ego contra docui populum, non esse exagitandos qui ad ipsos confugerint: cavillatus in vanitatem objecti veneficii, frustra Romanos tot legiones alere, si veneficorum opera possint victoriam consequi. His verbis paulisper placati, ubi digressi sunt rursus in magnates illos irritabantur a quibusdam perditis, ut etiam armati ad eorum ædes quas Taricheæ habitabant concurrerent, interfectori homines. Quod ut audivi, valde timui ne hoc scelere patrato nemo posthac ad nos confugeret. quamobrem assumptis quibusdam aliis propere veni ad eorum diverforium: quo clauso, & perducta inde fossa ad lacum, accitum navigium cum eis inscendens, trajeci in Hippenorum confinia; & reddito eis equorum precio, quos in tali fuga abducere non poterant, dimisi multum rogatos ut præsentem necessitatem forti ferent animo: nam & ipse permolestè ferebam, cogi me rursus in hostilem terram exponere viros, qui semel se meæ fidei commiserant: fatius tamen ducens Romanorum manu eos, si ita contingat, cadere, quam in mea ditione per scelus opprimi. Illi tamen servati sunt, rege concedente errati veniam. Et horum quidem hic fuit exitus. Tiberienses porro per litteras regem rogaverunt, ut in eorum agrum præsidium mitteret, defectionem pollicentes. Quo facto quamprimū ad eos veni, postulabant ut mœnia sibi promissa extruerem. Audiverant enim Taricheas jam cinctas mœnibus. ego vero annui, & congesta undique materia iussi architectos opus id aggredi. Post triduū vero me a Tiberiade digresso Taricheas triginta stadiis inde distitas, *εργάν. μὲν δὲ τρεῖς ἡμέρας, ἐν ταῖς χεῖρας ἀπερχομαι*

[illegible]

θανατέῃ τινας ῥωμαιοὺν ἰπποῖς ἢ πύρρῳ γενεῇ πόλεως ὀ-
 δοικοῦσιν αἰσφθηνά, οἱ δὲ οὖν παρεχόντες τὸ ὄπλιν βασι-
 λεὺς δύναμιν ἤκειν. αἱ δὲ γὰρ εἰς μὴν τ βασιλέα
 μὲν πολλῶν ἐπαγίων ἡφίστου φωνῶν, κατ' ἐμὴν ἡ βλασ-
 φήμους, καὶ ὁπλοισιν αὐτῶν ἐπὶ τὴν ἐλπίδα μου τὸ ἀνέστησαν
 αὐτῶν, ὡς ἀφίσταται μου διεγνώκασι, ἐγὼ δὲ αἰκού-
 σων, ἐπαρχῇ μὴ σφοδρὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ἐπὶ τὴν ἐλπίδα
 τὴν παρεχόντων ὅτι πᾶς αὐτῶν οἰκῆσις ἀφικνῶνται πρὸς τὸ
 τέλος ὁπλοισιν ἡμέραν ἀνέστησαν ὑπάρχον. οὐ γὰρ ἐξ-
 λόμην ὑπὸ τῷ στρατιωτικῷ πληθύνει ἐνοχλεῖσθαι τοὺς ἐν
 τῷ παρεχόντι. εἰσὶν οὖν γούνοι αὐτῶν διέτριβον, οὐ γὰρ ἐπὶ
 τὸ σῶμα φυλακῆς ἐπιβήμεν παρῶναι, πῆραν ὅμως τὴν
 ἐνοικούντων τὴν πρὸς με πίστιν λαβὼν παλάμῃς, μέ-
 νους δ' ἔχων ἐπὶ ἐμῇ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα τῶν ἐπὶ τὴν ἐλπίδα
 λους, ἡγορεῖν ὁ πρῶτος μετὰ τὴν ἐλπίδα γὰρ τὴν ἐμὴν δύνα-
 μιν ἀπὸ τῆς λήξης ἢ τῆς ἐνέστωσαν ἡμέραν οὐκ ἐδοκί-
 μαζον· ἐδὲ γὰρ ἀφικομένης αὐτῶν ἐπὶ τὴν ἐλπίδα ὅσα
 λαβὼν, καλὴν ἡμᾶς τῶν νόμων, καὶ μετὰ τὴν πρὸς
 ἐπὶ τὴν ἀνάγκη δοκῇ. εἰ γὰρ τοὺς παρεχόντας καὶ τοὺς
 παρ' αὐτοῖς ξένους. ὁπότερ' εἶμαι τὴν πάλιν ἀναρπά-
 ζειν, ἐγὼ οὐκ ἔχω ἰκανοὺς ἐσμένους. τὴν γὰρ ἐμὴν ὑπερβῆσιν
 ἐγὼ οὐκ ἀνέμενον· φησὶν οὖν καὶ τὴν ὄψιν βασι-
 λεὺς δύναμιν ἀφικνῶν μὴν καὶ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα πόλεως ὀ-
 δοικῶν. βουλὰς ἐμὴν οὐκ ἐπαρτήματα ἡγήσασθαι κατ'
 αὐτῶν. ὅμως ἡγήματα δὴ τοὺς πιστοὺς τῶν φίλων
 τοῖς πόλεως τῶν παρεχόντων ἐπὶ τὴν φυλάξοις μετ'
 ἀφ' αὐτοῖς τοὺς ἐξέμεναι γελόντας, καὶ τοὺς πρῶτους τῶν
 ὀκνῶν περὶ τὴν ἐλπίδα, αὐτὸν ἐκαστὸν ἐκείνου κα-
 τελεῖσθαι τοιοῦτον, ἐμὴν οὐκ ἐπαρτήματα τὸν κυ-
 βερνήτην ἐπεδοκίμου πρὸς τὴν ἐλπίδα πάλιν. καὶ
 αὐτοῖς γὰρ μὲν τῶν φίλων καὶ τῶν ἐπὶ τὴν ἐλπίδα, οὐκ ἔφην
 ἐπὶ τὸν δεινὸν εἶναι, ἐμὴν οὐκ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα.
 περὶ οὖν τὴν ἐλπίδα βασιλέως δύναμιν ὡς
 ἐγὼ οὐκ οὐκ ἔχουσιν αὐτοῖς, τοιοῦτον γὰρ τὴν ἐλπίδα
 πᾶσι ἐπὶ τὴν ἐλπίδα, δεῖσθαι τὴν ἐλπίδα καὶ
 καταπαλεῖν, ὡς ἐπὶ τὴν ἐλπίδα εἶναι νέας, μετὰ
 τὴν ἐλπίδα πρὸς τὴν ἐλπίδα. ἐπὶ τὴν ἐλπίδα, μὲν γο-
 νακῶν καὶ παιδῶν ὑπὸ τὴν ἐλπίδα, πολλὰς μετ' ἐπαγίων
 φωνῶν εἰς ἐμὴν ἀφικνῶν, ἔκαστον γὰρ οὐκ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα
 με τὴν ἀνέστησαν αὐτῶν καὶ παρεκάλου φασι δὲ
 τὴν πόλεως. ἐγὼ γὰρ τὴν ἐλπίδα οὐκ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα, ἀγκύρας μὴ ἐπὶ
 πρὸς τὴν ἐλπίδα ἐκείνου βαλεῖσθαι τοὺς κυβερνήτας,
 ὑπὸ τῷ μὴ κατὰ δὴ τὴν ἐλπίδα εἶναι τὰ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα
 κενὰ τῶν ἐπὶ τὴν ἐλπίδα. ἐπὶ τὴν ἐλπίδα αὐτοῖς ἐν τὴν
 ἐπὶ τὴν ἐλπίδα κατὰ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ἀγνοίαν, καὶ ὅτι δὴ
 οὕτως εὐχερῆς εἶναι πρὸς τὴν δικαίαν ἀντὶ τὴν ἐλπίδα,
 ἐξέμεναι τὴν πρὸς με πίστιν· ὡμολογοῦν δὲ εἰς
 τὴν ἐλπίδα αὐτοῖς συγγνώμην βεβαίως, εἰ πέμψω
 δεκά τὴν ἐλπίδα πρὸς τὴν ἐλπίδα. ὑπὸ τὴν ἐλπίδα δὲ ἐπὶ
 τὴν ἐλπίδα καὶ πέμψω ἀνδράς οὐκ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα, ἐμὴν οὐκ
 αὐτοῖς ἀπέλυσεν εἰς τὴν ἐλπίδα φυλακῇ οὐκ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα.
 τὴν ἐλπίδα τὴν γὰρ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ἀγνοίαν, καὶ ὅτι δὴ
 οὕτως εὐχερῆς εἶναι πρὸς τὴν δικαίαν ἀντὶ τὴν ἐλπίδα,
 ἐξέμεναι τὴν πρὸς με πίστιν· ὡμολογοῦν δὲ εἰς
 τὴν ἐλπίδα αὐτοῖς συγγνώμην βεβαίως, εἰ πέμψω
 δεκά τὴν ἐλπίδα πρὸς τὴν ἐλπίδα. ὑπὸ τὴν ἐλπίδα δὲ ἐπὶ
 τὴν ἐλπίδα καὶ πέμψω ἀνδράς οὐκ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα, ἐμὴν οὐκ
 αὐτοῖς ἀπέλυσεν εἰς τὴν ἐλπίδα φυλακῇ οὐκ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα.
 τὴν ἐλπίδα τὴν γὰρ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ἀγνοίαν, καὶ ὅτι δὴ
 οὕτως εὐχερῆς εἶναι πρὸς τὴν δικαίαν ἀντὶ τὴν ἐλπίδα,
 ἐξέμεναι τὴν πρὸς με πίστιν· ὡμολογοῦν δὲ εἰς
 τὴν ἐλπίδα αὐτοῖς συγγνώμην βεβαίως, εἰ πέμψω
 δεκά τὴν ἐλπίδα πρὸς τὴν ἐλπίδα. ὑπὸ τὴν ἐλπίδα δὲ ἐπὶ
 τὴν ἐλπίδα καὶ πέμψω ἀνδράς οὐκ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα, ἐμὴν οὐκ
 αὐτοῖς ἀπέλυσεν εἰς τὴν ἐλπίδα φυλακῇ οὐκ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα.
 τὴν ἐλπίδα τὴν γὰρ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ἀγνοίαν, καὶ ὅτι δὴ
 οὕτως εὐχερῆς εἶναι πρὸς τὴν δικαίαν ἀντὶ τὴν ἐλπίδα,
 ἐξέμεναι τὴν πρὸς με πίστιν· ὡμολογοῦν δὲ εἰς
 τὴν ἐλπίδα αὐτοῖς συγγνώμην βεβαίως, εἰ πέμψω
 δεκά τὴν ἐλπίδα πρὸς τὴν ἐλπίδα. ὑπὸ τὴν ἐλπίδα δὲ ἐπὶ
 τὴν ἐλπίδα καὶ πέμψω ἀνδράς οὐκ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα, ἐμὴν οὐκ
 αὐτοῖς ἀπέλυσεν εἰς τὴν ἐλπίδα φυλακῇ οὐκ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα.
 τὴν ἐλπίδα τὴν γὰρ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ἀγνοίαν, καὶ ὅτι δὴ
 οὕτως εὐχερῆς εἶναι πρὸς τὴν δικαίαν ἀντὶ τὴν ἐλπίδα,
 ἐξέμεναι τὴν πρὸς με πίστιν· ὡμολογοῦν δὲ εἰς
 τὴν ἐλπίδα αὐτοῖς συγγνώμην βεβαίως, εἰ πέμψω
 δεκά τὴν ἐλπίδα πρὸς τὴν ἐλπίδα. ὑπὸ τὴν ἐλπίδα δὲ ἐπὶ
 τὴν ἐλπίδα καὶ πέμψω ἀνδράς οὐκ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα, ἐμὴν οὐκ
 αὐτοῖς ἀπέλυσεν εἰς τὴν ἐλπίδα φυλακῇ οὐκ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα.
 τὴν ἐλπίδα τὴν γὰρ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ἀγνοίαν, καὶ ὅτι δὴ
 οὕτως εὐχερῆς εἶναι πρὸς τὴν δικαίαν ἀντὶ τὴν ἐλπίδα,
 ἐξέμεναι τὴν πρὸς με πίστιν· ὡμολογοῦν δὲ εἰς
 τὴν ἐλπίδα αὐτοῖς συγγνώμην βεβαίως, εἰ πέμψω
 δεκά τὴν ἐλπίδα πρὸς τὴν ἐλπίδα. ὑπὸ τὴν ἐλπίδα δὲ ἐπὶ
 τὴν ἐλπίδα καὶ πέμψω ἀνδράς οὐκ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα, ἐμὴν οὐκ
 αὐτοῖς ἀπέλυσεν εἰς τὴν ἐλπίδα φυλακῇ οὐκ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα.
 τὴν ἐλπίδα τὴν γὰρ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ἀγνοίαν, καὶ ὅτι δὴ
 οὕτως εὐ

A fofte fortuna confpectus eft Romanorum equita-
tus non longe a Tiberiade iter faciens, quos op-
pidani rati effe regios, mox in regem honorificas
voces, in me contumeliofas jactare aufi funt:
moxqve curfim quidam veniens renunciavit illoru
motum ad defectionem fpectantium: id quod me
valde perterritum, quod inftante tum fabbato ar-
matus a Taricheis domum dimiferam, quo quie-
B tius Taricheatæ fine militari turba feriantur:
& alioquin quoties eo loco degerem ne fatellitio
quidem utebar, fretus probata fape incolarum
benevolentia. itaque cum feptem tantum milites
& aliquot amicos circa me haberem, anceps e-
ram confilii. nam revocare copias fub vefperam
non placebat, quibus poftera die neqve neceffa-
ria arma tractare permittebatur noftris legibus.
C Quod fi Taricheatas eorumqve hospites prædæ
spe invitatos illo ducerem, videbam in eis non
effe fatis virum. & res dilationem non patieba-
rur, quod timerem ne a rege miffi occupata turbe
me excluderent. quapropter decrevi uti ftrata-
gemate. Evelligio amicorum fidiffimos Tari-
cheatarum portis appofui, neminem permiffu-
ros egredi: convocatifqve familiarum primati-
bus, fingulos juffi navem in lacum deducere, ea-
que cum gubernatore infcenfa me fequi. Tum
& ipfe cum amicis & feptem illis militibus con-
fcenfo navigio petebam Tiberiada. At Tiberien-
fes, ut cognoverunt nullas a rege venire copias,
lacu vero totum refertum navibus, attoniti & ci-
vitati fuæ timentes ac fi naves militem velerent,
E mutaverunt priorem fententiam. itaque pofitis
armis obviam mihi cum uxoribus & liberis pro-
deunt, excipientes me faufis acclamationibus.
quod putarent me non fenfiffe ipforum propofi-
tum, rogantesqve ut propitijs in eorum urbem
adveniam. Ego autem propius accedens juffi gu-
bernatores longe a terra ancoras jacere, ne appa-
reret oppidanis navigia effe inania: ipfe navi una
F advectus proxime, cum eis expoflulabam, quod
tam ftulte ad violandam fidem mihi datam effent
faciles: deinde pollicebar certam veniam, fi decem
primates ad me mitterent: quo fine mora facto, in
navem impositos mifi Taricheas in cuftodiam.
Atque hac arte alios poft alios accipiendo paula-
tim univerfum fenatum & parem ex primoribus
populi numerum illo tranfuxi. Tum reli-
G qua multitudo, ut vidit in quanto effet periculo,
rogabat, ut tumultus autorem fupplicio tra-
derem. Is Clitus dicebatur, audax & temera-
rius juvenis. Ego, qui nefas ducebam virum
tribulem interficere, & tamen neceffe habe-
bam pœnam de eo fumere, Leviam unum e fa-
tellitibus juffi, ut accedens ei manum alteram
præcideret: quicum non auderet folus in tan-
tam multitudinem progredi, ne timiditas ejus

ſentiretur a Tiberienſibus vocato Clito, quoniam
 ſequi meritis eſſe ambas manus amittere homo
 in me tam ingratus & perfidus, eſto nunc tibi ipſe
 carnifex, ne tibi cunctanti gravius inferatur ſup-
 plicium. Cumque multis precibus alteram ma-
 num ſibi donari peteret, ægre annui. moxque
 libenter, ne ambabus mulctaretur, arrepto cultro
 ſiniſtram ſibi præcidit. Atque hoc modo iſtius
 tumultus eſt compoſitus. Me deinde reſerſo Tariche-
 as, Tiberienſes, ut cognoverunt ſtatagema quod
 uſus ſum, mirabantur quod abſque cæde ſeda-
 viſſem ipſorum veſaniam. Ego autem accitis e-
 cuſtodia Tiberienſibus, & in hiſ Juiſto patreque
 ejus Piſto, adhibui eos convivio: & inter epulan-
 dum dixi me non ignorare Romanos potentia
 mortales omnes præcellere, diſſimulare tamen
 propter latronum multitudinem: ſuadebamque
 ut & ipſi idem facerent expectantes meliora tem-
 pora, neque interim gravati ferrent meum im-
 perium, quandoquidem non daretur alius dux
 commodior. Juſtum etiam admonebam, quod
 antequam ego Hieroſolymis veniſſem, Galilæi
 fratri ejus manus amputaverint, objectis fictitiis
 literis & falſi crimine: quodque poſt Philippi di-
 ceſſum Gamalitæ a Babyloniiſ diſſidentes Cha-
 retem occiderint ipſius Philippi conſanguineum:
 & quod Jeſum ejus fratrem, ipſius Juſti ſorori-
 um, æqua & modica pœna affecerint. Hiſ allocutus
 eos in convivio, juſſi mane Juſtum cum ſuis abire
 liberos. Paulo autem ante Philippus Jacimi filius
 a Gamala talem ob cauſam abierat. Quamprimum
 didicit Varum a rege Agrippa deſeciſſe, ſucceſſoremque
 ei miſſum Modium Equum vi-
 rum ſibi amicum, de ſuo ſtatu ſignificavit ei per
 literas: quibus ille receptis per libenter cognovit
 Philippum eſſe incolumem: eaſque literas ad re-
 gem ac reginam miſit tum agentes apud Bery-
 tum. Tum rex, ut intellexit falſum fuiſſe rumorem
 quod Philippus ducem ſe Judæis contra Roma-
 nos præbuerit, miſit equites, qui eum ad ſe de-
 ducerent: venientemque complexus comiter,
 oſtentabat hominem Romanis ducibus, hunc eſſe
 dicens quem fama deſeciſſe a Romanis vulgave-
 rat: moxque jubet eum aſſumpta manu equitum
 properare in Caſtellum Gamala, & abductis inde
 domeſticis Babylonioſ in Batanzam reſtitue-
 re: dareque operam modis omnibus nequid no-
 vi moliantur ſubditi. Hiſ mandatis a rege ac-
 ceptis Philippus ad exequendum ea properat.
 Joſephus autem quidam medicaster aſcitis juve-
 num audaciſſimis, & concitatis Gamalenſium
 primatibus, ſuaſit populo, ut a rege deſice-
 rent, armiſque arreptis vindicarent ſe in liber-
 tatem priſtinam: atque ita alios pertraxerunt
 in ſuam ſententiam, cæſis qui auderent con-
 tra hiſcere. In hiſ periit & Chares Jeſusque
 hujus conſanguineus, & ſoror Juſti Tiberienſis.

καθώς ἤδη προηγουμένως γράφουσιν ὅτι πρὸς με, ὡς
καλοῦντες πέμψαι δύναμιν αὐτοῖς ὁσπλιτῶν, ἑτὺς
ἀναστῆντας αὐτῶν τῇ πόλει τῆς ἡμετέρας πρὸς οὐδέτε-
ρον ἀντέκρινεν ὡς ἤζιωσαν. αἰφίταται δὲ βασιλεὺς καὶ
ἡ γαυλιανίτις χώρα μέχρι κώρης· σολύμης, σελδουκία
καὶ σαρραῖνι· φύσι κώρης ἀχυρωτάτης ὑπερδόμενου
τείχους. τὰς τε καὶ τὴν ἀνω γαυλιανίαν κώμας καὶ πάντας πε-
ρὶ αὐτὰς οὐδας ἐτείχισεν ὡς παλαιῶς. ὀνόματα δὲ
αὐτῆς, ἰάμνια, ἀμύρυντα, χαράβη. ἀχυρώσει δὲ καὶ
τὰς ἐν τῇ γαυλιανίᾳ πόλεις μὲν ταριχεάς, τιβεριάδα,
σεπφωρὶν· κώμας δὲ δερβήλων ἀπὸ ἡλακόν, βηρσόβε, σελά-
μην, ἰωταπάτα, καφαράθ, κωμοσάγωνα, νοῦπαφα, καὶ
τὸ ἰταβύριον ὄρεον. εἰς ταύτας καὶ οἶνον ἀπετέμελεν
πολλὸν, ὥστε πρὸς ἀσφάλειαν τῶν μὲν ταύτων. ἰωάν-
νη δὲ τῷ Ἰσλῇ, τὸ κατ' ἐμοῦ μῶς μάλλον προσήνετο
βασιλεὺς φέροντι τὴν ἐμὴν ἀπεργασίαν. προστέμεν οὖν
πάντας ἐκποδῶν με πηλοῦσιν, τῇ μὲν αὐτῇ πατρیدی
τοῖς γράμμασι κατασκευάζει τείχη, τὴν ἀδελφὴν δὲ σί-
μωνά καὶ τὸν σίμωνα ἰωάννην ὥστε ὁσπλίτας περὶ ἑκάστην εἰς
ἱεροσολύμα πέμπει πρὸς τὸν Ἰσαακ ἀβελήλου σίμωνα,
ὡς καλεῖσθαι αὐτὸν πᾶσι τοῖς κοινῶν τῶν ἱεροσολυμι-
τῶν τῶν δερβήλων ἀφελόμενος ἐμὲ τῶν γαυλιανῶν,
αὐτῶν ψήφισατο τῶν ἐξουσιῶν πούτων. ἐν τῷ σίμωνι ἔτος
τὸ πλεονεξία μὲν ἱεροσολύμων, ἥρους δὲ σφοδρὰ λαμ-
πεύου, τὸ δὲ φαρμακίον αἰρέσεως, οἱ περὶ τὰ πατρια νό-
μιμα, δικούσι τῶν ἄλλων ἀκρίβεια διαφέρουν. ἡ δὲ
ἐν τῷ ἀνὴρ πλῆρης σιωπῆς τε καὶ λογισμοῦ, δυνά-
μις τε πράγματα κακῶς κείμενα φρονήσει τῇ ἑαυτοῦ
διορθώσας, φίλος τε παλαιὸς τῷ ἰωάννῃ καὶ σιω-
πῆς, πρὸς με δὲ τότε διαφύρων ἔχεν. δεξάμενος δὲ
ὡς ἀπὸ ἀλλοτρίου, ἐπέειπεν τοὺς ἀρχιερεῖς ἀναγνῶν καὶ ἰησοῦ
τὸν Ἰσαακ, πᾶσι τε τῶν τῆς αὐτῶν γένεως ἐκείνης,
ἐκκρίσιν με φρονήσαν, καὶ μὴ περὶ αὐτῶν ἐπιμνησκόντων
αὐτῶν γενεῶν δεξῆς, σιωποῖν αὐτοῖς λέγων ἐν τῇ γαυλιανί-
ᾳ ἀφελόμενος. μὴ μέλλαν δὲ παρεκάλει τοὺς περὶ τὸν
ἀναγνῶν καὶ φησὶς γινώσκαι μὲν πολλὰς ἐπέλθω τῇ
πόλει δυνάμει. ὁ μὲν σίμων ταῦτα συνεβούλευσεν. ὁ δὲ
δερβιερὺς ἀναγνῶν οὐ βιάδιον εἶναι τὸ ἔργον ἀπέφραυνεν
πολλοὺς δὲ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πλῆθους πρεσβύτας
μαρτυροῦν, ὅτι καλῶς ἐγὼ στρατηγὸς, ποιῶν δὲ κατὰ
τοῦ ἀνδρός κατ' οὐ μὴδὲν λέγειν δύναται, φαύλων
ἔργον εἶναι. σίμων δὲ ὡς ἤκουσε ταῦτα ὡς ἄνθρωπος, σιω-
πῆς μὲν ἐκείνους ἤκουσεν, μὴ δὲ εἰς πολλοὺς ἐκφέρειν
τοὺς λόγους αὐτῶν, προσηγομένου γὰρ αὐτοῦ ἐφασκεν,
ὡς ἡμεῖς μετὰ τὸν δαυὶδ ἐκ τῆς γαυλιανίας. προσκα-
λεσάμενος δὲ τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννην πρὸς ἑαυτόν
ἐν πέμπτῃ δαρεῖας τοῦ περὶ τὸν ἀναγνῶν, ταχὺ γούτως
ἐφῆ πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὴν αὐτῶν γνώμην καὶ τὴν
ἐπῆρξεν ὁ σίμων ὁ πρὸς τὸν ἀναγνῶν καὶ ὁ σιω-
πῆς τοῖς χρημασὶ διαφύροντες σιωπῆς τῆς γαυ-
λιανίας ἐκβαλὼν με, μηδενὸς ἄλλου τῶν καὶ τῶν πολλῶν
τῶν γινώσκοντων, καὶ δὴ ἐδοξεν αὐτοῖς πέμψαι ἄν-
δρας καὶ ἡμῶν μὲν διαφύροντας, τῇ πρὸς αὐτὸν δὲ
ὁμοίους. ἦσαν δὲ αὐτῶν οἱ μὲν δημοτικοὶ δύο, ἰω-
νάθης καὶ ἀναβίας φαρμακίον τὸν ἀγροῦν. ὁ δὲ τρι-
τὸς γορζοφῶν ἱερατικὸν ἥρους φαρμακίον καὶ αὐ-
τοῖς, σίμων δὲ ἐξ ἀρχιερέων νεώτατος ἐκείνων. πύππος
ἐκείλθεν ἀφικόμενος εἰς τὸν πᾶσι τῶν γαυλιανῶν,
πυθόσας παρ' αὐτῶν τῶν ἀπῆλθεν, διὸ ἐμὲ φιλοῦσιν.
ὁ δὲ φῶνεν ἐπὶ πόλεως ἐμῇ τῆς ἱεροσολύμων, καὶ αὐτοῖς ἐξ

A sicut supra diximus. Post hæc me rogarunt per li-
teras, ut præsidium ad se mitterem, & simul, qvī
oppidum eorum cingant mœnibus: ego vero u-
trumque annui. per eosdem dies Gaulanitis quo-
que regio ab Agrippa deficit usque ad vicum
Solymam. Soganni etiam & Seleuciae locis natura
munitis addidi mœnia. Superioris etiam Galilææ
vicos quamvis prærupto situ munivi similiter, Ja-
mniam, Amerytham, Charaben. In Galilæa vero
permunivi oppida Taricheas, Tiberiada, Se-
phorim: vicos, Arbelorum speluncam, Bersobe,
Selamen, Jotapata, Capharath, Comosogana, Na-
papha, & montem Itabyrium. In ea loca & fru-
menti magnam vim condidi, & arma quibus se
tuerentur contuli. Interim Joannes Levi filius
indies majori me prosequeretur odio, meos suc-
cessus ferens graviter. cumque decrevisset omni-
no me de medio tollere, postquam Gischala pa-
triam cinxit mœnibus, Simonem suum fratrem
cum centum militibus mittit Hierosolyma ad Si-
monem Gamalielis filium, rogans, ut cum Hie-
rosolymitana civitate ageret, ut mihi abrogato
imperio, rebus Galilææ Joannem ipsum suffragio
communi præficerent. hic Simon Hierosolymita-
nus erat illustri cum primis genere, Phariseus
secta; quæ quidem videtur exactius tenere leges
patrias: insigni vir prudentia, & qvī labantes res
posset consilio suo in integrum restituere: ureba-
turque jampridem Joannis amicitia, mihi infen-
sus tunc temporis. Motus igitur amici precibus
suasit pontificibus Anano & Jesu Gamalæ filio,
aliisque suæ factionis hominibus, ut me crescen-
tem tollerent, nec patèrentur ad summum glo-
riæ fastigium evadere. id enim fore ipsis quoque
conducibile, si amoveretur præfectura Galilææ.
Sed non esse cunctandum Anano & cæteris, ne
hoc consilio prodito urbem invadam cum exerci-
tu. Hæc consulenti Ananus pontifex retulit non
esse id facile, cū tam multi pontifices & primores
populi testes sint mihi bene administratæ provin-
ciæ: nec æquum esse accusare eum cui nihil possis
obicere. Tum Simon jubet illos totam rem silen-
tio tegere: sibi curæ futurum, ut quamprimum
a Galilæa submovear: accitoque fratre Joannis,
mandavit ei, ut munera ad Anani amicos mitte-
ret, ita enim forte citius concessuros in suam sen-
tentiam. Sic tandem Simon effecit quod voluit.
G Ananus enim & socii corrupti largitionibus, con-
silia de abroganda mihi præfectura conferunt, e
civibus nemine alio consilio. itaque placuit mit-
tere viros præstantiores genere, eruditione pares.
horū plebei erant duo, Jonathas & Ananias Pha-
risæi: tertius vero Joazarus sacerdotalis generis,
Phariseus hic quoque: Simon vero ex ordine
pontificum, omnium natu minimus. hos jusse-
runt advocata Galilæorum concione quære-
re, cur ita me diligant: quod si respondeat-
ur, quia Hierosolymita sim: dicere sibi quo-
que Hierosolyma esse patriam. Sin autem

peritiam legum in me probent, dicendum nec sibi ignotos esse ritus patrios, quod si sacerdotii nomine me diligi dixerint, referendum ex ipsis quoque duos fungi sacerdotio. ita instructi collega Jonathæ argenteorum quadraginta millia ex aario accipiunt. Et quia per id tempus Jesus quidam Galilæus cum sexcentorum militum cohorte Hierosolyma venerat: accitum hunc numeratum trium mensium stipendio conducunt, jussu fequi Jonatham & collegas, imperataque eorum facere: eisque adjungunt trecentos cives mercede autoratos similiter. His ita paratis legati profiscuntur, comitante Joannis fratre cum suis centum militibus, mandatum habentes ab his, qui se miserant, ut si sponte ab armis discederem, vivum me Hierosolyma mitterent: si repugnarem, freti mandato impune interficerent. Eisdem etiam literæ ad Joannem datæ sunt, hortantes, ut sit paratus bellum contra me gerere. quoniam & Sephoritæ, Gabaritæ atque Tiberiensibus autores fuerunt, ut Joanni contra me ferrent auxilia. Hæc cum pater meus ex Jesu Gamalæ filio consiliorum omnium particeps mihiqve amico cognita ad me perscripsisset, male me habuit ingratitude civium per invidiam occidere me volentium, nec minus ægre ferebam vocari me solliciti parentis precibus, dicentis cupere se meum conspectum ante obitum. quapropter amicis aperui omnia, addens post triduum relicta præfectura abiturum me in patriam. quo audito cæsti omnes & flentes deprecabantur ne se deseram perituros si destituantur meo imperio. Cumque apud me propria salutis quam precum illorum potior haberetur ratio, veriti Galilæi ne ob meum discessum contemnerentur a latronibus dimissis nuntiis per totam regionem suam indicant me velle discedere. quo audito multi undique conveniunt cum uxoribus & liberis non tam mei desiderio, ut opinor, quam metuentes sibi me. me enim præsentem in tuto sibi esse videbantur. Venerunt igitur ad me populariter in Magnum campum, ubi tum agebam apud vicum Asochim: quo tempore mirabile somnium noctu mihi observatum est. cum enim in cubili essem cæstus & turbatus obrecens acceptas literas, visus est mihi vir quidam adstans dicere: Desine o bone tristari & metuerere. nam hæc tristitia magnum te reddent ac fortunatum per omnia. succedent enim feliciter non hæc solum, sed & multa alia. quare perdura memor quod oporteat te & cum Romanis bellum gerere. Post hoc somnium surrexi volens in campum descendere. tum vero me conspecto multitudo Galilæorum mixta mulieribus & pueris prostrata in faciem cum lacrymis supplicabat ne se imminente hoste deseram, neve meo discessu regionem suam prodam inimicorum injuriis. & cum precibus nihil agerent, adjurabant me, ut maneam, jactantes multa

Α Διὰ τὴν ἐμπειρίαν τῶν νέμων μηδὲ αὐτοὺς ἀγνοεῖ
 τα πάντα φασκεν. εἰ δ' αὖ διὰ τὴν ἱερωσύνην λησὴν
 ἀρᾶν ἂν με, καὶ αὐτῶν δόξα καὶ μακάριον δυοῖν ἱερῶν ὑπαρ-
 χῆν. πάλιν Ἰωάννης λέγει οἱ πατέρες ἱωάννην ποταμὸς μυ-
 ελαδὸς ἀργυρεῖ διδάσκει αὐτοῖς ἐκ τῶν δημοσίων
 χρημάτων. ἐπεὶ δὲ πᾶσι χαλιλαῶν ἤκουσαν ἱωάννην
 μακάριον αὐτὸν τῶν ἐξ ἀκριβοῦς ὁμολογῶν ἔχει ὁπλο-
 μάντα τοῖς ἱεροσολυμοῖς, τότε μετὰ πᾶσι φάσκει ταῦτα
 καὶ τριῶν μηνῶν μικρὸν δύνει, καὶ ἐλθὼν ἐπιδύει τοῖς
 περὶ τὴν ἀνάβηθιν περὶ τὰς χερσὶς αὐτοῖς καὶ τῶν πλῆθους
 τῶν τριακκοσίων ἀνδράσι δόντες δέ μνησθῆναι τῶν πλῆθους
 ὧν προσεταξάντο ακολουθεῖν τοῖς πρῶτον περὶ τὸν πο-
 τᾶν αὐτῶν καὶ πρὸς τὴν ἐξόδον ἀφ' ἐρημοῦ τῆς
 περὶ τὴν ἀνάβηθιν συνηγμένοι, ἐπαρχοὶ καὶ ἀδελφοὶ
 τῶν ἱωάννη καὶ ὁδολογῆσαι ἐκάποι, λαβόντες σιτάδας ἐκ
 τῶν πέμψαντων, εἰ μὴ ἑκάον καταδραμὴν ταῦτα,
 ζῶντα πέμπειν ἐς τὴν τῶν ἱεροσολυμιτῶν πόλιν, εἰ δ'
 ἀντιπαροσέοικεν, δακτύλον μὴδὲ δεδοῖτα, αὐτοῖς γὰρ
 ἵνα πᾶσι πρὸς ταῦτα, ἐν ἑαυτοῖς καὶ τῶν αὐτῶν πρὸς
 τὴν κατ' ἐμοῦ πόλεμον ἐταμάζετο, τοῖς ποταμῶν
 καὶ ῥάβδα καὶ καπνοῦ καὶ περὶ μὲν τοῖς ποταμῶν
 συμμαχίαν τῶν ἱωάννη πέμπει. ταῦτα μὲν ὁ πατήρ
 ῥα φάντα, ἔφη ὁ πατήρ αὐτῶν ἱησοῦς ὁ ἁγίος καὶ
 τῶν ἐν αὐτῇ τῇ βουλῇ ἡμερῶν ἐς, φίλοι καὶ
 συνηγμένοι ἐμοί, σφόδρα ἐπὶ ἐλπίδι, τοῖς πλῆθους
 οὕτω περὶ ἐμὲ ἡμερῶν ἀχάρις ἐπὶ τοῖς διὰ
 φθόρον ἀναμνησθῆναι με προστάξαι, καὶ τὸ πατήρ διὰ
 τῶν ῥα φανταῶν πολλὰ με ὥρα καλὴν ἀφαιδῶ
 πρὸς αὐτὸν, περὶ γὰρ ἔφη ἱεροσολοιτῶν γὰρ πρὸς
 τὴν πόλιν, ταῦτα δὲ πρὸς τοῖς φίλοις ἐποι, καὶ ἐπὶ
 μὲν τριῶν ἡμερῶν καταλιπὼν τὴν χώραν αὐτῶν ἐς
 τὴν πατρίδα περὶ πόλιν, λύθη δὲ ἅπαντες τοῖς ἀκα-
 σαντας κατέχευε, παρεκαλοῦν τε κλαυθῆναι μὴ ἐκα-
 ταλιπῶν αὐτοῖς δόλου καὶ μίσους, εἰ δ' ἐμὲ στρατηγὸς
 δόσεσθαι θείων. οὐ καταλείποντες δὲ μὴ τὴν ἐκείνου αὐ-
 τῶν, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐμαυτοῦ φρονήσονται ὡς ἂν
 δεικνύοντες οἱ χαλιλαῖοι μὴ ἀπὸ τῶν ἐκείνου ἀποφρο-
 νηται τοῖς λησῶν ἡμερῶν, πέμπουσιν ἐς τὴν χαλιλαίαν
 ἅπαντας τοῖς σηματοῦντας τῶν ἐμὲν ἡμερῶν περὶ
 τὴν ἀπὸ τῶν πολλοῦ καὶ πανταχοῦ ἐπὶ συνηγμένοι,
 ὡς ἡκούσαν, μὲν γυναικῶν καὶ πικρῶν, οὐ πῶς δοκῶ
 μοι τὰ πρὸς ἐμὲ μάλλον, ἢ τὰ περὶ αὐτῶν δεῖν ταῦτα
 πρὸς τὸν πατέρα, ἐμοῦ γὰρ ὥρα μὲν ὡς πρὸς κακὴν
 οὐδὲν ὑπερλαμβάνον. ἤκουσαν οὖν πάντες ἐς τὴν ἡμέ-
 ραν περὶ τὸν ποταμὸν, ἀσπασίως ἐπὶ ὅσῳ ταῦτα. ἡμε-
 ρᾶς οὖν οἷον ὄνειρον διὰ τῆς νυκτὸς ἐκείνης ἐλασμοῖς.
 ἐπεὶ γὰρ κοίτην ἐτραπομὲν διὰ τὰ ῥα φάντα λυ-
 πούμεθα καὶ πεταροῦμεθα, ἔδοξα πᾶσι λέγειν ὅτι
 πάντα μοι, παύσαι τὴν ψυχὴν ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ
 πρὸς τὸ ἀπαλλασσοῦν φέβου. τὰ γὰρ λυπώματα σιμῶν
 ποιῶν καὶ ἐν πᾶσι δὲ τυχεράτην. καταδραμὴ δ' ἐμὸν
 νον ταῦτα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἔτρεξα, μὴ καμῶν, μέμνη-
 σθ' ὅτι καὶ ἑωμέγους δεῖ σὲ πολεμῆσαι. ταῦτα δὲ τῶν
 ἱεροσολυμιτῶν, διὰ τὴν ἀνάβηθιν κατὰ δὲ τὴν ἀνάβηθιν
 μεν ὡς τὸ πᾶν. πρὸς τὴν ἐμὴν ὡς πᾶν πᾶσι
 τῶν χαλιλαίων, ἦσαν δ' ἐν αὐτοῖς ῥα φάντα
 καὶ παῖδες ἐπὶ σῶμα ἐξέβαντες αὐτοῖς καὶ δακρύοντες
 ἐκέλευον μὴ σφᾶς ἐγκαταλιπῶν τῶν πολεμῶν, καὶ
 ἀπὸ τῶν ἀσπασίως τῶν χωρῶν αὐτῶν ἐπὶ ὅσῳ ταῦτα

ἐχθροῖς ἐσθλόν. ὡς γὰρ διεήκεσαν ὅτι ἔπειθον, κατηνέγκασον ἑρκοῖς μέγαν παρ' αὐτοῖς. ἀλλὰ ἐπειδὴ

ταῖς ὁρμαῖς πολλὰ τῶν ἱεροσολυμιτῶν, ὡς εἰρηδύεσθαι ἔ-
 χουσαν αὐτῶν σὺν ἐσθλῇ. πύτοι δὲ καὶ ἐπακούων αὐ-
 τῶν καὶ βλεπόντων ὅλην τὴν κατὰ φεωρῶν, ἐκλαάδην
 πρὸς ἐλάν, ἀξίον ἑναὶ νομίζων ὑπὲρ τοσούτου πλῆ-
 θους καὶ προσδούλους κινδύνους ὑπομῆναι. κατὰ δὲ
 ἵδμεν, καὶ πεντακισχίλιους ἐξ αὐτῶν ὁπλίτας ἡ-
 κην κελεύουσας ἔχοντας ἑαυτοῖς προφῶς, ὅτι πᾶς οἰκί-
 σης διὰ φῆκα πρὸς ἄλλους. ἐπεὶ ὅι οἱ πεντακισχίλιοι
 παρεγγόντο, πύτους ἀναλαβὼν καὶ τριμύχιους πύ-
 σιν ἑμαυτὰς στραπῶτας, ἰππεῖς δὲ ὀγδοήκοντα, τὴν
 πόρην, ὡς χαδῶν κώμην πολεμαῖδων μεθόρον
 ἑσὺν ἐπισημῶν. καὶ καὶ πᾶς δυνάμεις σινεῖχον ἐπι-
 μαρτυροῦν σκηπτόμεν. ὅτι τὸν πρὸς τὴν ἀλκιδὸν πόλε-
 μον. ἀφικέτο δὲ ἐπὶ μὲν δύο σπηραῶν περὶ στρατῶ-
 ματῶν καὶ ἰππεῶν ἑλῆς μίας ὑπὸ κείνῃς γὰρ πει-
 φθῆς, ἢ ἐμπέσῃ πᾶς κώμας τὴν γαλιλαίων, αἱ πλῆ-
 θον ἦσαν πολεμαῖδων. βαλλομένων δὲ ἐκείνου χά-
 ρεκαπὸς τὴν πολεμαῖδων πύσας, τίς με καὶ γὰρ στρα-
 πῶτον τὴν κώμης ὅσον ἐξήκοντα σταδίων. πολ-
 λακίς μὲν ἔν τῃς δυνάμεις πρὸς γαλιλαίων ὡς εἰς μα-
 χίαν, πύσας δὲ οὐδὲν ἀκροβολισμῶν ἐπὶ τὰς ἀμύ-
 νας, αὐτὸς ὅσον ὡς ἐξήκοντα σταδίων με πρὸς
 καὶ ἀνάνων τὸν δεξιέρειά πεπύμφθαι, λαβὼν με δὲ ἐν-
 ὄρας ἐπεσούλῃ, φανερώς γὰρ ὅτι χερσὶν σὺν ἐπὶ λμα.
 γράφει ὅτι πρὸς με πιαυτὴν ὅτι σὺ λαν. ἰωνάδης καὶ οἱ
 σὺν αὐτῷ πεμψθέντες ὑπὸ τῶν ἱεροσολυμιτῶν ἰωσή-
 πῳ χαίρειν. ἡμεῖς ὑπὸ τῶν ἐν ἱεροσολύμοις πρῶτων
 αἰκύνοντες τὴν ἀπὸ γαλιλαίων ἰωάννην ὅτι βουλό-
 κέναι σοὶ πύλῃς, ἐπεμψθῆμεν ὅτι πύλῃς αὐτῷ,
 καὶ ὡς αἰνέοντες εἰς τὸ λοιπὸν ὑπακούειν σὺν βουλῇ.
 σάδην δὲ σὺν τοῖς γελόντες πρὸς τῶν κοτῇ πρᾶκτιῶν
 πρὸς καλοῦ μὲν ἦσαν ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς μὴ μὲν πύλῃς
 ἐδὲ γὰρ ἡ κώμης δύναται ἂν στραπῶτων πύλῃς. ὅτι δὲ
 ἔσας. πύτοι δὲ ἔγραψον πρὸς σὺν πύλῃς, ὅτι δὲ
 πύτοι, ἢ ὅτι χωρὶς ὁπλῶν ἀφικόμενον πρὸς αὐτοῦς,
 ἐξῆσαν ὑποσχεόμεν, ἢ πύλῃς ἐπαρῶν κινδύνους πύ-
 λῃς. ἦσαν δὲ μοι τὴν ὅτι πύλῃς ἰππεῖς κομίζων
 θραύς ἄλλως νεανίας τῶν πύλῃς βασιλεῖ πύλῃς στρατῶ-
 σιμένων. ἡ δὲ ὡς νυκτὸς ἡδὲ ὁπλῶν καὶ ἐπὶ γ-
 χανον μὲν τῶν φίλων καὶ τῆς γαλιλαίας πρῶτων ἐπὶ γ-
 χανον. ἐπὶ δὲ πρὸς σὺν πύλῃς οἰκῆς μοι ἦσαν πύλῃς
 ἰππεῖς ἰσχυροὶ ἐπὶ γὰρ ἐμοῦ κελεύουσας, ἡσυχία το
 πύλῃς ὅλως, τὴν ὅτι πύλῃς πρὸς τῶν, τὴν αὐτῶν ἐπὶ
 οἱ ἐξ ἱεροσολύμων ἦσαν πύλῃς πύλῃς. γὰρ δὲ πύλῃς
 καὶ σὺ, καὶ γὰρ ἐπὶ γὰρ πύλῃς αὐτοῦς ὑποσχε-
 φαν. οἱ μὲν οὐ κατεκείμενοι τὴν ὅτι πύλῃς πύλῃς
 μὲν ἐπὶ γὰρ, ἐγὼ ὅτι κατὰ πύλῃς πύλῃς, καὶ
 σὺν πύλῃς ἡμῶν. ἀνησυχίαν ὅτι, τὴν μὲν ὅτι
 πύλῃς μετὰ χερσὶς ἔχον ὡς ἐδεξάμεν, πρὸς ὅτι
 πύλῃς φίλους πύλῃς πύλῃς ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν πύλῃς
 πύλῃς μετὰ οὐ πύλῃς ὅτι πύλῃς ἐπὶ γὰρ, καὶ πύλῃς
 μὲν ἄλλως πύλῃς ὅτι πύλῃς, πύλῃς δὲ
 μοι μόνον τῶν ἀναγκῶν φίλους πύλῃς κατὰ
 σὺς, καὶ πύλῃς πύλῃς ὡς ἐπὶ γὰρ, τὴν
 ὅτι πύλῃς ἀναγκῶν πύλῃς ἐμὴν πύλῃς. καὶ
 αὐτὸς πύλῃς σὺν τῶν γαλιλαίων πύλῃς, πύλῃς

A convicia in Hierosolymitanum populum, qui
 se in pace non sinerent. Hæc audiens & videns
 plebis mœstitiā flexus sum misericordia: non
 indignum ratus pro tanta multitudine, vel aper-
 tum sustinere periculum. itaque mansurum me
 annui, & iussis adesse ex omni eo numero quinque
 millibus cum armis ac comœatibus, ceteros di-
 missi in suam quēque patriam. cumque præsto
 essent illa quinque millia, assumptis his & tribus
 millibus militum quos ante habueram, & octogin-
 ta eqvitis, iter feci in vicum Chabolonem sitū
 in confiniis Ptolemaidis: ibique continebam pa-
 ratas copias, quæsi gesturus bellum contra Pla-
 cidum, venerat is cum duabus cohortibus & tur-
 ma eqvitem, missus a Cestio Gallo, ut incende-
 ret vicus Galilæorum vicinos Ptolemaidis, & cum
 ille militem suum vallo cinxisset non longe a Pto-
 lemaidensium mœnibus, ego quoque castra me-
 tatus sum procul a Chabolone sexaginta stadiis.
 quapropter sæpe militem utrinque produximus
 quasi conficturi prælio, sed conatus omnis intra
 velitationes constitit. quippe Placidus quanto a-
 vidiorē pugnandi me cernebat, tanto magis ip-
 se metu detreclabat prælium, nusquam secedens
 a Ptolemaide. Per idem tempus veniens cum
 collegis Jonathas, quem missum Hierosolymis di-
 ximus a facione Simonis & Anani pontificis,
 conabatur me per insidias capere, non ausus
 aperte aggredi: scripsitque ad me literas huius-
 modi: Jonathas & collegæ legati Hierosolymita-
 rum Iosepho salutē. Quoniam Hierosolymis rela-
 tum est ejus civitatis primatibus, Joannem Gi-
 schalenum sæpe tibi tetendisse insidias, miserunt
 nos, ut objurgaremus hominem, juberemusque
 in posterum imperata tua facere. quare, ut de tuo
 quoque consilio provideamus in futurum quid
 agendum sit, rogamus quamprimum ad nos non
 magno comitatu venias: neque enim vicus hic
 capit turbam militum. hæc ita scripserunt alter-
 utrum sperantes, aut habituros se venientem si-
 ne armis obnoxium: aut si copias armatas addu-
 cerem, judicatos perduellem patriæ. has lite-
 ras quidam eqves attulit, juvenis audax, qui o-
 lim regi militaverat. erat autem hora noctis jam
 secunda, & forte cum amicis Galilæorumque
 optimatibus discumbebam in convivio. cumque
 famulus renunciasset venisse ad me quendam Ju-
 dzum eqvitem, meo jussu intro vocatus saluta-
 vit neminem, tantum epistola prolata, hanc, in-
 quit, tibi mittunt, qui nunc venerunt Hieroso-
 lymis. & alii quidem convivæ mirabantur fron-
 tem militis: ego vero hortatus sum eum sedere &
 nobiscum cœnam sumere. quod ubi recusavit, e-
 pistolam ita, ut acceperam manu retinens, cum
 amicis fabulabar de rebus aliis: ac paulo post fur-
 gens ablegatis aliis cubitum, retentisque solum
 quatuor amicis intimis, & puero jussu vinum pro-
 mittere, apertam epistolam percurri vidente nemi-
 ne: & celeriter animadverso argumento denuo

[illegible]

A ad quadragiesimum stadium: scripsiq; eis in hunc modum. Si omnino vultis, ut ad vos veniam, quadringenti quatuor in Galilæa sunt vici partim, partim oppida. ad horum quemlibet veniam absq; Gabaris & Gischalis. altera enim patria est Joannis, altera socia & amica civitas. His literis receptis legati non rescripserunt amplius, sed advocato amicorum concilio, & Joanne quoq; adhibito, consultabant, quomodo me possent aggredi. censebat Joannes scribendum esse ad singulos Galilææ vicos & oppida: esse enim in singulis unum saltem, & alterum mihi infensum: eos provocandos quasi contra hostem publicum. idem decretum mittendum Hierosolyma, ut & ejus urbis clives cognito judicatum me esse hostem a Galilæis, confirment eam sententiam suo suffragio: ita fore, ut præsentī Galilæorum favore destituar. hoc consilium assensu cæterorum, comprobatum est: moxq; circa horam noctis tertiam ad me est perlatum, renunciantē Sacchæo transfuga. Quamobrem videns non esse cunctandi tempus, Jacobum virum fidelem ac strenuum jubeo cum ducentis militibus observare vias ferentes a Gabaris in Galilæam, & viatores comprehensos ad me mittere, maxime apud quos reperiantur literæ. adhæc Hierimiam & ipsum, ex amicorum meorum numero cum sexcentis militibus misi in fines Galilææ qua itur Hierosolyma, jussu latores epistolarum intercipere, & ipsos quidem conjicere in vincula, literas vero ad me transmittere. His mandatis, edixi per nuncios Galilæis, ut in crastinum cum armis & trium dierum cibariis ad Gabara mihi præsto sint. eis vero quos circa me habebam militibus in quatuor partes divisīs fidissimos satellitum præfectos constitui, jussos neminem ignotum militem inter suos admittere. Postera vero die circa horam quintam veniens Gabara, invenio ante oppidum totum campum plenum armatis, quos e Galilæa exciveram in auxilium, & præter hos magnam rusticani vulgi multitudinem. in quorum cœtu postquam concionaturus constitit, omnes acclamabant benefactorem appellantes me & servatorem suæ patriæ. tum ego actis pro favore gratiis, svasi eis, ut infestarent neminem, contentiq; commeatu proprio e castris ad diripendas villas non excurrerent. velle enim me omnem tumultum absq; cæde componere. evenit autem, ut qua primum die custodes viarum disposui, tabellarii Jonathæ in eos inciderent: quibus ita, ut jusseram detentis in custodia, postquam perlegi literas legatorum plenas convitiis & mendaciis, silentio dissimulans ire ad eos decrevi. at illi audito meo adventu, cum omnibus suis & Joanne receperunt se in Jesu domiciliū: id erat turris magna, & nihil ab arce differens.

ἐμὴς ἀφ' ἑσῶς, τὰς ἰδίαις πάντας ἀναλαβόντες καὶ
 ἐν αὐτῇ μετὰ αὐτῶν ἐδὲν ἀκροπόλεως ἀποδεύσαν.

ibi addita cohorte militum, & clausis absq; una-
janus, expectabant me ad salutandum se ventu-
rum ex itinere: jussis prius militibus, ut venien-
tem me solum intromitterent exclusis cæteris. sic
enim putabant me facile posse in suam potestatem
redigi: sed defellit eos opinio: offaciens enim in-
sidias, quam primum eo perveni, ingressus e re-
gione eorum situm diverforium, dormire me sin-
xi. legati vero credentes me vere sopitū quiesce-
re, descendentes in canipum sollicitabant multi-
tudinē, ut me male ducis officio fungentem de-
fererent: sed contra quam sperabant accidit. ad
primum enim eorum conspectum exortus est cla-
mor Galilæorum, restantium qua me pro meritis
complecterentur benevolentia: incusabantqve
legatos quod nulla lacerasti injuria venissent ad
turbandam tranquillitatem publicam, abire ju-
bentes, eo quod non admissuri essent præfectum
aliū. his mihi renunciatis non dubitavi in me-
dium progredi. itaq; propere descendi auditu-
rus quid legati afferant. ibi procedenti mihi ap-
plausum est certatim ab omnibus, & acclamatum
ab agentibus gratias pro rebus administratis o-
ptime. his auditis Jonathas & cæteri extimuerunt
ne salutis periculum adirent in cursu tantopere
faventis mihi populi, cogitabantq; aufugere. sed
quia non erat id eis liberum, me postulante, ut
maneant, stabant mæsti vix rationis compotes.
Igitur cohibitis turbæ acclamationibus, & fidissi-
mis militum ad vias servandas appositis, ne nos
inopinos Joannes invaderet, jussisq; in armis esse
omnibus, ne quis repentitus hostium incurfus
terrorem eis incuteret, primum literarum men-
tionem feci, quibus ad me scripserant, missos se
a Hierosolymitanorum civitate, ad finiendas in-
ter me & Joannem controversias, meq; ad compa-
rendum evocaverant: moxq; ne inficiari possent,
protuli ipsam epistolam. atqui, inquam, si contra
Joannis criminationes apud te Jonatha tuosqve
collegas reddenda esset mihi vitæ ratio, adductis
prome duobus tribusve probis viris testibus, ne-
cesse fuisset approbatis testibus & examinatis te-
stimoniis absolvi me vestra sententia. nunc vero
ut sciatis bene a me administratas res Galilææ,
nolo tres testes prohibitatis adducere, sed hos om-
nes vobis exhibeo. ab his rationem vitæ meæ
poscite, an cum omni honestate & justitia eis præ-
fuerim. Vosq; viri Galilæi adjuro ne veritatem
celetis, sed coram his tanquam iudicibus profe-
ratis siquid a me peccatum est. nondum hæc
verba finieram cum una omnium vox exoritur,
benefactorem me suum & servatorem appellan-
tū: anteaq; omnia suo testimonio probantū,
& ut in posterum mei similis esse pergerem ro-
gantium. affirmabant etiam jurejurando om-
nes, salvam esse per me uxorum suarum pudici-
tiam, & nullam sibi unquam a me illatam
molestiam. Post hæc duas Jonathæ epistolas
a custodibus meis interceptas & ad me delatas

Rrrr 2

Jonathas & socii Tiberiade multos adversa perfractio-
nis civium ad defectionis consilia pertraxerant, quare adventu meo terram, confestim ad
me venerunt: ac primum actum animi dicentes, gratulabantur mihi presentem honorem,
partum ex optima administratione Galilææ: eam
enim gloriam in se quoque redundare, quorum
& civis essem & discipulus. deinde meam quam
Joannis amicitiam se malle professi, jubebant, ut
me domum conferrem, promittentes effecturos
se mox, ut ille in manus meas perveniat: atq; hæ-
religiosissimo apud nos sacramento confirma-
runt, cui nefas putarem non credere. post hæc
rogaverunt, ut alio fecederem, quod instaret
sabbatum. nolle enim se aliquid tumultus exci-
tare in Tiberiensem populo. tum ego nihil sus-
picatus ivi Taricheas, relictis nihilominus in
civitate, qui curiose observarent sermones de
me hominum. per totam etiam viam ferentem a
Taricheis Tiberiadem certos disposui, qui a re-
lictis in civitate cognita & quasi per manus tra-
dita, ad me deferrent. Sequenti igitur die popu-
lus convenit in proseucham quam vocant, præca-
tionis domum amplam & capacem tantæ multi-
tudinis: quo postquam venit & Jonathas, non
ausus aperte defectionis mentionem facere, dixit
opus habere civitatem præfectis melioribus. At
Jesus summus magistratus nihil dissimulans, præ-
stat, inquit, o cives, obedire nos quatuor viris
quam uni, præsertim illustri ortis genere, & pru-
dentis nomine celebribus, simul ostendens cum
suis collegis Jonatham. hæc verba mox Justus
collaudans pertraxit civium quosdam in suam
sententiam. Plebs autem non assentiebat horum
orationibus, & dubio procul exorta fuisset seditio,
nisi concionem solvisset sexta hora superveni-
ens, quæ nostros ad prandium vocare solet sab-
batis. ita legati consultatione dilata in diem po-
sterum, abierunt infecto negotio. quibus conse-
stim mihi renunciatis, decrevi manere venire Ti-
beriadem: cumq; illuxisset diei sequentis initium,
a Taricheis eo veniens offendi congregatum jam
in proseucha populum, nondum satis scientem
ad quid convenerit. Tum legati præter expecta-
tionem me viso valde sunt territi. Tandem in
mentem eis venit rumorem spargere, viros esse
Romanorum equites in finibus ejus agri ad lo-
cum qui Homonæa dicitur: quo data opera cre-
brescente: iidem ipsi autores ejus vociferaban-
tur, non permittendos hostes ita impune popula-
ri agrum in conspectu omnium. quod ideo faci-
ebant, ut me digresso ad ferendas colonis suppe-
tias, ipsi interim urbem occuparent alienatis a me
animis civium. At ego licet scirem ipsorum pro-
positum, feci tamen quod voluerunt, ne viderer
contemnere Tiberiensem periculum. pro-
gressus igitur ad dictum locum postquam ne-
vestigium quidem vidi hostium, reversus iti-
nere properato offendi convenisse una senatum
simul & populum, & legatos apud concionem pro-
lixâ accusatione in me invehi, quod neglecta b

παύτῃ ἡ λέγοντες παρ' ὅφρα ἤθιστο ἡ πόλις, ὡς
ἀπὸ τῆς τῇ μετρίᾳ τῆς γαλιλαίας γεγραμμένης
πρὸς αὐτὸς ἡπικερθεῖαι ἤκειν ὠρεκαλουμένων· ῥω-
μῶν γὰρ διώκων μέλλεν ἰππέων τὰ ἐπεὶ εἰς τρι-
πλὴν ἡμέραν τὴν χώραν αὐτῶν λεηλατῆν, ἡπικερθεῖν
τὴν καὶ μὴ περὶ φθῆναι δεομένων. παύτ' ἀκούσαντες οἱ
πρεβεῖς λέξαν ἀληθῆ δόξαντες αὐτὸς κατὰ δόξαν ἐπι-
ῆντο, μὴ κατέξωθεν με δεῖν λέγοντες, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
ἡπικερθέντος τοῖς ὁμοεθνεῦσι αὐτῶν. πρὸς ταύτ' ἐγὼ,
σωθήκα γὰρ τὴν ἡπικερθεῖν τὴν ἰωνάθην, ὑπακούου-
σιν μὲν ἐφ' ὧν ἐτίμως καὶ χωρὶς ἀναβολῆς ὠρμήσει
πρὸς τὸν πόλεμον ἐπὶ γαλιλαίᾳ. σωθέντες οὖν οἱ
καὶ ἐπὶ γεράμματα καὶ πόσας ποπὰς ῥωμῶν σημάδι
προσβαλέν, εἰς πεντε μοῖρας διελόντες τὴν διώκον
ἐκαστὴ τῶν ἡπικερθέντων τὰς περὶ τὴν ἰωνάθην καὶ τὰς ἐπι-
κέρους αὐτῶν. περὶ γὰρ ἀνδράσι ἀγαθοῖς μὴ μένον συμ-
βαλέσθαι, ἀλλὰ καὶ χρείας ἐπιγνώσης ἡγεμνῆς βοηθεῖν.
ἐγὼ γὰρ πάλιν μίας μοῖρας οὐκ ἐφ' ὧν ἀφ' ἡγεῖας διώ-
κοντες εἶναι. σφόδρα τὰ πολλὰ σωθήσεται ἡ ἐμὴ συμ-
βολία. καὶ κενὸς οὐκ ἡνάγκαζον ἡπὶ τὸν πόλεμον ἐξίεναι.
τοῖς δὲ καὶ μετρίως συνέχρησεν αἰγνώμῃ, μὴ κατε-
ρασαμένους ἀδινεσθῆσαι, ἐμὲ τοῖς ἡπικερθεῖσι αὐ-
τῶν ἀνίστασθαι καὶ τὴν δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀνάνους τὰ
νομα, πηλὸς ἀνὴρ καὶ κακὲρ, ἐπὶ γὰρ τοῖς πολλοῖς
σι πανδημῆς νηστῆς εἰς τὴν ἡπικερθεῖν τὴν
πρὸς αὐτοὺς ὡς ἐκείνους ἀνέχουσι μετὰ τὸν πόλεμον ἐξίεναι.
καὶ γὰρ δι' ἀνάγκην ὑπακούον, μὴ δόξω κατὰ φρονεῖν τῆς περὶ τὴν εὐσεβίαν
ὑποθήκης. ὡς οὐκ ἀνεχώρησαι μετὰ τὴν αὐτῶν, οἱ
μὲν περὶ τὴν ἰωνάθην γεράφουσι τὴν ἰωνάνην, πρὸς αὐτὸς ἔ-
ωθεν ἀφ' ἡγεῖας κελεύοντες μετὰ τὸν πόλεμον ἀνίστασθαι
καὶ τὴν ἡπικερθεῖν τὴν πόλιν. ἀπὸ τῆς τῇ μετρίᾳ τῆς
γαλιλαίας γεγραμμένης πρὸς αὐτὸς ἡπικερθεῖαι ἤκειν
ὠρεκαλουμένων· ῥωμῶν γὰρ διώκων μέλλεν ἰππέων τὰ
ἐπεὶ εἰς τριπλὴν ἡμέραν τὴν χώραν αὐτῶν λεηλατῆν,
ἡπικερθεῖν τὴν καὶ μὴ περὶ φθῆναι δεομένων. παύτ'
ἀκούσαντες οἱ πρεβεῖς λέξαν ἀληθῆ δόξαντες αὐτὸς
κατὰ δόξαν ἐπιῆντο, μὴ κατέξωθεν με δεῖν λέγοντες,
ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἡπικερθέντος τοῖς ὁμοεθνεῦσι αὐτῶν.
πρὸς ταύτ' ἐγὼ, σωθήκα γὰρ τὴν ἡπικερθεῖν τὴν
ἰωνάθην, ὑπακούουσιν μὲν ἐφ' ὧν ἐτίμως καὶ χωρὶς
ἀναβολῆς ὠρμήσει πρὸς τὸν πόλεμον ἐπὶ γαλιλαίᾳ.
σωθέντες οὖν οἱ καὶ ἐπὶ γεράμματα καὶ πόσας ποπὰς
ῥωμῶν σημάδι προσβαλέν, εἰς πεντε μοῖρας διελόντες
τὴν διώκον ἐκαστὴ τῶν ἡπικερθέντων τὰς περὶ τὴν
ἰωνάθην καὶ τὰς ἐπικέρους αὐτῶν. περὶ γὰρ ἀνδράσι
ἀγαθοῖς μὴ μένον συμβαλέσθαι, ἀλλὰ καὶ χρείας
ἐπιγνώσης ἡγεμνῆς βοηθεῖν. ἐγὼ γὰρ πάλιν μίας
μοῖρας οὐκ ἐφ' ὧν ἀφ' ἡγεῖας διώκοντες εἶναι. σφόδρα
τὰ πολλὰ σωθήσεται ἡ ἐμὴ συμβολία. καὶ κενὸς οὐκ
ἡνάγκαζον ἡπὶ τὸν πόλεμον ἐξίεναι. τοῖς δὲ καὶ με-
τρίως συνέχρησεν αἰγνώμῃ, μὴ κατερασαμένους
ἀδινεσθῆσαι, ἐμὲ τοῖς ἡπικερθεῖσι αὐτῶν ἀνίστασθαι
καὶ τὴν δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀνάνους τὰ νομα, πηλὸς ἀνὴρ
καὶ κακὲρ, ἐπὶ γὰρ τοῖς πολλοῖς σι πανδημῆς νηστῆς
εἰς τὴν ἡπικερθεῖν τὴν πρὸς αὐτοὺς ὡς ἐκείνους ἀνε-
χώρησαι μετὰ τὸν πόλεμον ἐξίεναι. καὶ γὰρ δι' ἀνά-
γκην ὑπακούον, μὴ δόξω κατὰ φρονεῖν τῆς περὶ τὴν
εὐσεβίαν ὑποθήκης. ὡς οὐκ ἀνεχώρησαι μετὰ τὴν αὐ-
τῶν, οἱ μὲν περὶ τὴν ἰωνάθην γεράφουσι τὴν ἰωνάνην,
πρὸς αὐτὸς ἔωθεν ἀφ' ἡγεῖας κελεύοντες μετὰ τὸν
πόλεμον ἀνίστασθαι καὶ τὴν ἡπικερθεῖν τὴν πόλιν.
ἀπὸ τῆς τῇ μετρίᾳ τῆς γαλιλαίας γεγραμμένης πρὸς
αὐτὸς ἡπικερθεῖαι ἤκειν ὠρεκαλουμένων· ῥωμῶν γὰρ
διώκων μέλλεν ἰππέων τὰ ἐπεὶ εἰς τριπλὴν ἡμέραν τὴν
χώραν αὐτῶν λεηλατῆν, ἡπικερθεῖν τὴν καὶ μὴ περὶ
φθῆναι δεομένων. παύτ' ἀκούσαντες οἱ πρεβεῖς λέξαν
ἀληθῆ δόξαντες αὐτὸς κατὰ δόξαν ἐπιῆντο, μὴ κατέξω-
θεν με δεῖν λέγοντες, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἡπικερθέντος τοῖς
ὁμοεθνεῦσι αὐτῶν. πρὸς ταύτ' ἐγὼ, σωθήκα γὰρ τὴν
ἡπικερθεῖν τὴν ἰωνάθην, ὑπακούουσιν μὲν ἐφ' ὧν ἐτί-
μως καὶ χωρὶς ἀναβολῆς ὠρμήσει πρὸς τὸν πόλεμον
ἐπὶ γαλιλαίᾳ. σωθέντες οὖν οἱ καὶ ἐπὶ γεράμματα καὶ
πόσας ποπὰς ῥωμῶν σημάδι προσβαλέν, εἰς πεντε
μοῖρας διελόντες τὴν διώκον ἐκαστὴ τῶν ἡπικερθέν-
των τὰς περὶ τὴν ἰωνάθην καὶ τὰς ἐπικέρους αὐτῶν.
περὶ γὰρ ἀνδράσι ἀγαθοῖς μὴ μένον συμβαλέσθαι,
ἀλλὰ καὶ χρείας ἐπιγνώσης ἡγεμνῆς βοηθεῖν. ἐγὼ
γὰρ πάλιν μίας μοῖρας οὐκ ἐφ' ὧν ἀφ' ἡγεῖας διώ-
κοντες εἶναι. σφόδρα τὰ πολλὰ σωθήσεται ἡ ἐμὴ
συμβολία. καὶ κενὸς οὐκ ἡνάγκαζον ἡπὶ τὸν πόλεμον
ἐξίεναι. τοῖς δὲ καὶ μετρίως συνέχρησεν αἰγνώμῃ, μὴ
κατερασαμένους ἀδινεσθῆσαι, ἐμὲ τοῖς ἡπικερθεῖσι
αὐτῶν ἀνίστασθαι καὶ τὴν δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀνάνους τὰ
νομα, πηλὸς ἀνὴρ καὶ κακὲρ, ἐπὶ γὰρ τοῖς πολλοῖς
σι πανδημῆς νηστῆς εἰς τὴν ἡπικερθεῖν τὴν πρὸς
αὐτοὺς ὡς ἐκείνους ἀνεχώρησαι μετὰ τὸν πόλεμον
ἐξίεναι. καὶ γὰρ δι' ἀνάγκην ὑπακούον, μὴ δόξω
κατὰ φρονεῖν τῆς περὶ τὴν εὐσεβίαν ὑποθήκης. ὡς
οὐκ ἀνεχώρησαι μετὰ τὴν αὐτῶν, οἱ μὲν περὶ τὴν
ἰωνάθην γεράφουσι τὴν ἰωνάνην, πρὸς αὐτὸς ἔωθεν
ἀφ' ἡγεῖας κελεύοντες μετὰ τὸν πόλεμον ἀνίστασθαι
καὶ τὴν ἡπικερθεῖν τὴν πόλιν. ἀπὸ τῆς τῇ μετρίᾳ τῆς
γαλιλαίας γεγραμμένης πρὸς αὐτὸς ἡπικερθεῖαι ἤκειν
ὠρεκαλουμένων· ῥωμῶν γὰρ διώκων μέλλεν ἰππέων
τὰ ἐπεὶ εἰς τριπλὴν ἡμέραν τὴν χώραν αὐτῶν λεηλατῆν,
ἡπικερθεῖν τὴν καὶ μὴ περὶ φθῆναι δεομένων. παύτ'
ἀκούσαντες οἱ πρεβεῖς λέξαν ἀληθῆ δόξαντες αὐτὸς
κατὰ δόξαν ἐπιῆντο, μὴ κατέξωθεν με δεῖν λέγοντες,
ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἡπικερθέντος τοῖς ὁμοεθνεῦσι αὐτῶν.
πρὸς ταύτ' ἐγὼ, σωθήκα γὰρ τὴν ἡπικερθεῖν τὴν
ἰωνάθην, ὑπακούουσιν μὲν ἐφ' ὧν ἐτίμως καὶ χωρὶς

A His dictis proferebant quatuor epistolas, quas
 scriptas ad se a Galilææ extremos ejus regionis fi-
 nes tuentibus, & implorantibus suum auxilium.
 His auditis Tiberienses creduli clamare cœpe-
 runt non desidendum esse ulterius, sed ferendam
 opem tribulibus in tanto periculo. ego contra
 legatorum fucum intelligens, ajo me sine mora
 iturum quo belli vocet necessitas: sed quia e di-
 versis quatuor locis literæ venerint, Romanorū
 incursiones nunciantes, oportere in totidem par-
 tes divisīs copiis, singulos legatorum præfici sin-
 gulis. decere enim viros fortes non consilio so-
 lum rem laborantem juvare, sed ductu etiam suo
 & auxilio. me enim non posse nisi unam exerci-
 tus partem ducere. Placuerunt hæc multitudini,
 moxq; cogebat & ipse exire ad obeunda du-
 cum munia. at illi vehementer animo turbati
 sunt, conatu suo frustrato per machinationes a
 me oppositas. Ibi unus eorum Ananias nomine,
 vir malus & maleficus, svadet indici publicum
 jejunium in diem posterum, utqve ad eandem
 horam omnes in eundem locum inermes conve-
 niant, nimirum agnoscentes sine divina ope ni-
 hil agi armis hominum. hæc autem non pietatis
 ergo dicebat, sed ut me exarmaret una cum meis
 militibus. tum ego quoque obedi vi necessario,
 ne viderer piam admonitionem contemnere. Ita-
 que digressis domum omnibus Jonathas & colle-
 gæ scribunt Joanni, ut ad se mane veniat quanto
 possit comitatu militum. facile enim me in pote-
 statem suam redacto voti fore compotem. ille ac-
 ceptis literis libenter paruit. Postera die satelli-
 tum duos fortissimos ac fidissimos jubeo celatis
 sub veste brevibus gladiis mecum prodire in pu-
 blicum, ut nos possemus defendere contra inimi-
 corum si qua existeret injuriā: ipse quoque
 thorace indutus & accinctus gladio quam occul-
 tissime in Proseucham ad precandum conveni.
 Jesus autem me cum amicis ingressō, astans fori-
 bus reliquorum ex meis admittī permisit nemi-
 nem. Jamq; nobis ritu patrio precationes incœ-
 ptantibus, exurgens Jesus ex me quærit de sup-
 pelle&ili incensæ regiæ, rudiq; argento, apud
 quem sint hæc deposita, quorum ideo tum men-
 tionem faciebat, ut tempus in Joannis adventum
 tereret. Respondi Capellam habere omnia, &
 decem illos Tiberiensium cives primarios: jussiq;
 ut ex ipsis sciscitarentur an vera loquerer. Qui-
 bus habere se fatentibus, Quid, inquit, illi viginti
 aurei, quos argenti rudis certo pondere vendito
 recepisti, in quem usum a te conversi sunt? Et
 hos, inquam, dedi in viaticum legatis missis Hie-
 rosolyma. ad hæc Jonathas & collegæ responde-
 runt, non recte factum quod legatis ex publica
 pecunia mercedē solverim. Plebe autem comota
 ob evidentem hominum maliciā, cum intellige-
 rem non procul a seditione rem abesse, volens

αὐτὸν οὕτως κρινεῖν· παροξύνοντες αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον ὅτι
 ἰσχυρὰ εἶπεν μέλλουσαν εἰς ἀπείρως, καὶ πρὸς ἐρεβίστου.

A ad quos confestim transmissi eam epistolam, ob-
servare jussu tabellario, quidnam facturi sint. illi
recepta epistola territi non mediocriter, accer-
funt Joannem & senatores Tiberienfium, & pri-
mates Gabaræ, consulentes eos quidnam oportet
at facere. Tiberienfes igitur cenfebant debere
eos conftanter obtinere adminiftrationem rei-
publicæ, nec deferere urbem quæ femel ipforum
fidei fe commiferit, maxime cum ego eos vellem
B invadere. hoc enim me minatum mentiti funt.
idem probabat & Joannes, addens mittendos effe
duos e collegis Hierofolyma, qui me accufent,
apud populum, quod non recte curem res Gali-
lææ, dicens id perfvafurum facile, tum ob ipfo-
rum autoritatem, tum quod omne vulgus natu-
ra fit mobile. Placuit Joannis fententia: moxq;
Jonatham cum Anania mittunt ad Hierofolymita-
C tanum populum, reliquis duobus manentibus apud
Tiberiadem. deducebantur autem securi-
tatis caufa a centum e fuis militibus. Tiberien-
fes porro fartis diligenter mœnibus, jufferunt
habitatores urbis arma fumere: & a Joanne, qui
tum Gifchalis erat, acciverunt non paucos mili-
tes, qui fibi effent, fi ita fors ferret, contra me
præfidio. Interim Jonathas cum fuis iter faciens
ut venit Darabitta, qui vicus in Magno campo
D fitus eft in extremis Galilææ finibus, media nocte
in ftationem meorum militum excubantium in-
cidit: qui juffos arma ponere affervaverunt vin-
ctos quo loco mandaveram: mihi autem Levi e-
orum militum præfectus rem totam fignificat:
itaq; per biduum diffimulato negotio, per nunci-
os hortatus fum Tiberienfes ut ab armis difcede-
rent. at illi rati Jonatham jam perveniffe Hiero-
E folyma, nihil refponderunt præter convicia. nec
tamen fum deterritus quominus arte contra eos
uterer, nefas ducens belli civilis initium facere.
Volens igitur eos extra mœnia prælicere: felecta
militum decem millia divifi trifariam. Horum
partem fubfidentem Doris occulte collocavi:
mille vero in alio loco montano fimiliter, diftante
quatuor ftadiis a Tiberiade, expectantes dum fi-
gnum procurrendi acciperent. ipfe vico egres-
F fus fubfisti in propatulo. id videntes Tiberien-
fes procurfabant continuo jacentes amarulenta
diætaria: tantaq; eos tum infania corripuit, ut
proposita funebri lætica ornata magnifice, cir-
ca eam me videlicet lamentarentur per ludibri-
um. at ego tacitus fruebar eorum ftulticia.
Volens autem Simonem per infidias intercipe-
re & cum eo Joazarum, rogavi ut paulum ex-
G tra urbem cum amicis & ftipatoribus fe curitatis
caufa procederent. Velle enim me per collo-
quium fœdus cum eis ferire, & provinciæ cu-
ram dividere. Tum Simon ftulticia fimul &
tucri cupidine captus non recufavit venire: Jo-
azarus vero infidias fufpicatus remanfuit. adve-
nientem igitur Simonem comitatum amicis

ἔτι γὰρ ἀρχῆς παρὶ σεαυτοῦ, αἱ ποὶ γέγονα μὲν ἐγὼ τε καὶ βασιλεῖ αὐτοῦ τῇ πατριδί σου ὡς πρὸς ῥωμαίους ἔως τὸ βασιλεῖα σέως; περὶ τὸν γὰρ ἡ ἐμὲ τὸ χαλιλαίας στρατηγὸν ὑποῖ κενὸν ἔξ ἱεροσολυμῶν ἡν χρέοντι νῆλαια, οὐ καὶ πάντες πῆρεταις, ἐ μόνον ἀνέφληψατε πᾶ ὅσα, ἀλλὰ ἔπερ ἐν τῇ συρία δέκα πόλεις ἐπολεμήετε. συροῦ πῆς κώμας αὐτῶν ἐνέπρησται, ἔως οἰκίτης ὅτι τὸ ὄρωσά-
 ζεις ἐκείνης ἔπεισε. ταῦτα ἵ δὲ ἐγὼ λόγῳ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇς δεσποσῶν ἔξ αὐτῶν κρατῶν ὑπομνήμα-
 σιν ἔτι γέγραπται. ἔτινα τρόπον ἐν πόλεμαϊδὶ δε-
 σποσῶν κατέβησαν διὰ δέκα πόλεων ἐνοικῆ, πῆμα-
 ρίαν ὑποχρεῖν οὐτὶ ἀπὸν ἀξιοῦντες. καὶ δεδοικας ἀν δι-
 κῆν δεσποσῶν κελεύοντῶν, ἐμὴ βασιλεὺς ἀρεί-
 πτας λαβὼν ἐξέστιας δόποκτειναι σε, πολλὰ τὸ ἀδελφῆς
 βερενίκης δεσφείας σὺ ἀνελὼν δεδεμένον ἔτι πολὺν
 χρόνον ἐφύλαξεν. ἔα μὲ ταῦτα ἵ πολίται σου σα-
 φῶς ἐμφανίσουν τὸν τε βίον τὸ ἄλλον, καὶ ἐπὶ τῶν πα-
 τριδῶν ῥωμαίων ἀπέσπασται ὧν τὰ τεκμήρια καὶ ὄρωσά-
 λῶσιν μετ' ἐλίγον. βύλομην δι' ἡπῶν ἔως τῆς ἄλ-
 λης πῆρεταις ὀλίγα διὰ σε, καὶ ὄρωσάμην τῇς ἐντυγχα-
 νῆν μέλῃσιν ἔξ ἱσραήλ, ὅτι μήτε Φιλαρῶμας, μήτε
 φιλοδασίλης γέγονατε. ἔν τῇ χαλιλαία πόλεω ἀν
 μερίσται σε πῶρε καὶ πῆρεταις ἡ σὴ πατρίς ὡ ἔσται. ἀλ-
 λα σε πῶρε καὶ ἐν τῇ μεσηπατῶν τὸ χαλιλαίας κει-
 μένη, καὶ παρὶ αὐτῶν κώμας ἔχου πολλὰς, καὶ τὶ θρα-
 σῆνός διωα μὲν πρὸς ῥωμαίους ἔπερ ἠθέλησεν εὐχε-
 ρῶς, διεγνώκῃ τῇ πρὸς τῆς δεσπῶν ἐμὴ μὲν πῆρ, καὶ
 ἐμὲ τὸ πῶρε αὐτῶν ἐξέκλεισε, καὶ στρατεύσασθαι τινὰ τῶν
 πολιτῶν ἐκδοῖς ἐκάλυσε. ὥπως ἵ καὶ πῶρε ἡμῶς
 ἀσφαλῆς εἴη, ἡπῆταιν μετέχουσιν αὐτῶν τὸ πῶν οὐ-
 ρῶσται περὶ τῶν, ἔως ὄρωσάμην καὶ ἔξ ἐν τῇ
 συρία ῥωμαϊκῶν παγμάτων ἔχοντες οὐκ ὀφραῖν
 ἐκάντες ἐνεδείξανται, καὶ περὶ τῶν πῶντες ἐμὲ τότε μέγα
 διωα μὲν, καὶ πῶν δι' ἐκπῶλξῆς οὐκ ὄντῶν. πολιορκῶ-
 μένης ἵ τότε τὸ μερίτης ἡμῶν πόλεως ἱεροσολύμων, καὶ
 ἔξ ἐκείνῃ πάντων ἐν ἐκινδυνεύοντῶν ἐν τῇ τὸ πολομῶν
 ἐξέστια γνέσται, συμμαχίαν σὺ ἐπεμψαν μὴ βελό-
 μοι δοκῇ καὶ ῥωμαίων ὅσα λαβῆν. ἡ ἵ σὴ πατρίς ὡ
 ἔσται καὶ μὲν ἐν τῇ γνησῶν ἐκίδη, καὶ ἀπέχουσι
 ἔκαστῳ ἐξ ἀδελφῶν τῶν ἀδελφῶν ἵ ἐξέκοντα, σκυ-
 ροπόλεως ἵ ἐξ ἐκείνῃ τὸ ὑποκόμῳ βασιλείας, μηδὲ
 μῶς ἵ πόλεως ἐκδοῖς ὄρωσάμην, ἐξ ἡπῆταιν τῶν
 πρὸς ῥωμαίους πῶν Φυλατῆν ῥῶς ἐδιώκατε. ἔξ ἡπῆταιν
 πῶν ὅτε δὲ μὲν ὄρων εὐπορεῖτε. ἀλλ' ὡς σὺ φῆς αἶ-
 τι ὡ ἡμῶν ἐγὼ τότε, μὲν ταῦτα ἵ τίς ὡ ἔσται; περὶ γὰρ
 ἱεροσολύμων πολιορκίας οἶδας ὑπο ῥωμαίους ἐμὲ γνέ-
 μοι, ἔξ ἐκείνῃ τῇ κράτῶν ληφέντα, φρεῖα τε
 πολλὰ, πολὺν χαλιλαίων ἔχον καὶ τὸ μάχῃ πῶν-
 τα. τότε οὐ ἐξέλθῃ ὑμῶς πάντως ἀπὸν ἀλλοτρίους ἔξ δι'
 ἐμὲ φῶς, ῥῶσῃ τῶν ὅσα καὶ ὄρωσάμην τῶν βασι-
 λῆ καὶ ῥωμαίους, ὅτε δὲ ἔξ ἐκόντες, ἀλλ' ἀναγκαζέν-
 τας ὅτι τὸ πρὸς αὐτοὺς ὡρμήσκατε πόλεμον. ὑμῶς ἵ
 ἔξ ἐκείνῃ τῇ δεσποσῶν, ἔως αὐτοὺς ἀφικομένῳ
 μὲν πῶν τῆς διωα μὲν πρὸς τῆς τῆς, καὶ
 τότε διὰ φῶς τῶν ὅσα κατὰ τῶν. καὶ πάντως ἀν
 ὑμῶν ἡ πῶν ἡλῶ καὶ κράτῶν, ἐξ μὴ τῶν βασιλῆ δε-
 σπῶν καὶ τῶν ἀνοικῶν ὑμῶν ὄρωσάμην σῶν
 σῶν δεσποσῶν. σὺ ἐγὼ τῶν αὐτῶν, ἀλλ' ὑμῶς

A quomodo ego & Galilæi in causa fuimus, ut patria tua deficeret a rege simul & Romanorum Imperio? quandoquidem priusquam ego ex decreto civitatis Hierosolymitanæ in Galilæam duxmitterer, tu cum tuis Tiberiensibus armis correptis populariter ausi estis infectare etiam Syrorum, Decapolim. Tu enim illorum vicos incendiisti, & in illo confictu tuus famulus cecidit. atque hæc non a metantum dicuntur, sed & in Vespasiani imperatoris commentarios relata sunt. quodque apud Ptolemaidem Decapolitani crebris clamoribus flagitaverunt, ut Imperator de te penas sumeret, nimirum autore calamitatum suarum omnium. fecissetque id sine dubio, nisi Agrippa rex te sibi ad supplicium deditum, donasset sororis Berenices precibus, servatum tamen longo tempore in custodia. Quin & ea quæ post gessisti in republica, satis declarant tum vitam tuam reliquam, tum quod defectionis a Romanis autor civibus tuis fueris: id quod evidentibus argumentis paulo post docebimus. nunc etiam alii Tiberienses propter te accusandi sunt, & docendus lector quod neque Romanis neque regi fideles amici fueritis. Urbium Galilæarum maximæ sunt Sepphoris & Tiberias tua Juste patria. Sed Sepphoritæ in mediterraneo regionis siti, & habentes circa se vicos plurimos, quoniam decreverant servare fidem dominis, & me excluderunt, & edicto vetuerunt ne quis civium suorum Judæis militare audeat: utque a me minus sibi esset periculi, per fallacias induxerunt me prius ut mœnibus urbem eorum cingerem. Quibus absolutis præsidium sponte receperunt a Cestio Gallo tum gerente res in Syria, me contempto qui tum terrori eram cæteris propter potentiam. Eadem cum oppugnarentur Hierosolyma & commune gentis nostræ templum esset in periculo, non miserunt suppetias, ne viderentur arma contra Romanos sumere. Tua vero Juste patria sita ad lacum Genesareticum, & distans ab Hippo triginta stadiis sexaginta a Gadaris, Scythopolicentum & viginti, oppidis ditionis regis, nullique vicina Judaicarum urbium, si voluisset, facile Romanis fidem servare potuit. nam & publice & privatim vobis erat armorum copia. Quod si ego tunc in causa fui, ut tu Juste dicis, quis fuit postea? nam me scis priusquam oppugnarentur Hierosolyma in Romanorum potestatem venisse, & vicapta Jotapata castellaque multa alia, multosque Galilæorum absumptos pugnis variis. Tunc igitur oportebat vos nihil amplius a me timentes arma projicere, & regi ac Romanis accedere, siquidem non ultro sed coactos id bellum suscepisse vos dicitis. At vos expectastis donec Vespasianus ad mœnia vestra omnes admooveret copias, ac tunc demum arma posuistis metu periculi. imo expugnanda erat vestra civitas, nisi rex excusata vestra stultitia impetrasset vobis a Vespasiano veniam. Non mea igitur est culpa, sed vestra

καὶ μοι πολὺ ὀφειλέτερον ἐδόξας τὴν πάντων συγγρα-
 ψάντων ἡμετέρων κείμενα. πέμπετε μοι καὶ τὰς λοιπὰς.
 ἐξέρωσθαι φιλοῦμαι. βασιλεὺς ἀγρίππας ἰωσήφω τῷ φι-
 λώτῳ χαίρειν. ἐξ ὧν ἐγγραφάς, εἰς μίαν εἰκόνα χρῆσθαι
 διδασκαλίας ὑπερὲν ἡμῶν ἔλας δέχῃ. ἐπὶ
 αὐτῷ μὲν σοφιστῶν μοι, καὶ αὐτὸς σε πολλὰ κατηχῆσαι
 τῶν ἀγνοουμένων. ἐμοὶ δὲ ἀπαρίστασις τῆς ἱστορίας
 ἀλήθεια, καὶ κατακρίτων, εἰς δὲ ἐπέσταλθεν αὐτῷ, εἰς
 ἡρώδους μὲν ὡς οὐ φησὶ περὶ τοῦ λαοῦ ἐκείνου· τῶν
 τῆς κακοῦθειας, ἀλλὰ τὴν ἀληθειαν ἐμαρτύρει, καὶ
 περ πάντες οἱ τῆς ἱστορίας ἐπιγινώσκοντες, ἀλλὰ τὴν
 μὲν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ ἀναγκάσαν λαβόντα τὴν ὥρην
 μέχρι τῶν λελέχθω. διοικήσας δὲ ἐγὼ ταῦτ' αὐτῷ
 πειράσας, καὶ καθίσας τὸν φίλων συνέδριον, ἐβλά-
 μω τοῖς πρὸς ἰωάννην πρᾶχθησιν. ἐδόκει μὲν
 οὐκ οὕτως τῶν γαλιλαίων ὁ πάλαι ποτὶ πάντας ἀπελθὼν
 ὅτι τὸν ἰωάννην, καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ δικαιοσύνης
 τῆς εἰσεως αὐτῶν γενομένη. οὐκ ἡρεσκόμην δὲ ἐγὼ
 τῆς γνώμης αὐτῶν, προσάρεσιν ἔχων τὰς παραχρᾶς
 χωρὶς φόνου καταστῆλθαι. ὅθεν δὴ ποιήσας, πῶς
 ἡμετέρας καὶ παλαιὰς περὶ τοῦ ἰωάννου τὰ ὀνόματα
 ὑποπλάττειν ἐπὶ τῶν πεισάντων ὅτι ἐκείνων, γινούς
 ἐγὼ τὴν ἀνθρώπων οἱ τινες ἦσαν, ἐξέθηκα περὶ ἡμε-
 ρῶν, ἀλλὰ τὰς πρὸς καὶ δεξιὰν πρὸς τὴν μὲν ἰω-
 ἄννην θελήσας λαβὼν μετνοίαν, καὶ ἡμερῶν εἰκοσι
 χρόνον πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως θύλακα πρὸς τοῖς
 ἐαυτοῖς συμφερόντων, ἠπέλθω ὅτι μὴ εἰς τὴν τῶν ὁ-
 πλῶν καὶ πρὸς αὐτῶν τὰς οἰκήσεις καὶ δημοσιώσας
 τὰς εἰσας. ταῦτα δὲ ἀκούσαντες οἱ ἄνθρωποι καὶ τα-
 ραχθέντες ἐπὶ μετρώσας, καταλείποντες μὲν τὸν ἰωάννην,
 τὰ δὲ ἑπὶ τὴν εἰς τὴν θύλακα πρὸς μετρώσας τὸν
 δόρυ μόνον. μόνον δὲ τὸν ἰωάννην περιέμεναι οἱ πλείους, καὶ
 ἐνίοτοις ἐπὶ τῶν μετρώσας ὡς χίλιοι καὶ πεν-
 τακόσιοι. ἰωάννης μὲν ἔτι καταστρατηγῆδαι ὑπὲρ
 ἐμῶν, τὸ λοιπὸν ἐν τῇ πατρίδι περιέμεναι ἐμῶν. καὶ
 ἐπὶ τῇ καίρῳ, σὺ περὶ τῶν μετρώσας, ἀναλαμβάν-
 οντες ὅπλα περὶ τὸν τῆς τῶν οὐχ οὐχί, καὶ τὰ
 πρὸς ἐπὶ τοῖς ὄντα μετρώσας. πέμπετε δὲ πρὸς κέστον
 γάλλον, οὐρίας δὲ τὸν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν, ὡς καταλοῦντες
 ἢ αὐτὸν ἢ τὸν ὡς τὸν ὡς τὸν αὐτῶν τῶν πόλιν,
 ἢ πρὸς τὴν φρεσίνοντας. ὅτι γὰρ ἐλθόντες
 μὲν ὑπερέχοντες, πρὸς δὲ διεσπασμένοι. καὶ γὰρ ταῦτα πε-
 ρὶ τοῦ αὐτοῦ ἀναλαβόντες τὸν ἐμῶν φραγμάτων, καὶ ὡς
 μή τις ὅτι τὸν περὶ τῶν, εἰλον αὐτῶν τῶν πόλιν
 καὶ κράτος. λαβόντες δὲ ἀφορμῆς οἱ γαλιλαῖοι, καὶ
 παρῶντες μίαν τὴν καίρῳ ὡς τῶν, ἔχοντες δὲ ἀπε-
 χθῆς καὶ πρὸς τῶν τῶν πόλιν, ὡς τῶν ὡς ἀρδῶν
 ἀφανίσαντες πάντας σὺν τοῖς ἐπὶ τοῖς. εἰσδραμόντες
 οὐκ ἐρετήσαν αὐτῶν τὸν δικαιοσύνης ἐρήμους κατα-
 λαμβάνοντες. οἱ δὲ ἄνθρωποι δέοντες εἰς τὸ ἀκρόπολιν
 συνέφυγον. διήρπασον δὲ πάντα, καὶ τὸν ἐπὶ τῶν
 σέως καὶ τὸν ἐπὶ τῶν περὶ τῶν. ταῦτ' ἐγὼ θεα-
 σάμενος, ὁ δὲ οὐκ ἐπὶ τῶν ἀνιερῶν, ἐπὶ τῶν πρὸς
 ταῦτα αὐτοῖς ὑπομνήσκων, ὅτι ταῦτα ὡς ὁμοφύ-
 λας οὐκ ἐστὶν ὅσον. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τῶν καταλοῦντες, ἐπὶ
 πρὸς τῶν ἡμερῶν, ἐνίκα δὲ τὸν μίαν τῶν ὡς τῶν
 τὰς πρὸς τῶν τῶν περὶ τῶν φίλων ἐκείνων ἀγαθοῦ
 λόγους, ὡς ὡς τῶν καὶ μετρώσας δὲ τῶν καὶ τὸ ἐπὶ
 ρον μέρους πρὸς τῶν. ταῦτα δὲ ἐπὶ τῶν πρὸς τῶν

Ain quo mihi videris accuratius hæc scripsisse quã
 cæteri. Quare & reliquum mihi mittito. Vale
 mi carissime. Rex Agrippa Josepho suo carissimo
 salutem. Ex tuis scriptis mihi videtur non esse
 opus ut de me discas aliquid. Attamen ubi con-
 veniremus, coram te docebo quædam quæ nesci-
 as. Sic ille absolutæ meæ historiæ de veritate fu-
 it testis, non assentando: neque enim id eum de-
 cuit: non item per irrisiionem ut tu fortasse di-
 curuses: multum enim ab eo abfuit talis inge-
 nii pravitas: sed in hoc tantum ut ipsius testimo-
 nio lectori commendaretur scriptorum meorum
 veritas. Et hæc quidem ad justum necessario di-
 cta sint hæcenus. Ego porro compositis rebus
 turbatis Tiberienſium, advocavi amicorum con-
 ſilium, consultaturus quid eum Joanne agendum
 sit. Placuit autem omnibus, ut armatis univerſis
 Galilæorum copiis illum invaderem, & pœnas de
 eo ſumerem tanquam autore totius diffidii. Mi-
 hi tamen non probabatur hæc ſententia, quod
 mallet sine cæde tumultibus illis finem impone-
 re. Quapropter juſſi eos omnem adhibere dili-
 gentiam ut ſcirentur nomina Joannem ſectanti-
 um. Quo facto, & comperto quinam eſſent hi ho-
 mines, edictum propoſui, quo data fide invita-
 bam omnes ejus factionis qui modo reſiſſerent
 ad amicitiam: præſcripto viginti dierum termi-
 no his qui ſuis rebus vellent conſulere. Alioquin
 ſi in armis permanerent: minabar me incenſis e-
 orum ædibus facultates daturum in prædam po-
 pulo. his auditis illi non mediocriter perterriti
 Joannem deſerunt: & inermes ad me venerunt,
 numero quatuor millia. Soli autem apud eum
 manſerunt cives ipſius, & mille quingenti mer-
 cenarii Tyrii. Atque hac arte victus a me ille
 poſthac in patria metu ſe continuit. Sub idem
 tempus ſephoritæ auſi ſunt arma ſumere, ſireti
 firmitate mœnium, & quod me viderent diſtine-
 ri rebus aliis. Itaque mittunt ad Ceſtium Gallum
 tunc Syriæ præſidem, rogantes ut aut ipſe cito
 civitatem occupet, aut ſaltem mittat eo præſidiũ.
 Gallus vero venturum quidem ſe promiſit, ſed
 non ſignificavit quo tempore. at ego id ſentiens
 cum copiis in eos feci impetum, & urbem expu-
 gnavi fortiter. Hanc occaſionem Galilæi naſci,
 & rati veniſſe tempus exatiandi quibus & ſepho-
 ritas proſequebantur odia, videbantur funditus
 deleturi tam urbem quam incolæ. Irruentes igitur
 in vacuas ædes ignem injiciunt: nam homi-
 nes metu in arcem refugerant. Diripiebantur
 autem omnia, & nullum modum faciebant de-
 prædandi cognatos homines. Hoc animadvertens,
 & magno dolore affectus juſſi eos deſinere.
 admonens nefas eſſe ad eum modum tractare e-
 juſdem tribus homines. Poſtquam vero neq; præ-
 cibus neq; imperio coerceri poterant prægravan-
 tib; odiis, mandavi amicorũ fidiffimis, ut rumorẽ
 ſpargerent, diverſa parte irrupiſſe Romanorum
 validum exercitum. Id autem feci ut ſic reſpreſſo

Galilæorum impetu servaretur Sepphoritarum civitas. Et bene hoc stratagema celsit, quando territi tali nuncio relicti rapinis, circumspiciebant quo fugerent: præsertim cum viderent me ducem idem facere. Ad confirmandum enim, rumorem simulabam me pariter metuere. Ita Sepphoritæ meo commento præter spem servati sunt. Sed & Tiberias minimum, quin diriperetur absuit ob causam huiusmodi. Primarii quidam senatores scripserunt regi, rogantes ut veniens civitatem reciperet. Rescripsit ille venturum se propediem, & cuidam suo cubiculario nomine Crispo genere Judæo literas ad Tiberienses perferendas tradidit. Hunc in itinere agnitus & comprehensus ad me pertraxerunt Galilæi: moxq; recognita universa multitudo arma corripit. Postridie vero multi confluentes undiq; venerunt Asochim quo tunc diverteram, vociferando proditricem esse & regis amicam Tiberiadem: postulabantq; ut permitterem eos illo profectos funditus civitatem diruere: & alioquin Tiberienses non minus quam Sepphoritas oderant. Mihi interim non veniebat in mentem quomodo eam civitatem iratis Galilæis eriperem. Nam literas regem vocantes scriptas ab eis inficiari non poteram, manifeste arguente eos rescripto regio. Itaq; cum diu tacitus mecum cogitasset, Tiberienses, inquam, peccasse & ipse fateor: neq; obstitam quo minus vobis prædæ sint. At tamen cum iudicio facienda sunt talia. Non enim soli Tiberienses libertatis nostræ proditores sunt, sed multi præterea Galilæorum nobilissimi. Expectandum est dum fontes inquisitione facta, comperiam, & tum demum poteritis omnes simul tractare pro meritis. Hæc loquutus pervasi multitudini, moxq; sedati dispersi sunt. Nuncium autem illum regis cum coniecissem in vincula, post paucos dies necessariam quandam protectionem simulans, clam accitum monui, ut militem suum custodem obrueret poculis, atq; ita ad regem fugeret. Tiberias autem jam iterum constituta in extremo excidii periculo, meo stratagemate servata est. Eodem tempore Justus Pisti filius ad regem perfugit me infcio: causa autem fugiendi fuit hæc. Cum primum nasceretur bellum Judaicum, Tiberienses decreverant regi parere, & a Romanis non deficere. Justus vero pervasit eos arma capere, sperans rebus turbatis invasurum se patriæ tyrannidem. Non tamen assecutus est quod concupiit. Nam & Galilæi Tiberiensibus infensi recordatione eorum quæ ante bellum ab eis passi fuerant, non sinebant Justum potiri gubernaculis: & ego cum potestate missus in Galilæam a Hierosolymitano populo, sæpenumero adeo accendebar, ut vix a nece temperarem: non ferens Justo sceleratum ingenium. ille igitur veritus ne ira tandem in cædem prorumperet.

[illegible]

A ad regem se contulit, sperans commodius & securius apud eum se posse degere. Sepphoritz autem præter opinionem elapsi e priore periculo, iterum ad Cestium Gallum miserunt, rogantes ut ocyus civitatem caperet, aut mitteret aliquam manum militum, quæ incurSIONES hostium reprimeret: nec prius destiterunt, quam illo mittente equites & pedites bene multos, noctu eos reciperent. Vastatis deinde circumvicinis agris a Romano exercitu, collectis meis militibus veni in Garisimam: ubi positis castris viginti stadiorum intervallo procul a Sepphori, noctu assultu feci ad mœnia: cumq; per scalas evasissem in ea multi milites, bonam urbis partem in potestate habui. Sed paulo post coacti propter locorum ignorantiam recessimus, occisis duodecim Romanorum peditibus & duobus equitibus, præterque Sepphoritarum paucis aliquot: ipsi vero unum solum desideravimus. Aliquanto post in planicie conserto prælio cum equitibus, diu repugnantes fortiter, tandem profligati sumus. circumvento enim me a Romanis, nostri terga venterunt eo casu territi. In ea pugna cecidit Justus unus meorum satellitum, qui olim in regio satellitio fuerat. Per idem tempus venerant regis copiarum peditum simul & equitum, ducente Sila, præfecto regis satellitum. hic ad quintum stadium procul a Juliade castris munitis stationes militum disposuit per vias, eam quæ fert Cana, quæque in castellum Gamala, ut eorum locorum habitatoribus commeatus intercluderet. Quo audito nisi eo duo millia militum cum præfecto Hieremia: qui positus prope Jordanem amnem castris a Juliade intervallo stadii, nihil præter velitationes quasdam fecerunt, donec ipse ad eos veni cum tribus militum millibus. Sequenti vero die celatis prius insidiis in valle quadam non longe a castris hostium, provocabam ad pugnam regiones, mandato ut nostri simulata fuga ad locum infessum sequentes pertraherent, id quod factum est. Sila enim ratus nostros sedulo fugere, eo proventus est ut a tergo haberet militem locatum in insidiis, quod ejus copias valde terruit. tum ego celeriter conversus invasi regiones, & in fugam compuli: fuissetmq; potitus ea die insigni victoria, nisi fortuna quædam male invidisset nostris conatibus. Equus enim ex quo pugnabam in cœnosum quendam locum delatus una mecum prolapsus est: quo casu contusis manus articulis, deportatus sum in vicum Cepharnoma. id auditum a meis revocavit eos a persequendis hostibus, quod valde solliciti essent nequid durius mihi accideret. accitis igitur medicis & curata manu, mansi ibi eam diem correptus febre etiam: deinde ex medicorum sententiâ noctu translatus sum Taricheas. quod ubi Silæ & regis est cognitum, rursus eis animos addidit. & quia negligentius custodiri castra audierant,

συγχωρῶν ὅτι αὐτὸς ἐφαίκεν. ἐγὼ δὲ τῆς πατρὶδος πε-
 πησῆς μηδὲν ἔχων τιμιώτερον, ὅ τ' ἐμαυτὸν συμφορῶν ἐκ
 τῶν μνηστῶν λαβὼν φυλαξάμην ὁσίων ἐλαδὶ ἵερων
 τῶν ἀγίων ἐπιεικῶς πῖται, καὶ βίβλων ἱερῶν ἐλαδὸν
 χαρτομύτης. μετ' ἐπὶ πολὺ καὶ τὸ ἀδελφὸν μὲν
 πιντήκων φίλων ἀγιοσύνης οὐκ ἀπέτυχον. καὶ ἐκ
 τοῖς ἱεροῖς πορεύσας πῖται τῶν ἐξουσιῶν δόντων, ἐνθα
 πολλὴ πλὴθος ἀρχιμαλῶν ἐγκέλευστο γυναικῶν τε
 καὶ πικρῶν, ὅσας ἐπὶ γυναικῶν φίλων ἐμῶν, καὶ σωτηρίαν
 ὑποσχεσάμενος ἐξουσίᾳ περὶ ἐκάστην καὶ ἐνεήκων ὄν-
 τας τὸ δέξιμην, καὶ ἐδὲ λύτεα καλὰ περιέθηκε ἀπελυσά-
 συγχωρήσας αὐτάς τῇ περὶ τὴν τύχην. πεμφθεὶς δὲ
 ὑπὸ πῖται ἡρώδης οὐκ ἐκείνην καὶ χιλίους ἱππεύ-
 σιν ἐκ κώμης πᾶσι θεοῖς ἀποδοῦναι, περὶ καλῶς ὄν-
 τος ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ. καὶ ἡ χάρις καὶ δέξασθαι, ὡς ἐκείθεν
 ὑποσχεσάμενος ἔδωκε πολλὰς ἀρχιμαλῶν ἀνεσώρευ-
 νας, καὶ τοῖς γνωστοῖς σωτηρίας μοι ἡρμοσμένας, ἡλγιστά-
 τιν ψυχῶν, καὶ μὲν δακρύων περὶ τῶν πῖται ἔπον-
 ὅ δ' ἐν τῇ ἐκείθεν καθομῆναι αὐτάς, θεοῖς αὖτε
 ἡμετέρας τῆς τύχης. καὶ οἱ μὲν δύο τελευτῶσι θε-
 οῖς ἀποδοῦναι, ὅ τ' ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ. ἐπεὶ δὲ κατέπεσον
 πῖται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πῖται, ἐκείνης τῆς ἀρχῆς,
 ἐκείνην ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀνοήτως ἐσμένους μοι, καὶ
 τῶν ἐλθόντων ἐκείνων μὲν φέρων ἐγκατέστησαν ἐξου-
 σίαν ἐπὶ τῶν χωρῶν ἐν πεδίῳ, μέλλων τε ἀπαρῆναι ἐκ τῆν
 ῥώμης, συμπολιτῶν ἐδὲ καὶ τοῖς πῖται δονοῦμαι.
 ἐπεὶ δ' ἐκ τῶν ῥώμης ἡρώδης, πολλὰς ἐτυχόντων ὡς
 ἀπαρῆναι. καὶ ὅτι κατέπεσον ἐδωκεν ἐκ τῆ
 δικῆς τῇ περὶ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν ἡμετέρας, πολιτείας τε
 ῥώμης ἐπὶ τῇ περὶ, ἐσμένους τῶν ῥώμης ἐδωκεν, καὶ
 τῶν διετέλει μὲν τῇ ἐκ τῆς βίβλου ἀποδοῦναι ἐκ τῆς
 περὶ ἐμῆς ῥώμης τῇ ὑφελών, ἐμοὶ δὲ τῇ φθόνον ἡ-
 νεύει κινδύνων. ἐκείνην γὰρ πῖται ἡμετέρας τῶν ῥώμης
 ἐξουσίαν ἐκ τῆς ἐκείνης, καὶ διὰ τῆς τῶν ῥώμης συμ-
 πολιτείας, ἐκείνης μὲν ἀπὸ τῆς ἀπώλειας ἐξουσίαν αὐ-
 τῆς δὲ ὑπὸ τῇ ῥώμης ἡμετέρας οὐκ ἐδωκεν, ἐπὶ τῇ
 αὐτῇ κρατῇ πεμφθεὶς, ἐφασκεν ἐμὲ αὐτῇ ὅσα πε-
 πομθεὶς ἐκ τῶν ῥώμης. ἐμὲ δὲ ἀπαρῆναι ψαδὸν
 μὲν ἐλάθεν, ἀλλὰ κατέγνω θάνατον αὐτῆς, ἐπὶ τῇ
 δὲ ἀπέθανεν. πολλὰς δὲ μὲν ταῦτα τῇ βασιλείᾳ
 μοι τῇ ἐν τῇ κακῇ ῥώμης ἐπὶ ἐμῇ σωτηρίᾳ, καὶ
 περὶ τῆς πῖται διεφυγόν. ἐλαδὸν δὲ τῇ ῥώμης ἀπαρῆναι
 δὲ τῇ γυναικῇ, καὶ τῇ ῥώμης ἐκ τῆς ῥώμης, καὶ ὅτι
 ἀπὸ τῆς ῥώμης, τῶν πῖται ἡμετέρας ῥώμης μὲν
 οἱ μὲν δύο ἐτελεύτησαν. ὡς δὲ ὅτι ῥώμης περὶ τῆς
 πῖται. καὶ ταῦτα ἡμετέρας γυναικῇ κατωκηκῆσαι
 μὲν ἐκ τῆς τῇ ῥώμης ἐκείνης, γυναικῇ ἐκ τῆς ῥώμης
 τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν
 τῶν γυναικῶν ἀφ' ἐκείνης, ὡς ἐμὲ ταῦτα τῇ βασι-
 λείᾳ ἀπέδωκεν. ἐκ ταύτης δὲ μοι γινώσκω παῖδες δύο,
 πρὸς οὓς μὲν ἡρώδης, σιμωνίδης δὲ μετ' ἐκείνων,
 καὶ ἀρτίστου δὲ πικρῆς. ταῦτα μὲν τοῖς καὶ τῶν
 οἰκῶν. ἐμὲ δὲ μοι οἰκῶν, καὶ τῇ ῥώμης τῶν καὶ τῶν
 κατωκῆσαι. ἀπαρῆναι δὲ τελευτῶσιν, πῖται
 τῶν ἀρχῶν ἀφ' ἐκείνης, οἰκῶν τῇ περὶ τῶν πῖ-
 τῶν μοι διεφύλαξεν, πολλὰς τε καὶ ὁρμητῆς
 οὐκ ἐπὶ τῶν. ἀφ' ἐκείνης δὲ ἐπὶ τῶν δομοκῆσαι,

Adans mihi hoc faciendi licentiam. ego vero col-
 lapsa patria nihil ad consolationem meorum ca-
 lamitatum duxi potius quam poscere libera cor-
 pora, quæ una cum sacris voluminibus libenter
 mihi ab imperatore concessa sunt. non multo
 post & frater cum amicis quinquaginta mihi de-
 precatore donatus est: in templum etiam ingres-
 sus permittit illius, cum invenissem ibi inclusam
 magnam mulierum & puerorum multitudinem,
 quotquot ex eis amicorum meorum & familiari-
 um esse comperi, eripui omnes circiter centum &
 quinquaginta numero: quos ne precio quidem
 accepto dimisi in pristinum statum redditos. Mis-
 sus deinde a Tito Cæsare cum Cereali & mille e-
 quitibus in vicum qui Thecoa dicitur, ad confi-
 derandum an locus esset castris idoneus, cum il-
 linc revertens viderem multos captivos in cru-
 cem suffixos, & in his tres mihi quondam familia-
 res agnoscerem, vehementer indolui, & cum la-
 crymis accedens indicavi rem Tito: qui eveffi-
 gio iussit demptos curari diligentissime. horum
 duo inter medicorum manus exhalaverunt ani-
 mam, tertius vero supervixit. Compositis dein-
 de iudeis Titus coniiciens rus quod habe-
 bam circa Hierosolyma mihi fore inutile propter
 milites Romanos, qui ibi relinqvendi erant ad
 regionis custodiam, alia prædia mihi donavit in
 campeltribus: & repetiturus Romam, honoris
 causa navigationis me assumpsit socium. ut ve-
 ro in urbem pervenimus, multis Vespasianus me
 dignatus est beneficiis. nam donatum civitatis
 iure diversari nulli in ædibus quas ipse anteqvā
 Imperator fieret habitaverat, pensioneq; honora-
 vit annua, nihil de benignitate subrahens donec
 viveret, id quod periculum mihi conciliavit per
 meæ gentis invidiam. Iudeus enim quidam Jo-
 nathas nomine tumultu apud Cyrenen excitato,
 & collectis indigenarum duobus millibus, illis
 quidem autor fuit exitii: ipse vero vindus ab e-
 jus provinciæ præfide, & ad Imperatorem missus,
 aiebat a me sibi subministrata arma & pecunias.
 nec tamen Vespasiano suis mendaciis imposuit,
 sed damnatus fuit pœnas capite. Post hæc & a-
 liis invidorum appetitus calumniis, omnes evasi
 Dei providentiâ. a Vespasiano præterea dono
 accepi in Iudæa latifundium, quo tempore uxorem
 dimisi offensus incommodis ejus moribus,
 quamvis jam tres ex ea suscepissem liberos: quo-
 rum duo defuncti sunt, Hyrcano solo superstiti.
 Post eam duxi aliam mulierem Gretensem Iudæâ
 genere, parentibus natam domi nobilissimis, &
 moribus inter ceteras eximiis, ut ex convictu e-
 jus comperi. ex hac duo mihi nati sunt filii, Ju-
 sus grandior, & post eum Simonides Agrippa
 cognomine, & hujusmodi quidem sunt res no-
 stræ domesticæ. mansit autem mihi perpetua
 Cæsaris benevolentia. Nam defuncto Vespasia-
 no Titus successor in eodem quo pater honore
 me semper habuit, nec ullis adversum me accusationibus unquam credidit. Post hunc Domitianus

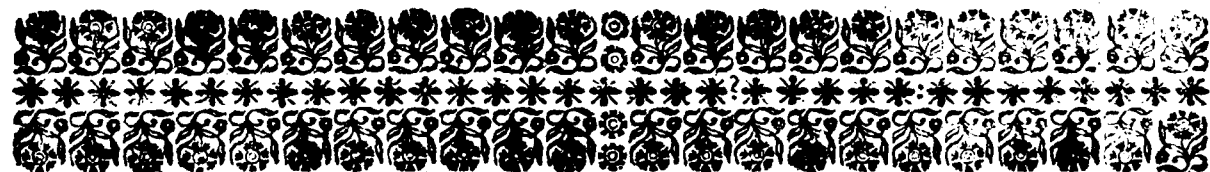
majoribus etiam me cumulavit honoribus. nam A καὶ προσήγαγεν τὰς εἰς ἐμὲ τιμὰς. τὰς πρὸς κατα-
 & accusatores meos Judæos capite punit, & fer- ρήσασκάς μου ἰουδαίους ἐκόλασεν, καὶ δέλοι ἐν ἑξῇ
 vum eunuchum filii mei pædagogum, meum ca- παιδαγωγὸν ἔπαυός με καταρρήσαντα, κελαιδίῳ
 lumniatorem puniri mandavit. & quod est ho- προσέταξεν. ἐμοὶ τε τῆς ἐν ἰεδαία χώρας ἀπὸ λαν
 norificentissimum, immunitatem prædiorum, ἔδωκεν, ἥτις ἐστὶν μεγίστη τιμὴ τὰ λαβόντα. ἡ δὲ ἑκαστα
 quæ in Judæa habeo, mihi concessit. Domitia ρὸ γυνὴ δομετία δετίλυσεν ἐνερρητῆσά με. πάντα
 porro Cæsaris uxor nunquam mihi benefacere, μὲν τὰ πεπραγμένα μοι διὰ παντὸς ἔβριε ἐστίν. κατ
 destitit. Hæc sunt, quæ per omnem vitam a me ρέταισαν δὲ ἐξ αὐτῶν τὸ ἥδιον ὅπως αὐτὴ ἐξελασπύθηται
 gesta sunt, ex quibus qui volet de moribus meis, οὐ δὲ δόποδεδωκώς κρατῆσε ἀνδρῶν ἐπαφροδίτε, πῶ
 judicet. Tibi autem Epaphrodite virorum, πῶσαν τῆς δεχαμολογίας γραφίαν, ἥτις ἐστὶν πρὸς
 optime dedicato Antiquitatum toto contextu, ἐστὶν ἡ κατὰ πᾶν τὸ λόγον
 hic impræsentiarum scribere desino.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

RERUM OMNIUM

APUD JOSEPHUM MEMORABILIVM INDEX SECUNDVM

ALPHABETI ORDINEM

Numerus paginam, litera locum paginae designat.

Aaron Moysi in Aegyptum redeunti occurrat	Pagina 61.e	Abibalus rex Iromi pater	267.f	Accaron non potuit capi ab Hebraeis	46.a
Aaroni sacerdotium confertur	87.g	Tyriorum rex	1042.e.1042.a	Achabus Amarinii filius regnum patrum majoribus contaminat id sceleribus, quam antecessores sui	285.c
confirmatur	108.g	Abigara Nabali uxor Davidem conuoluntum placat	201.b	agnoscit suum fatum & poenitet	289.e
ejus filii quatuor	88.a	Abilamarodichus Nabuchodonosori filius in paternum regnum succedit & Joachinum e vinculis exiit	310.c	cedit Adadi filio bellum inferenti	290.c
quomodo purificatus	89.b	Abimelechi Beeldenez in Moabiticam terram cum suis profectio	163.c	eundem vincit	291.c
filii ejus duo seniores dum offerunt, exusti,	ibid.d	Abimelechus Gedeonis nothus, fratres legitimos occidit, & imperium arripit	155.g	occiditur	295.d
virga ejus floret, & profert amygdala	108.e	urbem & tribu pellitur	156.c	ipsius liberorum capita praeciduntur	310.c
moritur 110.c. primus fuit pontifex	700.a	Sicimas captas solo exurit	157.b	Achar furtum committit	137.c
Abaneth qualis zona	84.d	occiditur a muliere	ibid.d	plectitur	138.c
Abaris mons	132.d	Abimelechus Palastinae rex Saram concupiscit	21.a	Achaz quinti ex fratribus Machabaei immania supplicia, ejusque insignis tolerantia	1095.a
Abassarus a Cyro praefectus restituendo templo Hierosolymis	365.d	Abironi cum suis terra dehiscit	107.c	Achaz Joanni filius regnum patrum arripit, idolis filium holocausta offert, belloque impetitus, magnam patitur stragem	321.d
Abdastartus rex Tyriorum Belestarto patri successit	1043.c	Abisae puella, calcificat senem Davidem	246.g	Assyriorum regis auxilio ulciscitur Syros, stultus & impius moritur	322.d
ejus mors	ibid.	ambit eam uxorem Adonias	253	Achiabus Herodis nepos avi vim prohibet	599.b
Abdemonus Tyrius adolescens problematum dissolvendorum peritus	268.a. & 1043.b	Abisaeus Joabi frater, vir fortis	212.c	impetitur a 2000. militibus dimissis	607.d
Abdonis principatus Hebraeorum	159.b	336. f. cum fratre Sabzeum persequitur	238.e	Herodem manum sibi inferentem prohibet	773.e
Abel quid significet: occiditur a fratre	6.d	vindicat regem ab interitu, occiso Achmone	242.c	militibus tumultuantibus resistit	607.d
Abelmachaza urbs	141.c	Abrahamus quando natus	15.c	Achias pontifex	181.a
Abemerigus Isatae suam filiam dat uxorem	684.c	Lotum nepotem adoptat	15.g	Achias propheta Hieroboamo regnum & alia vaticinatur	174.b.180.c
Abenerus praefectus exercitus	183.b	e Chaldaea migrat in Chanaanem, & Deiverum cultum instituit	ibid.	Achilaus princeps commentariensium	241.f
194. b. Jeboatham Sauli filiam constituit regem	212.c	hinc in Aegyptum proficiscitur, ubi uxorem fingit esse sororem suam	16.f	Achimannus Berzelzei filius apud Davidem manet	237.f
pugnat contra Joabum, ibidem. transfert regnum ad Davidem	213.f	f. Aegyptiis disciplinas inlatur	17.c	Achimannus Davidi victoriam nunciat	235.b
ab Joabo fraudulentè occiditur	215.a	c. Assyrios vincit	18.c	Achimelechus pontifex Davidem commeari juvat	196.b
Abel secundus ex fratribus Machabaei supplicia crudelissima, tolerantiaque ejus	1093.d	decimas dat Melchisedeco, & promittitur ei filius a Deo	18.e	occiditur cum omni sua familia	196.f
Abesalomus Ammionem fratrem jugulat	227.d	genuit Ismahelem ex Agare	19.d	Achitophel a Davide ad Abesalomum deficit	229.d
fugit in Gesara, unde a patre reconciliato revocatur, item forma ejus & caesaries qualis: tum quomodo Joabum tractavit	228	hospitatur angelos tres	ibid.	231.c. propter spretum consilium reliquit Abesalomum & se suspendit	233.a
popularem auram captat & regnum	229.c	migrat in Gerara	21.a	Acme Juliae famula: dolus	595.b. 771.d
cum patris concubinis rem habet	231.d	a Deo tentatur	22.c	Acmon gigas Davidem occisurus ab Abisaeo perimitur	242.c
cogit magnum exercitum contra patrem	233.c	monumentum sibi & posteris comparat	24.b	Acmon gigas Davidem occisurus ab Abisaeo perimitur	242.c
pendens in arbore interimitur	234.c	ducit Chaturam uxorem, fuscipit liberos	ibid.c	Acusilaus Argivus quo tempore historiam condere inceperit, & in quibus Hesiodum corrigat	1034.g
Abias Arabum rex praelio victus sibi ipsi manum infert	688.e	Isaeo quaerit uxorem	ibid.e	Adadus Azaelis filius paternum in regnum succedit, quo ab Joa Israelitarum rege privatur	316.a
Abias Solomonis filius quomodo se gesserit in administratione principatus	173.b	moritur	26.b	Adadus Syriae & Damasci rex cum Davide conficiens vincitur	221.f
Abiatharus Abimelechi filius servatus a Sauli saevitia	196.f	ejus arma contra Pharaonem	928.g		
confirmatur ei		Abrahami domicilium vicus	16.d		
		Abisalomon tyrannidis Manahem adjuvator	813.a		
		Abisalomus patruus, & socer Aristobuli captus	474.f		

I N D E X

Adadi hujus posteri dicti reges Syriz, sicut Egypti reges Ptolemæi 222.	Herode missorum Cæsari 139.	irruptio in Mediam & Armeniam ibid.
Adadustertius Samariam vastat ibid.	Emilius Jucundus à Judæis occisus 820. f	Albinus Judææ præfides 694. f
Adadus Syrus Achabò bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.	Emilius Regulus Corduben. 653. e	Judæam latronibus explet 699. e
291. & recipitur in gratiam 292. c	Æneas, qui Aretas postea dictus, Ara- bum rex constituitur 572. e	major 702. b
Joramò insidians & Eliseum capere conatus frustratur 302. e	Æcles populus 13. c	Albinus Rom. præfectus Jesum Ananias lucum misere multatum dimittit 95. e
bello aggreditur Joramum 302. e	Æraria quis inventor 7. d	Albini procuratoris direptiones & injuri- cia 121. per totum
fugatur a deo 305. a	Æris genus auro preciosius 222. d	Alcinus in pontificatum factus, alius Jacimus dictus 421. e
præfocatur ab Azazele 306. d	Acinaces Perficus, qualis 697.	profugit ad Demetrium ab. perit 444. b
Adami creatio, & quid ea vox signifi- cet 5. a	Æta, petra, Sampsonis habitatio 161. c	Alexander Alabarcha mutatur pecunia Agrippæ 690. d
lapsus & multa 5. e	Æternus Fronto magister duarum legionum Alexandrinarum 956. f	Vide infra Alexander Lysimachus
ejus soboles, posteritas & mors 6. d	Æthiopes, populus 13. f	Alexander Antiochi Epiphaniæ filius bello aggreditur Demetrium 470. e
Adar mensis 132. e. 366. e. 381. f	bello Egyptios infestant 57. f	vincit 471. e
424. a	quomodo à Mose victi 58. d	Jonathæ amicitiam ambire 470. e
Adar mensis dies XIV. & XV, cur festi Judæis 381. b	Æthiops ab Egyptiis circumfisionem accepisse 279. f	Jonatham in summo honore habet 435. a. Ptolemæo Philometori hostis factus occiditur 437. i
Aderus Syriam occupat, & rex ejus effi- citur 273. f	Agaris insolentia ob conceptum infantem punitur 19. c	Alexander Aristobuli filius Judæam in- stans à Gabinio vincitur 476. e
Adoma quid significet 36. b	ablegatam una cum filio consolatur an- gelus 22. b	rebellans Romanos quotquot potest interficit 477. b
Adomus dictus Esaus ibid.	Agatharchides historicus 1050. b	Hyrcano bellum inferit 721. e
Adoni quid significet 145. e	Aggeus propheta 365. f. 366. e	cum Gabinio pugnat 722. a
Adonias Davidis filius regnum paternum affectat 247. a	Agiræ Nabathæi facinus 935. b	Securi percutitur 723. f
fugit ad asylum, & veniam commissi a patre impetrat 248. d	Agrorum terminos quis primus fixerit 7. c	Alexandri fictitii actus & fallacia 723. d
salutat inatrem Solomonis, & Abi- sices connubium ambiens occiditur 254. b	Agriculturam quis invenerit ibid.	Vide Pseudalexander
Adonibezecus capitur ac truncatur ma- nibus & pedibus, sicuti ipse alios reges mutilaverat 145. e	Agrippæ Aristobuli filii soboles 618	Alexander Herodis filius Romæ reversus ducit uxorem 549. e
Adoramus quæstor tributorum ordina- tur 241. e	a. varia fortuna 629. usque 637	accusatus à patre causam dicit, & recon- ciliatur 555. 556. 557.
lapidibus obruitur 271. e	M. Agrippæ in Judæos benevolentia 398. d	calumniis oppressas conicitur in vin- cula à patre 558. i
Adulterii suspecta quomodo purgetur 95. a	Agrippa in Asiam mittitur 540. a	reconciliatur patri per focerum. 569. f
Adramalechus Sennacheribi filius patricida 330. e	ab Herode magnifice exceptus epulum præbet populo 549. d	iterum calumniis urgetur ab Euryle aliisque 574. 574
Adrazarus Sophenorum rex à Davide vi- ctus 222. e	ejus in Judæos studium 562. b	& in carcerem detruditur ibid. accu- satus à patre Beryti, damnatur 578. i
Ægyptius vates seductor Judæorum 695. f	584. e	strangulatur 580. d
Ægyptii populus qualis 13. f	Agrippa rex Herodem apud C. Caligu- lanæ accusat 638. e	Alexander Herodis filius veneficii accusa- tur à patre 711. e
54. b	accusati cetrarchias ac bona consequi- tur 638. f	iterum accusatur 711. d
Ægyptiis quis astronomiam & arithme- ticam primus tradiderit 17. c	convivio sumptuosissimo Cæsarem ex- cipit 642. e	& in vincula conicitur 716. b
non licere eis greges curare 52. f	Judæos reconciliat Cajo 643. b	accusatur 719. g
f. cur quintam fructuum portionem regibus pendant 53. c	hortatur Claudium ad retinendum principatum 670. d	strangulatur 761. d
pugnant cum Æthiopibus 57. f	tergiverfator bilinguis ibid.	ejus soboles 762. a
Hebræos infrequuntur 66. a	quæ beneficia à Claudio Cæf. accepe- rit 733. d	Alexandri Herodis filii posteri in majore armenia regnaverunt 793. g
quare Babylonem abducti 345. c	ejus in Judæam reditus 674. f	Alexander Janneus Hyrcani filius, & factus fratrem insidiantem interit 476. c
eorum antiquissima serum memorabi- lium traditio 1034. b. 1035. f	Silam vincitum adservat 677. b	circumvenit alio Ptolemæum Lathu- rum, à quo postea vincitur 475. g
testimonium de Judæis 1039. c	reliqua ejus gesta usque mortem 677	iterum belligeratur contra eum 478. e
1050. g. quid eis Græcorum commer- cium conciliarit 1038. d	678. 679. 680. & 793. 795. 796. 801. 803. 804. 810. 811. 815. 816. 817. 831. 833. 864. 893 906. 907. 913.	præliatur cum suis 480. c
sexaginta millia Judæorum pereme- runt 992. e per totum	Agrippa filius Agrippæ 679. f	cum Demetrio Euræo 481. g
Ægyptiis gratificari volentes verita- tem de gestis Judæorum corrupe- re 1051. e	impetrat pontificis stolæ custodiam Judæis 683. b. Chalcidi præficitur 690. d. Claudio autor, ut Judæorum causam legitime cognoscant 693. a	immanitatis causa Thracides dictus aliaque gesta & mors 463. 464. 773. 774. 715. 716
Ægyptiorum dii descripti 1054. c. 1065. f	Chalcidem aufert ei Cæsar, & multis aliis toparchiis donat. ibid. b. nuptias instruit ibid.	Alexander Lysimachus Alabarcha solutus vinculis à Claudio 692. e
Ægyptiis nemo regum aut imperato- rum jus civitatis largitus est. ibi- dem.	Galilææ parte donatur à Nerone 694. f	ejus divitiæ quantæ 696. b
Ægyptum mare totum portus caret 894. b	f. domum extruit 697. c. Neroni lada nominat & munificus est 698. g	Alexander rex primus Machabæorum adhi- cavit 980. e
Ægyptum fames occupat 44. e. 53. a	Magdala certat capere 1007. venit	quo tempore mortuus 1048. d
Ægypti regina Solomonem invist. 270. a	Tyrum cum Vespasiano 1030. b	ejus morte Judæi Egyptum & Phœ- nicem translati 1049. b
Ægypti descriptio 807. f. 895. g	Agrippæ regni fines qui 832. f	Alexander Philippi filius patri in regno succedens quas tulit victorias 38. d
Ægyptus unde nomen acceperit 1045. f	Agrippina Claudii Cæs. uxor 692. g. ma- ritum veneficio tollit ibid. filium Ne- ronem imperio præficit 694. b	Damascum & Tyrum capit atque Co- zam 384. d
Ælius Gallus dux auxiliariorum ab	Agrippium à quo conditum 746. e	pontificem Jaddam veneratur, & Hierosolymis deo immolat, Dami- lisque prophetiam interpretatur, cor- Judæis quæcumque pollicetur cor- cussit 385. e. 386. b
	Ainam invadunt Hebræi, & fugantur 137. d. capitur & succenditur 138. d	60. a. x.
	Alabarchæ magistratus 693. f	
	Alanorum nationis descriptio. 985. a	

IN JOSEPHUM.

eo mortuo quomodo regna ejus occupata 386. f
 Alexander Tiberii pater portam templi supra Corinthiam crassiori auro & argento perfudit 917. b
 Alexander Veles rex 437. f
 Alexander Zebinas Demetrii victi loco rex constitutus federatur Hyrcano 451. a
 in bello cadit ibid.
 Alexandria Alexandri Jannei uxor quomodo à marito in fructa regnum servavit & administravit 463. b
 morbus ejus & mors 465. b
 Alexandra Hyrcani filia, uxor Alexandri Aristobuli, infensa Herodi 512. b
 513. b
 Alexandra Phasaeli filia 627. g
 618. a
 Alexandria plus singulis mensibus quam Hierosolyma toto anno pendit Romanis 807. g
 iisdem quatuor mensium annorum ministrat 808. a
 Alexandria civitas post Romam maxima 903. b
 Alexandria portus descriptio 894. c
 urbis situs descriptus 807. g
 808. a
 Alexandrinorum seditio contra Judæos 816. b
 Alexandrini Vespasianum pro imperatore prompti agnoscunt 894.
 Alexandrinorum fortitudo & præstantia in oppugnatione Hierosoly. 922. e
 Alexandrini quamdiu cesserint Judæorum solennitatibus 1065.
 Alexandrini seditionis autores, Apionis similes ibid.
 Alexandrium a. x. 472. f 476. c
 Alexas duxit Salomem uxorem 583. b.
 223. f
 jubetur ab Herode nobiles Judæos se defuncto occidere 598. d
 pie agit 600. b
 Alisas, alisei 13. c
 Alisfragmuthosis rex contra pastores cepit bellum 1040. d
 Aliturus minorum actor 999. d
 Allus Samarita, libertus Neronis 631. a
 Alchemus præ timore obrigit 744. c
 Amalecitz gens 74. b
 Amalecitz bellum Israelitis inferunt & vincuntur 75. d
 Amalecitz Hebræos subigunt 173.
 d. eorum rex captus & occisus 185. a
 Amalecitas quanto deus odio sit persecutus, & quomodo Saulus eos extirpavit 184. b
 David credit eos 207. f
 Amalecus nothus Aliphaz filius 36. c
 Amalecitis regio ibid.
 Amanus quanto in honore apud Artaxerxem habitus, & quantum in Judæos propter Mardocheum concepit odium 375. a
 consuluit contra seipsum 378. b
 in crucem Mardocheo paratam sustollitur 380. a
 & filii ejus 382. a
 Amarzi filii quomodo Joannem Gaddim interfecerint, & quas ejus cædis penas dederint 428. c
 Amarames Moyse pater & Aaronis, deum invocans ut Hebræos redimat exauditur 55. b
 Amaramus sediciosus exulat 682. c
 Amarinus constituitur rex 284. f

Amarinus constituitur rex 284. f
 obit diem suum, relicto principatus successore Achabo filio 287. b
 Amasus Abesaloni copiis præficitur 253. c. impetrat veniam à Davide, cui gratulatur regni restitutionem 236. c
 constituitur præfectus exercitus 238. d
 occiditur à Joabo 238. f
 Amasias filius Joasis regis Judæ, vir bonus & pius patri in regnum succedit 315. b. 316. c
 paternæ necis autores tollit. Amalecitas, Idumæos & Gabelitas prælo vincit, & ad idola deficit 316. c
 increpatur à propheta 317. a
 minatur Joaz regi, & prælo victus capitur interficiturque 317. b
 Amasias sacerdos 298. a
 Amathus, Amathæ 24. d
 Amathus castrum ad Jordanem 459. b
 Ambitio quantum malum a. x. b. per totum
 M. Ambivius præficitur Judææ 619. a
 Amenophis regni terminus 141. b
 Amesses regni terminus ibid.
 Amias Achaz, fil. bello superatus à Za. charia crucidatur 322. f
 Aminadabus Levita 171. c
 Ammanus, Ammanitz 212. a
 Hebræorum genti bellum inferentes male excipiuntur 157. f
 158. d
 Ammanitarum contumelia in Davidem 223. f
 & quæ de eis ultio accepta 224. f. excinduntur 228. b
 Ammanitz & Moabitæ focii mutuo se occidunt 298. e
 Ammausexusta 781. b
 Ammaus chermæ sanandis corporibus idoneus 864. b
 vide & Emmaus
 Ammonius insidiator Ptolemæi Philometoris occisus 437. a
 Amnon sororem Thamarum stuprat 228. g
 occiditur à fratre Abesalomo 227. d
 Amorzi cum suis regibus deleti 11. d. qui eorum ditionis termini ibid.
 Amoris regio duabus & dimidiæ tribubus conceditur 118. a
 Amosus Manassis filius regno paterno substituitur, quod propter impietatem non diu tenens occiditur 333. a
 Ananias constituitur pontifex ab Herode 212. b
 honore privatur 513. a
 restituitur ei 511. a
 Ananias Mashali pontifex cum quindécim aliis crudeliter necatur 938. f
 Ananias mercator Judæus regis mulieres Judaicam religionem docet 685. a
 Ananias Nebedæi fil pontificatum accipit 690. d
 vincus mittitur Romam 692. e
 Ananias nominatur Sedrachas 346. a
 Ananias Oniaz filius copiis Cleopatrz præficitur 452. g. 458. d
 Ananias Phariseus Josepho se opponit 1017. f
 Ananiz pontificis liberalitas, ejusque servorum iniquitas 698. d
 699. b. ipsius filius capitur à sicariis 698. e
 Ananiz pontificis domus incenditur 811.

Ananias pontifex cum Ezechia fratre, & pontificibus aliis in cloacis latuit propter seditionem ib. cum fratre interficitur 812. e
 Ananus Anani filius pontificatum acquiri, & Jacobum lapidat 698. b
 Anani seniores felicitas ib. a
 Ananus Jonathæ filius Cestio portas prodere voluit 819. g
 Ananus Judæorum dux vincens Romanam mittitur 692. e
 Ananus pontifex cum Hierosolymitis bello contra Romanos se præparat 818. f
 apparatus belli rursus amittere noluit 819. a
 milites contra Simonem Giorz mittit ibid. e
 Ananus pontifex, ejusque gesta 872. & 874. 875. per totum.
 Anani mors Hierosolymæ excidii principium 882. g ejusque virtutes celebrat ibid.
 Ananus Sethi filius pontifex constituitur 618. e. eo privatur 619. c
 Ananus Simonis fratres ad Titum profugit 956. c
 Ananarches, pontifex Hebr. 84. b
 Anaxagoræ Clazomenii mors 1079. f
 Anchus rex Gittæ 195. c 203. b
 exercitum ducit in Hebræos 203. f. 206. d
 Andromacho amicitiam renunciat Herodes 1065. g
 Andronicus Messalami filius orator 434. a
 Angelus quale nomen 722. b
 Angelus cum mulieribus colisse 8. c
 Anilai & Alinzi Neerdensium factio 645. 646. 647. 648. 649. per totum
 Animi unde certissimum argumentum colligatur 19. e
 Anna Helcanis uxor 165. b
 Annibas sediciosus plebs 682. c
 Annus Minutianus 633. e. 636. 671. e
 Annus Rufus Judææ præbatur 619. b
 Annus magnus quot annis consistet 11. c
 Anni septimi, quinquagesimi seu Jobeli remissio 96. b
 Anni quot ab exitu Israelis ex Aegypto usque ad templi Solomonis extruccionem 700. d
 Anteji interitus 661. f
 Anthedo, postea Agrippias dicta 459. c
 Antigonus Asiam occupat mortuo Alexandro 388. a
 Antigonus Aristobuli filius cum patre transfugiens capitur 477. d
 accusat Cæsarem, Hyrcanum & Antipatrum 481. d
 paternum regnum affectans profligatur 491. d
 reducitur in regnum per Parthos 494. e. amputat Hyrcano auriculas 497. e
 accusatur Romæ, & placat pecuniis hostem 499. c
 quomodo ab Herode oppugnatus sit 500. c
 & inde quomodo expugnatus & insus à Sosio 507. c
 Antonius Herodis pecuniis corruptus eum occidit 108. b. 510. c. per totum.
 Antipatrum & Hyrcanum accusat 724. g
 vincitur ab Herode 729. d. rex coallitur 732. d. quam insulens ex unica victoria factus 738. d. dat se vincendum Sosio 741. d. securi percutitur ibid. f

I N D E X

- Antigonus Hyrcani fil. Samaritæ obfidi-
dioni præfatur 452. b
quomodo à fratre & cur occifus 454
f. 712. e
- Antiochia Mygdonia, urbs 687. e
Antiochia, Syriæ metropolis 852. c
Antiocheni Demetrium ejectionem recipi-
unt 437. d
Antiocheni foli cum Sidonis & Apa-
menis pepercerunt Judæis cohabitatio-
nibus fuis 815. e
Antiocheni modum in Judæos 398. c
Antiocheni petitiones apud Ticeum
976. e
- Antiochus Antiochi Grypi filius victus
& occifus ab Antiocho Cyziceni fi-
lio 419. f
- Antiochus Antiochi Cyziceni filius fu-
perat Antiochum Grypi & superatur
inde ab Encæro & Philippo fratribus
ibidem 460
- Antiochus Aspendus ab Hyrcani filiis
victus 711. g
- Antiochus Comagenæ rex 620. g. 678. d
Antiochus Cyzicenus cum fratre Antio-
cho Gyro belligeratur 451. d
vincitur ab Hyrcano 412. g
occiditur à Grypi filio Seleuco 460. b
- Antiochus deus Alexandri fil. adolefcens
rex coronatur & amicitiam cum Jo-
natha init 440. a
trucidatur a Tryphone fæo tutore
447. b
- Antiochus Dionyfius Antiochi Grypi
fil. Damafci regno potitus quid gef-
ferit 462. a
ejus cum Alexandro & Arabibus bel-
lum 715. e.
- Antiochus Epiphanes Selenci fil. & ejus
gefta contra Judæos 407. g
ufque 419. 975. ad Elymaida vincitur
418. e
commiffa regni cura Philippo mori-
tur 419. b
per totum, aliæque ejus gefta 1087.
1088. 1089. 1090.
- Antiochi Epiphanis cum Ptolemæo Sex-
to contentio propter Syriam, & in Ju-
dæam irruptio fæva 708. d
- Antiochus Epiphanes quomodo ceperit
Hierofolymam 929. f
934. e
- Antiochus Eupator Antiochi Epiphanis
fil. rex conftituitur 419. c
Bethfaritas expugnat 420. d
Philippum tutorem regnum invaden-
tem occidit 421. d
captus à Demetrio trucidatur 422. g
- Antioch. Eupator Antiochi Epiph. fil.
quomodo Judæam afflixerit 709. e
- Antiochi magni bellum cum Ptolemæo
Philopatore, & beneficia in Judæos
398. e
dat filiam Ptolemæo uxorem 461. a
- Antiochi Pharanix loci nomen 716. a
- Antiochus Seleuci nepos Deus cogno-
minatus 398. e
- Antioch. Soter, etiam Pius dictus frater
Demetrii rex natus Tryphonem per-
fequitur & interficit 447. f
- Simonem Matthiæ in amicitiam rece-
ptum conatur fubigere, fed infeliciter
448. a
opag nat Hyrcanum Hierofolymis,
& cognominatur Pius 449. per totum.
regno & viâ privat ab Arface
450. b
- Seleucum Grypi vincit 460. a
- Antiochus Grypus qui & Philometor
Demetrii Nicanoris fil. Alexandrum
Zebinam bello occidit, & regnum Sy-
riæ occupat & Heracleonis infidiis
occifus 452. d
- Antiochus, Agrippa & Sohemus Vefpafia-
no in auxilium miferunt bina millia pedi-
tum, & fagittarios equites mille 834. f
- Antipas Herodis fil. conftituitur tetrar-
cha 599. e
affectat regnum 603. a
portionem paterni regni acquirere 611.
e
- Antipas pro Antipatro fratre rex con-
ftituitur testamento 771. f
tetrarcha inftituitur 773. g
- Antipas pater Antipatri Idumæ præfe-
ctus ab Alexandro 469. b
- Antipas regii generis vir comprehenfus
cultodia traditur 871. g
occiditur 872.
- Antipater Herodis fil. à patre vocatur
domum 554. d
honoribus augetur 555. b
fratres crebris calumniis infeftat ibid.
568. e. 574. e
malicia ejus 582. per totum.
ejus in patrem infidia 585. a. 587. 588
capitis damnatus vincitur 590. d
occiditur 599. d
ab Herode patre pellitur civitate 749
fratrib. infidiatur 751. d
prodigit 762. b
fratrum occiforum liberis etiam male
vult, & confpirat contra patrem 762. c
veneno eum tollere conatur 766. c
aliis duobus fratribus calumnias fruf-
767. c. caufam dicit 769. 770. per totum.
occiditur 773. f
- Antipater Idumæus Hyrcanum in re-
gnum reftituit 717. f. 718. per totum,
aliæque ejus gefta 722. ufque
727.
- Antipater accufatus, declaratur præ-
fectus Judææ à Julio Cæf. & Hierofolymorum muros reficit, & filiis fuis
præfecturas attribuit 725. c
- Antipater qui prius Antipas, quomodo
fe fuosque exereat, & Aristobulum
regno eiecit 469. c
Scanum comætu juvat 475. f
ejus autoritas. uxor & liberi 479. d
qualem operam navavit Cæfari, alia-
que ejus gefta ibidem & 480
dynafia & procurator Judææ confti-
tuitur à Cæfare 481. e fuos liberos
ad gubernacula provehit 483. b
- Antipater Salomes fil. accufat Archelaum
777. d
- Antipater Samarita Antipatri Herodis fi-
lii procurator 588. d
veneficium apparatus Herodi indicat
766. b
- Antipatri civitas adificatur 559. f
- Antiphilus cum fuo fratre venenum ap-
pararunt in Herodis interitum 588. f
- Antiquitatū libri xx. quod tempus com-
plectantur, & quas hiftorias 702. e
- Antonia Drufi majoris uxor Germanici
& Claudii mater Agrippæ dat mutuo
pecuniam 630. f
ejus favor in Agrippam 634. c
ejus prudentia 637. b
- Antoniz ædificii Herodiani descriptio
599. c
- Antonia porticus incenfa, & præfi-
dium ex ea defurbatum 811. f
- Antonia turris ab Herode condita 544. f
624. d. 746. d
- Antoniz fundamenta fubvertit 971. e
- M. Antonii decreta pro Judæis 488. per
totum.
- M. Antonius, dux Ro. 476. e
in Afiam proficifcitur, & Herodem
defendit 491. g. 799. e
amore Cleopatrz captus Herodem, &
Phafaelum tetrarchas conftituit 494. a
ad regium faligium eandem promo-
vet 499. d
ab eodem pecuniis corruptus Anti-
gonum e medio tollit 502. b. 510. e
- M. Antonius donatur ab Herode nos
homo impurus 512. e
Herodi nimium indulget 516. b
multa indecore agit in gratiam Cleo-
patrz 518. b
fubigit Armeniam 519. b
vincitur apud Actium à Cæfare 744. a
occifus 514. c. qualem operam Cæ-
fario præftiterit 744. g
Herodem exulem regno Jud. præftat
734. b. propter Cleopatram multa-
cie in dextere 744. a
- Antonius ceneurio Jotapateni infidii
interemptus 890. d
- Antonius præfectus alæ equitum contra
Romanos 839. b
ejus gefta ibid.
- Antonius Primus & Mefius contra Vite-
llium cum legione tertia properat
901. f. ejus gefta in
Vitelium interficit 897. d
in confictu cum Vitellianis quatuor
millia & quingentos amittit 902. e
Romam properat ibid.
- Antonius Silo Taricheas miffus cum
duobus millibus fagittariorum 899. d
- Aod. vide Jodes
- Apachnæ regni termini 1045. b
- Apania obfidiione liberata 737. e
- Apehæus, mensis 3702. 409. b
- Aphrica unde fic denominata 14. e
- Aphri & Aethiopes quantum amittit
pendant Romanis 874. e
- Apion Alexandrinorum legatus contra
Judæos 619. e
- Apion grammaticus res Aegyptiacas
conferipfit 1060. b
ejus portentofa mendacia de Judæis
& tota vita taxata ibidem 1061.
1062. per totum. & ejus calumnie &
mendacia confutata 1061. 1064.
per totum. propheta fideus feculum
tragicam de Judæis impudentillam
fingit 1065. 1066. 1067. per to-
tum.
- Apobaterion locus 102. a
- Apochis regni termini 1020. b
- Apollodoti Gazæorum ducis præ-
lium cum Jannæo, & mors 49. e
- Apollonius Antiochi dux, à Judæis Ma-
chabæo victus occiditur 492. b
- Apollonius Davus præfectus Alexandri
filii Antiochi Epiph. 496. e
vincitur à Jonatha 496. b
- Apollonii Molonis mendacia de Judæis
1065. 1069. 1077.
- Aponius fenator fauciatur 672. e
- Apfanes Judæis præfatur 1092. a
- Aquila aurea fupra portam pofta de-
fuitur 590. b. 772. e
- Aquila quare Romanorum infigne 835. b
- Aquila Caligula interfector 660. e
An

IN JOSEPHUM.

Ara tabernaculi, & Arula suffumigato- ria 83.f	Scauro multatur ccc. talentis 711. c	Cleopatra 742. c
Arabia. confinis Judææ. 469. c	Aretas Petrus Rom. auxiliatur 609. a	Artabazes Tigranis filius captus 519. b
Arabes qua ætate infantes suos circum- cidant 21. f	Argolicæ historiæ scriptores discrepantes 1034. f	Artaxerxes regnum paternum accipiens quale convivium instruxerit 373. b.
Arabes Hebræos subigunt 153. d. ab ipsis rursus ceduntur 155. a	Ariphanes Græcus historicus Judæorum mentionem facit 1051. a	accusat uxorem & divertit ab ea. ibi- dem. ducit aliam nomine Estheram 374. b. Amanen in summo habet ho- nore 375. a. eundem cruci suffigit 380. b. Judæos periclitantes liberat ibid.
Arabum prælium cum Herode 519. f	Arietis instrumenti bellici descriptio 843. e	Artaxias Tigranis filius regno non diu potitus pellitur 519. b
Arabum Iudæam devastantium sævitia 609. c	Ariochus Nabuchodonosori satellitum præfectus 347. a	Artemisius mensis 259. c
Arabum gesta in Iudæa post mortem Herodis 781. b	Arion procurator Josephi Tobiz fil. 40r.	Artorius quemadmodum ex incendio per Lucium commilitonem servatus sit 953. g
Arabes Judæorum transfugarum vice- m patefaciunt, aurumque eximunt 939. f	Aristus Judæorum negotium agit apud Ptolemæum Philadelphum 389. f	Arucæus Arcen condidit 14. d
Aramus, aramæi 15. a	Aristocratiam esse optimam administ. 123. b	Arudæus, Aradus insula ibid.
Arami liberi quibus gentibus appellatio- nem indiderunt ibidem	Aristotelis apud Clearchum verba de Ju- dæis 1048. a	Ariuntius præco retardit Germanorum militum impetum 663. b
Aranes ubi mortuus ibid. d	Arius centurio confossus 608. d. 780. e	Arus vicus 609. c
Arafcæ templum 330. e	Aristobuli odium erga fratrem Agrippam 630. a	Arvum loci nomen 195. g
Arbela vicus 1012. f	Aristobulus Agrippæ frater, Judæorum causam agit apud Petronium 640. per totum	Asamonzorum gens Judæorum seip. sta- tum mutavit 367. b
Arbori interdictæ quæ vis indita fuerit 5. e	Aristobulus Aristobuli fil. adolescens pulcherrimus 514. d. ab Herode consti- tuitur, pontifex, & occiditur ab eodem 513. f. 114. g	Asamonis montis Galilææ situs 818. c
Arcæ Noe 8. e	Aristobulus Alexandri Jamni fil. gene- rosus 463. f. quomodo adsecutus sit regnum 405. b. obsessus ab Areta liberatur per Scaurum 471. c.	Asanus Abiaz filius regnum paternum accipit 281. e. ejus pietas, & bel- lum cum Zaræo Æthiopum re- ge ac victoria. ibidem, mors 284. d
Arcæ Noe reliquæ ubi servantur 684. c	c. quale domum Pompejo mis- sit, & controversiam cum fratre apud eundem disceptaverit 471. c. quo- modo à Pompejo tractatus 472. f	ge ac victoria. ibidem, mors 284. d
Arcæ tabernaculi forma 81. f	vinculus abducitur Romam 475. e	Ascalon capitur 146. a
Arcæ in potestatem hostium venit 168. d.	vinculis elapsus iterum capitur & mit- titur Romam 477. d. veneno sublatus est 479. g	Ascalon Judæis semper invisa 831. a. ejus situs ibid.
quantorum malorum his fuerit autor ad quos pervenit. & quomodo Hebræis reddita 169. b	Aristobulus Herodis fil. reversus Roma ducit uxorem 549. c. conjicitur in carcerem falsis calumniis oppres- sus 574. f. accusatus à patre Beryti damnatur 578. f. strangulatur 580. b	Ascalonitæ quingentos & duo millia Ju- dæorum apud se habitantium interfe- cerunt 815. d
Arcæ transfertur Hierosolimam in tem- plum Salomonis 163. b	Aristobuli filii Herodis, liberi qui 762. a	Ascalonitis quantum incommodi arca at- tulerit 169. c
Arcades de antiquitate gloriantes, post Athenienses literis eruditi 1035. d	Aristobulo Herodis filio Armenia minor à Nerone data 796. c	Aschanes eunuchus præpositus Hebræo- rum nobilium curæ obsequitur Danieli 346. b
Arcæ, alio nomine Archipus, civitas 81. a	Aristobulus Herodis frater, privatus mor- tuus filia unica relicta 793. f	Aschanaxes Aschanazi 13. c
Arcæ, quæ nunc Petra, civitas 110. b	Aristobulus Herodis dynastæ Chalci- dis f. dominiis multis donatur a Ner. 694. f	Aser nativitas 30. g. filii 52. d
Archelais vicus conditur 613. f	Aristobulus Hyrcani f. obsidioni Sama- riz præficitur 751. b. quomodo imperavit & exierit in matrem ac fratres 454. d. fratris cæde pollutus moritur philellen dictus 455. g. pri- mus diadema regium usurpavit, & quomodo se gesserit in matrem & fratres 454. c. mors ejus 714. a	Aseritarum fors in Chananaa 142. a
Archelaidis palmeta 619. a	Aristobuli & Hyrcani furor & contentio 930. a	Asiz quingentæ civitates uni rectori & consuli Romano parere 806. b
Archelaus Cappadocum rex 549. c	Aristobulus rex Chalcidis contra Antio- chum 984. a	Asizæus & Anilæus Neerdenses grassa- tores quomodo cum Artabano amici- tiam ineunt 645. 646. 647. 648. 649. per totum.
558. f. Herodem ad sanam mentem re- ducit 569. g. ejus prudentia 756. 757.	Armenia regio 15. a	Asiongaber, loci nomen 269. f
Archelaus Herodis filius à patre re- gno præfectus ipsius funus curat 608. c.	Arnon fluvius 110. c	Asoriis civitas 151. c
populo se accommodat, & in- cidit in seditionem 601. g. 602. a	Arphas vicus 834. a	Asosra, buccina 97. b
accusatur apud Augustum 603. e	Arphaxades Arphaxadzi 15. a	Asperlorium tabernaculi 81. a
ethnarcha, non rex confirmatur ab Augusto 611. e. Glaphyram fratris defuncti uxorem ducit 613. f	Artabanus Vonone victo Parthorum re- gnum assequitur 620. e	Asphaltites lacus 18. a. 773. a
accusatur apud Augustum & rele- gatur Viennam Gallicæ 614. a	Artabanus a Vitellio victus 615. b. re- cuperato imperio fœderatur Neroni ibid. d	Asphaltites lacus repletus cadaver. 890. a
784. b. venduntur ejus bona 618. e	Artabani cum Asinæo & Anilæo re- conciliatio. & amicitia 646. a	Asphaltites lacus Tiberiensi natura con- trarius 891. b. ejus descriptio ibid.
a fratre falso calumniatur 767. d	Artabanus regno pulsus restituitur per Izatem 617. c	Asphar lacus 428. b
rex constituitur 773. g. in seditio- nem incidit 771. 776. 781. quod non rebellasset quarta tributorum parte levatus 783. a. ejus reditus quan- tum ibid. b.	Artabazes rex Parthorum donatus	Asprenatis prodigium & interitus 661. d
Archelaus Magdati ad Titum profugit 956. c		Aslamonæi principatus quando desierit 108. b
Arethis, sexti ex fratribus Machabæi inimania supplicia, ejusque cum in- signi tolerantia sermones 1095. per totum		Aslamonzorum familiarum quando & quan- diu principatus Judæorum concessi 701. a
Aretas Arabum rex fugientem Hyrcanum recipit hospitem, oppugnationem Aristobuli cogitur intermittere 469. e. 470. b. cum Scauro fœdus init 471. f		Assaracodas Senacheribi filius patri succe- dit in regnum 330. e
Aretas qui antea Æneas constituitur A- rabum rex 572. e. confirmatur 577. d		Assaron quantum contineat 83. d
Aretas Coelestis regnum adipiscitur 472. d. 716. a. cum Herode bellatur 616. b. & Judææ infert bellum 716. a. a		Allis regni termini 1040. b
		Asturas Assyrii 14. f
		Assyriorum imperium quando dissolu- tum fuerit 331. e
		Astabarri populus 14. b
		Astapus fluvius 58. f
		Astartes templum 209. a
		Astartis rex Tyriorum, ejusque successo- res enumerati 1043. a

I N D E X

Astoborra fluvius 58. f
Astronomia qui primi inventores 8. d
Athenienses quando & quemadmodum Romanis subiecti 405. d
Atheniensibus nulla cura fuit historiarum conscribendarum 1035. c
Athenienses religiosissimi crediti 1068. c. scriptis legibus utebantur 1072. b
Athenio legatus Ptolemæi Evergetis ad Judæos 402. d
Athenio dux Cleopatraz, Herodem repellit jam victorem 741. f
Athrongrus vel athronges pastor regnum affectat 608. b. 780. c
Avaris urbs Ægyptia 140. a & c. 1072. g
Augusti Cæsaris in Judæos beneficia 362. d. in Herodem odium & Aretam 372. b. reditus cum atroque in gratiam 377. d. confirmat testamentum Herodis 611. c. in Italiam proficiscitur 719. c
Augusti mors, & quot annis imperavit 619. b
Aulæ regis descriptio elegans 394. e
Aulicæ delicias quæ 237. f
Aurea terra; regio 269. g. 271. a
Azazel ab Adado cum muneribus mittitur ad Elifæum, unde se regem futurum cognoscit 306. b. contra Israelitas belligeratur & Hierosolymitanos, a quo pacem redimit Joasus rex 313. f moritur 316. a
Azarias propheta vaticinatur Asani agnitioni 223. c
Azarias compellatur Abdenago 346. a
Azizus Emesenorum rex Agrippæ junioris sordem duxit 693. b
Azotum pestis propter arcam decentam invadit 169. b
Azotum captum & contrematum 436. b
Azymorum festivitas restauratur 323. d
Azymorum festivitatis instauratio 65. d. 93. b

B

Baaras loci, & herbarum descriptio 981. a
Babæ liberi occiduntur ab Herode 532. f
Babel quid significet 12. c
Babylon locus cur sit dictus ibidem
Babylonis constructio 65. c
Babylon in Cyri potestatem venit 352. a
Babylonica captivitas quando & quomodo acciderit 336. 337. 338. 339. 340. 341. per totum.
Babylonica turris institutio 12. a. & quantitas fuerit 12. b
Babylonii Judæos persequuntur 649. e
Babyloniæ antiquissima rerum memorabilium traditio 1035. f
Bacca vicus 833. g
Bacchides dux Demetrii contra Judam Machabæum mittitur frustra 422. f. mittitur iterum ac cum Judæa conficiens vincit 424. f. 425. d. adigitur ad pacem cum Jonatha ineundam 430. b
Bacchidis scortitia in Judæos, & ejus interitus 709. a
Bactriani populus 15. a
Badus qualis mensura 259. a
Bæonis regni termini 1040. b
Bagoas eunuchus 586. b
Bagoses copiarum Artaxerxis imperator quomodo Judæos ob homicidium in

templo factum tractavit 383. a
Bagathous & Theodelles eunuchi conjurant necem Artaxerxis, & plectuntur 374. f
Bathales Ammanitarum rex 343. g
Bajazoppidalum Campaniarum, ubi & calidè 638. d
Bal quis deus fuerit 311. b. sacerdotes ejus universi sublatis, ibidem. ides ipsius à fundamentis diruitur 311. d
Balachus Moabitum rex. Balamum ad Israelitas exorandum mittit 111. d
Balads Babyloniorum rex ananiam cum Ezechia inire cupit 331. c
Balamus vates contra Dei mandatum profectus ab asina compellatur 112. f. bene pretatur his quos exorti volebat 113. per totum, malum consilium dat Madianitis 114. e
Balsamum ubi nascatur 270. f
Balsamum ubi proveniat 473. b
Balthasar Nabonidel dictus arripit regnum Babylonicum 350. e. ipse cum suo regno in Oryi Persarum regis potestatem venit 352. a occidit Adoniam 254. b
Banaias satellitibus præponitur 241. f unus fortium Davidis 243. f
Banaias Salomonis copis præficitur 254. f
Banaothas & Thammis ocelliores Jabothi supplicio afficiuntur 216. e
Barachas autor Israelitis ut captivos Judæos & Benjaminitas dimittant 321. b
Baracus Hebræos in libertatem vindicat 152. e
Barasa expugnata contremata 417. c
Baruchus Neri fil. Hieremie propheta scriba 337. a. liberatur à carcere 343. c
Barris castellum, postea Antonia 747. c
Barris montis 10. b
Barraphanes Parthorum satrapa Syriam obtinet 494. d. 730. c
Basanes Hieroboami totam familiam sustulit 182. c. regnum occupat ibidem.
Balanx impietas à Gimone propheta graviter capitur, sed frustra, regnumque ab hostibus infestatum tutum non valens moritur, Elamo filio successore relicto 483. f
Bassus addit se Cassio 727. c
Batanae, Trachonis & Auranitidis partiumque quarundam domus Zenonis centum talenta cædibus erant 782. g & 783. a
Bathuel Nachoris filius 15. f
Bathyllus Antipatri libertus venenum hero adfert 767. b
Batibii dictum 639. c
Beelsephon civitas 65. c
Begabri Idumæ vicus 890. e
Beleestartus rex Syriorum Hiramio patri successit 1043. c
Belli leges 129. e
Benjaminis nativitas & nominis ratio 34. c. filii decem 52. b
Benjaminitarum fors in Canana 141. e
Benjaminæ post Jesu ducis mortem quieti & agriculturæ student 146. b
Benjaminitarum fortitudo & peritia militaris 148. c. cædes omnium usque ad sexcentos viros 149. a quomodo ea tribus restituta 149. d
Berenice, locus 269. f
Bernelle Agrippæ filia 618. a
673. c

Bernelle Collobari filia 618. b
Bernelle Ptolemoni nubit 693. e
Bernelle Salomes filia datur nuptum Aristobulo Herodis filio 549. c. sit exoritur Glaphyræ 564. b datur alii marito 762. a
Bernelles supplicatio ante tribunal Flori, & ejus vice periculi 801. c
Bernelle & Judæa ad Cestium de Floriæ stis retulerunt 803. b
Berotia civitas 759. b
Berofus Chaldeus de astronomia & Chaldeorum philosophia Græce scriptis 1043. g. ejus historia verba & compendium de Judæis 1044. a. Græcos scriptores citant ibidem
Berofus civitas 188. d
Berofus patrus 21. d
Berytus domicilium Romanorum 176. e
Berytus Phœnicis colonis Romanorum 972. e
Berytus quomodo ab Agrippa exornatus 678. b
Berzellæus quantis beneficiis juvenit Davidem regno passum 233. b. quam gratiam ei obtulerit rex 207. e
Besarra oppidum 107. c
Beslele architectus 88. a. 98. c
Bethemathæ uxore Esau 28. b
Bethalaga vicus 419. b
Bethel quid significet 28. g
Bethonabem vicus 889. a
Bethleem topographia 890. d
Bethonabem vicus 2007. e
Bethora locus 129. f
Bethsabee forma Davidem ad adulterium pellicit 215. b
Bethsama vicus 770. g
Bethsamitarum propheta Lætaniam contingentes moriuntur 171. d
Bethsana quæ Scythopolis 481. a
Bethsana, civitas 141. g
Bethsuritarum deditio 410. d
Betzra capta & prædata 112. c
Bezdel vicus cum turri inexpugnabili 872. i
Bezethæ collis descriptio 919. g
Biblia quot annorum historiam complectantur 21
Dithynos, Cappadoces, Pamphylis, Lydos & Cilices Romanis tributa pendere 806. c
Boræus Agrippæ legatus à Judæis veneratus effugit 819. d
Boræus vicus 833. e
Bovis cornu peritæ noxa quomodo vincit 128. d
Boz columna vestibuli templi 161. b
Bozus quomodo Ruthem accepit uxorem 163. c. 164. a
Britannicus Clau. Cæsaris filius 644. a
Britannicus, Claudius Messalina f. Nero ni privigno in Imperio postulat 766. b
Britanni quomodo & quando Romani subjugati 805. g. 807. b
Broccus trib. plebis 670. b
Buccinarum excogitatio & usus 97. b
Burrus præfectus prætoriarum militum 694. b

C

Cabrothaba locus 98. a
Cadmus Milesius quo tempore historiam conscribere incepit 1031. e
Caldæi

IN JOSEPHUM.

Caduatores sacros esse & inviolabiles 522. a
 Cæcilius Bassus occiso Sexto Cæsare provinciam occupat 488. f
 Cæcilius Bassus Sex. Cæsarem interficit & copias ejus occupat 717. a
 Cæcinnus ab Antonio Primo rerum gestarum nuncios ad Vespasianum mittitur 902. c
 Cæcinnus de prodicione cogitat, & cum milite ad Antonium transfugit 902. a
 Cædes civitas 140. b
 Cænopolis & forum quod vocatur mercatium a Cestio incensum 819. f
 Cæron regio anomi ferax 684. c
 Cæsar Judæorum & Archelai conventum diremit 782. f
 Archelao ethnarchiam seu mediam regni partem dedit ibidem.
 ejus promissio Archelao facta ibidem
 reliquam regni dimidiam partem in duas tetrarchias divisit ibid. g
 Cæsar quæ Salomæ largitus sit 783. b
 Cæsar quas civitates Judæorum regno avulsas Syriæ adjecerit ibid.
 Cæsaris liberalitas in duas filias Herodis virgines ibid.
 Cæsar falsum Alexandrum deprehendit ibid. f. cum remigum numero inferit 784. b
 Cæsares vocatos imperatores Rom. 609. b
 Cæsarea conditur 746. e. 747. g
 Cæsarea Philippi dicitur Neronis 698. f
 Cæsarea Judææ maxima civitas 834. f
 Cæsaria templa 747. a
 Cæsariensium contumeliæ in mortuam Agrippam 680. a
 Cæsarienses contra Judæos apud Neronem victores 799. b
 Cæsarienses omnes Judæos apud se habitantes trucidant 813. f
 Cæsennius Gallus duodecimæ legionis ductor a Cestio in Galilæam missus 818. b. duo millia Galilæorum cecidit ibid. d.
 Cæsennius Patus rector Syriæ 974. a
 Cæsennius Patus Antiochum regem Comagenes apud Vespasianum defectionis accusat 983. f
 bellum movet contra eum 984. a
 victum Romam e Cilicia mittit ibid. e
 Cælonix jugulatur cum filia magnanimitas 667. c
 Caiaphas constituitur pontifex 619. c
 Cain quid significet, sacrificat, jugulat fratrem, totus malus, multa invenit 6. d
 ejus posterit 7. f
 Cajus Agrippæ & Julii fil. Augusti adoptivus 603. e
 Cajus Cæsar Agrippam vinculis solvit & tetrarchia Philippi tradita regem appellavit 790. c
 ei etiam Herodis tetrarchiam addidit ibid. d
 Caji uxor & filia occisa 666. d
 ejus ingenium & mores 666. e
 Caji Cæsar Deum se vocari voluit 790. d
 Petronium ob statuas in templo locandas, Hierosolymam misit ibidem. c
 Caji literæ ad Petronium 792. b
 Caji per dolum interceptus, quanto tempore imperaverit ibid. c
 Calesus explorator Chananæ 99. a
 Calidæ ad Bajas 638. e
 Calidæ ad Emmauntem 619. d
 Calidæ apud Callitroen 598. a
 Caligo tabernaculi qualis fuerit 88. g
 C. Caligula constituitur Cæsar 617. c
 C. Caligula Germanici fil. 634. e

designatur Cæsar a Tiberio 635. f. occiso Tiberio fratre opprimetur & ipse 636. b
 Herodem cum conjuge mittit in exilium 638. g. qvali fuerit ingenio 641. b. 643. e.
 Judæis bellum illaturus revocatur a Petronio & Agrippa 643. a. moritur ib. f
 ejus in omnes Levitæ, & divini honoris vendicatio, insaniaque tum conjuratio in ipsum, & ejus interitus 652. usq; 660
 Callimander ab Hyrcano victus interit 452. e
 Callistus Caligulæ libertus 657. c
 Calumniarum quanta vis 713. c
 Cambyses Cyri filius patri in regno succedit, & Judæos a templi & urbis ædificatione prohibet, moritur 359. a. 360. b.
 Campus regius, loci nomen 18. d
 Cana, loci nomen 519. f
 Cana vicus Galilææ 1005. b
 Cana seu Canathia 742. e
 Canathenles ibid. f
 Candelabrum tabernaculi 83. e
 Capernaum fons, Nili venisse creditur 861. c
 Capharsaba, campi nomen 519. f
 Caphartophan Idumææ vicus 890. e
 Capito centurio a Floro præmissus ad Hierosolymitanos 800. c
 Capitolii templum a militibus direptis donariis incenditur 907. d
 Cappadoces populus 13. b
 Carmeli montis situs 852. f
 Carra, Mesopotamiæ civitas 15. e
 Carthaginensium originis & sacri descriptio 807. d
 Carus, delicie Herodis 586. b
 Casander occupat Macedoniam mortuus Alexandro 388. a
 Caspiæ portæ 615. a
 Cassius Chizrea 653. 654. 655
 per totum occiditur 673. a
 Cassius quæ gesserit in Judæa affligit Judæos 479. e
 Cassius Longinus Syriæ præses 544. d
 Cassius Julio Cæf. interfectio Syriam petit & quid gesserit 717. 718
 per totum. occisus 729. e
 Castor rerum Judaicarum scriptor 1065
 Castoris Judæi versutia & dolus erga Titum 924. f
 Cæstra Judæorum, locus 480. f
 Cæcilius Libyæ Pentapolitaniæ rector licentis calumniandi doctor erat 997. a. tria millia Judæorum trucidavit 997. b. ejus cruciatus & mors horrenda ibidem. d.
 Cedesæ urbs 441. e
 Celadus Augusti libertus 613. a
 quæ Cæsaris nomine cum falso Alexandro egerit 783. g
 Celer accusatus Romæ causam dicit, & plectitur 693. a
 Celer tribunus victus a Claudio Judæis ad supplicium Hierosolym. mittitur 795. g
 Cendebarus præfectus vincitur a Sim. 448. a
 Cenizus Hebr. in libertatem restituit 151. a
 Cestius Gallus Syriæ præses invadit Galilæam 1015. b. 1013. d
 Cest. Festus a Claudio in Judæam procurator præmissus 793. e
 ejus malitia 799. a
 Cestius Saulum cum cæteris legatum ad Neronem in Achaiam mittit 821
 Chabelo terra cur sic dicta 1015. b. 1016. c
 Chabolo vicus 1015. b. 1016. c
 Chizrea Caji uxorem & filiam interficit

ciendas curat 666. d
 Chalamas Syrorum transphratensium rex 223. d
 Chalebo donatur pars agri Hebronis 145. g
 Chaldæi, populus 145. g
 Chaldæorum consensus cum sacris literis 1046. d
 Chamis patris irrisor 14. e
 Chananæus, Chanaan 14. a
 Chananæorum terræ præstantia 98. e
 Charetis mors apud Gamalam 867. d
 Chariathiaris civitas 171. c
 Chasleus mensis 409. b. 415. e
 Chebronis civitatis antiquitas 891. d
 Chelcias Oniæ fil. copiis Cleopatram præfector 452. g. moritur 458. e
 Cherubeis quid sit 83. a
 Cherubinorum descriptio 283. e
 Chetim quid Hebræis significet 13. d
 Chetimus, & Chetima insula ibid.
 Chetomene qualis vestitus 84. c
 Cheton quid significet ibid.
 Chetzai populus 14. d
 Chiramus operarius insignis 260. g
 Christus & Christiani 622. g. 623. a
 Chusarthes Assyriorum rex Hebræos sibi subijcit 150. e
 Chusus, chusæi 14. a
 Chusus anticus Davidis constantissimus quomodo se gesserit apud Abesalomum 230. c
 Cilla civitas 198. b
 Cillanos a Palæstinis bello vexatos David juvat ibid.
 Cinchares idem quod talentum 83. e
 Cinyra, instrumentum musicum 243. a
 Cinyra fabula 659. d
 Circenses ludi 654. b
 Circumcisionis prima institutio. 19. c. 21. e.
 Cistus Saulis pater 174. e
 Citharæ quis inventor 7. d
 Civitatem quis primus instituerit 7. c
 Claudius a militibus constituitur Cæf. 864. d
 Claudius Agrippam ad Senatum legatum mittit 792. d
 Cl. Romæ contra Samaritanos pronuntians tres eorum nobilissimos interfecit 795. g
 Claudius quandiu imperium administraverit 796. a. Agrippinæ uxoris Neronem privignum in imperium cooptaverat ibid.
 Clearchus peripateticus Aristotelem præceptoris suum de Judæis narrantes inducit 1047. e
 Clemens præfect. urbanarum cohortium 655. c
 Cleopatra Antiochi filia nubit Ptolemæo Philopatori 401. a
 Cleopatra Flori uxor 702. b
 Cleopatra Ptolemæi Epiphani filio datur nuptum Antiocho 401. a
 Cleopatra Ptolemæi Philometoris filia dicitur uxor ab Alexandro Antiochi, qui & Demetrius dictus 434. e
 Cleopatra Marc. Antonium in sui amorem pertrahit 493. f. 729. f. Mariamnem eum filio ad se vocat, & Antonium contra Herodem incitat. 513. usque 645. 742. d. 988. d. contra omnes omnium opibus inhians 517. f
 742. a. Herodem ad stuprum sollicitat 518. d. occiditur 524. e. 745. f.
 Clitus Tiberienfis altera manu mulctatur 1022. a. 878. e.
 Cluvilus 659. c

I N D E X

Colossus Cæsaris	747. g
Comagenensium civilis contentio	620. g
	621. a
Commeatus centum annorum qua de causa	
in Messada incorruptus manserit	988. c
Conon Græcus Judæorum mentionem	
facit	1051. a
Convallis laudationis	298. f
Conventus Civium quæ utilitas	121. d
Coponius Judæis præficitur	616. b. 618. g
Coponius procurator constitutus, Archelai finibus in provinciam redactis	784. g
Corban juramenti explicatio	1047. a
Corban, quomodo se liberent	109. c
Coreæ, loci nomen	715. c
Cores seditionem contra Moysen & Aaronem excitat	75. f.
dat ejus poenas	107. f
Cornelius Faustus Syllæ filius qualem se præstiterit in expugnatione templi	474. e
Corona triplex pontificis	86. a
Corraï, locus	172. d
Corus mensura qualis	100. b. 536. f
Costobarus Idumææ Gazæ præfectus ab Herode, lucro intentus, repudiatur ab uxore	532. b. ejus violentia 699. b
Costobarus & Saulus fratres una cum Philippo ad Cæstum transfugiunt	811. g.
Coturnices ubi copiose inveniuntur	72. e
Cotys Armeniæ rex	678. d
Craffus in Parthos proficiscens Hierosolymitanum templum spoliatur perjurus	478. c. cum omnibus suis copiis perit 479. c
Craffus in Syriæ provinciam Gabinio succedens quid gesserit	713. b
Cretenfes moribus, non verbis erudiebantur	1072. a
Ctesiphon, urbs	650. b
Cumanus Judææ præses constituitur	690. d. 794. a. & quid sub eo Judæis acciderit. ibid. & 691. f. & 692. a. accusatur à Judæis ibidem. exulat 693. a.
	795. g
Cuspius Eadus Judæorum regno præficitur	680. d. seditiosos punit 682. c.
	690. a
Cydoessa Tyrionum vicus	869. e
Cyprus insula	13. d
Cyprus præsidii locus in finibus Hierichuntis	816. a
Cypros Herodis filia	617. f. alia Phasæli filia 628. a
Cypron, castellum	559. f. & 748. b
Cypris Antipatri uxor	713. d
Cyrenæi, Marmaridæ & terribiles Syres quemadmodum Romanis subditi	807. d
Cyrus Persarum rex Babylonem & regem ejus capit	352. a
Cyrus Judæis Hierosolyma repetere permittit, templumque restituere, ac vasa templi eis reddit, multa que præstat beneficia	357. d. 358. a. 365. d. perit 359. b

D.

Dabariteni uxorem Ptolemæi regii procuratoris invadunt	1008. c
Dachari herbæ descriptio	86. a
Dagon, arx	448. d
Dagon præcipitatus	169. a
Dagonis templum exustum	436. e
Dalale meretrix Sampsonis	162. b
Dalmatas bellicosissimos sub una tantum legione Romanorum quietem agere	806. d
Damascus à quo condita	15. a
Damascus imperio Davidis subicitur	222. b

Damascus à Metello & Lollio capta est	471. a
Damascenorum in Judæos severitas	1000. c. 822. a. 992. d
Dana oppidum	150. d. 276. b
Danaus Argivorum antiquiff.	1041. g
Daniel vocatur Balthasar, & cupit durius vivere propter valetudinem & studia	346. a. insomnia divina videt 246. f. regi somnia interpretatur 347. f. 348. a. Balthasaris visionem in pariete explicat 351. d. abducitur à Dario in Mediâ & constituitur summus satrapa 352. b. insidias patitur, sed insidiatores ejus luvit poenam 352. f. 353. a. apud Bēbatana turrim ædificat ibid. e. quam carus Deo fuerit, & quantum ceteros prophetas superaverit 353. e. 354. 355.
Danielis prophetia	415. f
Danitarum fors	142. a
Danitz à Chananzis sedes mutare coarcti	150. b
Danus, fons Jordanis	18. b
Danus nascitur filii ejus	52. c
Darabitta vicus	1013. c
Darius Artabani filius Neroni obsequio	6. 5. d
Darius Astyagis filius imperium Babyloniorum vastat, & Daniele abductum constituit satrapam, quem invictus postea Leonibus objicit	352. b. 353. a. hostes Danielis iisdem objicit & deum ejus prædicat ibid.
Darius equitum præfectus sub Agrippa	810. g
Darius Hystaspis filius rex Persarum creatur, quæstionem proponit, quænam omnium rerum fortissima aut potentissima	360. b. & f.
communitus vero à Zorobabele Judæos libertati instituit, & immunitati. urbemque & templum restituere promittit & juvat	262. e. 367. d
mortuus successorem filium Xerxem relinquit	ibid. f
Datham cum universa sua familia terra dehiscit	107. c
David filius Jessæ	164. e
David qualis, & quomodo rex à Samuele unctus prophetat, & Saulo furioso hymnos occinit ad citharam	186. e
187. a. ejus magnanimitas	188. b
victoria de Goliatho	189. c
amatur à Sauli filia, & sexcenta hostium capta Saulo adfert & filiam ejus uxorem ducit	190. e
socerum fugit	191. 192. 193. per totum.
spiculo ab eo petitur	192. a
accepto Goliathi gladio fugit in Gittam, & insaniū sēgit	195. c
fugit inde alio atque alio	ibid.
Cillanis auxiliatur ac iterum Saulum effugit	198. 199. 201. per totum.
cum Saulum occidere potuisset noluit	199. c. reconciliatur Saulo 200. a
Nabali defuncti uxorem ducit	202. a
Amalecitas prædatur	203. d
jungit se Ancho contra Hebræos	203. f. 206. e. abducuntur ei ambæ uxores capte 207. b
Palæstinos cædit & uxores recuperat	207. e. Sauli interfectorem supplicio afficit, & epitaphia ipsi ac Jonathæ conscribit 211. d
rex unius tribus declaratur, & cum Abnerō pugnat	212. a
ejus filii	213. d

Abnerō fodere jungitur & amicitia	214. c. interfectum luget 215. d. regnum in universum ei confertur 217. a. domorum suorum occisores punit 218. d. 216. g. quantæ copię ad eum in Hebronem convenerint 217. a. Jebuscos illudentes espit 217. a. amicitiam cum Iamō parat, & Hierosolyma civitatem Davidis appellat 218. c. Palæstinos superat, & arcam Hierosolymam transferat 219. per totum. Palæstinos frangit & Moabitæ Adrazzumque Sophonorum regem 221. d. Theronem in amicitiam recipit, Idumæam subigit, & officia distribuit 222. e. 241. e. Jonathæ pater beneficiis afficit 223. b. legati ejus injuria à Naas afficiuntur, Syri, Melopocmitæ, Ammanitæ deprædatur 223. e. 224. e. Bethsaben adulteram facit & ducit uxorem, Uriamque interficiendum cum 225. b. per totum. Ammanitæ cædit 228. b. a filiis molestat 227. e. per totum.
Abesalomum filium regem salutatum fugit	229. e. patienter audit conviciatum Semeim 230. e. fugiens benigne excipitur ab optimatibus regionis trans Jordanem 233. b. prior filium aggreditur 233. d. occisum luget 233. e. ignovit hostibus, & recipit regnum, salutem rex 236. 237. 238. per totum, decenteribus ab eo deficiunt autore Sabzo 238. c. Palæstinos ultimo fundit, hyunos ac musicam instituit 242. f.
fortissimi viri ipsius qui 243. per totum, populum recitendo deum offende	244. b. e. tribus malis indigendis pestem eligit, & Oromæ arcam emittit 244. e. 245. c. templi exituendi locus et indicatur, ad quod opifices & materiam comparat, filiumque instruit Solomonem, quomodo se debet gerere nactus imperium ibid. e. 246. b. alios cædit se Abisaces accubita 246. g. Solomonem confirmat regem, officia que distribuit & tribus, tum templi valorumque descriptionem tradit 248. 249. a.
per totum. Davidis principum auctoritas in contribuendo ad templi fabricam 250. b. quid sub mortem Solomonis commiserit	250. g. 251. a
expirat ac sepelitur, maximusque cum eo thesaurus	251. c
Davidici generis regum finis, & quot eorum fuerint	241. g
	17. d
Debora prophetissa	18. e. 28. f. 109. a
Decimæ datæ	18. e. 28. f. 109. a
Decius Mundus quantum instanter in Paulinam	62. b
Delatoribus quid præmii fuerit apud Caligulam	66. b
Demetrius Demetrii filius amicitiam cum Jonathâ init	436. d. Alexandrum vincit 437. e
Demetrius Eucerus Antiochi Cypri filius rex apud Damascus constituitur & Alexandrum Iannæum superat	46. b. 461. a. contra fratrem pugnat 46. b. f. ptivus ducitur ad Parthos 711. a
Alexandrum prælo superat	711. a
Demetrius Gadarenfis libertus Pompei	471. b
	47. b
Demetrius Nicanor rex clementer agit cum Jonathâ Judæis	438. b. vincitur à Tryphone 440. d. c. 441. f
pitur à Parthis	441. f
dimittitur, & in regnum restituitur ab Arsace 450. c. vincitur, capitur & occiditur	441. d
Demetrius Phalereus quomodo bibliothecam Ptolemæo Philadelpho comparavit	441. d

IN JOSEPHUM.

paraverit 389.d. legem Judæorum
transcribendam curaverit 391.b
Demetrio Phalereo in historia Judæo-
rum venia concedenda, quod Hebrai-
ce nesciverit 1053.b
Demetrius Seleuci filius regnum Syriæ
occupat, Antiochumque & Lysiam
occidit 421.f
Judam occidit in prælio 425.e
Jonathæ amicitiam ambit 430.e
occiditur 432.f
Dei castra, locus 31.e
Deus Galilæorum clades Romanis do-
nabat 848. b
Deus Judæis omnem viam salutis ad in-
teritum verterat 940. d
Dei decretum contra omne Judæorum
genus 992. a
Dei definitio apud Moysen 1073.f
Dextra potrecta quid apud barbaros si-
gnificet 646. a
Diagoras Melius in mortis periculo ver-
sus propter Athenienses 1079.f
Dido soror Pygmalionis regis Tyriorum
in Africa Carthaginem ædificavit. 1043.e
Diebus singulis quid Deus condiderit. 4.b
Diglyph, quid significet 5. c
Diluvii universalis descriptio 9. e
Dina Jacobi filia 31. b
stupratur, quæ propter Sicinitæ univer-
sitatibus 33. e. 34. a
Diodotus Tryphon Apamensis, vide Try.
Diogenes Alexandri amicus, a Phariseis
interficetur 716. f
Dionysius Tripolitanus securi percussus 471. g
Diophantus notarius sceleratus 574. e
Discipline militaris exemplum pulcher-
rimum 83. e
Disciplinas a Chaldeis ad Ægyptios, ab
his ad Græcos esse deductas 17. c
Dissimulatio communionem etiam na-
turam homine 123. f
Dius in historia Phœnicum integerrimus 1042. d
Dius mensis 9. a
Doecus mularum nutritor 195. b
occidit Abimelechum pontif. 196. f
Doleus nobilitate potens a Gadaren-
sibus interficitur 888. f
P. Dolabella decreta pro Judæis 488. c
Domitianus cum multis Romanorum
salvus evadit 902. e
a Mutiano productus populo rector
insinuat 903. a
Domitiano Germani subiciuntur & Gal-
li 975. f
Domitianus in triumpho Vespasiani &
Titi eis adequitabat 979. d
Domitius Enobarbus 694. a
Domitius Enobarbi filius ibid.
Domitius Nero consulatur Imperator
694. b. fratrem, matrem, uxorem, vi-
rosque illustriss. trucidat ibid. e
Cæsarea excludit Judæos 696. f
Domitii Neronis vxor a marito occiditur 694. c
Domitii Sabini fortitudo 926. b
Dora Phœnicis urbs 1000. e
Dora civitatis situs 1067. b
Doras Hierosolymitanus pontificem per-
imit 697. b
Doris mater Antipatri Herodis filii accu-
satur venelicii, & quomodo se gesserit 588. d. 766. b
Doritarum in Judæos insolentia 675. f
Dorotheus Ixx. interpretib. additur 395. f
Dositheus Hyrcanum & Alexandram
Herodi prodit 524. f

Draconis leges de suppliciis antiquiss. 1035. c
Druma Gedeonis concubina 155. f
Drusilla Agrippæ filia 628. a
Drusum turris 747. e
Drusus Agrippæ filius 628. a
Drusus Neronis filius 629. a. 634. e
Drusus turis 538. g
Drynos loci nomen 730. e
Dystrus mensis 132. e. 366. e. 381. f

EButius decadarchus sub Vespasia-
no 839. e. Gamalz occisus 865. e
Ecdippon locus 731. b
Edoni, vide Adomus
Edraus dux militum Jonathæ 293. c
Eglon Moabitæ rex qui Hebræos
subiugarat, ab Jode interficitur 151. f
Elacapta & habitatores ejus extincti
Syriæ rege 321. e
Elanus Basæ filius altero regni anno
occiditur, una omnis ejus suboles tol-
litur per Zamarem 284. d. & e
Elcana Judæ copiarum dux captus 321. f
Elcias Magnus, legatus Jud. 640. f
Eleazarus pontifex 2. d
Eleazarus Moyses filius 61. e
Eleazarus Aaronis filius 107. g
fit pontif. 110. c
Eleazarus pont. moritur 145. b
Eleazarus Dodecæ filius unus fortium
Davidis 243. b
Eleazar quidam arreptitorum medicus 258. a
Eleazarus Auranes Matthiæ filius 410. g.
411. a. fortiter ab elephanto confusse
opprimitur 420. c
Eleazarus phariseus homo seditiosus
convitiatur Hyrcano 453. d
Eleazarus quomodo pontificatum ade-
ptus 392. a
Eleazarus thesauri templi custos quo-
modo pactus cum Crasso 478. d
Eleazarus Anani fil. pontifex constitui-
tur unius tantum anni 619. c
Eleazarus Boethi pontifex constituitur
613. e. privatur pontific. ibid. g
Eleazarus gigas, quam vasto fuerit cor-
pore 625. d
Eleazari Asmonæi filii fortitudo &
mors 709. e
Eleaz. Dinæ, latro 691. f. 695. a. 799. a.
796. d
Eleazarus seditiosus exulat 682. c
Eleazarus Ananæ pontificis filius. Ro-
manibelli seminarius fuit 809. g
rejecit Cæsaris hostias ibid.
Eleaz. Semæ facinus memorabile 844. d
Eleaz. duo socii contra Manabæum 812. e
Eleazari Simonis filii factio 904. c. 905. e
Eleaz. Simonis Gioræ socii mors 895. a
Eleazarus sicariorum princeps Massa-
dam obtinet 985. e
ejus ad suos oratio 989. f
altera oratio de immortalitate ani-
mæ. 990. g. 99. 1992. per totum.
Elephantis quomodo pugnatum sub An-
tiocho Eupatore 419. f
Eleusa oppidum, Sebaste dictum 558. f
Eleutherus fluvius 742. b
Eleutheri equites 731. b
Eliabus architectus 78. b. 88. e
Eliacius pontif. sub Josia rege 315. f
Eliacimus Josiæ fil. antea Joacimus di-
ctus accepit regnum paternum, sed
tributarium jam factum Ægyptiis
336. a. etiam Babylonis tributum co-
gitur pendere 336. e
occiditur 337. d

Eliacimus Joachini filius in pontifica-
tum patri succedit 370. f
Elias propheta tempore Achabi quæ
prænuñciaverit & gesserit 85. e. 286.
a. 287. 288. 289. 298. 299. per to-
tum. exemptus ex hominibus 300. b
Eliæ epistola ad Joramum Josaphati fi-
lium sceleratum regem 307. b
Elieneus Cithæi filius pontificatum ac-
cepit 678. f
Eli pontifex princeps Hebræorum 163. e
filii ejus scelerati 165. a
exitum suum cognoscit 166. a
ipsum & filiorum mors 166. d & f.
Eliæus prophetiæ donum accipit, & E-
liam comitatur 289. a
vaticinatur & aquam suppeditat Josa-
mo Achabi filio 305. a
viduam a debitis liberat 302. d
Joramum insidias Syrorum indicat &
Adadam capere ipsum volentem elu-
dit 302. d. 303. a
famem tempore vilitatem annu-
ciat 304. d
Adado mortem indicat ibid. e
Jeun unguit regem Israelitarum 308. b
Josias Joazæ filius ad se agrotum ye-
nientem consolatur 316. e
vita defungitur 315. g
cadaver occisa latronibus in ipsum
monumentum injectum revixit 316. a
Elymus. elymi 14. f
Emian zona sacerdotalis 84. e
Emilianus concremata 6. 9. c
Emaus vicus. Vide etiam Anmaus.
Engaddi a sicariis invaditur 887. f
Eniachin tribus sacra 872. f
Enochi mors nemini cognita 9. d
Enosi civitas 7. c
Epaphroditus 2. b
Ephodes vestitus 85. b
Ephorus historicus Gallos & Hispanos
prorsus ignoravit 1039. a
Ephorus Hellanicum in plurimis offen-
dit mendacem 1034. g
Ephremes Josephi filius 44. d
Ephremes in numerum Jacobi filio-
rum adoptatur pro patre Josepho 53. e
Ephremi pars quæ cesserit 141. f
Ephremiæ Gedeoni bellum infir-
res conantes placentur 155. d
Ephremitis tribus quomodo Bethleem
proditiōe cepit 146. c
Epierates pecunia corruptus Scythopo-
lim cum aliis aliquot civitatibus Ju-
dæis prodit 452. e
Epicuræorum error refutatur 355. b
Epiphania. civitas 14. d
Epiphanes & Callanicus filii regi, Antio-
chi Cæsennio Pato pugna forti
obvitantur 984. c
a Vologeso Parthorum rege magnifi-
ce excipiuntur ib. e Romam ad Ve-
spasianum veniunt 985. a
Epomidis descriptio 85. f
Epulæ feræ Judæorum 775. a
Equitum Romanorum arma 836. d
Equus Modius Varo succedit 1003. a
Erebiathonicus vicus 9. 7. b
Erica prætorianorum Achazæ præf. sus
occiditur 321. f
Esias prodigium Ezechie regi exhibet
337. c. objurgat eundem propter
thesauros Babylonis monstratos 337.
d
Esaiæ prophetiam cognovisse & credi-
disse Cyrum regem 377. c
Esaiæ vaticinium depravatum 996. c
Esaiæ nativitas 26. d. uxores 27. a

INDEX

- circumvenitur à fratre ibid. d
 iratus fratri reconciliatur 32. f
 partitur cum fratre habitationem, vocaturque Adonius 36. a
 Efdras Judæorum apud Babylonem de gentium pontifex, à Xerxe quæ & quanta impetraverit 367. f. 368. a
 quomodo populum mundaverit, & legem ei prælegerit, ac rempublic. reformati mortuusque sit 368. 369. 370 per totum.
 Escon puteus 26. g
 Esther puella quali fuerit forma 374. b
 ducitur uxor Artaxerxi, & coronatur regina ibidem
 Judæorum cladem futuram cognoscens regi indicat 379. e
 impetrat Judæis vitam 380. b
 Essen, vestis qualis 85. c. 90. b
 Essenorum secta 617. c. 785. 786. 787.
 per totum. eorum mirabilis constantia, & virtus in bello cum Romanis 787. e. opinio de animæ divinitate ibid. g. aliud eorum & diversum collegium 788. d
 Ethæus Gitthæus Davidis sectator præficatur exercitui 233. d
 Eva quid significet 5. b
 ejus lapsus 5. c
 Evæi populus 14. d
 Evaratus Cous 760. a
 Evemerus Græcus. Judæorum mentionem facit 1051. a
 Evilas, Evilæ 14. b
 Evodus Neronis libertus 635. a
 Eupolemo Græco in historia Judæorum venia concedenda quod Hebraice nesciverit 1051. b.
 Euphrates, fluvius 5. c
 Eurycles Lacedæmonius impostor maximus Herodem circumvenit, & domum ejus subvertit 573. f. 758. e. 759. f
 Eutyclus Agrippæ libertus & auriga in vinculis detentus 631. b aperit Neroni malevolentiam Agrippæ 633. a
 Eutyclus, auriga Caji Cæs. 672. a
 Excæcantis aliquem poena 128. c
 Ezeielis prophetia 335. f
 Ezeias Achazæ filius regnum obtinet paternum Hierosolymis religionem collapsam restituit 323. per tot.
 Palæstinos bello vincit ibid.
 à Senacheribo oppugnatur 328. a
 in summam adactus desperationem Esiām implorat 329. d posteritatem à Deo exorat 331. a. moritur ibid. f
 Ezechias latronum princeps interficitur 725. f
- F**
- Fabatus Augusti servus 587. a
 Fabatus procurator Cæsaris, pecuniis corrumpitur 764. d
 Fabii centurionis fortitudo 710. b
 Fames ingens 305. e. 555. e
 Fati potentiz nemo potest resistere 580. d
 Fauces locus 98. b
 Faustus Cornelius primus Hierosolyma conscendit 720. b
 Felix Pallantis frater à Claudio ad Judæos missus 795. g
 Felix præfectus militum Romanorum invadens Phasaelum vincitur 491. a
 Cl. Felicis procuratoris gesta 796. per totum. vide Cl. Felix
 Ferrei montis situs 891. a
 Festus procurator successit Felici 798. a vide Porcius
 Festorum descriptio 92. f. 93. per tot.
 Filii contumaces & protervi in parentes
- quomodo multandi 126. e
 filiorum Israelis jura 121.
 Flaccus Syriæ præfes 629. f
 Flavius Josephus. vide Josephus
 Flavius Sylva in administratione Judææ Basso succedit 985. d
 contra Massadam militem movet ibid. & 986. g. Massadam occupat & præsidium imponit, cum exercitu ad Cæsarem redit 994. g
 Fletus, sylva 219. c
 Florus templi thesauris frustra inhiat, a cujus expugnatione depellitur 802. g
 Flori novus dolus & avaritia in oppressione Hierosolymorum 801. f
 mendacium apud Cestium 803. per totum. vide Gessius
 Fortes vere qui 206. c
 Fortunatus Agrippæ libertus Romani missus a suo patrono 638. c
 Fratris uxorem ducere prohibitum 631. f
 Fratris veri, quos & interitus ipse sociavit 1097. a
 Frontonis gesta in custodia 968. b
 Fructus intempere & præstaturus 123. d
 Furi centurionis animositas 720. b
 Furum poena 117. e
- G**
- Gaba, quid significet 186. a
 Gaba equitum civitas cur sic vocata 832. f
 Gabænorum injuria in uxorem Levitæ, & quomodo capropter multati 147. 148. 149. per totum.
 Gabæon vicus 238. f
 Gabæonitæ astu sædus ineunt cum Jesu 138. f. qui ipsis contra Hierosolymitarum regem succurrit 139. e
 Gabath, Saul vicus 907. d
 Gabinus præfectus militum Pompeji 473. c. ejus gesta 476. 477. 478. per totum.
 Gabinus Scauro succedens quid gesserit clari 721. 722. per tot. 980. e
 Gadara restaurata 720. f
 Gadaræ optimates legatos ad Vespasianum mittunt, seque dedunt 888. e
 Gadarenses Herodem frustra apud Cæsarem accusant 540. b
 Gadæ nativitas 30. g
 & filii septem 32. c
 Gadus propheta Davidi unius è tribus malis offert electionem 244. d
 Galades colis & Galadæna regio 32. e
 Galatæ à quibus denominati 13. a
 Galba imperator creatus 893. e
 in medio foro necatus ibidem. 896. d
 Gales infectans Abimelechum Gedeonis nothum, proditur à Zebello 156. f
 Galgala quid significet 117. d
 Galilææ & regionis trans Jordanem quanti reditus fuerint 782. g
 Galilæa minor quæ 832. f
 Galilææ utriusque descriptio ibid.
 calamitas 834. per totum.
 Galilæa tota à Romanis subacta 879. e
 Galilæorum & Samaritanorum confictus 794. g
 Galilæi contra Romanos 826. f
 Galilæi ab infantia pugnacissimi & omni tempore plurimi 833. a
 Galilæorum quot millia Japhæ occisa 848. g
 Galilæorum nova inventa & factiones Hierosolymis 897. b
 Galliz motus 890. b
 Galliz bellum desit ibid.
 Galliz situs descriptus 806. e
- Galli centurionis facinus apud Gamalan 865. e
 Gallos sub mille & ducentis militibus servire, quibus penè plures habuerint civitates 866. g
 Gamala filius Jesu 873. b
 Gamala civitas rebellat 863. a
 ejus situs ibid. & 846.
 excisa 868. b
 Gamalensium fides in Romanos 1000. d
 Gamalensium cum Romanis ares confictus 864. 865. 866. per tot.
 Gamalensium cedes à Romanis 867. e
 Ganges fluvius 5. c
 Garizin mons 387. g
 Gaulanitis regio deficit ab Agrippa 117. a
 Gazzam acqueunt capere 146. a
 Gazzi à Jamazo obfessi captique 492. e
 Gazzara Palæstinae urbs à Salomone edificata 268. d
 Gedeon quomodo Hebræos servitute exemerit 154. 155. per totum.
 quot filios habuerit 155. i
 Geman vici situs 794. i
 Gemello renunciat amicitiam Herod. 567. g. 682. a
 Genesar lacus descriptus 619. d
 869. d. ejusdem nominis descriptio ibid.
 Gentium enumeratio quæ Romano imperio subduntur 801. 806
 Gentium qui verendi Judæorum more circumciderunt, enumeratio 1047. a
 Gentibus singulis quomodo a suis autoribus nomina sunt indita 1112. 14. per totum.
 Geon fluvius, & quid significet 5. d
 Geraseni quomodo se erga Iudæos habitatores suos gesserint 815. f
 Gergezi, populus 144
 Germanicus veneno sublatus 611. a
 Germanicus qualibus moribus 634. b
 Germanicus Claudii Cæs. frater 694. a
 Germanus augur vincens Agrippæ vincto vaticinatur 633. d
 Germani qualis gens 662. e
 Germanorum descriptio 807. a
 eos octo tantum legionibus Romanorum domitos ibid.
 Germanorum agmina & bellum civile ab Antonio primo & Mutiano sedantur 893. d
 Germani Capitolii collem occupant 902. e
 Germani viribus corporum laudati 905. g
 Germanorum magna ex parte desectio à Romanis 975. b
 desectionis cause ibid.
 Gersus Moysis filius 612
 Gessius Florus Judææ procurator quomodo Iudæos ad arma contra Romanos capeffenda compulerit 701. d
 & quam malus fuerit vir ibid.
 Gessii Flori procuratoris qui Albino successit, crudelitas, impudentia & vestigia avaritia apud Cæsarienses nova crudelitas in Hierosolymitanos 799. d
 801. a. Vide etiam Florus 15. d
 Getheris Arani filius 14. b
 Getuli populus 144. f
 Gigantum reliquæ in Hebræone 7. f
 Gigantum posteritas à quibus perdomita 7. f
 Gimon propheta Basani quæ mala ipsam mancant. vaticinatur 83. f
 Ginza vicus 83. d
 Giscala Galil. oppidulum indomitiss. c. Gul. 12

IN JOSEPHUM.

Giscala succenditur & diruitur 1001.e
 Giscala à Josephi militibus diripitur, prædaq;
 popularibus conceditur 828. per totum
 Giscalorum status 1001.d
 Glaphyra Archelai Cappadocum regis fi-
 lia nubit Alexandro Herodis fil. 549.c.
 odio prosequitur Salomem 564. b. occi-
 so marito remittitur ad patrem cum do-
 te 583. c
 nubit Archelao Herodis filio, Alexan-
 dri fratri 613. f
 item Jubæ 614. d
 ejus somnium & mors ibid. e
 Gobolitis regio 36.d
 Godolias Acani filius præficatur reliquiis
 Hierosolymorum 343. a
 humaniter tractat Judæos profugos ib.
 ejus pietas, sed illi noxia 344. a
 occiditur ibid.
 Goliathi Gietzi statura & insolentia 187.e
 interitus 189. c
 Gomor, Gomarenfes 13. a
 Gorgias a Juda Machabæo victus 414. e
 vincit Josephum Zachariæ 418. b
 Gorion filius Josephi, & Simon Gamalie-
 lis contra libertatis corruptores hor-
 tantur & concionantur 873. a
 occiditur 881
 Gotarzes Parthorum rex 688. a
 Gotholia Achabi filia, uxor Jorami Hiero-
 solymorum regis 306. g
 Davidis familiam quantum potest
 tollit & regnum administrat 311. g
 311. a. & regno & vita privatur ope-
 ra Joadi 312. per tot. & 313. a
 Græcorum & Judæorum dissidium 649. c
 Græcis turpissimum visum Judæis infe-
 riores fore 797. f
 Græcos bis ternis fascibus Romanorum
 obedire 806. a
 Græcorum omnia nova & heri nuperque
 facta 1034. a
 eorum regiones innumeræ corruptio-
 nes invadere rerum memoriam dele-
 tes, ibid. Sera cognitio literarum ibid.
 philosophi primi Ægyptiorum Chal-
 dæorumque discipuli 1034. e
 Græci posteriores Timæum in plurimis
 mendacem offendunt. ibid. g
 Græcis ab initio nulla cura fuit historiarum
 conscribendæ 1037. b
 Græcorum historicorum elegans descri-
 ptio 1034. 1035. 1036. 1037. per tot.
 Græcorum leges antiquissimæ qui
 1070. c
 Græcorum dii descripti 1077. & seqq.
 per totum. eorum leges potestatem potestis
 dederunt, ut, quos vellint
 deos, introducerent, rhetoribus vero, ut
 decreta de rebus publicis, quæ vellint,
 conscriberent ibid.
 Grando apud Ægyptios ante Moysen nun-
 quam visa 64. b
 Grapte cognata Itæ regis Adiabænorum
 aulam regiam Hierosolymis ædificavit
 897. e
 Gratus militum præfectus Simonem He-
 rodus filium obtruncat 608. a
 suis succurrit 608. e 780. b
 Gravidam calce percussit quomodo ple-
 scendus 118. a
 Gymnasia Herodis 748. e
 H.

H Ai vide Aina
 Heberus Hebræorum auctor 15. a
 Hebræorum declinationis forma ibid.
 Hebræorum nullus regnante Salomone
 servile opus faciebat 269. e
 Hebræi bis ultra Euphratem ducti capti-
 vi 345. d

Hebron expugnatur, & conceditur Levi-
 tis 141. f
 Hebronis oppidi antiquitas 17. d
 Hecærus Abderita 1048. b. 1050. a
 Hecatombron mensis 110. c
 Hecatomtomachi Alexandri Jamnæi 457. f
 Hellenicus ab Acusilao de genealogiis
 multum discrepat 1034. g
 Helcanes Levita & ejus uxores ac liberi
 169. b
 Helena Adiabænorum regina transit ad
 religionem Judaicam 683. f
 ejus monumentum Hierosolymis 913. c
 Helenæ Monobazi regis matris regia
 Hierosolymis 920. c
 Helias. vide Elias
 Heliopolis 53. a
 Helonis principatus Hebr. 159. b
 Heniochi Romanis subiecti 806. b
 Heoron, arca tabernaculi 82. f
 Herennius Capito procurator Jamnæ
 630. c
 Hermæus qui & Danaus denominatus
 1052. d
 Hermippus Græcus historicus diligen-
 tissimus 1046. e
 Hermogenes Græcus Judæorum men-
 tionem facit 1051. a
 Herodes Agrippæ frater, rex Chalcid. 679. f
 moritur 690. d
 Herodes Antipatris filius 479. d
 Hierosolymorum dux constituitur,
 Ezechianque tum aliis prædonibus
 afficit supplicio 483. b
 infantum ob eandem exosus dicit cau-
 sam 484. b
 præficatur Calistia 487. b
 Romanorum benevolentiam captat
 & assequitur 489. c
 Malichum trucidat 490. f
 Antigonom Aristobuli profligat 491. d
 uxores & liberos sibi parat, ac M. An-
 tonium corrumpit ibid. e. & 492. a
 accusatus tetrarcha constituitur 494. a
 strenue pugnat ibidem
 elabatur ex hostium insidiis 496. b
 difficilibus professionibus exercetur
 usque Romanis 498. d
 rex Judææ à Senatu Romano declara-
 tur 499. c
 ex Italia navigat, & pugnat contra
 Antigonom 499. 500
 prodigiose servatus bis 505. e. & f
 Hierosolyma expugnat, & Antigo-
 num capit 507. c
 Antonio donat 508. a
 Aristobulum pontificem occidit 515. e
 à Cleopatra ad stuprum sollicitatur 518. e
 bellum Aretæ infert 519. d
 concio ad milites 521. b
 Hyrcanum occidit 525. a
 quomodo amicitiam Antonii excusa-
 rit apud Cæsarem, & regnum ab eo
 obtinuerit 526. d
 Mariannem uxorem interficit & ma-
 gnifice donatur à Cæsare 529. a 530. b
 necatam à se uxorem luget miris mo-
 dis 530. e
 efferatur ad eandem amicorum quo-
 rumcunque & ad omnia mala incli-
 nat 531. a 531. 533
 arces in suam tutelam extruit 533. a
 fami urgenti succurrit 536. b
 quomodo subditos in officio conti-
 nuerit 537. g
 Cæsaream condiderit, & à Cæsare sic
 muneratus 539. b 540. 541
 salutem Agrippam 540. b
 extruit templum Cæsari, & tributo-
 rum partem subditis remittit, & con-

venticula populi prohibet, & Effenos
 magnificat 541. b
 templum novum ædificat Hierosoly-
 mis sumtuosiss. 543. e
 legem statuit de furibus novam 548. a
 navigat ad Cæs. & reductis Roma li-
 beris dat uxores, Agrippamque hono-
 rat 548. 549
 quartam tributorum partem suis re-
 mittit 553. d
 ipsius familia domesticis agitur dis-
 sidii 554. c
 filios suos apud Cæs. accusat 555. f
 quinquennale certamen celebrat, ar-
 ces condit 559. c
 multaque alia 561. b
 qualis ingenii, ibid. pecuniis destitu-
 tus Davidis sepulchrum recludit 563.
 b. omnes conjunctos habet suspectos
 565. 566. 567. 568. 569. à Syllæo inique
 accusatur apud Cæsarem 572. a
 accusat filios apud consilium Beryten-
 se 578. a
 strangulat 580. b
 liberis ipsorum prospicit 583. f
 quas ipse uxores habuerit & sobo-
 lem ibid. 587. f
 Antipatrum damnatum in vincula
 conjicit 595. e
 morbo correptus testamentum confici-
 cit 597. f
 morbus qualis fuerit 597. e
 sub mortem liberalissimus & crude-
 liss. 598. b
 vim sibi conatur inferre, & Antipatrum
 jubet occidi 599. d
 testamento mutato moritur ac fuste-
 ratur 600. e
 testamento ejus confirmato quantum filiis
 ipsius patrimonium superaverit 611. e
 præficatur Galilææ, & itrenue agit 715. f
 accusatur Hyrcano à malevolis 726. b
 vindicat patris mortem 728. e
 ejus victoriz- 729. b
 accusatur ib. e
 quomodo se gesserit in pugna contra
 Antigonom & Parthos 730. f
 731. 732. ædificat & multis premitur
 malis 733. f
 Romam navigans jacturam facit ib. e.
 rex Jud. constituitur 734. b
 Antigonom expugnat & latrones 735.
 a. & seq. fratris mortem ulciscitur 738. f
 in gravia incidit pericula 739. b
 Syros & Arabes vincit 742. e
 conciliat sibi Juhum Cæs. 745. b
 ædificat, amicos ac parentes honori-
 bus afficit 746. 747. 748. & seqq.
 athletam & venatorem agit ac bella-
 torem 749. d
 dissidet cum filiis duob. & uxore 749
 f. 750. 751. conciliatur filiis 751. g
 iterum dissidet cum ipsis 751. e
 accusat filios apud Cæs. & Beryti 760. c
 occidit 761. f. 793. g
 occisorum liberis prospicit 762. e
 quot uxores & liberos habuerit 763. a
 ejus domus iterum conturbatur dissi-
 diis 763. e
 Pheroram extrudit 764. f
 accusat filium Antipatrum 770. a
 morbo corripitur lethali 771. g. 772. a
 crudelitas ejus & mors 773. e
 quomodo Romanum adduxerit exer-
 citum 930. b
 inflatur civitates 980. e. 988. e
 Herodes Herodis fil. Juliada condit 618. f
 tetrarcha fit, ibid. e. recipitur in ami-
 citiam Neronis 619. d
 quomodo perierit 620. c

INDEX

Vitelliam in se conctat	625. e	Hierosolyma civitas Davidis dicta, & quomodo exedificata	218. b	conflictus cum Romanis circa aggeres	943. c.
bello ab Areta superatur	626. e	Hierosolymorum thesauri auferuntur.	317. e	menadacia inter sedulos	945. c
Herodiadis amore capitur	626. b	moenia ad trecentorum cubitorum	317. e	pertinacia infans ibid.	945. c
uxoris importunitate in exilium de-	638. g.	spacium diruuntur per Joann	317. e	circa custodias	945. c
truditur	638. g.	Hierosolymorum captivitatem qui pro-	335. f	pugna circa templum	945. c
quali fuerit ingenio	679. f	phetæ prædixit	335. f	dolus contra Romanos	945. c
Herodes Herodis fil. Tiberiadem & Ju-	789. b	Hierosolymorum captivitas, direptio, & a fundamentis vastatio	342. per totum	fames 914. b. pugna circa portum	419. a
liopolim condidit	789. b	Hierosolyma capitur ab Antiocho Epi-	409. a	916. 2, circa templum	419. a
a Caio Cæsare ob avaritiam increpitus	790. d	phane, templumque ejus spoliatur	409. a	strages & fuga in eo templo	419. a
in Hispaniam cum uxore fugit	790. d	& prophanatur	409. a	sex nullia in portum confugiunt, & que salutaris propheta falso seduc-	419. a
quando decesserit & quos liberos re-	793. f	restituitur tam urbs quam templum	409. d	itur	419. g. 960. 1
liquit	793. f	Hierosolyma & templum a Pompejo ex-	473. e	plurimi confugiunt ad Titum	945. b
Herodias Agrippæ soror, Herodis junio-	626. b	pugnata	473. e	infinita multitudo venit ibid.	945. b
ris uxor	626. b	Hierosolyma diripitur a Parthis	497. d	crudelissima incendium, fames, capi-	945. b
odio prosequuta fratrem se suumq; ma-	638. g. 649. a.	Hierosolyma ejusque templum cur deus	694. d	vitæque	967. 968. per totum
ritum in exilium conjicit	638. g. 649. a.	averfacus	694. d	Hierosolymitani soli quanta bonitas	142. e
ejus exprobrationes & stimuli	790. c	Hierosolyma ad suorum felicitatis e-	707. d	Hiezeielis prophetia	335. f. 338. e
Herodion conditur	497. b. 732. 748. c	vasisse fastigium & ad extremam e-	707. d	Him, mensura qualis	88. d
Herodotum cuncti mendacem osten-	1035. a.	dejecta miseriam	707. d	Hippii Judæos suos cohabitantes male	88. d
dunt	1035. a.	expugnantur ab Antiocho Epipha-	709. c	tractant.	88. d
Herodotus erroris argutus	1047. a	me	709. c	Hippici turris descriptio	944. d
Herodotus Heliarnasæus Judæorum gen-	1047. a	a Pompejo magno capiuntur	712. g	Hippodromos locus	774. d
tem non ignoravit	1047. a	diripiuntur a Parthis	712. g	Hiramus Tyriorum rex, Salomoni quid	1042. c.
Heroum oppidum	52. d	oppugnantur ab Herode	741. a. per	ad templum Hierosolymis contulit	1042. c.
Hesiodus ab Acusilao inquam magnis	1034. g	totum	741. a. per	multatus quod Salomoni pro-	1042. c.
corrigatur	1034. g	Hierosolyma Judææ umbilicus, ejusque	741. a. per	posita ænigmata solvere non potuit	1042. c.
Hettan prædium	272. a	situs.	741. a. per	ibid. f. ejus gesta ibid.	1042. c.
Hezarbunis dux captus	355. b	descriptio	741. a. per	Vide etiam Iromus	1042. c.
Hieremiz prophetæ vaticinium & epice-	335. f. & seqq.	Hierosolyma bello, dominatione, sedi-	741. a. per	Hispani quando & quemadmodum Roma-	806. g
dion Johe conscriptum	335. f. & seqq.	tione laborat.	741. a. per	nis subditi	806. g
damnatur, iterum absolvitur	336. f	Hierosolyma quando & quoties capta	741. a. per	Historia apud Barbaros solentior quam	1038. b
ausugit	337. b	vastata	741. a. per	Græcos	1038. b
Hieremias in carcerem conjectus tor-	339. c	quando in ea templum ædificatum	741. a. per	historiz scriptori quæ curanda	1038. b
quetur	339. c	ibid. e. ejus origo & finis	741. a. per	historiz veritatem a Judæis hominibus	1038. b
in cœnosum puteum præfocandus	339. c	ibid. f	741. a. per	Græcis vero negligi	1038. b
denittitur, verum rursus liberatur.	339. f.	Hierosolyma non idem voce Judaica	741. a. per	historiz veræ quod indicium	1038. b
non vult proficisci Babylonem	339. f.	quod Græca significat	741. a. per	historiarum scriptoribus non idem scopos	1038. b
343. b. donatur magnis muneribus &	343. b.	Hierosolymitanis fame laborantibus suc-	741. a. per	1. in principio	1038. b
alia ejus gesta	343. b.	currit Helena	741. a. per	historicus meritis quantum a salaria-	1038. b
Hieremias consulens Joanni Carex ab-	343. b.	Hierosolymitanorum supplicatio	741. a. per	strumentorum differat	1038. b
ducitur ab eo in Egyptum, ubi Egy-	343. b.	Hierosolymitani officio Agrippæ, &	741. a. per	historicus quis laude dignus	1038. b
ptius captivitatem indicat	343. b.	Politianum obviæ progressi	741. a. per	historici quod officium	1038. b
ejus vaticinia celebrata	343. b.	Hierosolymitanorum & Romanorum	741. a. per	Holocaustoma sacrificium cur dictum	1038. b
Hierichus urbs	343. b.	seditio	741. a. per	Homeri poemate nullum veritatis	1038. b
excinditur, & restaurator ipsius diris	343. b.	Hierosolymitanorum ludus publicus	741. a. per	quomodo conservatum	1038. b
devovetur	343. b.	813. e	741. a. per	homicidarum in vitorum styli	1038. b
Hierichus desolata	343. b.	Hierosolymitanorum turbar & indigna-	741. a. per	homicidii incerti inquisitio qualis	1038. b
ejus agri descriptio	343. b.	tiones propter Josephum	741. a. per	123. f. 123. a	1038. b
Hierichontis fons ex pessilenti & infru-	343. b.	Hierosolymitanorum miserabilis clades, &	741. a. per	hominis creatio	1038. b
gifero saluberrimus, & feracissimus ab	343. b.	fuga ad Vespasianum	741. a. per	hominis ætatis quis terminus præscriptus	1038. b
Helio factus	343. b.	Hierosolymitani prima aggressione su-	741. a. per	8. e. 35. e	1038. b
Hierichuntii agri bonitas	343. b.	periores	741. a. per	homines quando degenerare a virtutibus	1038. b
141. c. 473. b. 518. d	343. b.	in legionem decimam excurrunt	741. a. per	ad vitia ceperint	1038. b
Hieroboamus Nabathæi filius vaticinio	343. b.	eorum insidiæ contra Romanos	741. a. per	hominum commercia quibus vitæ dæ	1038. b
cognoscens se futurum regem popu-	343. b.	seditiones perpetuæ	741. a. per	hominum ingenium quam sit nulli	1038. b
lum ad defectionem sollicitat effugit	343. b.	conflictus cum Romanis	741. a. per	Homoneæ, loci nomen	1038. b
Solomonis iram	343. b.	920. d. & seq.	741. a. per	hortos pensiles a Nabuchodonosoro	1038. b
decem tribuum rex eligitur & Sici-	343. b.	pugnant circa machinas Romano-	741. a. per	trudos	1038. b
mis habitat	343. b.	rum	741. a. per	hospitii reverentia	1038. b
276. a	343. b.	valde terrentur	741. a. per	hyc vocis significatio	1038. b
duasque vitulas aureas facit, & tem-	343. b.	eorum pertinacia	741. a. per	hyosyami descriptio	1038. b
pla	343. b.	aurum deglutunt	741. a. per	Hyperberæus mensis	1038. b
brachium ejus apoplexia tangitur,	343. b.	crudeliter afficiuntur	741. a. per	Hyrcanum vicus	1038. b
& inde a pseudopropheta seduci-	343. b.	Romanos inuitos ad suum exiduum	741. a. per	Hyrcanus Alexandri Jannæi filius conti-	1038. b
tur	343. b.	cogere	741. a. per	tuitur pontifex	1038. b
177. g. 178. f	343. b.	Hierosolymitanorum calamitas, & cla-	741. a. per	foederatur fratri, & ociosum vitam	1038. b
filio suo ægrotante quid responsi acce-	343. b.	des miseriam	741. a. per	git	1038. b
perit a propheta	343. b.	peritancia crudelis	741. a. per	cur ignavus habitus & fuge ad A-	1038. b
contra Abiam ducit exercitum	343. b.	conflictus	741. a. per	rectam	1038. b
281. a	343. b.	fames	741. a. per	Sæuri amicitiam frustra amittit	1038. b
vincitur ac moritur relicto regni suc-	343. b.	profugia ad Romanos	741. a. per	discepat apud Pompejum cum fra-	1038. b
cessore Nadabo	343. b.	eorum qui transfugerunt, una no-	741. a. per	tre	1038. b
382. c	343. b.	cte viscera duorum millium patefacta	741. a. per	redditur ei pontificatus	1038. b
familia ejus cuncta tollitur ibid. e	343. b.	sunt	741. a. per	e. honoratur ab exteris genti-	1038. b
Hieroboamus Joæ filius regnum Israeli-	343. b.	famis incrementum horribile	741. a. per	bis	1038. b
tarum excipit	343. b.	941. c	741. a. per	honoribus ab Julio Cæsar afficitur	1038. b
316. b	343. b.	Hierosolymitanorum quam multa mil-	741. a. per	a. capitur & amputantur auctule	1038. b
Syriam suo regno licet impius adicit	343. b.	lia paucis diebus per unam portam	741. a. per	ejus	1038. b
ibidem moritur Zacharia filio hære-	343. b.	elata	741. a. per		1038. b
de relicto	343. b.	egenorum quod millia portis eje-	741. a. per		1038. b
318. f	343. b.	cta	741. a. per		1038. b
Hieronymus historicus Judæorum	1030. f	ibidem, b	741. a. per		1038. b
Hierosolymæ rex cum vicinis regibus oc-	139. f		741. a. per		1038. b
ciditur	139. f		741. a. per		1038. b
Hierosolyma oppugnatur, inferioreque	145. f		741. a. per		1038. b
parte capitur	145. f		741. a. per		1038. b

IN JOSEPHUM.

a Parthis dimissus ad Herodem revertitur, a quo perfide tractatur 511. per totum. occiditur tandem ab eodem 525. a. 749. f. quali fortuna per omnem vitam fuerit agitatus ibid.
Hyrcanus primus ejus nominis pontifex 614. d
Hyrcanus quomodo a Ptolemaeo sororio tractatus & Antiocho Eupatore. tum gesta ipse 710. f
 ejus felicitas 712. b
 iterum sit pontifex 710. e. 714. f
 pontificatus confirmatur & regnum datur Judae 716. f
Hyrcanus Josephi Tobiae filius adolescens ingeniosus 404. 405. 406. per totum
 ejus gesta & mors 407. d
Hyrcanus Simonis Matthiae filius effugit Ptolemaei insidias, & principatu potitur 448. c
 oppugnatur ab Antiocho Sotere 449. a
 pacem ab eo redimit 300. talentis, Davidisque thesaurum tribus millibus talentorum imminuit 449. g. 450. a.
 urbes ab hostibus ablatas recuperat, pacemque cum Rom. init 450. d
 Samaritanos obsidet & radicibus tollit, cumque deo colloquitur 452. per totum, ejus felicitas & mors 454. a
 somnium de filiis quale aliquando habuerit 456. b

I

Iabinus rex Hebraeos opprimit. opprimiturque ipse 152. c
Jabissa civitas & Jabissenorum officium in Saulum & filios ejus extinguit 209. b
Jabitus civitas capta, & omnes ejus habitatores caesi praeter cccc. virgines 149. b
Jachin, columna vestibuli templi 261. b
Jacimus, vide Alcimus
Jacimus Zamaris filius eques 584. f
Jacobi filii Isaci nativitas 26. d
 praeripit fratri benedictionem paternam 27. d
 fugit fratris iram 28. b
 dormienti visio offertur ibid.
 & nuptias celebrat 30. c
 visiones iterum 31. d
 aufugit a socero 31. c
 redit cum fratre in gratiam 32. f
 luctatur cum spectro 33. b
Jacobus vocatur Israel ibid.
 defecit Labani Deos 34. b
Jacobus partitur cum fratre hereditatem paternam 36. a
 opulentia ejus & felicitas 37. a
Josephum luget 39. e
 mittit filios frumentatum in Aegyptum 44. f. proficiscitur ipse etiam cum omni familia 51. d
 moritur 53. d
Jacobus & Simon Judae Galilaei filii aguntur in crucem 690. c
Jacobus frater Christi lapidatur 698. b
Jacobi, rectoris Idumaeorum proditio 894. g. 899. a
Jacobi septimi ex fratribus Machabaei supplicia & constantia 1096. b
Jaddus filius Joannis pontifex patris loco sit 383. b. Alexandro magno negat forum venalium rerum 384. d. placat eundem & impetrat quod vult 385. c
 moritur 386. g
Jadon propheta Hieroboami idololatriam objugat 278. c. discerpitur a leone 277. e

Jahel. vide Jale
Jairus Galadenus, princeps Hebr. 157. e
Jale Syfarem occidit 153. e
Jalus custos thesaurorum Davidis 250. c
Janiz regni termini 1040. b
Jannaeus Alexander. quare Alexander. Japha vicus 1016. d
Japhae munitiones 848. a
Japhethus filius Noe 11. d
 ejus soboles quanta, & quibus gentibus nomina dedit 12. f. 13. a
Japhethes accitur ad principatum Israelitarum 158. a
 victor filiam suam deo mactat, ibidem. e
Jar, mensis 259. c
Jardan vicus 833. f
Jason, alias Jesus, Oniaz pont. filius, pontificatum fratri extorquet 408. c
 Jason ut pontifex constituitur quantum aeris numeravit Antiocho 1087. g
Juanes Japheti filius 13. a
Jazarus pontificatu privatur 618. e
Jaziel propheta vaticinatur Josaphato 198. c
Jazoron urbs spoliata & concremata per Judam Macchabeum 416. c
Iberi, populus 13. b
Ibes serpentibus infecti 58. d
Ides scelus & supplicium 622. 623
Idumaea unde dicta 36. a
 Davidi subdita 222. f
 ejus tumultus 779. g
Idumaei, quomodo circumcisionem & religionem admiserint 450. e
 Idumaeorum nationis descriptio 877
 viginti millia cum ducibus quatuor Hierosolymam veniunt ibid. g
 seditio & tumultus 880. g
 Idumaei cum viginti quinque millibus contra Simonem Giorze 894. f
 Joannis Leviz pecunias praedantur 897. e ad Titum supplices veniunt 965. g. accelerata eorum facta repetita 980. a
Jebotus Sauli filius constituitur rex 212. c
 amittit regnum 214. b
 occiditur per insidias 216. c
 sepelitur honorifice a Davide 216. g
Jebusaei populus 14. d
Jebusaeorum ludibrium in Davidem male ipsis cessit 217. f
Jechonias. vide Joachimus. nam binominis fuit
Jephthe. vide Japhthes
Jesraela urbs 288. e
Jessurus filius Obedae 164. c
Jessai filii qui 186. c
Jesus Christus describitur 621. f
Jesus Anani filius praedixit Hierosolymae excidium 961. a
Jesus Damnaei filius sit pontifex 698. c
Jesus Gamalielis filius sit pontifex 699. a
Jesus dictus Oniaz frater pontificatu honoratus, & innox eo privatus 408. b
Jesus Naveci filius exercitui praeficitur, & vincit Amalecitas 75. a
 Chanaanem explorationem indicat suis commilitonibus, & territis reddit animum 99. a
 Moyses eum sibi successorem designat 118. c
 praedicat, quae gesturus erat 131. c
 Chanaanem explorat 134. b
 Jordanem cum exercitu superat 135. f
 Hierichuntem sine labore capit 136. d
 & Ainam excindit 118. d
 Gabaonitis federatur, capitque quinque reges 139. b
 reges Libano vicinos expugnat 140. c
 munit civitates ibid. terram vicinam

quae sitam dividit tribubus 141. per totum. praecipit eis ut reliquias Chanaanorum tollant 142. c
 moritur 144. f. 145. a
Jesus Phabetis filius pontificatu privatur 537. d
Jesu pontificis ad multitudinem Hierosolymitanam oratio 878. 879 per totum. mors 882. e
 ejus virtutes celebrat 883. b
Jesu Saphiz filii facinora 1003. e. & 1008. 1009. 1020. 1021 per totum
Jesus Sapphae filius 822. d
Jesus Thebuthi sacerdos Titio sacrodonaria tradit 966. c
Jesus Tobiae filius quid gesserit 877. 878. 860. per totum
Jesus Amasis fil. Ramatham expugnat, & inungitur rex Israelitarum 308. b
Jezabelam & omnem Achabi & Ochoziae cognationem tollit 310. a
 Bali sacerdotes extirpat 311. d
 contemptor & ipse numinis moritur 313. f
Joaza filio successore relicto 313. f
Jesus propheta arguit Josaphatum 297. a
Jezabela quam mala mulier 285. d
 minatur Eliae interitum 288. c
 Nabathum curat lapidibus obruendum 289. d
 praecipitata de turri ab equitibus proculcatur 310. a
Ilys, ager qualis 71. b
Immundi qui Moysi 94. c
Impediuntorum custodibus aeque ac pugnantibus praedam partiendam 207. f. 208. a
Imperatores Rom. semper honoraverunt & ornaverunt templum Hierosolymitanum 940. e
Imperii Romani fines quousque 805. f. 837. b
Indorum mortis descriptio enarrata 991. e
Injuria maxima quae 122. d
Inventa debere restitui 127. f
Inundationis universalis descriptio 8. a
Joab cum Abenero pugna 212. c
 Abenerum turpiter occidit 214. f. 215. a
 exercitui praeficitur Davidis 222. f
 Syros vincit 224. e
 Davidis nomine belligeratur fortiter 225. 226. per totum
 ingeniosum commentum fingit 228. b
Abesalomum interimit 234. c
Davidem Abesalomum lugentem increpat 235. d
 praefectura privatur 238. d
 Amasam interficit & Sabaeum persequitur, caputque ipsius ad regem perfert, & restituitur pristinae praefecturae 238. f. 241. e
 populum censet 244. b
 occiditur 254. e
Joadus quomodo Gotholiam regno spoliatur & occidit, Joasumque regno praeficit 312. a. 313. a
 studet templo restaurando & moritur 314. e
Joachabis nativitas & quid significet 167. a
Joachimus Jesu filius pontifex 367. f
Joachimus Joacimi fil. in regnum paternum constituitur 377. d
 abducitur in captivitatem Babylonem 338. a liberatus & vinculis regis praeficitur 310. c
Joachimus Josiae vocatur Eliacimus, accipit regnum patris tributarium Aegyptiis factum 336. a
 tributarius etiam sit Babylonis 336. d
 occiditur 337. d

I N D E X

- Joacimus pontifex mortuus 370. g
 Joannes, alias Hyrcanus. vide Hyrcanus.
 Joannes Ananiz filius Gophnitice & A-
 crabatene regionum rector designatus 822. e
 Joannes Afamonzi fil. occisus 710. b
 Joannis Baptiste interitus 626. f
 Joannes Carez filius dux profugorum
 Hierosolymitanorum fideliter consu-
 lit Godoliz 343. g
 Ismaelem Godoliz interfectorem per-
 sequitur 344. e
 consulit Hieremiam, & ipsum in æ-
 gyptum abducit 345. a
 Joannes dux militum Jonathæ 293. c
 Joannes Effesus Tamaam missus, ut to-
 parchiam administraret 821. e
 Joannes Gaddis Matthei fil. 410. g
 Medabensibus Amazeis occiditur 428. e
 Joannes Idumæorum dux ab Arabe quo-
 dam sagitta occisus 922. g
 Joannes Judæ fil. in pontificatu succedit
 patri & fratrem in templo occidit 382. e
 moritur 383. b
 Jonathæ ac Judæ fratris Joannis interi-
 tum vindicat 382. e
 Bacchidem adigit ad inundandum secum
 amicitiam 430. a
 ejus amicitiam tam Demetrius quam
 Alexander Antiochi Epiphanis am-
 biunt 430. e. 431. b
 Alexandro quam fuerit gratus 434. f
 vincit Apollonium Davum 436. b
 amicus sit Demetrio Nicanori 438. b
 sociat se Antiocho Alexandri contra
 Demetrium 440. a
 deserit ad suis, tamen vincit, & reno-
 vat fœdera 440. f
 capitur per proditorem 444. d
 occiditur ibid. g
 Joannis Levi filii Giscalensis facinoræ
 1001. 1003. 1004. 1005. 1006. 1013. 1014.
 1016. per totum Giscalam Josephi jus-
 su muro cinxit 823. b
 ejus proditio & dolus vari 824. a
 dolus novus 826. b
 fuga cum mille Syris fugitivis 827. a
 ad defectionem incitat 868. d
 Titum fallere conabatur 869. d
 Hierosolymam fugit 869. f
 ejus excusatio apud Hierosolymitanos
 870. f
 Hierosolymitanis exitii causa 876. a
 malitia, crudelitas & gesta 887. 897.
 898. 920. 923. 925. 931. 932. 933. 936. 940.
 943. & seqq.
 Joannis Levitæ confictus 905. a
 Joannis pontificis monumentum 920. f
 Joas seu Joazes Joaze fil. patris regno po-
 titur 316. a
 moriens regnum filio Hieroboamo
 relinquit ibid. b
 contemnit Amazæ minas, quem ca-
 pit in pugna 317. c
 perit ibid. f
 Joasus Ochozæ filius quomodo à Goto-
 lia sexvitiæ servatus, & rex constitu-
 tus 312. a
 à religione deficit & legibus 314. d
 Zachariam Joadi filium in ipso templo
 lapidat ibid. e
 egrotans occiditur 315. a
 Joazarus dux missus contra Josephum
 Matthei filium 827. c
 Joazarus Josepho invidet 1013. c
 Joazarus privatur pontificatu 618. e
 Joazes seu filius regnum paternum asse-
 quitur 313. g. 315. b
 Dei beneficio liberatus moritur 315. d
 Joazus Joaze fil. regnum paternum ca-
 pit, vlr impius captivus in Ægyptum
 abducitur & moritur 335. g. 336. a
 Jobacchus torrens 33. b. 111. d
 Jobel fil. Lamechi 7. d
 Jobelus quid significet 96. e
 Jobeli anni remissio & libertas ibid.
 Jochabel mater Moylis 55. f
 Jodes à Moabitis oppressos Hebræos li-
 bertati restituit 151. d
 Johel Samuehs fil. quomodo se in princi-
 patu gesserit 173. a
 Jonas propheta vaticinatur Hieroboamo
 Amazæ filio 318. a
 quomodo ad Ninivitas missus sit, & in
 mare projectus ac à ceto haustus post
 triduum vivus in terram revomitur 318. c
 Jonia unde sic dicta 13. a
 Jonici Judæi apud Agrippam queruntur
 Gentilium injurias 550. e
 Jonum in Judæos odium 398. d
 Jonatas Anani fil. 676. e
 pontificatum oblatum respuit ibid.
 & ejus gesta 793. d
 Jonathas Afamonzi fil. Antiochi Epipha-
 nio reconciliatur, capitur à Tryphone
 & occiditur 710. c
 Jonathas Sauli filius castrum Palestino-
 rum expugnat 179. c
 hostes unico tantum armigero comi-
 tatus aggreditur 181. c
 animositas & honestas 181. f
 amor in Davidem 191. c. 193. c
 fœdus cum eo 193. f
 cadit in pugna contra Palæstinos 208. c
 ejus posteris quo honore à Davide affe-
 cit 213. b
 Jonathæ cujusdam Saddacæ cum Phari-
 sæis contentio 453. f
 Jonathas homo villis. provocat ad singu-
 lare certamen Romanos 952. c
 Pudentem equitem Romanum inter-
 ficit, & à Prisco centurione sagitta
 transfigitur ibid. & 953. a
 Jonathas Matthei fil. 412. a
 defuncto fratri Judæ succedit imperii
 administratione 428. a
 Jonathas Pharisæus 1013. f
 insidiatur Josepho, servatur 1018. 1019.
 iterum insidiatur eidem 1020. 1021.
 Jonathas pontifex perimitur 695. e
 Jonathas pontifex primus Massadæm ædi-
 ficavit, & nomen id imposuit 987. d
 Jonathas qui alias Jonadab, socius Ama-
 monis 228. d
 solatur Davidem 227. f
 Jonathas Samiz fil. stermit virum sex cu-
 bitorum 242. f
 Jonathas sicaniorum princeps circa Cyre-
 nen 996. e
 ejus supplicium 997. d
 Joppe à Cestii militibus capta, direpta &
 incensa 818. a
 bis à Romanis funditus excisa 855. g
 ejus situs descriptus ibid. c
 Joppensium interfectorum quot millia
 818. a
 Joramus Achabi fil. in regnum pater-
 num succedit 300. a
 Moabitas expugnat 301. d
 monitus ab Elizeo cavet Syrorum in-
 sidias 303. c
 fame urgente Elizeum jubet interfici,
 cujus mandati eum mox parit 304. b
 liberatur ab obsidione Adadi 305. a
 in oppugnatione Ramathæ sagitta
 vulneratur 308. a
 occiditur ab Jea, & cadaver ejus in a-
 grum Nabothi projicitur 309. c
 Joramus Josaphati fil. succedit in regnum
 paternum 301. a
 fratres & amicos paternos occidit 306. f
 deficient ab eo Idumæi alique gentes
 aliquot 307. a
 cognoscit suum fratrem ab Elia, & mo-
 tuus tractatur pro merito 307. f
 Jordanis refectus mortuis 890. a
 Jordanis fontes & cursus 864. a
 Josabetha Ochozæ soror germana quo-
 modo Joasum servavit 312. g. 312. a
 Josadocus pontifex Babylonem vincit
 ducitur 342. e
 eximitur vinculis 342. a
 Josaphatus à commentariis Davidis 122. g
 Josaphatus Asani fil. in regnum paternum
 succedit 381. c
 præsidia urbibus suis imponit, & colla-
 psum religionem restituit 293. a
 quantos habuerit exercitus paratos
 293. e. increpatur ab Jea propheta, pi-
 taturque ac justitiam colit 197. a
 Ammanidas & Moabitas citra sangui-
 nem vincit 298. e
 cum Joramo bellum inter Moabitis
 moritur 302. d
 Josephus Antipatri filius 713. d
 oppugnat ab Antigono 499. f
 quomodo perierit 504. e
 arcani non satis continens 516. b
 Josephus Salomes maritus Herodis man-
 datorum proditor occiditur 710. f
 Josephus Cabeus pontifex 697. f
 privatur munere ibid.
 Josephus Caiaphas. quare Caiaphas
 Josephus Canxi vel Canyde pontificis
 tum acquirat 683. e
 eo privatur 690. e
 Josephi Dalzi fatum miserabile 419. e
 Josephus Ellemi filius 197. d
 Josephus & Jesus pontifices cum aliis
 multis ad Romanos profugunt 949. a
 Josephus Gorionis filius belli dux contra
 Celsium 822. c
 Josephus Herodis nepos occurrit Viro
 609. e
 Josephus Itaburi montis planiciem ma-
 ro circumdedit 866. f
 interfectus Gamala 867. e
 Josepho Matthei filio que causa fuit
 Antiquitatum Judæarum & Belli Ju-
 dæici historiz descriptionis 12
 suam historiam veracem affirmat & in-
 corruptam 562. a
 ipsius genus, filii institutio & doctrina
 profectio Romana 998
 naufragium passus à Poppea benigni-
 ter donatur, & mittitur legatus in Gi-
 liziam 999. d
 committitur ea ipsius tutela 1003. b
 in quibus versatus sit periculis 1004.
 1005. bello necessaria comparat, & op-
 pida expugnat ibid.
 Joannis insidias effugit & Jesu latro-
 num principis 1005. f
 ignoscit capto Jesu, & cum Ebura bel-
 lum gerit 1007. a
 insidiis, calumniis variis petitis era-
 sit 1008. 1009. 1010. per totum
 deficientes Tiberienfes cohibet 1012.
 d. civitates munire 1013. a
 insidias patitur, & somno consolatur
 1014. e
 astutia ejus in cognoscendis insidias
 1016. a
 Joannis confictus contra ipsum quomodo
 da occurrerit 1017. a
 Jonatham insidiatorem servat, & legi-
 tos mittit Hierosolyma 1018. e
 in fa-

IN JOSEPHUM.

in salutis discrimen incidit	1019.f	petus	ibidem	Israelitæ inhumaniter trahantur ab Aegyptiis, necantur, & gravibus laboribus atteruntur 14.f. labor augetur 62.d. quantitas eorum ex Aegypto migrantium numerus 67.d. transeunt mare rubrum 67.d. armis Aegyptiorum se muniunt 68.c. obmurmurant Moysi 71.d. coturnicibus pascuntur mannaque 72.e. ab Amalecitis prælio infestantur 74.b. collatio ad tabernaculi structuram 77.g. seditionibus agitantur & puniuntur 97.e. 98.a. negatur eis ingressus in Chananzam 99.d.
accusatur a Tiberienfibus & irridetur, eorumque urbem cepit	1023.	solutus vinculis cum Tito ad obsidionem Hierosolymorum profectus. ibidem		Israelitæ inficio Moysæ cum Chananzis pugnantibus vincuntur 75.a. quæ eis triginta octo annis in deserto obvenierint 109.110. quales milites fuerunt 110.f. Amoræos extinguunt 111. per tot. a Madianitorum puelis seducuntur 114.f. eos excindunt 117.e. Hiericentem delent 118.g. item Ainam 118.d. partiuntur Chananzam, & quisque in suam sortem mittitur 141.d. commoventur inter se propter aram in ripa Jordanis erectam 143. c. quomodo se gesserint post Jesu mortem 145.e. omisso bello agriculturæ dant operam 146.c. eorum prælium cum Benjamitis 148.c. Chusarthi Assyriorum regi subduntur octo annis 150.e. a Moabitibus jugantur, a Jode libertati restituntur 151.a. iterum a Jabino opprimuntur 152. c. per Deborah redimuntur ibid. ab Amalecitis & Madianitis septem annis misere tractantur 153. d. restituntur libertati per Gedeonem 154. f. sub Abimelecho male habentur 156.d. jam ab Ammanitis, sed per Japhthem liberantur 158.d. ceduntur a Palæstinis & fugantur 166.b. vindicantur in libertatem a Samuele 171.d. male tractati ab Ammanitis liberantur a Saulo 178.a. ceduntur a Palæstinis 208.b. civili bello laborant 212.
1024. Simonem & Jonatham Hierosolyma mittit	1024. b	Josephus belli historiam primum Vespasiano & Tito obtulit ut sibi testes essent	1037.e	Israelitæ quot annis post Jesum nequiverint Chananzos ex Hierosolymis ejicere 218.e. Reliqua ipsorum gesta sub regibus comprehenduntur. Ezechiam regem restituere religionem constantem condemnant, & prophetas occidunt 323.f. transferuntur in Mediam & Persidem & quo tempore id factum 324.g.
calumnias falsi historici depellit ibid. f. historiz suæ veritatem adstruit	1026.f	Agrippæ regiam dedit	ibid.	Itaburius mons 141. g. situs 866.f.
Sepphoritas servat	1027.f	Antiquitatis libros ex sacris literis interpretatur est	1038.a	Italiz bella civilia 896.d.
Tiberiada servat, & Sepphoriam capit, & profigitur a Romanis	1028.	Josephus Simonis filius toparchiam administrat	822.e	Itachæ seu Hircenes concubina Ptolemæi Physconis sobrietas 1064.
per totum. in pugna contra Silam prolabitur cum equo	1029.	Josephus Tobiz filius quomodo Ptolemæum Evergetem reconciliavit Judæis	402.b	Itchobal Tyriorum ac Sidoniorum rex 311.d.
captus honorifice tractatur a Vespasiano Titoque, & captivorum multos liberat, falsoque accusatur	1030. e	uxores & liberi	403.e	Jubal & ejus inventa 7.d.
uxores ducit, & liberos procreat	1031.f	Josephus Zachariæ fil. præficitur præsidio Hierosolymorum	416.f	Judas Heberii filius quos liberos habuerit 15.b.
qua diligentia quoque ordine bellum Judaicum conscripserit.	705. 706	vincitur a Gorgia	418.b	Jucundus Herodis satellites falso accusatus torquetur 574.b.
707. 708. per tatum		Josias Amasii filius patri in regnum succedit, optimam rempub. & veram religionem instituit sublati idololorum aris & sacerdotibus	333-334. per totum. moritur 335.e	Judææ regio ubi præstantissima 719. b
Josephus Matthiz filius utriusque Galilee rector designatus	822.e	Josue vide Jesus		Judææ descriptio 833.d.
ejus singularis industria ibid. dolo Joannis Giscalæ subito oppressus	825.b	Jotham Oziz filius vir pius patri in regno succedit, Ammonitasque tributa pendere cogit,	320. e	Judææ nulla pars erat quæ non una cum Hierosolymis interiret 888.c.
gesta contra Romanos	834.c	filio Achaze successore relicto decedit	321.e	Judæus vivus captus, Titi jussu crucifigitur pro muro Hierosolymæ 933.d.
adventu Vespasiani in Tiberiada confugit	838.f	Jothanes Gedeonis filius parabolis ad Hebræos loquitur contra Abimelechum	156.a	
primatibus Hierosolymis e Tyberiadē de rationibus belli scribit	839.b	Jotape Sampsigerami regis filia	628.c	
Jotapatenis auxilio venit	839.840.	Jotapæ situs descriptus	840.e	
841. 842. per totum.		Jotapæ excidium Hierosolymæ nuntiatur quali luctu urbem repleverit	856.a	
ejus machina excogitata contra arietis istus	844.a	Jotapatenorum confictus acer cum Romanis 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. per tot. calamitas miserabilis	846. 847	
fortia facta	846.847. per tot.	Jotapateni cujusdam capti a Vespasiano constantia	849.f	
quomodo e catenis liberatus per Titum & Vespasianum	991.b	Vespasiano produntur	ibid.	
ejus proluxa oratio ad Hierosolymitanos 927. 928. 929. 930. per totum. in deditione in puteo delitescit	870.f	demum expugnantur ibid. eorum quot millia occisa & capta	850.e	
ejus socii ipsum persequuntur ibid.		Jous mensis	110. c	
ejus oratio philosophica ad socios	872.a	Jozarus constituitur pontifex	597.d	
ejus socii cum ipso cades multas fortiuntur	873. e	privatur eo	613.e	
cum altero sortem evadit	ibid.	Iramis amicitiam cum Davide init	603.b	
ad Vespasianum ducitur	ibid.	Irenæus orator	11. a	
vaticinatur Vespasiano imperium Romanum	874. c	Itis quid designet	21. a	
ferme exanimatur	939.c	Ironi cum Solomone amicitia & mutua eorum beneficentia	258.b. 259.a	
ejus mater occisum credens cruciatur animo	ibidem	quibus donis fuit remuneratus a Solomone	267.d	
curato vulnere rursus murum circuit hortando	939.e	Itacus nascitur & circumciditur 21. e. ducitur sacrificandus 23. a ducit uxorem 26.a. nascuntur ei gemini 26.d. Abimelecho exosus reconciliatur, & fodit puteos 27.a. fallitur ab uxore ibid. moritur 34. e		
mandata Titi Joanni Hebraice nunciat	948.a	Isacharis fors	141.g	
eidem loquitur	949. per tot.	Isobeth. vide Jebosthus	97.e	
pro reliquiis civitatis frustra obsecrat	965.b	Isferemth locus	622.a	
Josephus Medicaster defectionis autor	1021.f	Isacorum scelus & supplicium	623.c	
Josephi filii Jacobi nativitas	31.b	Isidis statua & templum tollitur	619.0	
patribus cur exilius	37.c	Ismael Fabi filius pontificatu vix dum nactus exiit	619.0	
venditur in Aegyptum	39.e	Ismaelis Abrahami filii nativitas & circumcisio 19.d. Arabum autor est 21.f. ducit uxorem. gignit fil. xii. 22.c		
solicitatur ad stuprum a domina	40.a	Ismael Phabzi filius constituitur pontifex	696.c	
fomnia explicat	42.a. 43.d	Ismael regii generis Judæus Godoliam interficit 344. b quantam eadem etiam aliorum hominum fecerit præter Masphatenses abductos	ibid.	
e vinculis liberatur	43.c	Israel quid significet	33.c	
præficitur Aegypto, nominatur Ptolemaïanecus	44.c			
fratres capit	ibidem			
& miris exagitat modis 45. 46 per totum. cognoscendum se ipsis exhibit	50. d			
patri adventanti occurrit	52.d			
moritur, & ossa ejus in Chananzam transferuntur	54.a			
laudatur	1085.g			
Josephus apud Vespasianum accusatus	997.e. quinque millium annorum historiam Græco sermone contexuit 1033.a. ejus historiz certitudo 1037.c			
dux ipse Galilæorum a Romanis captus				

I N D E X

Judæi quando primam corperunt appellationem 371.b
 Judæis permittitur a Cyro redire Hierosolyma, & templum ibi edificare iterum 377.b
 Impediuntur ab edificando 360.a
 a Dario Hytaspis filio liberi & immunes facti juvantur in urbis & templi restauratione, & quod eorum Hierosolyma reversi sint 362.f
 quando templum abfolverint 366.e
 eorum reip. quæ forma fuerit & quomodo mutata ibidem
 duas tribus Hierosolyma redire volentes per Asiam & Europam degere, reliquias vero decem ultra Euphratem esse 368.f
 armati laborant 372.d
 in summam calamitatem per Amannem deveniunt 376.a
 quomodo a Bagose tractati 382.f
 quomodo ab Alexandro Magno 385.d
 quomodo sub Ptolemæo Philadelpho 392.b
 & inde quomodo ab Asiæ regibus aliisque honorati 397.398
 misere ab Antiocho Epiphane tractati 408. usque 419
 sub Demetrio 422.a
 cum Romanis primam sedem ineunt 424.c
 in summa calamitate constituti post Judæ cæsum 425.e
 quando primum Romanis subditi 475.e
 quibus honoribus & beneficiis ab iisdem affecti 485.e
 Judæorum cum Samaritis contentio propter templum 433.g. 434.a
 Judæorum sectæ quot 442.d
 Judæi quam sint religiosi 474.b
 Judæorum Cyrenensium & Asiaticorum legatio ad Cæsar. propter Græcorum molestiam 561.d
 Judæi seditionem excitant 596.601.604
 605.606.607.608. per totum
 Judæorum constantia pro tuendis legibus 622.b. 640.a
 Judæorum miseræ sub Felici 695.a
 Judæorum & Græcorum apud Alexandriam seditio 649.c
 Judæi male a Babyloniis tractati Seleuciam migrant 649.e
 Judæorum & Philadelphensium dissidium 682.a
 Judæorum 20000. a seipis contra 691.a
 eorum & alia clades ibidem
 Judæorum cum Syris dissidium 695.g
 Judæorum pontificatus & principatus successio & mutatio 700.c
 Judæorum epistolæ fœdæ 775.a
 Judæorum contra Archelam accusatio & petitio 781.f
 Judæi Petronio supplicat 792.b
 Judæorum tumultus sub Cumanis & calumitas 794.a
 Judæorum & Syrorum seditio circa Cæsaream 797.d
 Judæorum sub Albino Hierosolymis seditio 798.b
 alia sub Floro Cæsareæ 799.b
 Judæorum dispersio in totum 809.d
 Judæi legatos ad Florum & ad Agrippam regem mittunt 810.f
 Judæorum contentio cum Romanis ibid.
 Judæi contra Judæos in Scythopoli 814.d
 Judæorum Alexandriæ occisionum quinquaginta millia 817.b
 Judæorum & Romanorum strages in Hierosolymis 818.e
 Judæorum victoria insignis contra Cæsariam 819.

unde elati facti 830.e
 Judæi a Romanis profligantur 831.d.
 848.c
 Judæorum clades ab Idumæis facta 881.b
 Judæorum circa sepulturam cura ibid.f
 Judæorum in Massada iuxta facinus 994.b
 Judæorum apud Alexandriam & Thebas interitus 995.d
 Judæorum genus vetustissimum ex origine domestica 1033.a
 Judæorum cura conscribenda historiarum 1036.a
 Judæorum cura ramentio in Græcis historiis 1033.c. 1038.b
 eorum apud antiquissimos nomina 1040.g.
 eorum egressus ex Aegypto nulle annis ante Iliacum bellum 1042.a
 Judæorum magnanimitas & clementia in quo consistat 1088.e
 eorum leges optimæ 1080.f
 omnes populi eorum æmuli ibid.
 Judæorum fides & auxilia contra Aegyptios Rom. præstita 1064
 merita Augusti Cæs. epistolis comprobantur ibidem
 Judæorum integritatis testimonia ab Alexandro, Ptolemæis omnibus & Senatu Romano, Imperatoribusque maximis facta 1064.1065
 Judæi Amalix regis mater 318.a
 Judæi, Judæi 14.b
 Judæi portio in terra Chanana 141.e
 Judæi nativitas 30.f
 consilium de fratre eade vitanda 39.b
 homo vehemens 46.d
 filii tres 52.b
 Judæi tribus gesta post Jesu mortem 143.c
 Judæi inter xii fratres principatum obtinuisse 249.e
 Judæi Asamoniæ filius quid contra Antiochum utrumque fecerit, & quomodo religionem instauravit ac perierit 709.c
 Judæi Capiti, vir strenuus 441.d
 Judæi Eliasibi fil. in pontificatum patri succedit 382.e
 Judæi Esseus propheta 713.c
 Judæi Ezechiæ latronis filius Archelai regnum affectat 607.d
 tumulum excitat 780.a
 Judæi Gaulanites Galileus seditionem inter Judæos concitat 616.c
 ejus secta 617.b
 Judæi Jairi latenter inter Romanorum manus effugit 933.d
 Judæi Judæi filius præfectus Simonis cum decem contubernaliis deliberat morum tradere Romanis 938.g
 Judæi Macchabeus 410.g
 Patri in administratione succedit 412.d.
 Apollonium & Seronem præfectos superat & occidit ibid.e
 Gorgiam & Nicanorem vincit 414.e
 itidem Lyfiam 415.b
 templum purgat & instaurat ibid.d
 vicinos molestos donat magnis stragibus 416.b
 Nicanorem cum suis copiis delet 418.f.
 creatur pontifex, & fœderatur Romanis 424.b
 cadit 425.e
 Judæi Sepphoræ sophista 772.b
 Judæi Vates 415.b
 Judæi status quis 178.e
 Julia uxor Cæs. Augusti 559.d
 Julii Augusti quid ab Herode legatum 599.f
 Juliani centurionis fortitudo & factum 947.a

Julius Cæsar Pompeium fugit, & bellum cum Aegyptiis gerit 479.f
 amicus & beneficius est in Judæos 481.
 a parat expeditionem contra Scipionem & Catonem 481.d
 occiditur 489.a
 Julia Cæs. magnificenta, & liberalis in Hierodem 516.8.699
 vincit M. Antonium 524
 occidit eum cum Cleopatra 528
 Julius Capelli 1000.f
 Julius Lupus Cæsarianum cum suis interficitur & ipse 667.
 Jupiter Olympius 979
 Jurisjurandi modus 241
 Iudei regis filii & fratres Tito supplicat 964.f
 L
 Labeus Betuelis filius 194
 dolose cum Jacobo 232
 persequitur fugientem generum 24
 Labordachus Niglasianus filius in partem regnum succedit 312.d
 Lacedæmoniorum amicitia cum Oni potest 407.b
 Lacedæmonii cum Judæis societatem & fœdus faciunt 442.b
 Lacedæmonii quando & quemadmodum Romanis subditi 405.f
 Lamechius, pater liberorum 1271
 Lærgius Lepidus decem legionis præpositus 976.f
 Latopolis 614
 Latronum colluvies Hierosolymis 871.
 e.872. eorum facinorosi ibid.
 Latronum turba in Judæa 694.695.
 999.f
 L. Lentuli decretum pro Judæis 482
 Lepidus, Caligula occisus 673.674.
 c
 Leprosi quantæ Syroreum castra urgent inedia invadunt 394.f
 Leprosorum conditio 944
 & quod alicubi sine in predo 111.
 Leuces loci descriptio 988.f
 Levi, militum præfectus 1073
 Levis nativitas 302
 ulciscitur sororis stuprum 344
 filii ipsius tres 34
 Levis traditur 871.g
 occiditur 872.a
 Levitæ uxor quam trahente a Gabonitis tractata 1474
 Levitæ ejus prudentia 148
 Levitarum numerus 972
 Levitæ ac sacerdotibus civitates cum suo agro, & decem adscribitur 108.g.109.
 earum civitatum nomina 148
 Levitæ vestium vestimenta impetrant 699
 Levitica tribus deo dicatur, cui tabernaculi cura constituitur 944
 Lex Moysis cur a poetis aut prophetis historicis non tractata 392.397.
 Legis & præceptorum Dei pulcherrima explicatio 1073.1074.1075.1076.1077.
 per totum
 Legis nomen apud Græcos olim non fuisse 1070.d
 Leges Moysis ad mores pietatemque pertinentes 1112.a.112.
 Lex & Rachelis simulatio 302
 Libri duo & viginti apud Judæos chronici 1076.e
 Liberius Maximus iussu Vespasiani Iudeis stipendium indixit 989
 Libani

IN JOSEPHUM.

Lybia dicitur Aphrica 24.d
 Libys Libya 14.a
 Linguarum multarum cognitionem cur
 Judæi non magni faciant 703.a
 Longævi cur primi homines 11.b
 Longinus tribunus a Judæis occisus 820.f
 Longini equitis Romani forte factum
 924.c
 Longini juvenis Romani facinus 953.f
 Lotus adoptatur ab Abrahamo 15.g
 captivus abducitur 18.a
 servatur de excidio Sodomitarum 20.d
 Loti uxor in salis statum versa ibid.
 filiz cum patre coeunt ibid.f
 Lucillus Bassus legatus Herodiam ca-
 stellum capit 980.b
 Machabeus quoque 983.a
 Jarlem Sylvani oppugnat 983.b
 Lucius Annius Gerasam capit, & mille
 juvenum interficit 993.a
 Lucius tempus 126.d
 Ludas, Ludi 15.a
 Ludi Circenses 614.b
 Luminum festivitas, & ejus institutio
 415. c
 Lupus Alexandrie rector ad Vespasia-
 num scribit de seditione Judæorum
 995. c. templum Oniz ablatis do-
 nariis claudit ibid.
 Lustrandi populum modus 109.g. 110.a
 Lustrationis tabernaculi modus 88.b
 Lydda civitas a Cestio exusta 818. c
 Lydi olim Ludi dicti 15. a
 Lysanias Ptolemæo Mennæi patri suc-
 cessit in regnum 490.d
 Interficiunt a Cleopatra 119.a
 Lysanias Parthos in Judæos incitat 730.c
 Lyzie comitente Antiochus Epiphanes
 filium suum, & bellum contra Judæos
 413.d
 Lysius vincitur a Juda Macchabæo 415.b
 occiditur a Demetrio 421.g
 Lysimachus fratrem suum occidit, & Ga-
 zam prodit 419. c
 Lysimachus Hellepontum occupat
 mortuo Alexandro 388.a
 Lysimachi portentosa de Judæis menda-
 cia confutata 1058. 1059. 1060. 1061
 1069. 1070. 1077. per totum
 M
 Macedones transisse pedites mare
 Pamphylum 68.b
 Macedones quando Romanis subditi
 1006.a
 Macedones Ægyptios subjugarunt 1068.e
 Macchabæi natu maximi & primi inter
 septem fratres supplicia crudelissima
 & ipsius cum insigni tolerantia ser-
 mones 1083.a
 ubi historia Macchabæorum fratrum
 Machabæi dux Rom. legionum qualiter
 se gesserit apud Herodem 703.d. 738.b
 Machabæi, testis ex fratribus Macchabæi con-
 stantia 1094.b
 Machabæi Romani persuaserunt ut
 prædium suo decedant 816.b
 Machabæi quomodo capta a Romanis
 982. c. ejus descriptus 980.c
 Machæ capta & depredata 222. c
 Machæ præfectus prætorianorum mili-
 tum 633.b
 Madianitarum filiz Israhelitas illicitum ad
 delinquendum 114. 115. per totum
 ceduntur cum suis regibus 117. f
 Madianitæ Hebræos subigunt 153. d
 ceduntur maxima strage 155. a
 Madianæ civitas 59.d
 Madus, Madæi 13.a
 Magus campus regio 1014.e

ejusque descriptio 891.a
 Magog & Magogæ populi 13.a
 Magus Ægyptius pseudopropheta tri-
 ginta milia hominum seduxit 797.a
 cum paucis fugit ibid.d
 Magi & latrones iterum Judæos afflixerunt
 797.c
 Magorum turba in Judæa 694.g. 695.e
 Malichus exactionum collectus pro Cassio
 717.d
 novas res molitur & veneno tollit An-
 tipatrum ibid. luit penas 717.e. 718.a
 Malichi Arabi regis perfidia 494.a. 733.b
 Malchus Arabiz rex Vespasianus in auxi-
 lium misit quinque milia peditum. e-
 quites mille 834.f
 Malichus Judæorum dux 714.c
 auxiliatur Gabiniæ contra Alexandrum
 Jannæum 476.c. Antipatrum veneno
 tollit 490. interficitur ibid.f
 Malthace uxor Herodis moritur 778.e
 Malorum hominum mos 594.b
 Man vox interrogativa 73.c
 Manachæ vestis qualis 84.b
 Manahemus Eslemus Herodem puerum
 scholas frequentantem salutat regem
 144.a
 Manahemus Judæ Galilææ fil. Massadani
 invadit 811.g. 812.a
 velut rex Hierosolymam redit &
 princeps seditionis fit ibid.
 interficitur 813.a
 Manahemus occiso Seleuco regnum se-
 bi vindicat & Thapsenses excindit, ac
 postea Phyllo pace redempta moritur
 320.b
 Manasses Josephi filius 44.d. 52.b
 Manasses in numerum Jacobæ filiorum
 adoptatur 53.e
 censetur loco Levi 96.f
 Manasse pars dimidia Chananeæ 141.d
 Manasses Ezechie filius regnum pater-
 num assuequitur impiissimus, & pro-
 phetarum occisor captus a Babyloni-
 orum rege tandem in principatum
 restituitur, & pietati studet patribus
 mutatis moribus 332. per totum
 moritur relicto successore regni filio
 332.g
 Manasses Joannis pont. fil. ducit uxorem
 Samathitis filiam Hicæ vocatam
 384.b
 Manasses fit pontifex 401.b
 Manasses trans Jordanem missus, ut to-
 pachiam administraret 822.e
 Mandra, locus 344.f
 Mane, quæ diel pars 4.c
 Manethon Ægyptius historicus 1039.d
 ejus historie compendium 1039. 1040
 1041. per totum
 Manethon antiquitatem Judæorum con-
 firmat 1041.a
 Ægyptiacam historiam se ex sacris lite-
 ris interpretaturum professus 1041.a
 ejus historia emendata ibidem, &
 1044.a
 Manethonis mendacia confutata 1053.
 1054. 1055. 1056. 1057. 1061. per totum
 Manna qualis cibus 72.g
 Mannæus Lazari ad Tiberim profugit
 941.d
 Manoches Zelotypus Sampsonis pater
 angelum excipit 160.a
 Mar locus cur sit vocatus 70.c
 Mara quid significet 163.c
 M. Agrippa. vide Agrippa
 Marcus Alexandri Alabarchæ fil. 673.e
 M. Antonius, quare Antonius

M. Anton. Julian. procurator Judææ
 956.f.
 Mardochæus dux Judæorum Babylone de-
 ducendorum Hierosolytina 363.f. 367.a
 Mardochæus Estheræ patrus 374.b
 regi infidias prodit 374.g
 Judæorum calamitatem Estheræ in-
 dicat 376. c
 afficitur summo honore 379.b
 Amans potestatem & bona accipit
 380.b
 Mare rubrum Judæis transitum concess-
 sisse, & Pamphylum Macedonibus
 67. e. 68.b
 Mare vas templi cur sic dictum 261.b
 & quam fuerit capax, ejusque usus ibid.
 Marcione Græcis Samaria 185.a
 Maresa urbs 283.a
 Mariz Eleazari filiz facinus horrendum
 comedentis filium 955.a
 Mariamne Agrippæ filia 618.a
 Mariamne Alexandri Aristobuli & Ale-
 xandri filia, uxor Herodis 712.b
 occiditur amaro 730.b
 Mariamne Alexandri filia uxor Herodis
 Antipatri 719. d
 ejus insolentia in maritum 710.a
 occiditur 710.g
 Mariamne ab Archelao marito transisse in-
 thorum Demetrii Alexandrini 693.f
 Mariamne Moyses soror 166.b
 moritur 109.f
 Marianus turris descriptio 914.g
 Marisa civitas devastatur 731.d
 Marstonæ, niensis 9.a
 Marthus Syriæ præfuitur
 deferat Agrippam Claudio Cæf. 677.d
 excipitur ab Agrippa, cui sit exorsus
 678. e
 Marthas Agrippæ libertus 630.b
 Tiberii mortem patrono suo nun-
 tiat 836. d
 Marthace Archelai mater moritur 605.e
 Marullus præses Judææ constituitur
 637.a
 Massabazanes quid 81.b
 Massadæ castelli descriptio 887.f
 Massadæ castelli situs descript. 986.g. 987
 a. comatus & apparatus qui decem
 millibus virorum sufficerent 988.c
 Masnaemphthes piteas 84.e
 Masphatis civitas, & quid significet 172.
 G.
 Matathias Asamoniæ filius occidit Bac-
 chidem, & duces expellit Judææ, &
 moritur 709.b
 Mattheus Balis sacerdos trucidatur
 313.b
 Matthias Antani fit pontifex 676.e
 privatur sacerdotib. 678.f
 Matthias Apfalomi, vir strenuus 441.
 a
 Matthias Joannis filius sacra profanare
 tenuit, veramque religionem fortiter
 tuetur 410.g. 411. per totum
 instructis filiis moritur 412. d
 Matthias Margaloti seditionem movet
 596.2
 exuritur vivus 597.b
 Matthias Margali sophista 771.b
 Matthias pontifex mittitur ut Simojem
 Gioræ Hierosolymam introducat
 898.a
 Matthias Theophili constituitur pontifex
 189.c. privatur eodem 597.c
 Matthias Beethi mors crudelissima 938.e
 Maxilla, locus 161.g. 162.a
 Mazaca civitas 125.b

INDEX

- Madabenes Ananai, Joannem Gaddim interficiunt 428. c
expugnantur ab Hircano 450. d
Medannus Articus & Siculus 200. b
Medi populus 13. a
Medi quod in Asia regnaverunt Græcis cogniti 103. f
Megasthenes facinus audax 93. b
Megasthenes historicus 1045. b
Mela legatus Archelai ad Herodem 177. a
Melcha Aranis filia 15. d
Melcha Saphia datur nuptum Davidi, marito periclitanti succurrit 190. f
192. b. datur alii nuptum 202. a
ridet maritum 200. d
Melchisedecus rex Solyimæ Abrahamum convivio excipit 18. d
Melisiusupofuit Pseudalexander 783. c
Memnonis (epulchri) descriptio 790. g 796. a
Memphibofus Jonathæ filius humaniffime a Davide habitus 223. e
delatus Davidi occurrit victori 232. a
Memphitarum deditio 724. c
Menander Ephesus singulorum regum actus apud Græcos & Barbaros 601. a
fcriptit 204. g
Mendæ civitas 33. d
Menedemus Philosophus 396. d
Menelaus, qui alias Ontas, Simonis filius propter amiffum pontificatum deficit a patris legibus 408. d
abducitur captivus & occiditur 421. c
vide Onias
Mensa tabernaculi 83. b
Menæ a Ptolemæo Philadelpho Judæis donatæ descriptio 403. d
Menfis anni primus Moyfi quis & car. 9. a
Mensuras quis excogitarit 7. c
Meroe unde dicta 58. f
Mefas, Mefanai 17. a
Mefchus, Mefchini 13. b
Mesopotamiz difficilis transitus 24. f
Mefre, Mefrai 15. f
Mefrai filii quibus populis nomina impofuerunt ibid.
Meffala rhetor patrocinatur Herodi 493. g
Meffalina a marito Claudio Cæf. obzæ lotypiani trucidata 694. a
Methir, tunica pontificialis 84. f
Metilius præfectus a cæde refervatus 813. d
Metilius Romanorum præfectus legatos mittit ad Eleazarum ibid. b
Michæas propheta, vulnerare ipfam polenti male ominatur, 292. e
Achabo malum nuntiat, quare in carcerem conicitur ibid. g
Achabo interitum prædicit 294. d
Michæas propheta 336. g
Michole uxor Davidis, vide Melcha
Milefius arcis Damafci præfectus quomodo Philippum Grypi filium tractavit 462. a
Militis cujusdam facinus contra senatum Romanum 797. g
Militis Rom. impudentia quantum cladem Judæis dedit 691. b
Militis Mofaicos libros difcerptis perna militiz qui non comodi 129. f
& qui ab ea immunes ibidem. g & feq.
Mina quantum pendeat apud Judæos 478. c
Mingus Aegypti rex, Memphis conditor 268. f
M. Minucianus 660. a. 671. e
Mifael appellatur Mifaches 346. a
Milas Moabitarum rex propter negatum
- Joramo tributum quo neceffitatis per- venerit 300. c
Miffenum oppidum 691. c
Mithridates ætarii Cyri præfectus 358. b
Mithridates occifus 473. b
Mithridates Pergamenus Pelafiam expugnat & Aegyptios vincit 480. b
ejus gesta 724. a
Mithridates quomodo ab Anilro tractatus, quomodo ab uxore, deque ejus victoria 648. d. per tot.
Mnaftas Græcus historicus 1051. a
Moabitæ penitus fracti a Davide 221. d
Moabitæ & Ammanitæ socii, mutuo fele interimunt 298. c
iterum sternuntur & prædantur 301. d
Moabus, Moabitz 21. a
Molonis mendacia de Judæis 1061. d
Monobazus Bæteos Adiabenorum rex quomodo Judæis fit amplexus 685. c
ejus regnum 920. c
Monobazus Monobaci filius prærex con- ftituitur 684. d rex fit 689. c
Mons Samaron, libens 281. b
Montem in alium locum devolutum 319. d
Mortem prætor Dei voluntatem non venire 232. b
Mofes, qualis fuerit vir 3. a
Moyfis nativitas 55. a
quomodo fœvatus 56. b
car sic vocatus ibid. f
adoptatur regina 57. b
Moyfes diadema regium pedibus calcat ibid. c
præficat exercitui Aegyptiorum & Aethiopus bello vincit 58. b
ducit Thabin uxorem 59. b
fugit Aegyptum ibid. c
Raguelis filiaz opitulatur contra pa- flores, ex quibus unam ducit uxorem ibid. f
conspicatur rubrum ardentem in Sina 60. b
confirmatur ei liberatio Ifraelitarum 61. f
edit miracula, nomen Dei cognofcit, redit in Aegyptum ibid.
edit prodigia apud Pharothem 61. f
educit Ifraelitas ex Aegypto, & quan- tus eorum numerus 61. b
cujus ætatis fuerit cum eos educeret ibid. e
traducit eos per mare rubrum incola- mes 67. d aquam amaram facit potabilem 70. a
turnices & manna impetrat a deo 72. e
ex petra aquam elicit 73. f
cum Amalectis pugnat 75. b
decem præceptorum tabularum deo ac- ceptas populo exhibet 96. g
quadraginta diebus in Sina detinetur 97. c. Aaroni fratri sacerdotium confert 87. e
dedicato templo victimas offert 89. a
in tabernaculo Deum confultat 90. f
tribum Leviticam Deo dedicat 94. a
cenfet omnes tribus præter Leviti- cam, & ordinat protectioni belloque neceffaria 96. f
mittit explorato- res in Chananzan 98. d
Coræ factionem compefcit 104. d
ejus iuftitia 106. d. laftat populum 109. g. Sehonem & Ogrem reges de- let in, per tot. Madianitas cum fuir regibus cædit 117. c. Jefum fibi de- fignat fuccefforem ibid. g
moriturus quid fuis prædixerit 119. b
quas leges præfcripfit 120. f
- ufque 196
exhortatur Jefum ut in Chananzas exercitum ducat 171. a
nube circumdatus difparuit 171. d
lugetur triginta diebus a populo de- d. f
Moyfes fabulose dicitur fuiffe 1790. f
fus 84. d
vir admirandus 99. f
Mofeos quinque librorum fœp. 1036. f
Mofes apud amethonem prius Clæ- phus facerdes Ofireos dei Heliopo- tani dicitur 1037. g. 1044. g
Mofes Aegyptiis vir divinus habetur 106. d. ejus tempora quibus vixit defcrip- tit 102. d
ejus virtus & gesta 1070. 1071. per tot.
Mofollani Judæi nobile factum 1095. f
Muchrus fert fententiam contra Val- tem regem 371. f
Mulierum potentia 361. f
Mundi & univerforum creatio 40
Mundum providentia dei regi 374
Mundus quomodo Paulinam confign- rit 611. f
Murus triginta novem ftadiorum cum tredecim caftellis circum Hiero- lyfanum triduo zdificatus 92. d
Muficorum instrumentorum Davidis re- gis descriptio 124. g
Mutiani & ætiorum rectorum peti- nes 891. g
Mutianus Roman ingreditur cum exer- citu 924. g
- N
- N Aamis uxor Abimelech Bethlemi- tæ & quid fignificet 163. a
quomodo Ruthem inftituit 164. b
Nazæes Ammanitarum rex Hebræos cru- deliter tractans a Saulo occiditur 176. b
Nazæes junior Ammonitarum rex injuri- afficit Davidis legatos 225. f
Nabæotes, Nabatra regio 22. a
Nabalus vecors & malus conviciatur Davidi 200. g
quid fignificet 201. c
moritur ibid. f
Nabla, indumentum tunicum 242. a
Nabrodes, qualis vir 111. 14. b
Nabuchodonoforus rex Babylonis bello inæftat Nechaum Aegypti regem 33. d
Joachimum occidit, & Hierofolymita- norum præftantiffimos Babylonem abducit 337. d
duces ejus qui urbem Hierofolyma- ceperrunt 341. b
quomodo capti Sedecii tractantur 342. e
Hierofolyma penitus incendiota & templum fpoliandum, populumque Babylonem traducendam cinit 343. a
Coelen Syriam ac Aegyptum perdo- mat 344. c
Judæorum nobilium quorundam por- tos inftituit & castrat 345. f
Commium, cujus erat obitus, vul- bi indicat & explicari, quod facti Da- niel 346. f. moritur 349. c. gerorum ejus repetitio 350. d. pofterorum ejus finis 351. a
Nabuchus propter negatum regi fandum lapidibus obruitur 289. d
Nabuzardanæ mictur Hierofolyma ad templum fpoliandum 342. a
Nacebus Arabum dux cæfus 171. e
Nabores Serugi filius 17. c. quod habue- rit liberos 102. d

IN JOSEPHUM.

Nadabus Hieroboami filius accipit regnum paternum cum paterna malitia, occiditurque cum omni familia 282.d	Niger Idumæz rector in Salis oppidum Idumæz confugit 831.f	cerit Hierosolymis propter Tobia filios civitate ejectos 708. e
Nain vicus 894.d	iterum fugit 832.2	Oniz, filii Simonis amicitia cum Ario Laconum rege 407.c
Nais a Caine condita 7.d	Niger Peraia, Silas Babylonius, & Joannes Essenus, duces Judæorum contra Romanos 831. b	Menelaus dici voluit 488. c
Nais vicus 691.e	quomodo occisus 885.c	Onias Simonis Justii fil. pont. 392.2
Narbathæ regionis situs 799.f	Niglisar Abolamarodachi filius regnum paternum accipit 350.d	Onias alius pont. 407.2
Narbathene toparchia a Cestii equitibus vastata 818.2	Nilus fluvius 5.d	Onias Simonis pontifex a Ptolemæo rege Ægypti impetrat locum condendo magnifico templo 996.a
Nasamonites quomodo Romani subjugarint 807.d	Nilus usque ad Elephantinam navigabilis 894. b	Oniz pro Cleopatra regina bellum suscipientis gesta 1064.
Nathan propheta 220.e	Ninam quis condiderit 14.f	Onias, vir justus qui plaviam precibus impetrarat, lapidibus obruitur 470.d
mittitur ad Davidem increpandum 226. e. indicat quomodo Adonias sibi regnum usurparet 247.c	Ninus regia Assyriorum 330.d	Oniz regio 480.d
Nami prophetia de excidio Ninivitarum 321.2	Nisan, mensis 9.2.64.g.93.2.366.f	Ophnes scelestus filius Elis 164.f.165.2
Nazarei deo devoti 109.b	Nisibis regio 687.e	Ophres Abrahami filius occupat Libyam 24.d
Necessitate in bello nihil pugnacius 839.g	Nisibis urbs 644.d	Opobalsamum ubi & quomodo proveniat 473.b
Necessitate laborantes sublevare, homini decentissimū & deo gratissimū 207.e	Noba oppidum sacerdotum 195.2	Optimatum administratio Hierosolymis qualis & quondam 367.a
Neghias qui & Pharo Saram rapuit 928.f	excinditur cum universis habitatoribus 196.f	Ordeam, frugum omnium vilissimum 154.e
Nechos Ægypti rex contra Babylonios prolificiscens impeditur a Josia, quem occidit 355.e	Nobilitas generis nulla inter Judæos 104.f	Oribus rex occisus 155.b
captivum abducit Joacum filium ejus 336.2	Nobilitatem generis unde Judæi discernunt 989.a	Orientis totius nobilitatem præcipuam in Italia servire 807.c
Necham bello petit Nabuthodonosor 336.c	Noe vel Nochus vir pius sceleratorum commercia fugit 8.c	Orodes Artabani, fil. Parthorum rex constituitur 620.g
vinquit ibid.	Noe quomodo arcam construxerit & diluvio sit servatus 8.c	Oseas rex Israelis constituitur, vir impius 323.2
Necurias quantum juverit Judæos apud Xerxem 371.d	ejus filii quales 11.d	vivus capitur ab Assyriis, & transferatur cum universo regno Israelitarum in Mediam & Persidem 324.g.
Necrda urbs 644.c	vinus usus repertor inebriatur 14.e	325.a.
Nemrod, vide Nabrodes	Norbani interitus 661.e	Otho imperator declaratus milites suos contra Vitellii exercitum duxit 893.d
Nephani singulari certamen cum fortissimo Palæstinorum 242.e	Nubis supra tabernaculum præsentia quid significavit 97.b.99.c	896.d
Nephthalimi nativitas 30.f	Numidius Quadratus Syriæ procurator 692.b	semet occidit ibid.
filii ejus 52.c	& ejus gesta 795.c	Othonis imperii terminus ibid.
Nephthalitarum fors 142.2	Nymphidius homo nequiss. 893.c	Otrus Armeniæ dominus 15.2
Neronis gesta & præcipue contra Judæos 795.g	O	Oza attingens arcam exanimatur 219.g
Neronis imperium quandiu duraverit 893. b	Obadamas arcam hospitatur 220.2	Oze percussio, locus ibid.
Nero contemptor nationis Judæorum 968. e	Obedes filius Bozi & Ruthes 164. c	Ozias Amalæ fil. regnum Judæ patre mortuo capit 317. g
Nero indignatur ob res minus prospere gestas in Judæa 830.a	Obedias jumentorum Achabi curator, vir pius, prophetas liberat 286.e	natura bonus & grævus multis devotis gentibus urbem restaurat 319.2
Vespasianum ad regendos exercitus in Syriam mittit ibid.c	quomodo uxor ejus vidua per Eliseum sit a debitorum molestias liberata 302. b	deficiens a pietate lepra percussus moritur 319.f. 320.2
Nero, quare Tiberius & Domitius Neronias dicitur Cæsares Philippi 698.f	Obelas propheta captivos Benjamitas & Judæos liberat 322.2	P
Nerulis cur Judæi abstineant 35.c	Obedas seu Obodas Arabum rex 566.b	Pacorus rex Mediæ 688.2
Netiræ & Philippi fratrum fortia facta 844.e	superat Alexandrum Hyrcani 714.d	conjugem & concubinas captas ab Alanis centum talentis redemit 985.c
Nicanor perfidus contra Judam Macchabæum pugnans, cum suo exercitu victo extinguitur 423.f	Ochoatus militum Jonathæ dux 293.f	Pacorus Parthorum rex contra Judæos pergit 730.d
Nicanor amicus Titi sagitta vuln. 920.g	Ochofias Achabi fil. regnum paternum accipit 295.f	Pacorus Pacori regis pincerna explorat Judæam ibid.
Nicaule regina Ægypti 269.b	ex casu moritur 299.b	insidiatur Phasaelo 495.e. 730.g
Nicolaus Damascenus Judæorum patronus 398.e	Ochofias Jorami fil. paternum regnum recipit 307.g	731.2
Nicolai Damasceni historia de Herode culpat 563.c	sagitta ictus ab Jea perit 309.c	& Herodi rex Syriam occupat 494.d
Nicolai Damasceni legatione nomine Herodis ad Cæsarem 575.g	cognati ipsius interimuntur 310.f	occiditur 503.d
sententia de duobus ejus filiis damnatis 578.f	Octavia Claudii Cæs. filia 694.2	Patina Claudii Cæs. uxor 694.2
assio contra Antipatrum Herodis filium 591.c	Officiosi quando plerunque sint homines 208.e	Palæstinæ situs, & ejus gentis odium in Hebræos 66.2
patrocinator Archelao 604.e	Ohlius Phasaelum monuit de insidiis cavendis, & juvat eum 495.f	Palæstinos Sampson vexat 161.c
Nicolaus Damascenus rerum Judaicarum scriptor 1065.	Oges rex excinditur 111.e	Palæstinarum contra Hebræos expeditio & victoria 166.b
Nicolai rhetoris oratio pro Judæis Joannis 550. g	quantus vir fuerit & quanta ejus ditio ibid.	arcam e suis sinibus remittunt Hebræis 170.e
Judæos coram Cæsare arguit, & reges purgat 782.f	Olda prophetissa vaticinatur Josæ regi 334.b	Palæstini cum Judæis præliantes nunc vincunt, nunc vincuntur 165.166.
Nigro Peraia qui Idumæam regebat, a Judæis mandatum ut ducibus pareret 822.d	Oliveti mons 695.e	372.173.
	Olurus vicus 895.b	iterum bellum eis inferunt 187.d
	Olympus ad Cæs. mittitur 760.c	caduntur 189. d
	Olympus Jupiter 652.e	
	Onias & Dositheus Judæi duces liberaverunt Alexandriam 1064.c	
	Onias Jaddi filius patri in pontificatum succedit 386. g	
	Onias Oniz fil. templum in Ægypto ædificat 433.2	
	Onias Oniz fil. pontifex quanta mala fecerit Hierosolymis propter Tobia filios civitate ejectos 708. e	

INDEX

denuo redintegrant bellum, sed infelicer	191.g	juvat famis tempore	736.e	Philippus Amyntæ filius cæsus	693.d
Cillanorum agrum invadunt	197.g	Petronius præses Syriæ constituitur	649.f	Philippus Antiochi Gryphi fil. Syriæ poti-	
Sauli ditionem invadunt	199.a	gratificatur Judæis cum suo periculo	641.d	imperans Antiochum Cyzicenum fa-	
eum cum filiis occidunt	208.e	Petronii epistola ad Doritis pro Judæis	675.f	perat	479.g. 466.a
Palæstinos David superat	219.c	Petronii adventus terribilis ex Antio-		cum fratre Demetrio pugnans totius	
penitus subigit	221.c	chia in Judæam	790.e	Syriæ dominus constituitur	461.f
Pallas Neronis libertus	696.f	Petronius Judæos adhortatur ad Cæsa-		Philippus Archelai frater, quamobrem a	
Palmarum fructus præstantia	619.a	ris statuas recipiendas	791.c	Varo Romanum præmissus	78.a
Palmyra urbs	268.f	Phaceias Manaemi filius, patri in re-		Philippus Herodis filius constituitur te-	
Pamphylum mare Macedonibus transi-		gnum & crudelitatem succedit, cruci-		trarcha	199.f
tum præbuisse	68.b	datur	320.d	succurrit fratri Archelao	660.b
Panes propositionis	83.d. 93.f	Phaceias Romelæ fil. vir impius, regnum		portionem regni paterni consequi-	
Panium, locus	541.c. 746.d	Israelitarum occupat	ibid.	tur	662.e
Panii pulchritudo naturalis Agrippæ di-		Achazem oppugnat	321.d	calamitatur a fratre Antipatro	792.e
vitiis accurata	860.g	Phalec quid significet	15.b	Philippo Herodis filio qua regiones ef-	
Pannychis concubina	777.g	Phalegus Heberi filius	ibid.	serint	781.g
Paphlagonæ populus	13.c	Phanias Samuelis filius e rure abstr-		Cæsaream ad Jordanis fontes & Julia-	
Papinius tribunus	655.c	ctus ad pontificatum	872.f	dem condidit	789.b
Pappus Antigoni dux quid contra Hero-		Phanasus pontifex a seditiosis constitui-		Philippus Herodis frater mortuus, &	
dem gesserit	505.d. 739.c	tur	700.b	quam honestus fuit vir	691.f
occiditur	740.b	Phanuel locus cur sic dictus	33.e	Philippus Jacini filius Agrippæ copiam	
Paradisi descriptio	5.b	Pharaonescur Ægyptiorum reges dicantur, & quando sic appellari desierunt	268.f	præfectus	584.f
Parricidium quam grave sit crimen	793.c	Pharaohes Ægypti rex Abrahami conjugem concupiscit	17.a	Philippus Jacini filius Agrippæ præ-	
Parthi Antigoni reducant in regnum, Hyrcanumque cum Phasaelo captivos abducunt	494.c. 496.a	Pharaohis duritas & malitia in Hebræos	61. 62. 63. 64. 65. per totum	ctus	1001.f
Hierosolyma diripiunt	497.c	dimissos insequitur	65.f	quomodo in periculo servatus, ejusque gesta	1003. 2. 1001. d
profligantur	503.d	cum omni exercitu deletur	67.f	filie ejus duæ in exilio Gamle servatz	968.b
Parthorum mutabilitas	619.f	Pharæ filii duo	52.b	Philippi Macedonis interitus	383.d
Parthi Armeniam bello amittunt	615.b	Phari insulæ descriptio	894.e	Philippo uni amicorum committit Antiochus Epiphanes regnum & filii telam	499.b
Pasche institutio & celebratio	651.a. 93.a	Phariseorum secta	442.d	regnum affectans afficitur supplicio	412.d
136.b. 602.a		Phariseorum secta qualis	453.b. 463.e	Philistinus, Philistini	14.c
Pasini castrum	15.a	Pharisei	617.c	Philo Judæorum legatus a Caligula repulsi	649.e
Patriæ causa nihil non faciendum	206.a	Phariseorum existimatio	716.e	Philo historicus	1071.b
Paulina quomodo a Mundo constuprata	622.f	& quomodo se gesserint regnante Alexandra	ibid.	Philosophiæ tria genera apud Judæos	784.g
Paulinus Lupo in administratione Alexandriæ succedit	996.d	Pharmathi mensis	64.g	Philosophi apud Indos Calani, apud Syros Judæi dicuntur	1047.g
templum Oniæ penitus spoliat & inaccessum facit	ibid.	Pharnaces patrem Mithritatem Pontis regem occidit	473.b	Philosophorum de Deo discordes sententiz	1071.f
Pausanias Cerastræ fil. Philippi Macedonis interfector	383.c	Phasaelus Antipatri fil.	723.d	Philostephanus Ptolemæi Latini dux	417.g
Peccata unde maxime nascantur	184.e	præficitur militibus	725.e	Philostatus historicus	1045.b
Pecoribus olim omnis barbarorum possessio constabat	601.b	superat Felicem	729.a	Phineas sacræ pecuniæ custos	966.d
Pecuniam publicam nullam esse Judæis, quam sacram illorum templi	478.f	accusatur a Judæis	ibid.e	Phinees Zambriam occidit, & exercitum contra Madianitas præficitur	1061. 117.e
Pecuniam votivam ubi deposuerint Judæi	644.d	circumvenitur a Pacoro	730.g	Phinees domus sacerdotio donatur	154.e
Pedanius legatus	760.e	occidit sese	731.e	Phinees filius Elis pontificis malus	164.f
Pedanius equitis foris factum	952.a	Phasaelus civitas	748.c	Phinees legatur ad Rubelitas & Gaditas cum reliquis dimidia tribu	1432.e
Pelusium urbs	184.e. 894.b	Phasaelus, turris & oppidum	560.a. 606.b	succedit patri in pontificatum	145.b
Pelusium capitur	480.d. 724.c	784.b. 779.b. 914.e		Phison fluvius, & quid significet	52.e
Pentecostes festivitate Judæos iter non facere	450.b	Pheroræ Antipatri filio committitur cura commeatus	502.c	Phœbus Agrippæ legatus a Judæis interemptus	878.e
Pentecoste unde dicta	778.g	donatur ei caput Pappi præcisum	506.a	Phœnicibus pecuniæ amor Græcorum commercium fecit	1038.e
Peræ regionis descriptio	833.c	assequitur tetrarchiam	541.b	Phœnicum antiquissima rerum memorabilium traditio	1031.g
Percussus in rixa quomodo vindicandus	128.a	Herodis filiam unam respuit uxorem ducere	564.b	testimonium de Judæis	1039. 4. 1044
Perse populus	14.f	alteram ejus ducit	ibid.	1043. per totum.	1046.a
Perfarum mos in bibendo	373.d	Pheroras Antipatri fil. Herodem fratrem accusat ipsius filio	565.b	Phœnicum historiæ	1046.a
Perfarum lex de uxoribus	ibid.e	Salomen accusat Herodi	565.f	Phora quid significet	52.e
Perfarum contra Græcos expeditio	1034.e	disiudet hæc cum Antipatro patris filio	585.c	Phraates Parthorum rex humiliter tractat Hyrcanum	619.f
Perse in Asia regnaverunt	1038.f	moritur, & uxor ejus accusatur veneficii	587.d	a suo filio occisus	
Perficarum rerum scriptores probatissimi inter se discordant	1035.a	Pheroras Antipatri filius	723.d	Phraates Phraatis filius parentem occidit & matri miscetur, eam perit	619.f
Pestis quam sæva invaserit Davidis regnum propter recensitum populum	244.f	quid gesserit	736.f		602.a
Petephres liberaliter tractat Josephum	39.f	odit Herodis filios	754.g	Phruræ festi dies	32.d
Petilius Cerealis proconsul Germanos ad sobrietatem coegit	975.e	accusat Salomen	755.c	Phryges populus	12.c
Petra magna, locus	198.g	prodit & reconciliatur Herodi	757.g	Phutes, Phuti	12.g
Petra, quæ olim Arce, civitas	110.b	rejecitur ab eodem & moritur	764.f	Phylæon Ptolemæi Epiphanis filius	188
Petra, quæ Recæme	117.e	Pheroræ uxoris insolentia	763.e		
Peronius Ægypti præfectus Herodem		Phiala lacus	860.f	Pilatus a Tiberio in Judæam missus	789. c
		Philadelphensium cum Judæis dissidium	682.b		Cæsar
		Philippus Ptolemæi Minnæ filius	723.g		

IN JOSEPHUM.

Cæsaris imagines Hierosolymæ intulit ibid. quæ cum Judæis Cæsares egerit ibid. Hierosolymis statuas iterum aufert ibid. f. Judæorum tumultus propter Cæsaris imagines 789. c. tumultus alius ob Corban thesaurum sacrum ibid. f. Pileus pontificis qualis 86. a. Pineæ ligna ex terra aurea 271. a. Piso legatus Pompeji 473. f. Pilatus nobilis defectionis a Romanis auctor 1000. f. 1005. c. Pitholaus Hierosolymorum præfectus 476. c. 723. c. transfugit ad Aristobulum 477. b. occiditur a Cassio 479. d. Placidi & Josephi velitationes circa Ptolemaida 1015. c. Placidus tribunus in exercitu Vespasiani 834. b. in Galilæam maximam multitudinem occidit 837. d. a Jotapata repulsus aufugit ibid. quomodo Itaburium montem occupavit 866. g. gesta contra Gadarense 888. d. Platane, vicus Sydoniorum 760. f. Plato veritatem de deo proferre timuit 1071. f. 1076. d. Mosen imitatus 1079. b. Plinthines situs 894. b. Plistorum apud Dracos secta 618. b. Polemon, Ponti regulus 678. d. Polemon circumcisionem admittit & Bernicei ducit uxorem 693. e. Politianus tribunus cura Cæsario Hierosolymam missus 803. c. ejus oratio & gesta ibid. Pollio Phariseus Herodi amicus 510. b. 541. f. Polybius Megalopolitanus historicus 1065. Polycrates Lacedæmoniorum nobilitatem fardare tentavit 1051. c. Pompejus qualibus muneribus honoratus, & quæ gesserit 471. e. ejus virtus 474. g. Pompejus Magnus Hyrcani & Aristobulli causam cognoscit 728. d. Hierosolyma capit 719. e. 720. b. Q. Pompejus Cos. 672. a. Pompeji malitia in oppugnatione Judæis 808. d. Pondera quis invenerit 7. c. Pontificis connubium & puritas 95. e. Pontificis ornatus qualis 84. b. Pontificis summi qualis electio 1073. c. Pontifices Hierosolymis qua fraude creati sint 872. c. Pontificum & sacerdotum dissidium 696. c. Pontificum iniquitas 698. d. origo, & qui ad eam dignitatem admittantur, quotque fuerint ab Aaron usque ad finem belli Judæorum cum Romanis 700. a. 701. Pontificum templi Solomonis enumeratio 342. f. Pontificatus quando primum ad plebeios translatus 475. d. Pontificatum solere perpetuum esse 513. e. Pontificis stolæ custodia apud quos fuerit 624. c. Pontificis stolæ custodia repetitur a Fado 682. d. Pontius Pilatus Judææ præfides 619. d. Judæos afficit contumeliis 621. b. 623. g. accusatur a Judæis & redit Romam 624. a. Popædus 654. f. Poppæa Neronis uxor 697. e. 999. d. Porcius Festus Judææ procurator, & quæ

supra sint gesta 696. e. quære Festus. Posidonii mendacia de Judæis 1065. Prætoriani milites 668. d. Prætorii in castris Rom. descriptio 835. e. Prandium qua hora faciant Judæi fabato 1020. d. Principes singuli dedicato tabernaculo quid donarint 90. d. Priscus centurio Jonathani Judæum sagitta transfixit 953. a. Priscus sextæ legionis dux a Judæis occisus 820. Procyonium unde dictum, & quomodo extractum 538. f. Procyonia 747. e. Prodigia excidium Hierosolymæ præcedentia 960. c. Prophetis & pontificibus solis potestas data historice condenda 1036. a. Prophetico spiritu ubi multi sint correpti 192. f. Proseucha domus precationis 1020. c. Protogoras ab Atheniensibus vix mortem effugit 1079. f. Providentia deimundum & omnia regnat 355. a. Pseudalexandri gesta 612. c. quomodo deprehensus ab Augusto & remex factus 613. d. vide etiam Alexander falsus. Pseudopropheta Hieroboami seductor 277. b. Ptolemæus Agrippæ & Bernices procurator a Joanne Giskaleo spoliatus 824. f. Ptolemæus Epiph. moritur 407. g. Ptolemæus Evergetes Philopatoris filius quomodo ab Onia irritatus 401. b. & iterum reconciliatus ei per Joseph. 402. c. Ptolemæi Evergetis gesta post captam totam Syriam 1064. b. Ptolemæus Galilææ ab Herode præfectus interficitur 503. c. Ptolem. Herodis procurator 564. a. Ptolemæus Lagi Soter dictus Alexandro mortuo Ægyptum occupat & Hierosolyma 388. a. tradit Judæos in Ægyptum 388. d. ejus pugna cum Demetrio circa Gazam 1048. c. irruptio in Hierosolymam die sabbati 1050. d. liberalitas & benevolentia erga Judæos 1064. b. Ptolemæus Lathurus Ptolemæi Philometoris & Cleopatæ filius auxiliatur Samaritis 451. d. dissidens cum matre regno privatur 452. g. 456. a. obsidet Ptolemaidem 457. d. Aschoim oppidum capit, Alexandrumque Jamnæum vincit, & quanta ejus sævitia 458. a. Ptolemæus Mennæus quomodo se a supplicio apud Pompejum redemerit 471. g. 472. a. Ptolemæus Mennæus Damascus bello vexat 464. g. Aristobuli conjugem & liberos quomodo trahit 480. a. moritur 494. d. Ptolemæus Minnæ filius 716. a. Ptolemæus Philadelphus 1. Judæos in Ægypto servientes liberos dimittit, & legem Moysis in linguam Græcæ magnis muneribus transferendam curavit 389. usque 397. Ptolemæus Philometor Ptolemæi Epiphanis 408. a. succumit suo genero Alexandro seu Demetrio 436. e. duobus diadematis coronatur simul, vincitque Alexandrum, & moritur 438. e.

Ptolemæi Philometoris & Cleopatæ uxoris liberalitas erga Judæos 1064. a. Ptolemæus Philopator 398. g. moritur 407. g. Ptolemæi Physconis immanis crudelitas & injustitia 1064. d. poenitentia ibid. Ptolemæus Simonis Asmonæi generum occidit, & alia scelerata committit 710. f. quomodo oppugnantem Hyrcanum eluserit, cujus matrem & fratres interfecit 448. e. Ptolemæi dicti Ægypti reges 222. a. Ptol. unde Alexandrini reges dicti 169. a. Ptolemæis bis expugnata 478. c. f. Ptolemæidis situs descriptus 790. f. Ptolemæis duo millia Judæorum apud se habitantium interfecit 815. d. Ptolemaidenses a Juda Macchabæo victi 416. f. Puellarum hæreditas 125. a. Pueri sitientis astutia & fallacia contra Romanos 962. b. Puerperarum purgationis tempus 95. a. Purgatio post coitum cum uxore 94. d. Purificationis leges 94. a. Puteoli urbs 652. c. Putei bituminis 18. a. Putiphares, vide Petephres. Pythagoras Samius æmulatus Judæorum scripta 1046. f. multas Judæorum leges transulit in suam philosophiam ibid. Pythagoræ & aliorum stoicorum de divina natura sententia 1071. e. Pythium templum ædificatur 560. b.

Q Vadrigæ solis sublatæ a Josia 334. g. Quercus Mambre 20. a. Quercus Ogis 19. b. Quinquagesimi anni remissio 96. b. Quintiliz fortitudo 655. a. Quintilius Varus Syriæ præfectus 620. c. cognoscit causam Antipatri 590. usque 594. & inde seditiosos Judæos expugnat 609. b. Quirinus ab Augusto mittitur ad censendam Judæam & Syriam 616. b.

R Abatha civitas 111. f. Rabatha capta diripitur 228. b. Rachabe speculatores Hebræorum tueretur a vi Chananæorum, & securitatem ab hostibus impetrat 135. a. incolumitatem promissam recipit, & munifice donatur 137. a. Rachelis pulchritudo 29. b. æmulatio erga sororem 30. f. mariti complexum sorori vendit, furatur idola patris 31. a. ejus astutia 32. d. mors ex partu 34. c. Ragaus Heberi filius 15. c. Raguel, qui & Jetheglaus, sacerdos, suam suam Moysi adoptato tradidit uxorem 60. a. Moysi ob victoriam gratulatur, & consilium dat ei distribuendum officiorum 97. c. Ramatha civitas 165. b. Rapsacis Senacheribi copiarum præfide insolentia 328. c. ipse cum exercitu divinitus deletus 330. d. Rases Damascenorum rex Achacem bello petit 321. d. quem mox Syrorum sex impugnatib. & occidit 322. d. Rebecca Batuelis filia 15. f. petitur in con-

INDEX

- nubium Isaac 24.e
parit geminos 26.d
fallit maritum 27.c
Recente urbs quæ alias Petra 117.e
Recentus rex ibid.
Repudiū libellum mittere maritis; non uxoribus ex lege permiffum 532.d
Rex quis & qualis fit 113.b
Regis potentia 361.c
Regum imperium quamdiu duraverit apud Judæos 367.b
Regum virtutes præcipuæ quæ 251.d
Regibus non licet esse ignavis 206.d
Regibus subditi quæ ferant 173.g
Rhegines populus 13.c
Rhinocolura 733.d
Rhiphates, Rhiphatæi 13.c
Rhoa petra 149.c
Roboamus Solomonis in regnum succedit, insolens in populum 274.f
decem tribus regni amittit 275.f
quot & quas urbes condiderit 278.b
item arma comparavit, fœderibusque suum auxit regnum, & ductis xvij. uxoribus liberos gignit, adque impietatem deficit ibid.
dedit urbem Susaco 279.d
pro aureis scutis amiffis ærea substituit & moritur ibid.f
Roma sub Vespas. crevit & floruit 975.a
Romanorum in Judæos beneficia 398.c
Romani quibus honoribus & beneficiis Judæos affecerint 485.e. & inde.
Romanorum diffidium inter se 427.b
Romani Germanos captivos ubiq; circumduxere 807.a
Romani in præsidio Massadæ interfecti a Judæis 809.f
Romanorum stratagemata in oppugnando templum 820.a
Roman. quot millia a Judæis cæsa 821.f
Romanorum quantus fuerit exercitus contra Judæos 834.e
ipsorum castrorum descriptio 835.c
Romanorum industria in servis domesticis instituendis 835.a
disciplina militaris 999.c
Romani omnia, præter Giscalam, ceperunt 863.a
Romani muro Hierosolymæ potiuntur, ejusq; partem maximam diruunt 923.d
cum Judæis acriter configunt. ibid. & 625.d.
alterum murum capiunt 925.d
Romanos sancta Judæorum revereant 927.f.
per legem Judæorum multa de suis moribus derogasse 930.d
illacrymasse incendio Hierosolymæ 933. c. ab incendio defendunt 935.c
Hierosolymam capi desperant 936.d
Romani intra xxi. dies aggeres extruunt 942. c. pugnant cum Judæis circa aggeres 943.f
Antoniam magna pugna obtinent 846. c. circa custodias pugnam atrocem instaurant 950.d
Romanorum noticia sero ad Græcos pervenit 1038.g
Romus, Romæi 14.b
Rooboth puteus 26.f
Rubelitz & Gadditz altare construunt super ripa Jordanis 143.c
Rubelus, alias Ruben nascitur 30.e
ejus pietas in fratrem Josephum 38. c. se ac fratres proditoris insinulatos excusat 45. b. ejus filii quatuor 51. a
Rubrius Gallus Sarmatas superat 976.b
Rufus magister equitum 779.c
Rufus præfectus militum Archelai 607.b
Ruth mirabilis magnitudinis in regia Macheruntis descripta 981.a
Ruthes amor erga socrum suam, & ejus fortuna 163. f. 164.a
S
Saba Aethiopum regia, quam valida vocatur postea Meroe 58.b
Sabæus seditiosus persuadet decem tribubus defectionem a David 238.b
Sabas, Sabæi 14.a
Sabathes, Sabatheni ibid. b
Sabæus, Sabatheni ibid.
Sabathes Commentariensis princeps 241.f
Sabba mensis 110.c
Sabæus orator supplicio addicitur 434.c
Sabaticus annus 486.f
Sabaticus annis a Tito spectatus 976.c
Sabbatum & ejus vacatio a laboribus servatur 4. f. 719. f
Sabbatum magno malo observatum 411. d
negligendum aliquando ibid. & 428. d
Sabbion Alexandram Herodi prodiit 323
Sabæus exercitus Syrorum præfectus vulneratur & moritur 224.g
Sabinus procurator Syriæ Hierosolymis regiam occupat 603. a
vexat Judæos propter avaritiam suam 779.f
Sabini Syri forma, habitus & fortitudo insignis 947.d
Sabinus Romæ capitolium nocte occupans occiditur 902.e
Sabuchadus eunuchus indicat regi, crucem in Amanis ædibus extructam pro Mardochei suspensio 379.g
Sacchæus transfuga Josepho prodiit insidias Joannis 1017.b
Sacerdotis sacrificaturi habitus 84.b
Sacerdotum castitas & connubium 95.c
Sacerdotum & pontificis cum eorum vestitu & insignibus descriptio 918.c
Sacerdotum immunitas 53.b
Sacerdotum mos Hierosolymis 898.d
Sacerdotum nobilitas apud Judæos 1036.a
nuptiæ ibid.
Sacerdotibus quæ cedant 109.a
Sacrificiorum genera quibus fiant modis 90. 91. 92. 93. 94 per totum
Sacrorum scribæ 54.c
Sadæus Xerxis præfectus 371.a
Sadocus pontifex constituitur 222. g. 241. f. 250. c
Saddocus novastes molitur 616.c
Sadducæorum secta 442. d. 617. c. 724. g
Salampso Herodis filia 627. f
Salmanasar Cuthæos in Judæam transfert 345. c. 364. g
Salmanasar contra Israelitas vict. 359. a
Salome, alias Alexandra, uxor Aristobuli, solvit vinculis fr. mariti defuncti 456.b
Salome quæ Juliz Augusti conjugii testamento reliquerit 789. a. ejus reditus erant sexaginta talenta 783. b
Salome Antipatri filia 723. d. soror Herodis prodiit Josephum maritum suum fratri 517. b. alteri marito Costobaro repudiū libellum mittit 532. b. odium exercet in Herodis filios & earum uxores 553. c. 594. f. accusatur Herodi 566. b. Alexæ jungitur connubio 583. b
Salome uxor Herodis moritur 1619. a
Salomon promittitur Davidi successor, & templi extructor 210. g
nascitur 227. g. instruit eum pater 246. b. constituitur rex 248. a. quomodo regnum nactus se de hostibus se ultus 254. b. regia Aegypti filiam ducit uxorem 255. c. petit a deo & accipit sapientiam ibid. e. controversiam mulierum duarum dijudicat 250. d. toparchas quos habuerit & quantas divitias sapientiamque ac philosophiam 256. f. conjurationes & incantationes composuit 257. f
ejus cum Iromio amicitia & materie credendæ petitio & concessio 258. 259. per totum. templum cum vasis quomodo extruxerit & arcem eo transiit 259. usque 266. somnium videt & regiam extrahit cum domo reginz 261. g. 266. quibus donis remuneraverit Iromum 2042. d. Hierosolyma muris & turribus instruat & urbes condit 268. c. ingentes thesauros ex Aurea terra & aliunde accipit 271. a. quali satellitio stipatus incesserit ib. g. quanta opulentia Hierosolyma auxerit 271. b
deficit a pietate, ac ducit uxores d. c. & concubinas e. c. 271. d
prædicatur ei filium ipsius peras pro se daturum ib. multis hostibus a deo excitatione infestatur 275. a. moritur Roboamo successore regni relicto 274. e
quo tempore ædificavit templum Hierosolymis 1041. b
Salpadi filiarum hereditatis jus 118. f
Salcis regis gesta 1039. f
Saltus Libani, aula Salomonis 270. c
Samæas propheta Hieroboamo minatur 279. c
Samæas vir justus accusat Herodem & vaticinatur Judæis mala imminentia 484. d
Samaritanorum populus 14. d
Samaritanorum Mareone unde dicta 281. a
Samaritanorum ab Hyrcano expugnata solo 2. quatur 452. e
Samaritanorum urbs. vide Sebaste 531. b
Samaritanorum regionis descriptio 833. d
& quid a Judæis discrepet ib.
Samaritanorum qui ante Chutzai 386. a
Samaritanorum odium in Judæos 36. b
accusantur apud Darium ib. c
Samaritanorum Judæos infestant 401. a
Judæos se esse negant agentes felicitate 410. a
Samaritanorum diffidium cum Judæis propter templum 433. g
Samaritanorum facinus in festo Azymorum 619. a
Samaritanorum seditio 623. f
Samaritanorum & Judæorum diffidium 691. d
Samosata caput 738. e
Samosata civitatis situs 983. g
Sampfigeramus Emeſinorum rex 678. d
Sampson quod significet, & quomodo natus 160. c
connubium & gesta ejus 160. d
Samuelis nativitas & prophetia 165. c
conſilium de libertate recuperanda m. Samuel senio gravatus filius resp. administrationem concedit 171. d
Samuel propheta Saulum inungit regem 175. d. ostento indicat Hebræis deum iratum propter regem petrum 179. a
Saulum docet Amaleitarum interfectionem 183. d
eidem regni amissionem nunciat 186. d. Davidem ungit regem 186. e
moritur 200. a. ab inferis revocatur per ventriculum 204. c
Sami-

IN JOSEPHUM.

Sanaballetes Darii praefectus dat filiam suam Nisao uxorem Manassi fratri laddi pont. 383.b
deficit a Dario, Manassi templum & sacerdotium confert, moriturque 384.e
Sanctum, quae tabernaculi pars. 82.a
Sanctum Sanctorum ibid.
Sanagarus princeps Hebraeorum 152.b
Sanguinis eius interdictur 11.2.94.b
Sapha, loci nomen 385.d
Saphanus scriba 333.g
Saphora oppidum 476.g
Sapiantes qui Judaeis 703.a
Sappho vicus 781.b
Sara Aranis filia 15.d
Sara Abrahamo marito famulam adducit proles procreandae gratia 19.b
nunciatur ei partus sterili ibid.
expellit Agarem cum puero 22.a
moritur 24.b
Sarabazanes 365.b. 366.d
Saramalla Syrus Phasaelo insidias indicat 731.d
Sarepta oppidum 285.f
Sareptanarum viduae fiducia 225.g. 226.a
Sardoniches xii. cum vestitu pont. 90.a
quibus inscripta sunt nomina filiorum Jacobi, in Essene 81.d quae virtus eis insit & quando cessat 90.b
Sarmata Istrum transgressi praefidium Romanum & Fonteium Agrippam interficiunt 976.a
proximas regiones totas pervasit ibid.
Saturni quantum capiat 305.g
Saturninus legatus 760.e. 762.b
Saturninus Syriae praefectus 571.c
ejus sententias in filiis Herodis 578.d
Saulus abinas patres quarens a Samuele rex constituitur 175.c. 176.f
quam decora fuerit statuta 174. e vincit Amonitas 178. a Palastinos superat, & aram extruit 181.f. quot liberos habuerit 183.b Amalecitas delet, & regi parcens peccat 185.a regno exiit 186. a numine privatur, & sedem moniacus 186.g. 187.a. commovetur contra Davidem 189.e. insidiatur vitae ipsius 190. a. 191. a Davidi reconciliatur 200. a consule ventrilocoquam 204.c fortitudo ejus 205.g. 206.a cadit una cum suis filiis in praelio 208.f. ipsius progenies datur ad supplicium Gabonitis 242.a ejus violentia 699.b
Scaurus Hyrcanum in societatem recipit, & obsidione liberat 471.c
cum Areta foedus init 475.f
in Syriam praefectus missus 718.a
pecuniae corrumpitur ibid.
Aretam mulctat 721.c
Scenae, locus 32.e
Scipio Alexandrum Aristobuli percussit securi 479.g
Scopas dux Ptolemaei Epiphanis 399.a
Scopi loci descriptio 908.d
Scythae populus 152.a a Graecis qui Pontum navigant cogniti 1038.f. Aquatharim a Graecia redeuntem quare interfecerint 1080.a
Scythopolis civitas 141.g
Scythopolis civitas Decapoleos maxima 856.g
Scythopolitarum immanitas 1000.b
Scythopolitae Judaeorum tredecim milia perfidiose interficiunt 814.f
Sythopolitarum clades enarrata 992.c
Sebas fil. Ili, unus fortium Davidis 242.c
Sebaste conditur 476.f. olim dicta Samaria 452.b. 531.b. expugnata & diripitur 711.g

Sebasteni, equitum ala sub Cumano 791.a
Sebastenorum contumelia in mortuum Agrippam 680.a
Sebasti. portus 768.d
a quo sic dictus 590.c
Sedecias Joachimi patruus rex constituitur 338.b. eruditur ab Hieremia & Ezechiele, sed frustra ibid. c. expugnata urbe capitur cum uxoribus & liberis, crudeliterque tractatur 344.c. moritur 343.a
Sedecias pseudopropheta cornib. ferreis sibi aptatis quid Achabo vaticinatus sit 294.g
Sedon rex negato Hebraeis transitu, praefectus vincitur & occiditur 111.a
Seianus Neronis insidians occiditur 632.d
Seir quid significet 632.d
Selene, alias Cleopatra, Syriae regina Tigranem offendit 465.a
Sennarus Senacheribi filius patris interfectus 330.e
Seleucus Jabeffi filius Zachariam Hieroboami occidit, & regnum occupat, quod trigesima post die amittit interfectus 320. b
Seleucia urbs a quo condita & denominata 649.e
Seleucus Antiochi Grypi filius patri succedens cum patre Antiocho Cyziceno belligeratur eumque necat 419.g vincitur ab Antiocho Pio, & in Cilicia cum amicis concrematur 460.a
Seleucus Aliae rex opes Judaeorum facerdotis auxit 1087.a
Seleucus Babylonem mortuo Alexandro occupat 388.a
Seleucus Nicanor quos honores & beneficia Judaeis exhibuerit 398.b
Seleucus Soter Antiochi magni fil. 406.f
Semechonitis locus descriptio 863.b
Semeis conviciatur Davidi 230.e. eidem gratulatur victoriam & regnum 236.d occiditur 255.b
Sennar campus 12.c
Senacheribus Assyriorum rex Hierosolyma & Ezechiam eorum regem oppugnat 328. a per totum. re infecta domum recipit 329.e. a filiis senioribus occiditur 330.d
Senacherib. rex Assyri. quomodo fugatus 929.c
Senatus contra Claudium in Capitolium convenit 792.c
Senatus Romani & plebis dissidium 671.c
Senis cujusdam magnanimitas. 503.a
Senis cujusdam severitas 737.b
Senius Gallus Syriae praefectus. 100.e
Cn. Sentius Saturnini oratio 664.e
Sephoris urbs Galilee 607.e. 1016. e. 1023. c capta incendio absumitur 609. b. 781.a
Sephoris cum tribus aliis civitatibus a Josepho deficient & recuperantur 827.d
Sephoris civitas Galilee maxima 823.e
Sephoritae a seditionis molestantur 1900.e
Sephoritae fides erga Romanos bellum movent suo malo 1027.d
Sephoritae a Josephi militibus spoliantur, praedaeque redditur 828.e
Sephoritae Ptolemaidem ad Vespasianum parati veniunt 832.c
Septimus annus 714.e
Septimi anni remissio 96.b
Septimi diei observatio 719.f
Septuaginta interpretes legem tantum Judaeorum in Graeca lingua tractulisse 242.d
Septuaginta interpretes legis transierunt de causa ad Ptolemaem Philadelphum mittuntur 403.a. quomodo excepti & tractati, 95. 396. 397. per totum

Serebrus dux Judaeorum Babyloneam deducendorum Hierosolyma. 363.g
Serpentis invidia, & quomodo Evam seduxerit 5.d mulctatio 6.c
Serpentes volucres Aegypti 582.c
Serugus Ragai filius 15.c
Sethon qui & Aegyptus denominatus 1052.c
Sethus filius Adami 7.f. ejus filii quales, & quas artes invenerint ibid.
Sextus Caesar praefectus Syriae 483.d. 715.g
interficetur a Caelio Basso 488.f
Sextus Cerealis quintae legionis praepositus 956.f
Sica qualis gladius, & Sicarii unde dicti 697.a eorum impia factura 698.e
Sicarii Hierosolymis palam atrocitantur 197.c
eorum fraus ib.
Sicariorum in Massada crudelitas 887.f
Sicella loci nomen 202.b
donatur Davidi a Saulo 203.d diripitur & incenditur ab Amalecitis 207.a
Sicima urbs 332.e
Sicima caput Samaritarum 386.c
Sicimae captae & solo aequata 177.a
Sicimitarum exitium ib.
Sicimitis parit Saulus 184.c
Sicimae quid petierint ab Alexandro Magno 386.d
Siclus numus qualis 88.c
Sideralis scientiae quis inventor 8.a
Sidonius, & Sidon urbs 14.c
Sidonii materiam praestant Judaeis ad templi aedificium 364.c
Signi dandi auctoritas penes quos Romae 666.c
Sila militib. Agrippae praeficitur 671.d
offendit Agrippam 676.f
occiditur 679.f
Sila Tiberiensium dux 1005.c. 1019.f
Silas Josepho de insidiis & perfidia Joannis Giscaleni scribit 826.c
Silo dux Roman. exercitus 500.a. 734.e
corruptus deprehenditur 500. c. 735.d
Silus urbs 140.d
Simeonis nativitas 30.e
vindex ingenium, filii sex 52.a
Simeoni quae terrae portio cesserit 141.e
Simeonitidis, tribus facta post Jesum mortuum 145. c
Simonis Almonzi filii gesta 710.d
Simon Boethi filius pontifex constituitur 537.c
privatur sacerdotio 589.c
Simon Canitichi annuum pontificatum administrat 619.c
Simon Canthara constituitur pontif. 671.c. privatur eo 676.c
Simon Cyphus, magus 693.d
Simon Esauus Herodi fontem expulit 614.b
Simon Gallus de seditionis arguitur 784.g. propriae sectae populum abbat
Simon Gamalielis filius Itrae insidias Josepho 103. d. capitur a Joseph. 1024.a
Simon Giorz filius Romanos apud Bathoron invadit 819.a
Acrabatenam toparchiam tyrannide opprimunt 819. a cum latronibus quare eadem Massada, Idumaeam populatur ibid. b
ex Acrabate toparchia passus est ab Anno pontificis 894.a. ejus gesta ibid. & 895. 896. 897. 904. 905. per totum 914.g. 920. a. 931. f. 932. g. 938. e. 846. c. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. per totum
Simon Herodis servus regnum affertians obtruncatur 607.g. 608.a

I N D E X

Simon Iustus pontifex 392. a. 401. b 407. d. ejus filii tres, omnes pontifices 408. c	Syllæus ambitio Salomones connubio frustratur 566. e latronibus Trachonitis auxiliatur, & creditam pecuniam Herodi reddere non vult 570. f. 571. d desert Cesari Herodem 571. g. 572. a accusatur apud eundem per Nicolaum, & damnatur capitis 576. b. 577. b iterum accusatur 586. g. 587. a	Thadæus urbs 288. i Thæno Amathæonum rex cum Davide amicitiam iniecit 222. d Thamæus occiditur 284. g Thamara Davidis filia, Absalomis germana 288. i supratur a fratre Amone 228. g Thamna & Thamnæ 160. c Thamua oppidum 145. b toparchia 890. d Tharbis Æthiopum regis filia Moysi nabit 19. b Tharbus Nachori fil. Abrahami pater 11. c migrat Carthas, ibidem moratur ibid.
Simonis Sauli filii & totius familie suæ fatum miserabile 814. f Simonias vicus 1007. c Sina mons 67. b. 95. c Sinus mons 288. d Sinzi populus 14. d Sis, nomen elvi, & quid significet 198. c Sisa Davidis fit Scriba 222. g Sisines Syriæ ac Phœnicis præfect. 318. c conatur templi ædificium inhibere 319. c Sobacchis Chetthæus strenue pugnans contra gigantes victoriam reportat 242. d Socratis mors & mortis causæ 1079. e Sodomitarum felicitas, reges & prælia cum Assyriis 17. e excidium ipsorum 20. c Sodomiticæ terræ descriptio 892. f Sogana Arabum vicus 1019. c Sogane & Seleucia rebellant 863. b earum situs ibid. Sohemus Ituræus Herodis mandata uxori ejus aperit 527. g interficitur 529. g Sohemus rex Emesæ contra Antiochum 984. a Solomona mater nobilis septem puero- rum 1095. f ejus animata oratio ad Jacobum fili- um natu minimum 1096. c Solomonæ matris Macchabæorum lau- des 1097. 1098. & seqq. ejus immania supplicia & insignis toler. 1099. 1100 Solyma quæ Hierosolyma 18. d. 218. d Somnia cur deus immitat 43. g Sophaces unde dicti 24. e Sopbira regio 169. f Sophistæ concitant tumultum 772. a Sofius provinciam cum exercitu ab Au- tonio accipit 504. d. Antigoni- um supplicem factum iridet & vincum custodit 507. d Hierosolyms discedit 508. a quomodo se gesserit in expugnandis Hierosolyms 740. d Spadones abominandos 119. b Spasini castrum 684. b. 685. a Spelunca Galilææ quomodo expugna- ta ab Herode 502. d Speluncæ latronum quales fuerint 736. g Stola pontificia quando fuerit deprom- pta & a quibus custodita 544. c Stratonis turris, postea Cesaria 535. a 695. g. 696. a ædificatur 538. c Stratopedum munimentum incensum 812. d Subæti quomodo continentur in offi- cio 537. g Supplicandi mos apud Syros 292. b Susascribis præficitur 241. f Sutacus Ægyptiorum rex Hierosolyma spoliatur 222. c contra Roboamum ducit exercitum 279. b. Hierosolyman in deditionem accipit, templumque spoliatur ac the- sauros Solomonis aufert 279. d & quomodo imbelles notaverit ibid.	Syria subditur Davidis imperio 222. b Judæos apud se habitantes occidit 992. d Syrus Mesopotamiæ rex vincitur 224. e Syri populus 15. a Judæorum civitates vastant 813. g Syrorum cædes 817. g Syrorum cum Græciæ dissidium & re- conciliatio 649. g. 650. a Syrorum cum Judæis dissidium 696. a Syrorum vici & civitates enumeratæ quæ a Judæis vastabantur 813. g Syrorum avaritia & crudelitas 940. a Sylares dux Jabini exercitus quomodo occisus 153. b	Tharsices Æthiopum rex 300. a Tharsus, Tharsenses 13. c Tharsus Ciliciæ urbs ib. Thraustus Caji servus 634. d oblatus Agrippæ aquæ quæ gratiam acceperit ibid. Theatri Rom. descriptio 699. b Thebæthus mensis 370. a Thecoa vicus 1031. b. 894. g Thella vicus 872. g Themosis regis gesta 1040. c Theodectes poeta cur glaucome in- festatus 397. d Theodorus Zenonis filius impeditur Junæi dicitur 419. b Theodori contra Alexandrum Hircani gesta 714. b Theodosius orator supplicio addit. 434. a Theodotus Græcus non obiter Judæo- rum mentionem facit 1051. a Theophilus Anani fit pontifex 627. c submovetur pontificatu 675. b Theophilus Græcus Judæorum mentio- nem facit 1051. a Theophrastus Judæorum & Tyriorum meminit 1046. g Theopompus Atheniensium nobilita- tem sedare tentavit 1051. c Theopompus cur mente motus 397. c Thermus Phraatis ancilla, & uris ma- la 609. f Thermutis, regis filia Moysen educat 56. d. adoptat eum 57. b Theudas prædicator seduct Judæorum vulgus 689. d Theudio Antipatri amicus 786. c Theudio Doridis frater 582. e Thiras, & Thires populus 13. b Thobelus & ejus inventa 7. d Thobelus, Thobeli populus 13. b Thobiz filii Antiocho Epiphani auctores urbis Hierosolyman expugnando- rum 702. e Tholomæus latronum princeps plebs tu- 681. c tur 13. b Thracæ populus 13. b Thracæ asperimos Rom. subditos 806. c Thracæ propter viciniam Græcis co- gniti 1038. g Thucydides multis quoque filiar accusatur 263. b Thuri, mensis 13. c Thygrammes, Thygrammei 1031. c Tiberias urbs 619. d a quo condita & nominata 1000. e Tiberiadis seditio & sedes tres 1000. e Tiberias iterum rebellavit, Josepho, & iterum recuperatur 87. c Tiberienfes Vespasiano se dedunt 819. d Tiberienfis lacus Asphaleiti natura con- trarius 821. b Tiberienfium defectio quomodo proba- bilita 1011. c Tiberienfibus spoliatis præda redditur 822. d Tiberin-

IN JOSEPHUM.

Tiberius Alexander Judææ præfinitur,
ac Judæ Galilæi filios crucifigit 690. b
Tiberius Alexander Claudio procurator
missus 793. f
præcipuus exercitus rector apud Ti-
tum 907. a 916. b
Tib. Claudius, vide Claudius
Tiberius Drusi filius, Tiberii Neronis
nepos occiditur 636. b
Tiberius Nero Cæsar constituitur 619.
b. Iliacos & Iden supplicio afficit
633. b
petit amicitiam Artabani 635. c
quantus fuerit cunctator 637. c
morbo correptus designat successo-
rem 634. e
mathematicorum studiosissimus 635. d
moritur ibid.
Tiberii imperium quanto tempore ste-
terit 790. b
Tigranes Armeniorum rex quid gesserit
464. g
Tigris fluvius 5. c
Timagenes Græcus rerum Judaicarum
scriptor 1065. e
Timas rex Egypti 1039. e
Timidius desert Popedum Cajo 674. f
Timotheus Ammanita pugnat contra
Judæam Machabæarum sæpeque vinci-
tur 476. c
Tirithaba vius 613. f
Tiridates Armeniarum rex 658. a
Tiro, veteranus miles Herodem honeste
monens occiditur 761. e
Titus Frigius quintæ decimæ legionis
præpositus 956. f
Titus imperator semper miseratus Ju-
dæos 760. c
cum exercitu Alexandriam pervenit
834. e
ob famam patris vulnerati perturbat-
ur, & perturbatione iterum liberatur
845. a
Titus Vespasiani filius Japhan expugnat
848. a
Jotapatam capte 949. g
item Gischalam 870. f
Taricheas excidit 861. d
Gamalam ingreditur, Joannem Levi
persequitur 870. b
proficiscitur ab Alexandria Cæsaream
903. d ejus expeditio contra Hierosoly-
ma & exploratio urbis 904. b
urbem acriter oppugnat 907. 908. &
seqq. 910. 911. 912. 913
fortitudo ejus & prudentia cum mi-
sericordia 914. 915. 916. f & seqq.
muros urbis oppugnat & expugnat
915. f 916
captivis manus amputat 933. 934. a
pugnat fortiter 936. a
periclitatur ibid.
ejus gesta & virtutes 936. 937. per to-
tum. 944. usque 954. 955. f. usque 966.
961. usque 977. 988. 989.
Titus Syriæ præfles reconciliatur Archel-
ao 570. d
Toparchiæ Judææ ordiæ enunverat 833. g
Tormentorum bellicorum vis & mirabilis
descriptio 845. b
Trabs ex solido auro in templo Hieroso-
lymitano 478. c
Trachonitis bis deficientes ab Herode
rediguntur sub imperium 558. e
Trachonitis regio 55. a
Trachonitidis latrocinia & quomodo ab
Herode sublata 539. d
Trajanus decimæ legionis rector contra
Japhan civitatem a Vespasiano missus

848. a Tiberiadem missus ut civem
criminosi experiretur 877. e
ad Titum Taricheas missus 879. c
cunctatans Jordanem devictis se Ve-
spasiano jungit 890. f
Trebellius Maximus 666. b
Trogodytarum famulus gregum curam
gerunt 592. f
Trojanorum rerum notitio 1034. c
Tryphonis scuræ dictum in Hyrcanum
405. g
Trypho confessor garrulitatis penitus laic-
779. f 782. d
Tyrtius Cyprius 618. a
Tyrannidis natura 665. b
Tyrannus, Herodis filius pater sceleris
774. 775. d
Tyrannus & Præfles præfidi castrorum
quam pluribus equitum magnis
Flora pecunia corrupti 819. f
Tyridates rex Armeniarum ferre in acie ab
Alanis captus effugit 985. c
Tyriorum in navali peritia, & pugna
contra Assyrios 315. e
Tyri Judæos apud se habitantes partim
vinctos custodiæ tradunt, partim tru-
cidant 815. d
Tyriorum publicæ literæ & historia 1042. b
Tyronis libertas in loquendo quanto
ipsi malo fuerit 579. e
Tyrus, artificum Hyrcanorum Josephi
407. e
Tyrus quando condita 259. e
V
Valerianus Decadarchus Tiberi-
adem missus a Vespasiano ut po-
pulum conciliaret 857. c
Valerius Asiaticus 660. a 671. e
ejus generosum dictum 664. b
Valerius Græcus Judææ præfinitur 619. c
Vardanes Artabani filius Parthorum rex
bellum Izatz indicit occiditurque
687. g. 688. a
Varus Syriæ præfles 768. g. 776. f 777. d
quid gesserit in Judæa 780. f
Varus Agrippæ junioris regis præfinitus
ejusque malitia 1002. a
Vari procuratoris Agrippæ perfidia &
crudelitas in legatos Batanzoræ 815. g
Vaste regina uxor Artaxerxis 373. d
incidit in regis indignationem & re-
pudiatur 374. a
Vellum tabernaculi & templi 815. g. 81. a
Veneticorum pœnia 118. b
Veneticus dux Rom. quomodo se gesserit
in bello contra Antigonom 500. a
734. a
Ventris loquorum viticinia qualis 104. c
Veranius trib. plebis 670. b
Veritatis potentia omnium summa 262. c
Vespasiani & Titi erga Judæos animi
quales 398. c
Vespasianus cum Agrippa in Judæam
venit 1030. a
Vespasiani imperatoris lades, & expe-
ditio in Syriam 830. b
Sephoris auxiliatur 834. b
gesta ejus in Judæa passim habentur
837. 838. usque 845. 850. 851. 852. 853. 854.
855. 856. 857. 858. & 860. 861. usque 870.
& 885. usque 901
Vesperæ, quæ diei pars 4. c
Victimæ salutare 90. e
Victimæ sint integre 96. a
Vitus in Galilæa ministrus, supra quinde-
cim nullia colonorum habet 833. b
Vindex cum optimatibus Galliarum Ne-
rone deficiit 890. b
Vini potentia 160. g

Vite huanæ terminus 8. e. 25. a
Vitellius Syriæ præfles Judæis impetrat
rursus Antiochiam custodiam 544.
d. 614. f. beneficentia est in Judæos 614. g
tenetur provincia 649. f
Vitellii pugna circa capitolium 892. d
902. d. mors ibid.
Vitellii victoria apud Bebricum con-
tra Othonem 896. d
Vitellius cum exercitu ex Germania
Romam proficiscitur ib. e
Vitellius Cæcilianum cum magnamanti
Antonio primo obviam mittit 901. f
exercitus totus deletus 901. b
Vitri apud Memnonis sepulchrum na-
tura miraculosa 791. a
Volcanius, Syriæ præfles 771. a
ejus sententia in Herodis filios 578. b
761. a
Vologesus Parthorum rex 688. a
Tito auream coronam mittit ob de-
victos Judæos 976. f
Vonones Parthorum regnum consequi-
tur 620. c
amittit ibid.
Vna dies, pro, prima dies 4. c
Ura, Chaldeorum urbs 15. d
Uriz virtus, & quomodo a Davide pericu-
lis fuerit obiectus ut occideretur 225. c
Urbem quis primus condiderit, & insti-
tuerit 7. b
Utes Damasci conditor 15. a
Uxores plures petimittere Judæorum le-
ges 583. d
Uxores quando, & quales ducende 115. a
X
Xanthicus mensis 9. a. 64. g. 93. a
Xerxes Darii filius paterni regni hæres
in Judæos beneficentia, quicquid petie-
runt Elsdas & Neemias gentis suæ
nomine concedit 367. f. 368. 369. 370.
371. 372. per totum, ei mortuo succedit
filius Artaxerxes 372. a
Z
Zabadi Magistratus 298. a
Zababul dynasta 437. f
Zabulonitis nativitas 31. b. filii 52. b
Zabulon civitas Galilææ a Cestio dire-
pta & incensa 817. e
Zabulonitarum scors 141. g
Zacharias Hieroboami filius patris in re-
gnum succedit 318. f
sexto regni mense occiditur 310. b
Zacharias Joadi pater, filius in ipso tem-
plo lapidibus obruitur 314. e. 389. c
Zacharias propheta 365. f
Zacharias supremus Israelitarum dux A-
mian Achazæ filium superatum
trucidat 321. f
Zameres Elanuta regem cum universa fa-
milia tollit, & se regem constituit, quo
regno septem diebus potius seipsam
exurit 284. e
Zambrias alienigenæ se miscens & Moy-
si obloquens occiditur a Phinee 116. f
Zarzus Aethiopiæ rex Asano bellum
inferens vincitur 283. b
Zarza Amianis uxor mali consilii mari-
to autor 378. b
Zebis dux captus 115. b
Zelotæ cum Idumæis plebem maciant
883. d
Zelotæ infidus uxorem Simonis Gioræ
rapiunt 896. a
metu
perculsi eam remittunt ibidem c.
Zelotarum dominatio causa excidii Hie-
rosolymitani 904. b
Zelotarum scelerrata facta repetita 986. c

INDEX IN JOSEPHUM.

Zelote infidus uxorem Simonis Gio- ra rapiunt 896.a	Zenon Cotyla Philadelphensium tyran- nus 448.g.711.d	Zoor rufculum 29.f
metu perculsi eam remittunt. ibi dem e	Zenodorus Trachonitarum praefectus, latrociniorum fautor, ditione pri- vatur 539.d	Zopyrius Græcus non obiter Judæorum mentionem facit 1071.a
Zelotarum dominatio, causa excidii Hierosolymitani 904.b	Zorobabel soluta quæstione Darii voti consummefacit 362.e	
Zelotarum scelerata repetita 986.	Zipheni Davidem Saulo prodere co- bantur 198.e	reducit Hierosolyma dimissos a Da- rio Judæos eisque patrocinatur 363.c
e. eorum immanis supplicia ibi- dem.	Zona pontificis qualis 84.f	princeps Judæorum captivorum 358. d.363.f

FINIS.

